

การศึกษาระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์
ของ
พิชยา ประสพบุญมีชัย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว
พฤษภาคม 2546
ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

182.4
พ 6.4 ก
จ. 3

การศึกษาระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร
2

บทคัดย่อ
ของ
พิชยา ประสพบุญมีชัย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว
พฤษภาคม 2546

6 ๕๕ ๗๐๘๑

พืชยา ประสพบุญมีชัย. (2546). *การศึกษาระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร*.

ปริญญาโท พศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: ศาสตราจารย์ ดร.ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์, รองศาสตราจารย์ ดร.สมสรร วงษ์น้อย.

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาระดับอารมณ์และสร้างเกณฑ์ปกติระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนวัยรุ่นเพศชายและเพศหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 1,640 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนวัยรุ่น และแบบสำรวจระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย มัธยฐาน ฐานนิยม ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความแปรปรวน ความเบ้ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของความเบ้ ความโด่ง ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของความโด่ง และคะแนนที่ปกติ

ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. การศึกษาระดับอารมณ์ครั้งนี้ประกอบด้วยลักษณะอารมณ์ 10 ด้าน ในแต่ละด้านมีทิศทางในการแสดงออกทางบวก และทางลบ ได้แก่ ลักษณะอารมณ์ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไป ลักษณะอารมณ์ด้านการยับยั้งชั่งใจ ลักษณะอารมณ์ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ ลักษณะอารมณ์ด้านการเข้าสังคม ลักษณะอารมณ์ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ ลักษณะอารมณ์ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ ลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นมิตร ลักษณะอารมณ์ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น ลักษณะอารมณ์ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล และลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นชาย ส่วนผลการวิเคราะห์ลักษณะอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,640 คน พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง

2. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้นำเสนอค่าเฉลี่ย มัธยฐาน ฐานนิยม ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความแปรปรวน ความเบ้ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของความเบ้ ความโด่ง ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของความโด่ง และคะแนนมาตรฐานปกติ ซึ่งได้แก่ คะแนนที่ของระดับอารมณ์ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นวัยรุ่นจำนวน 1,640 คน

A STUDY OF TEMPERAMENT LEVELS OF ADOLESCENT STUDENTS IN BANGKOK

AN ABSTRACT

BY

PITCHAYA PRASOPBOONMECHAI

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Guidance and Counseling Psychology
at Srinakharinwirot University
May 2003

Pitchaya Prasopboonmechai. (2003). *A Study of Temperament Levels of Adolescent Students in Bangkok*. Master Thesis, M.Ed. (Guidance and Counseling Psychology). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Prof. Dr. Pongpan Kirdpitak, Assoc. Prof. Dr. Somson Wongyanoi.

The purpose of this research was to study the temperament levels of adolescent students in Bangkok. The study was conducted in order to accomplish the following objectives. The first was to measure the level of the adolescent students' temperament. The second was to construct norms of temperament levels for adolescent students in Bangkok. The subject for this study were 1,640 Mathayom Suksa I – III students, 699 males and 941 females. The research instruments were the adolescent student's personal information questionnaire and the adolescent student's temperament survey. The data were analyzed by means, standard error of mean, median, mode, standard deviation, variance, skewness, standard error of skewness, kurtosis, standard error of kurtosis, and normalize t-score.

The results of the study were as follows:

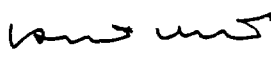
1. The temperament survey was composed of ten traits dimensions, positive qualities and negative qualities : general activity, restraint, ascendance, sociability, emotional stability, objectivity, friendliness, thoughtfulness, personal relations, and masculinity. Analyses revealed that the 1,640 adolescent students' temperament levels revealed average.
2. This research report provided means, standard error of mean, median, mode, standard deviation, variance, skewness, standard error of skewness, kurtosis, standard error of kurtosis, and normalized standard score : T-score for the adolescent normative sample ($n = 1,640$) for each of the temperament scales.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

การศึกษาระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร

ของ
นางสาว พิชยา ประสพบุญมีชัย

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

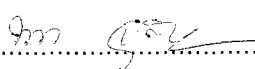

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.นภาพร หะวานนท์)
วันที่ 9 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2546

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

..... ประธาน
(ศาสตราจารย์ ดร.ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมสรร วงษ์อ่อน)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ ดร.พาสนา จุรัตน์)

ปริญญานิพนธ์นี้ได้รับทุนสนับสนุน

จาก

ทบวงมหาวิทยาลัย

คุณบุญพริ้ง ต.สุวรรณ

ประกาศคุณูปการ

ขอกราบขอบพระคุณศาสตราจารย์ ดร.ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ ประธานควบคุมปริญญาโท และรองศาสตราจารย์ ดร.สมสร วงษ์อยู่น้อย กรรมการควบคุมปริญญาโท ที่คอยนำทาง ให้คำปรึกษา ให้แนวคิด ข้อเสนอแนะ ตลอดจนดูแล ช่วยเหลือ ให้ความกระจ่างแก่ผู้วิจัยจนปริญญาโทสำเร็จได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์ อาจารย์ดร.พาสนา จุลรัตน์ และอาจารย์กาญจนา หลวงจอก ที่ได้กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์ ดร.พาสนา จุลรัตน์ ที่ได้กรุณาเป็นกรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติมในการสอบปากเปล่าปริญญาโท

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์สมกิจ กิจพูนวงศ์ ที่ได้กรุณาช่วยเหลือ และให้คำแนะนำแก่ผู้วิจัย ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ในภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาทุกท่าน ที่คอยให้ คำปรึกษา ให้กำลังใจ ให้ความเมตตา อีกทั้งให้ความรู้ และคอยกระตุ้นผู้วิจัยในการทำปริญญาโทนี้

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ และคณาจารย์โรงเรียนราชวินิตมัธยม โรงเรียนวัดสังเวช โรงเรียน มักกะสันพิทยาสรรพ์ โรงเรียนนนทรีวิทยา โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ โรงเรียนบางกะปิ โรงเรียนสุวรรณารามวิทยาคม โรงเรียนวัดน้อยใน โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม โรงเรียนแจรงรังวิทยาคม โรงเรียนวัดประดู่ในทรงธรรม โรงเรียนนวลนรดิศวิทยาคม รัชมังคลาภิเษก ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการ ดำเนินการทำปริญญาโท และขอขอบคุณนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ทุกคนที่ได้ให้ความร่วมมือในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ และคณาจารย์โรงเรียนกุนนที่รุทธารามวิทยาคมที่ได้ให้ความ อนุเคราะห์ในการทดลองเครื่องมือวิจัย และขอขอบคุณนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ทุกคนที่ได้ให้ความร่วมมือในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณทพวงมหาวิทยาลัย และคุณบุญพริ้ง ต.สุวรรณ ที่ได้กรุณามอบทุนสนับสนุน การทำปริญญาโทนี้

ขอขอบคุณพี่ ๆ น้อง ๆ และเพื่อน ๆ จิตวิทยาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาทุกคน ที่คอยยืนเคียงข้างในยามท้อแท้ และมอบน้ำใจให้แก่ผู้วิจัยเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณ คุณบิดาและคุณมารดา ตลอดจนสมาชิกครอบครัวประสพบุญมีชัย และสมาชิกครอบครัวตระกูลโต้วที่ได้สนับสนุนทั้งกำลังใจ กำลังกาย และกำลังทรัพย์

คุณค่าและประโยชน์ใด ๆ ที่ผู้อ่านได้รับจากปริญญาโทฉบับนี้ ขอมอบเป็นคุณความดีของคุณบิดา มารดา คณาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณสำหรับผู้วิจัยทุกท่าน ที่ร่วมสร้างสรรค์องค์ความรู้ และปลูกฝังคุณค่า แห่งตนให้กับผู้วิจัยตลอดมา อีกทั้งพี่ ๆ น้อง ๆ เพื่อน ๆ และผู้อำนวยความสะดวกหลายท่าน ที่มีสามารถเอื้อ นามมา ณ ที่นี้ได้หมด

พิชยา ประสพบุญมีชัย

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	3
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	4
	ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ	4
	กรอบแนวคิดของการศึกษาค้นคว้า	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่น.....	8
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเกณฑ์ปกติ.....	22
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบสำรวจระดับอารมณ์ของกิลฟอร์ดและซิมเมอร์แมน	25
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	29
	การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	29
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	33
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	37
	การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	37
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	38
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
	การเสนอผลการศึกษาค้นคว้า	38
	ผลการศึกษาค้นคว้า	39
5	สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	183
	สังเขปความมุ่งหมาย และวิธีการศึกษาค้นคว้า	183
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	184
	อภิปรายผล	186
	ข้อเสนอแนะ	191
	บรรณานุกรม.....	192

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก	197
ภาคผนวก ก.....	198
ภาคผนวก ข.....	214
ภาคผนวก ค.....	216
ภาคผนวก ง.....	226
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	270

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสำรวจระดับอารมณ์ของกิลฟอร์ด และซิมเมอร์แมน สำหรับนักเรียนเพศชายและเพศหญิงในระดับมัธยมศึกษาและระดับวิทยาลัย	28
2	ตารางแสดงการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง	30
3	ตารางแสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลักษณะอารมณ์ในแต่ละด้านของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร (n = 1,640)	39
4	ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน การกระทำกิจกรรมทั่วไปของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร (n = 1,640)	40
5	ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน การยับยั้งชั่งใจของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร (n = 1,640)	42
6	ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน การเป็นผู้มีอำนาจของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร (n = 1,640)	44
7	ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน การเข้าสังคมของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร (n = 1,640)	46
8	ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน ความมั่นคงทางอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร (n = 1,640)	48
9	ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน ความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร (n = 1,640)	50
10	ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน ความเป็นมิตรของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร (n = 1,640)	52
11	ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน การคิดคำนึงถึงผู้อื่นของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร (n = 1,640)	54
12	ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน ความสัมพันธ์ส่วนบุคคลของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร (n = 1,640)	56
13	ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน ความเป็นชายของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร (n = 1,640)	58
14	ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ โดยรวมของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร (n = 1,640)	60
15	ตารางแสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลักษณะอารมณ์ในแต่ละด้านของนักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร (n = 699)	63

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
16 ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน การกระทำกิจกรรมทั่วไปของนักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร (n = 699).....	64
17 ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน การยับยั้งชั่งใจของนักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร (n = 699).....	66
18 ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน การเป็นผู้มีอำนาจของนักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร (n = 699)	68
19 ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน การเข้าสังคมของนักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร (n = 699)	70
20 ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน ความมั่นคงทางอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร (n = 699).....	72
21 ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน ความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติของนักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร (n = 699).....	74
22 ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน ความเป็นมิตรของนักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร (n = 699).....	76
23 ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน การคิดคำนึงถึงผู้อื่นของนักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร (n = 699).....	78
24 ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน ความสัมพันธ์ส่วนบุคคลของนักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร (n = 699).....	80
25 ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน ความเป็นชายของนักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร (n = 699)	82
26 ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ โดยรวมของนักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร (n = 699).....	84
27 ตารางแสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลักษณะอารมณ์ในแต่ละด้านของนักเรียน วัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร (n = 941).....	87
28 ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน การกระทำกิจกรรมทั่วไปของนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร (n = 941).....	88
29 ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน การยับยั้งชั่งใจของนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร (n = 941)	90
30 ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน การเป็นผู้มีอำนาจของนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร (n = 941)	92

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง		หน้า
31	ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน การเข้าสังคมของนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร (n = 941))	94
32	ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน ความมั่นคงทางอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร (n = 941).....	96
33	ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน ความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติของนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร (n = 941).....	98
34	ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน ความเป็นมิตรของนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร (n = 941).....	100
35	ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน การคิดคำนึงถึงผู้อื่นของนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร (n = 941).....	102
36	ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน ความสัมพันธ์ส่วนบุคคลของนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร (n = 941).....	104
37	ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน ความเป็นชายของนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร (n = 941)	106
38	ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ โดยรวมของนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร (n = 941).....	108
39	ตารางแสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลักษณะอารมณ์ในแต่ละด้านของนักเรียน วัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี (n = 246)	111
40	ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน การกระทำกิจกรรมทั่วไปของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี (n = 246).....	112
41	ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน การยับยั้งชั่งใจของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี (n = 246).....	114
42	ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน การเป็นผู้มีอำนาจของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี (n = 246).....	116
43	ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน การเข้าสังคมของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี (n = 246).....	118
44	ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน ความมั่นคงทางอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี (n = 246).....	120

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง		หน้า
45	ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน ความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี (n = 246).....	122
46	ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน ความเป็นมิตรของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี (n = 246).....	124
47	ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน การคิดคำนึงถึงผู้อื่นของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี (n = 246).....	126
48	ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน ความสัมพันธ์ส่วนบุคคลของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี (n = 246).....	128
49	ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน ความเป็นชายของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี (n = 246).....	130
50	ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ โดยรวมของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี (n = 246)	132
51	ตารางแสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลักษณะอารมณ์ในแต่ละด้านของนักเรียน วัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี (n = 1,088).....	135
52	ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน การกระทำกิจกรรมทั่วไปของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี (n = 1,088).....	136
53	ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน การยับยั้งชั่งใจของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี (n = 1,088).....	138
54	ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน การเป็นผู้มีอำนาจของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี (n = 1,088).....	140
55	ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน การเข้าสังคมของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี (n = 1,088).....	142
56	ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน ความมั่นคงทางอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี (n = 1,088).....	144

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
57 ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน ความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี (n = 1,088).....	146
58 ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน ความเป็นมิตรของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี (n = 1,088).....	148
59 ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน การคิดคำนึงถึงผู้อื่นของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี (n = 1,088).....	150
60 ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน ความสัมพันธ์ส่วนบุคคลของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี (n = 1,088).....	152
61 ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน ความเป็นชายของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี (n = 1,088).....	154
62 ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ โดยรวมของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี (n = 1,088)	156
63 ตารางแสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลักษณะอารมณ์ในแต่ละด้านของนักเรียน วัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี (n = 306).....	159
64 ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน การกระทำกิจกรรมทั่วไปของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี (n = 306).....	160
65 ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน การยับยั้งชั่งใจของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี (n = 306).....	162
66 ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน การเป็นผู้มีอำนาจของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี (n = 306).....	164
67 ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน การเข้าสังคมของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี (n = 306).....	166
68 ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน ความมั่นคงทางอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี (n = 306).....	168

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
69 ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน ความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี (n = 306).....	170
70 ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน ความเป็นมิตรของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี (n = 306).....	172
71 ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน การคิดคำนึงถึงผู้อื่นของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี (n = 306).....	174
72 ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน ความสัมพันธ์ส่วนบุคคลของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี (n = 306).....	176
73 ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้าน ความเป็นชายของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี (n = 306).....	178
74 ตารางแสดงคะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ โดยรวมของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี (n = 306).....	180
75 ตารางแสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสำรวจลักษณะอารมณ์ในแต่ละด้าน และโดยรวมของ นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร (N = 100).....	215
76 ตารางแสดงคะแนน และคะแนนที่ปกติ ของลักษณะอารมณ์ในแต่ละด้าน และโดยรวมของ นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร (n = 1,640).....	228
77 ตารางแสดงคะแนน และคะแนนที่ปกติ ของลักษณะอารมณ์ในแต่ละด้าน และโดยรวมของ นักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร (n = 699).....	235
78 ตารางแสดงคะแนน และคะแนนที่ปกติ ของลักษณะอารมณ์ในแต่ละด้าน และโดยรวมของ นักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร (n = 941).....	242
79 ตารางแสดงคะแนน และคะแนนที่ปกติ ของลักษณะอารมณ์ในแต่ละด้าน และโดยรวมของ นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี (n = 246).....	249
80 ตารางแสดงคะแนน และคะแนนที่ปกติ ของลักษณะอารมณ์ในแต่ละด้าน และโดยรวมของ นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี (n = 1,088).....	256
81 ตารางแสดงคะแนน และคะแนนที่ปกติ ของลักษณะอารมณ์ในแต่ละด้าน และโดยรวมของ นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี (n = 306).....	263

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไปของนักเรียน วัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร (n = 1,640).....	41
2 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการยับยั้งชั่งใจของนักเรียนวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร (n = 1,640).....	43
3 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการเป็นผู้มีอำนาจของนักเรียนวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร (n = 1,640).....	45
4 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการเข้าสังคมของนักเรียนวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร (n = 1,640).....	47
5 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ของนักเรียน วัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร (n = 1,640).....	49
6 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติของ นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร (n = 1,640).....	51
7 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นมิตรของนักเรียนวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร (n = 1,640).....	53
8 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่นของนักเรียนวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร (n = 1,640).....	55
9 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคลของนักเรียน วัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร (n = 1,640).....	57
10 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นชายของนักเรียนวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร (n = 1,640).....	59
11 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์โดยรวมของนักเรียนวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร (n = 1,640).....	62
12 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไปของนักเรียน วัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร (n = 699).....	65
13 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการยับยั้งชั่งใจของนักเรียนวัยรุ่นชาย ในกรุงเทพมหานคร (n = 699).....	67
14 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการเป็นผู้มีอำนาจของนักเรียน วัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร (n = 699).....	69
15 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการเข้าสังคมของนักเรียนวัยรุ่นชาย ในกรุงเทพมหานคร (n = 699).....	71

บัญชีภาพประกอบ(ต่อ)

ภาพประกอบ		หน้า
16	กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ของนักเรียน วัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร (n = 699).....	73
17	กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติของ นักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร (n = 699).....	75
18	กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นมิตรของนักเรียนวัยรุ่นชาย ในกรุงเทพมหานคร (n = 699).....	77
19	กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่นของนักเรียน วัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร (n = 699).....	79
20	กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคลของนักเรียน วัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร (n = 699).....	81
21	กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นชายของนักเรียนวัยรุ่นชาย ในกรุงเทพมหานคร (n = 699).....	83
22	กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์โดยรวมของนักเรียนวัยรุ่นชาย ในกรุงเทพมหานคร (n = 699).....	86
23	กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไปของนักเรียน วัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร (n = 941).....	89
24	กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการยับยั้งชั่งใจของนักเรียนวัยรุ่นหญิง ในกรุงเทพมหานคร (n = 941).....	91
25	กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการเป็นผู้มีอำนาจของนักเรียน วัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร (n = 941).....	93
26	กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการเข้าสังคมของนักเรียนวัยรุ่นหญิง ในกรุงเทพมหานคร (n = 941).....	95
27	กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ของนักเรียน วัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร (n = 941).....	97
28	กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติของ นักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร (n = 941).....	99
29	กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นมิตรของนักเรียนวัยรุ่นหญิง ในกรุงเทพมหานคร (n = 941).....	101
30	กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่นของนักเรียน วัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร (n = 941).....	103

บัญชีภาพประกอบ(ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
31 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคลของนักเรียน วัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร (n = 941).....	105
32 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นชายของนักเรียนวัยรุ่นหญิง ในกรุงเทพมหานคร (n = 941).....	107
33 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์โดยรวมของนักเรียนวัยรุ่นหญิง ในกรุงเทพมหานคร (n = 941).....	110
34 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไปของนักเรียน วัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี (n = 246)	113
35 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการยับยั้งชั่งใจของนักเรียนวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี (n = 246)	115
36 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการเป็นผู้มีอำนาจของนักเรียนวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี (n = 246)	117
37 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการเข้าสังคมของนักเรียนวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี (n = 246)	119
38 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ของนักเรียน วัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี (n = 246)	121
39 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติของ นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี (n = 246).....	123
40 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นมิตรของนักเรียนวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี (n = 246)	125
41 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่นของนักเรียนวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี (n = 246)	127
42 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคลของนักเรียน วัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี (n = 246)	129
43 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นชายของนักเรียนวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี (n = 246)	131
44 กราฟแสดงการแจกแจงลักษณะอารมณ์โดยรวมของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี (n = 246).....	134
45 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไปของนักเรียน วัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี (n = 1,088)	137

บัญชีภาพประกอบ(ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
46 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการยับยั้งชั่งใจของนักเรียนวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี (n = 1,088)	139
47 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการเป็นผู้มีอำนาจของนักเรียนวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี (n = 1,088)	141
48 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการเข้าสังคมของนักเรียนวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี (n = 1,088)	143
49 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ของนักเรียน วัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี (n = 1,088)	145
50 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติของ นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี (n = 1,088)	147
51 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นมิตรของนักเรียนวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี (n = 1,088)	149
52 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่นของนักเรียนวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี (n = 1,088)	151
53 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคลของนักเรียน วัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี (n = 1,088)	153
54 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นชายของนักเรียนวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี (n = 1,088)	155
55 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์โดยรวมของนักเรียนวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี (n = 1,088)	158
56 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไปของนักเรียน วัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี (n = 306)	161
57 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการยับยั้งชั่งใจของนักเรียนวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี (n = 306)	163
58 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการเป็นผู้มีอำนาจของนักเรียนวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี (n = 306)	165
59 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการเข้าสังคมของนักเรียนวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี (n = 306)	167
60 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ของนักเรียน วัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี (n = 306)	169

บัญชีภาพประกอบ(ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
61 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี ($n = 306$).....	171
62 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นมิตรของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี ($n = 306$).....	173
63 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่นของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี ($n = 306$).....	175
64 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคลของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี ($n = 306$).....	177
65 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นชายของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี ($n = 306$).....	179
66 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์โดยรวมของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี ($n = 306$).....	182

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

เนื่องด้วยกระแสโลกาภิวัตน์ที่หลั่งไหลเข้ามาสู่ประเทศไทยอย่างไม่หยุดนิ่ง ทำให้ประเทศไทยในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมากมาต่อการดำเนินชีวิตของคนในสังคม ทั้งในด้านการปรับตัว สุขภาพจิต ความเบี่ยงเบนของพฤติกรรม รวมถึงปัญหาทางสังคมในรูปแบบต่าง ๆ ที่มีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นจนเป็นที่วิตกกังวลของคนทั่วไป เช่น ปัญหาการฆ่าตัวตาย การทะเลาะวิวาท ปัญหายาเสพติด ปัญหาการประพฤติดิตสันดร และความสัมพันธ์ทางจริยธรรม ซึ่งปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นสิ่งที่ไม่สามารถจะหลีกเลี่ยงได้ อันจะส่งผลให้คนในสังคมเกิดความไม่สบายใจ ความคับข้องใจ ความเครียด ความกดดันทางอารมณ์ และมีความทุกข์ ดังนั้นมนุษย์ทุกคนจำเป็นต้องปรับตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่ต้องปรับตัวทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา จำเป็นต้องหาทางออกในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข นอกจากนี้วัยรุ่นยังเป็นคนรุ่นใหม่ของสังคมที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เนื่องจากเป็นประชากรกลุ่มใหญ่ จำเป็นจะต้องได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม เพื่อเป็นกำลังสำคัญของประเทศในอนาคต (เบญจา รักพงษ์. 2542 : 1) ดังนั้นนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 ที่ได้กำหนดแนวคิดและเป้าหมายการพัฒนาโดยยึดคนเป็นศูนย์กลาง มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ คุณธรรม มีความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม รวมทั้งให้มีการเรียนรู้ที่เท่าทันโลกในยุคสังคมข่าวสารที่มีความซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เพื่อให้คนในสังคมสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรมในยุคโลกาภิวัตน์ได้อย่างมีคุณค่า

วัยรุ่น ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Adolescent มีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า Adolescere ซึ่งมีความหมายว่า ช่วงชีวิตของวัยรุ่นซึ่งเริ่มจากการเป็นหนุ่มเป็นสาวจนถึงขั้นบรรลุนิติภาวะ (Maturity) โดยประมาณกันแล้วเพศหญิงมีอายุระหว่าง 12 – 21 ปี เพศชายมีอายุระหว่าง 13 – 22 ปี อายุของวัยรุ่นจึงอยู่ระหว่าง 13 – 19 ปี ชาวต่างชาติจะเรียกว่าพวกทีนเอจ (Teenage) (สุโท เจริญสุข. 2520 : 50) นอกจากนี้วัยรุ่นยังเป็นช่วงวัยที่สำคัญที่สุดช่วงหนึ่งของชีวิต เพราะเป็นระยะหัวเลี้ยวหัวต่อมีพฤติกรรมกำลังระหว่างความเป็นเด็กและผู้ใหญ่ มีการเปลี่ยนแปลงมากมายและรวดเร็วในทุกด้านของพัฒนาการ ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ซึ่งส่งผลให้วัยรุ่นเกิดความวิตกกังวล และเกิดความสับสนในการปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับวัย ดังคำกล่าวของอีริกสัน (Erikson) ที่ว่าวัยรุ่นมีความสับสนทางจิตใจมากที่สุดยิ่งกว่าวัยอื่น ๆ (ศรีเรือน แก้วกังวาล. 2540 : 329 ; อ้างอิงจาก Erikson. 1968) ทำให้เกิดปัญหากับวัยรุ่นอย่างมากมาย บ้างก็กลายเป็นอันธพาล บ้างก็เป็นโรคจิต โรคประสาท บ้างก็ฆ่าตัวตาย ติดยาเสพติด ช่องสุ่ม เทียวโสเภณี เป็นต้น ในทางตรงกันข้าม ถ้าหากวัยรุ่นผู้ใดได้ดำเนินชีวิตในช่วงเวลานี้ผ่านพ้นไปอย่างราบรื่น มีพัฒนาการทางด้านต่าง ๆ เป็นไปด้วยความถูกต้องและเหมาะสม จะทำให้วัยรุ่นผู้นั้นยอมเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ได้ด้วยดี และมีความสามารถในการจัดการกับชีวิตในวัยผู้ใหญ่ได้อย่างราบรื่น

จากการที่วัยรุ่นต้องเผชิญกับการปรับตัวต่อปัญหาต่าง ๆ มากมายเหล่านี้ ส่งผลให้วัยรุ่นเกิดความท้อแท้ ทำให้วัยรุ่นตกอยู่ในอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมที่ย่ำแย่ทางอารมณ์ได้ง่าย เนื่องจากบุคคลในวัยนี้ไม่มี

ความมั่นคงทางอารมณ์แจ่มชัดในวัยผู้ใหญ่ จึงมักเกิดปัญหาย่างยากทางอารมณ์เสมอ เป็นเหตุให้วัยรุ่นเกิดความเครียด วิตกกังวล และคับข้องใจ ซึ่งจะส่งผลเสียต่อสุขภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจ จนเป็นสาเหตุของการเกิดโรคจิตและโรคประสาทในที่สุด

✳️ อารมณ์ที่เกิดขึ้นกับวัยรุ่นนั้นมีทุกประเภท ซึ่งมีทั้งอารมณ์ที่ดีและอารมณ์ที่ไม่ดี เช่น อารมณ์ร้อน อารมณ์วิตกกังวล อารมณ์อ่อนไหว ขี้อิจฉา ริษยา อารมณ์รัก ชอบเกลียด หลง โอ้อวด ถือดี เจ้าทิฐิ หลงใหล วุ่นวายใจ เห็นอกเห็นใจ สับสน หงุดหงิด เป็นต้น ซึ่งไม่ว่าจะเป็นอารมณ์ประเภทใดก็ตาม อารมณ์ของวัยรุ่นมักมีความรุนแรง เปลี่ยนแปลงง่าย การควบคุมอารมณ์ยังไม่สู้ดีนัก บางครั้งพลุ่งพล่าน บางครั้งเก็บกด บางครั้งมั่นใจสูง บางคราวไม่แน่ใจ บางคราวเห็นแก่ตัว บางคราวเห็นอกเห็นใจผู้อื่นเป็นพิเศษ บางครั้งยอมอะไรง่าย ๆ บางครั้งดื้อรั้นถึงขั้นเอาแต่ใจตนเอง (ศรีเรือน แก้วกังวาล. 2540 : 336) ซึ่งการเกิดอารมณ์ที่ง่ายและรุนแรงของวัยรุ่นเช่นนี้ เป็นเรื่องง่ายต่อการถูกขู่ข่ม หรือชักนำให้วัยรุ่นเกิดความรู้สึกอยากลองตีทั้งในทางที่ดีและทางที่เลว ความคิดชั่ววูบของอารมณ์วัยรุ่นนี้ อาจเป็นสิ่งที่ทำให้เขาแสดงพฤติกรรมผิด ๆ ออกมา ซึ่งอาจหมายถึงชีวิตและอนาคตของเขาเอง (พรพิมล จันทร์พลับ. 2538 : 25) ถ้าหากวัยรุ่นมีการรับรู้ และสามารถแสดงอารมณ์ออกมาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม จะส่งผลให้วัยรุ่นมีทั้งสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีความสุข เมื่อพบปัญหาอุปสรรคจะสามารถใช้กลไกการปรับตัวได้อย่างเหมาะสม เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น และยังคงรักษาสัมพันธภาพที่ดีกับบุคคลอื่นได้ (อารี ตัณฑ์เจริญรัตน์. 2540 : 53)

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่น พบว่าวัยรุ่นเพศชายมีความแตกต่างจากวัยรุ่นเพศหญิง ในด้านความคงที่ของอารมณ์ (อรพินทร์ ชูชม และอัจฉรา สุขารมย์. 2532 : 48) ซึ่งสอดคล้องกับโสภา ชูพิกุลชัย และคณะ (วาสนา แฉล้มเขต. 2525 ; อ้างอิงจาก โสภา ชูพิกุลชัย และคณะ. ม.ป.ป. : 158) ได้อ้างถึงรายงานของสมาคมสุขภาพจิตโลกว่า เพศหญิงจะประสบปัญหาการปรับตัวทุก ๆ ด้านมากกว่าเพศชาย โดยจะมีความวิตกกังวล ขาดความสุขในชีวิต และแนวโน้มของความหวาดกลัวต่าง ๆ ซึ่งจะพัฒนาเป็นปัญหาทางอารมณ์ได้มากกว่าเพศชาย รวมทั้งวัยรุ่นที่มีอายุน้อยจะมีความวิตกกังวลน้อยกว่าวัยรุ่นที่มีอายุมากกว่า โดยวัยรุ่นที่มีอายุมากกว่าจะมีท่าทางต่อชีวิตคล้ายท่าทางของผู้ใหญ่ และความวิตกกังวลจะเพิ่มมากขึ้นตามอายุ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของเพรสซี่ และคินเลน พบว่าอายุเป็นเครื่องชี้แนวโน้มของความวิตกกังวลบางอย่างในระหว่างระยะวัยรุ่น เช่น วัยรุ่นที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ศึกษาต่อจะมีความวิตกกังวลแตกต่างจากวัยรุ่นที่ไม่ได้ศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพ (จตุพร ลิมมั้นจริง. 2544 ; อ้างอิงจาก Pressey and Kuhlen. 1957)

จากการที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์อาจารย์โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ จำนวน 3 คน เกี่ยวกับระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อาจารย์ให้สัมภาษณ์ว่า นักเรียนชายส่วนใหญ่มีอารมณ์ที่ค่อนข้างรุนแรง ก้าวร้าว ชอบชกต่อย หรือทะเลาะวิวาท ใช้กำลังข่มขู่ รังแกเพื่อนที่อ่อนแอกว่า วู่วาม ไม่ค่อยฟังใคร แต่ในทางตรงกันข้ามมีนักเรียนเพียงส่วนน้อยที่เป็นคนสุขุมรอบคอบ แต่ไม่ค่อยพูดจา ค่อนข้างเก็บตัว และเฉื่อยชา ส่วนนักเรียนหญิงส่วนใหญ่จะมีอารมณ์อ่อนไหว บางครั้งหุนหันพลันแล่น จุนเจียว หงุดหงิด ชอบดวาด และพูดจาหยาบคาย และมีนักเรียนหญิงเพียงบางส่วนที่มีอารมณ์ร่าเริง แจ่มใส เบิกบาน และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ไปสังเกตนักเรียนวัยรุ่นขณะเรียนวิชาแนะแนว และในช่วงเวลาพักกลางวัน ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่านักเรียนชายส่วนมากมีลักษณะคล่องแคล่ว กล้าแสดงออก หัวเราะเสียงดัง โอ้อวด และพูดจาหยาบคาย ส่วนนักเรียนหญิงมีลักษณะประหม่า เขินอาย มีความละเอียดอ่อน และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

ผลจากการสังเกตนักเรียนและสัมภาษณ์อาจารย์ในโรงเรียนดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่า นักเรียนวัยรุ่นมีระดับอารมณ์ที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งมีทั้งอารมณ์ทางบวก และอารมณ์ทางลบ ซึ่งอาจจะส่งผลต่อการมีสุขภาพจิตและบุคลิกภาพที่ดีและไม่ดีของนักเรียนวัยรุ่นในอนาคตได้

เนื่องจากระดับอารมณ์นั้นเป็นพลังงานที่สามารถปรากฏออกมาให้เห็นในหลายมิติ (Dimensions) หรือหลายรูปแบบ ทั้งในทางตรงและทางอ้อม คือบางลักษณะของระดับอารมณ์เราสามารถเห็นหรือรับรู้ได้ชัดเจน แต่บางลักษณะของระดับอารมณ์จะเป็นพลังหรือลักษณะแฝงอยู่ในพฤติกรรมอื่น ๆ ดังนั้นเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาระดับอารมณ์นั้น จึงถูกออกแบบมาในหลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับว่าผู้ศึกษาต้องการศึกษาระดับอารมณ์ในรูปแบบหรือลักษณะใด (ศรีนัย กอสนาน. 2541 : 2) อาทิเช่น การวัดหรือการศึกษาจากการสังเกตหน้าตา น้ำเสียง คำพูด ท่าทางที่บุคคลนั้นแสดงออก หรือการใช้เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์เข้ามาวัด อาทิเช่น เครื่องจับเท็จ (Lie Detector) เครื่องตรวจคลื่นสมอง (EEG) เป็นต้น (สุชา จันทรเฒ. 2536 : 52)

ในการวัดระดับอารมณ์ที่มีลักษณะเป็นพลังหรือตัวแปรแฝงในพฤติกรรมต่าง ๆ หลายรูปแบบของมนุษย์นั้น เครื่องมือที่ใช้ส่วนใหญ่จะนิยมออกแบบให้มีลักษณะเป็นแบบทดสอบวัดระดับอารมณ์ในแง่มุมต่าง ๆ หรือแบบสำรวจระดับอารมณ์ในลักษณะของการพิจารณาตนเอง (Introspection) หรือการรายงานตนเอง (Self Report) (Gregory. 1996 : 562) โดยมีแบบสำรวจที่ใช้เป็นเครื่องมือในการวัดระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่น อาทิเช่น แบบสำรวจคุณค่าและระดับอารมณ์ของโจแฮนสัน และเวเบอร์ (Johansson and Webber. 1976 : 534) แบบสำรวจระดับอารมณ์ของครุยส์ และคณะ (Cruise and Others. 1977 : 540) และแบบสำรวจการวิเคราะห์ระดับอารมณ์ของเทเลอร์และจอห์นสัน (Taylor and Johnson. 1984 : 54) เป็นต้น แต่ในที่นี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้แบบสำรวจระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่น โดยผู้วิจัยได้แนวคิดมาจากแบบสำรวจระดับอารมณ์ของกิลฟอร์ดและซิมเมอร์แมน (Guilford-Zimmerman Temperament Survey. 1978 : 55) เนื่องจากแบบสำรวจนี้สามารถใช้วัดบุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 12 ปีขึ้นไป มีเนื้อหาครอบคลุมในทุกระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่น สามารถวัดได้ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม มีความชัดเจนและง่ายต่อการตรวจและให้คะแนน นอกจากนี้ยังมีขั้นตอนในการวัดระดับอารมณ์นักเรียนวัยรุ่นที่สะดวก และไม่ซับซ้อน อีกทั้งยังช่วยให้สามารถเลือกวิธีการช่วยเหลือได้อย่างเหมาะสมด้วย

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในปัจจุบันว่ามีระดับอารมณ์อย่างไร และจะสร้างเกณฑ์ปกติระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเกณฑ์ปกติเพศ และเกณฑ์ปกติอายุ โดยจะศึกษากับนักเรียนวัยรุ่นเพศชายและเพศหญิงที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ประเภทสหศึกษา กรุงเทพมหานคร ซึ่งตามพัฒนาการแล้ว บุคคลในวัยนี้จะเป็นช่วงวัยที่มีอารมณ์รุนแรง และผลจากการศึกษาครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนาอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเกณฑ์ปกติเพศ และเกณฑ์ปกติอายุ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงระดับอารมณ์และเกณฑ์ปกติระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่น ซึ่งผู้วิจัยคาดว่าจะประโยชน์แก่ครูอาจารย์ ผู้ปกครอง ตลอดจนบุคคลที่เกี่ยวข้องได้นำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นให้เหมาะสมกับวัยต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนวัยรุ่น เพศชายและเพศหญิง ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ประเภทสหศึกษา กรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนวัยรุ่น เพศชายและเพศหญิง ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ประเภทสหศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 1,640 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 เพศ

1.2 อายุ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. อารมณ์ หมายถึง ลักษณะอารมณ์ของแต่ละบุคคลที่แสดงให้เห็นว่าแต่ละบุคคลมีการแสดงออกด้านอารมณ์แตกต่างกันมากน้อยเพียงใด และมีทิศทางในการแสดงออกทางบวกหรือทางลบ แบ่งเป็น 10 ด้าน ดังนี้

1.1 ลักษณะอารมณ์ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไป (General activity) มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก และทางลบ ดังนี้

1.1.1 ลักษณะอารมณ์ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไปทางบวก ได้แก่ ลักษณะอารมณ์ที่แสดงถึงความคล่องแคล่วว่องไว กระตือรือร้น ความมีชีวิตชีวา ทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยความรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

1.1.2 ลักษณะอารมณ์ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไปทางลบ ได้แก่ ลักษณะอารมณ์ที่แสดงถึงความเหนื่อยล้า ทำกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเชื่องช้า ใช้เวลาในการกระทำกิจกรรมนาน และชอบหยุดพัก

1.2 ลักษณะอารมณ์ด้านการยับยั้งชั่งใจ (Restraint) มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก และทางลบ ดังนี้

1.2.1 ลักษณะอารมณ์ด้านการยับยั้งชั่งใจทางบวก ได้แก่ ลักษณะอารมณ์ที่แสดงถึงความจริงจัง ทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความรอบคอบ มีความมานะ บากบั่น และสามารถควบคุมตนเองได้

1.2.2 ลักษณะอารมณ์ด้านการยับยั้งชั่งใจทางลบ ได้แก่ ลักษณะอารมณ์ที่แสดงถึงความไม่จริงจัง ไม่มีความกังวล ขาดการไตร่ตรอง และชอบความตื่นเต้น

1.3 ลักษณะอารมณ์ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ (Ascendancy) มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก และทางลบ ดังนี้

1.3.1 ลักษณะอารมณ์ด้านการเป็นผู้มีอำนาจทางบวก ได้แก่ ลักษณะอารมณ์ที่แสดงถึงความเป็นตัวของตัวเอง มีนิสัยเป็นผู้นำ ตรงไปตรงมา สามารถปกป้องตนเองได้ กล้าพูดคุยกับผู้อื่น และสามารถพูดโน้มน้าวผู้อื่นได้

1.3.2 ลักษณะอารมณ์ด้านการเป็นผู้มีอำนาจทางลบ ได้แก่ ลักษณะอารมณ์ที่แสดงถึงการยอมจำนนต่อผู้อื่น สิ่งที่จะพูดคุยกับบุคคลอื่น และหลีกเลี่ยงการเป็นเป้าสายตา

1.4 ลักษณะอารมณ์ด้านการเข้าสังคม (Sociability) มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก และทางลบ ดังนี้

1.4.1 ลักษณะอารมณ์ด้านการเข้าสังคมทางบวก ได้แก่ ลักษณะอารมณ์ที่แสดงถึงการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม สามารถเข้าร่วมวงสนทนาในเรื่องต่าง ๆ กับผู้อื่นได้ มีคนรู้จักและมีเพื่อนมาก

1.4.2 ลักษณะอารมณ์ด้านการเข้าสังคมทางลบ ได้แก่ ลักษณะอารมณ์ที่แสดงถึงการไม่ติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น เป็นผู้ตามในการสนทนา หลีกเลี่ยงที่จะเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม มีเพื่อนน้อย และขี้อาย

1.5 ลักษณะอารมณ์ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ (Emotional stability) มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก และทางลบ ดังนี้

1.5.1 ลักษณะอารมณ์ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ทางบวก ได้แก่ ลักษณะอารมณ์ที่แสดงถึงความสดใส ร่าเริง มองโลกในแง่ดี และมีความสุข

1.5.2 ลักษณะอารมณ์ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ทางลบ ได้แก่ ลักษณะอารมณ์ที่แสดงถึงการมองโลกในแง่ร้าย มีความวิตกกังวล ห่อเหี่ยว รู้สึกโดดเดี่ยว ชอบฝันกลางวัน และมีอารมณ์เปลี่ยนแปลงได้ง่าย

1.6 ลักษณะอารมณ์ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ (Objectivity) มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก และทางลบ ดังนี้

1.6.1 ลักษณะอารมณ์ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติทางบวก ได้แก่ ลักษณะอารมณ์ที่แสดงถึงความมีเหตุผล

1.6.2 ลักษณะอารมณ์ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติทางลบ ได้แก่ ลักษณะอารมณ์ที่แสดงถึงการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง มีความอ่อนไหวมาก ขี้อวดสงสัย และมีความยุ่งยากใจ

1.7 ลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นมิตร (Friendliness) มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก และทางลบ ดังนี้

1.7.1 ลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นมิตรทางบวก ได้แก่ ลักษณะอารมณ์ที่แสดงถึงความเคารพผู้อื่น และให้การยอมรับผู้อื่น

1.7.2 ลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นมิตรทางลบ ได้แก่ ลักษณะอารมณ์ที่แสดงถึงความไม่เป็นศัตรู พร้อมทั้งจะรู้สึกถูกผู้อื่นต่อต้านการควบคุมจากผู้อื่น และต้องการครอบงำผู้อื่น

1.8 ลักษณะอารมณ์ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น (Thoughtfulness) มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก และทางลบ ดังนี้

1.8.1 ลักษณะอารมณ์ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่นทางบวก ได้แก่ ลักษณะอารมณ์ที่แสดงถึงความมีจิตใจมั่นคง ชอบใช้ความคิด มีการไตร่ตรอง มีแนวโน้มคิดในทางปรัชญา สังเกตตนเอง และพฤติกรรมผู้อื่น

1.8.2 ลักษณะอารมณ์ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่นทางลบ ได้แก่ ลักษณะอารมณ์ที่แสดงถึงความไม่ชอบใช้ความคิด และมีจิตใจไม่มั่นคง

1.9 ลักษณะอารมณ์ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล (Personal relations) มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก และทางลบ ดังนี้

1.9.1 ลักษณะอารมณ์ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคลทางบวก ได้แก่ ลักษณะอารมณ์ที่แสดงถึงความเชื่อความศรัทธาในขนบธรรมเนียมประเพณี และสถาบันทางสังคม

1.9.2 ลักษณะอารมณ์ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคลทางลบ ได้แก่ ลักษณะอารมณ์ที่แสดงถึงความข้างสงสัยที่มีต่อผู้อื่น ขาดติเตียน จับผิดผู้อื่น วิพากษ์วิจารณ์สถาบันทางสังคม และสงสารตัวเอง

1.10 ลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นชาย (Masculinity) มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก และทางลบ ดังนี้

1.10.1 ลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นชายทางบวก ได้แก่ ลักษณะอารมณ์ที่แสดงออกถึงความสนใจในกิจกรรมของผู้ชาย ไม่เกรงกลัวสิ่งใด หนักแน่น ไม่รังเกียจอะไรง่าย ๆ แสดงอารมณ์ได้เหมาะสมกับสถานการณ์ และสนใจในเรื่องรูปแบบการแต่งกายเล็กน้อย

1.10.2 ลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นชายทางลบ ได้แก่ ลักษณะอารมณ์ที่แสดงออกถึงความสนใจกิจกรรมของผู้หญิง ชอบความโรแมนติก เห็นอกเห็นใจ ขี้กลัว รังเกียจอะไรได้ง่าย มีการแสดงออกทางอารมณ์และสนใจในรูปแบบการแต่งกายมาก

อารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นวัดได้จากแบบสำรวจระดับอารมณ์ที่ผู้วิจัยได้แนวคิดมาจากแบบสำรวจระดับอารมณ์ของกิลฟอร์ดและซิมเมอร์แมน (The Guilford-Zimmerman Temperament Survey, 1978)

2. นักเรียนวัยรุ่น หมายถึง บุคคลที่เป็นเพศชายและเพศหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ประเภทสหศึกษา กรุงเทพมหานคร

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้ศึกษาถึงระดับอารมณ์และสร้างเกณฑ์ปกติระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเกณฑ์ปกติเพศ และเกณฑ์ปกติอายุ โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนวัยรุ่นเพศชายและเพศหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ประเภทสหศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 1,640 คน โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ แบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนวัยรุ่น และแบบสำรวจระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่น โดยผู้วิจัยได้แนวคิดมาจากแบบสำรวจระดับอารมณ์ของกิลฟอร์ดและซิมเมอร์แมน (The Guilford – Zimmerman Temperament Survey, 1978)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยเรียงลำดับในการเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่น
 - 1.1 ความหมายของวัยรุ่น
 - 1.2 ความหมายของอารมณ์
 - 1.3 ความสำคัญของอารมณ์
 - 1.4 ทฤษฎีที่เกี่ยวกับอารมณ์
 - 1.5 พัฒนาการทางด้านอารมณ์ของวัยรุ่น
 - 1.6 ลักษณะทางอารมณ์ของวัยรุ่น
 - 1.7 ระดับของอารมณ์
 - 1.8 ประเภทอารมณ์ของวัยรุ่น
 - 1.9 ปัจจัยที่มีผลต่ออารมณ์ของวัยรุ่น
 - 1.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่น
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเกณฑ์ปกติ
 - 2.1 ความหมายของเกณฑ์ปกติ
 - 2.2 ชนิดของเกณฑ์ปกติ
 - 2.3 ข้อพิจารณาเกณฑ์ปกติ
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบสำรวจระดับอารมณ์ของกิลฟอร์ดและซิมเมอร์แมน (The Guilford-Zimmerman Temperament Survey. 1978)
 - 3.1 การพัฒนาแบบสำรวจระดับอารมณ์ของกิลฟอร์ดและซิมเมอร์แมน
 - 3.2 ความเชื่อมั่นของแบบสำรวจระดับอารมณ์ของกิลฟอร์ดและซิมเมอร์แมน
 - 3.3 ความเที่ยงตรงของแบบสำรวจระดับอารมณ์ของกิลฟอร์ดและซิมเมอร์แมน
 - 3.4 เกณฑ์ปกติแบบสำรวจระดับอารมณ์ของกิลฟอร์ดและซิมเมอร์แมน

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่น

1.1 ความหมายของวัยรุ่น

วัยรุ่น หมายถึง วัยที่ก้าวสู่วุฒิภาวะทางเพศอย่างสมบูรณ์และสามารถเป็นพ่อแม่ได้ เป็นวัยของ พายุบุแคมและมีความกดดัน อารมณ์รุนแรง แสดงความรู้สึกอย่างเปิดเผยและตรงไปตรงมา มีการเปลี่ยนแปลงมากมายในตัวเอง สภาวะของอารมณ์ไม่แน่นอน มีความสับสนและยุ่งยากเกี่ยวกับตัวเอง (Dworetzky. 1999 : 114 ; อ้างอิงจาก Hall : 1904 ; ทวีรัสมิ์ ธนาคม. 2512 : 43)

ศรีธรรม ธนะภูมิ (2535 : 74) กล่าวว่า วัยรุ่นมีอายุระหว่างประมาณ 13 ปี ถึง 20 ปี นับเป็นวัยที่สำคัญที่สุดวัยหนึ่ง เพราะเป็นหัวเลี้ยวหัวต่อระหว่างวัยเด็กกับผู้ใหญ่ มีพัฒนาการอย่างมากทั้งทางร่างกาย ความรู้สึกนึกคิด อารมณ์ สติปัญญา บทบาท และการปรับตัวทางสังคม ทำให้เกิดความกังวลและสับสนแก่ วัยรุ่นได้มาก

พรพิมล เจียมนาครินทร์ (2539 : 13) กล่าวว่า วัยรุ่นเป็นวัยแห่งความเครียด และความรุนแรง เป็นวัยวิกฤติแห่งชีวิต (Critical period) ซึ่งหมายถึงมีความวิกฤติทางจิต ทางกายภาพ และทางสังคม ซึ่งทั้งหมดนั้นมีผลต่อพัฒนาการในขั้นต่อไปของชีวิต

ศรีเรือน แก้วกังวาน (2540 : 329) กล่าวว่า ช่วงความเป็นวัยรุ่น (Adolescent) คือประมาณอายุ ตั้งแต่ 12-18 ปี พัฒนาการวัยรุ่นมีลักษณะเด่นในด้านต่าง ๆ ทุกด้าน เช่น ทางกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และเห็นได้ชัดเจน เป็นช่วงเปลี่ยนวัยหรือเป็นหัวเลี้ยวหัวต่อที่เปลี่ยนจาก ความเป็นเด็กสู่ความเป็นผู้ใหญ่ มีความอ่อนไหว ทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ได้ง่าย

โดยสรุปวัยรุ่นหมายถึง วัยหัวเลี้ยวหัวต่อระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และชัดเจนทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ส่งผลให้อารมณ์ของวัยรุ่นมีลักษณะที่ไม่แน่นอน และรุนแรง

1.2 ความหมายของอารมณ์

อารมณ์ หมายถึง ลักษณะทั่ว ๆ ไปของพฤติกรรมที่แสดงออกถึงเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย และความรู้สึกของแต่ละบุคคล อันเนื่องมาจากร่างกายถูกสิ่งอื่นมาเร้า ซึ่งพฤติกรรมทั้งหมดมีความสัมพันธ์กัน (Good. 1973 : 100 ; สุขา จันทรเฒ. 2528 : 57)

คอเรทสกี (Dworetzky. 1985 : 301) ได้กล่าวไว้ว่า อารมณ์เป็นระดับของความรู้สึกที่ประกอบกัน อย่างซับซ้อน เป็นการรวมกันของสำนึกจากประสบการณ์ การตอบสนองทางสรีระจากทั้งภายในและที่แสดง ออกมา ซึ่งมีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิด หรือยับยั้งพฤติกรรม

พรณทิพย์ ศิริวรรณบุญ (2530 : 94) ได้กล่าวไว้ว่า อารมณ์เป็นสภาพการเปลี่ยนแปลงของ ร่างกายและจิตใจ อันเนื่องมาจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าและอินทรีย์ และการแสดงโต้ตอบนั้นเป็นไป ตามสถานการณ์

กันยา สุวรรณแสง (2533 : 72) ได้กล่าวไว้ว่า อารมณ์ คือระดับของความรู้สึก หรือความตึงเครียด จะมีผลแสดงออกทางร่างกายและระบบประสาท อาจจะแสดงอาการออกทางใบหน้า กล้ามเนื้อ และน้ำเสียง เมื่อมีอารมณ์เกิดขึ้น ผลของอารมณ์ที่แสดงออกมาจะมีลักษณะต่าง ๆ เช่น กลัว กระวนกระวาย โกรธ รักใคร่ ตื่นเต้น ท้อแท้ ฯลฯ

โดยสรุปอารมณ์ หมายถึง การแสดงออกของพฤติกรรมที่เกิดจากความรู้สึกในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ ในลักษณะที่พึงพอใจและไม่พึงพอใจ ได้แก่ ความรื่นเริงแจ่มใส ความพึงพอใจ ความขุ่นเคือง ความโกรธ เป็นต้น

1.3 ความสำคัญของอารมณ์

คาร์ลสัน และ ฮัทฟิลด์ (Carlson and Hatfield. 1992 : 108) ได้กล่าวไว้ว่า อารมณ์มีความสำคัญต่อสุขภาพและการอยู่รอดของเรา โดยอารมณ์ทางบวก เช่น อารมณ์อยากรู้ อยากเห็น อารมณ์สนุกสนาน อารมณ์ร่าเริง และความปลื้มปิติ จะช่วยให้เราได้ผ่อนคลาย และทำให้พลังกำลังของเรากลับคืน ส่วนอารมณ์ทางลบ เช่น ความกลัว และโกรธ ก็มีความสำคัญต่อการมีชีวิตอยู่รอดของเรา

ไมเนอร์ (Miner. 1992 : 577) ได้กล่าวไว้ว่า อารมณ์โดยเฉพาะอารมณ์ด้านลบนั้น หากมีความเข้มข้นรุนแรง และความบ่อยครั้งเพียงพอ จะมีผลกระทบที่ไม่ดีต่อพฤติกรรมการทำงานหลายด้าน สภาพอารมณ์ในด้านลบ เช่น ความวิตกกังวล ความกลัว ความซึมเศร้า ความละเอียด และความรู้สึกผิด ได้พบว่ามีผลกับพฤติกรรมการทำงานอย่างแท้จริง สภาพอารมณ์ด้านลบทำให้ระดับของประสิทธิภาพของการทำงานต่ำลง มีความผิดพลาดมากขึ้น ไม่มีสมาธิในการทำงาน มีการทะเลาะวิวาทเกิดบ่อยครั้งขึ้น

ลัปตัน (Lupton. 1998 : 84) ได้กล่าวไว้ว่าอารมณ์มีความสำคัญต่อการดำรงอยู่ในสังคมเพราะอารมณ์เป็นสื่อให้ผู้อื่นและตนเองรู้ว่าบุคคลรู้สึกและมีความคิดอย่างไร และอารมณ์ยังทำให้บุคคลรู้ตัวว่าจะตอบสนองต่อสถานการณ์นั้น ๆ อย่างไร โดยถ้าหากบุคคลตระหนักว่าตนเองมีอารมณ์ทางลบต่อสถานการณ์จะนำไปสู่การพยายามเปลี่ยนอารมณ์ของตนหรือพยายามเข้าใจสิ่งที่เป็นสาเหตุของอารมณ์ ซึ่งจะทำให้เกิดความตั้งใจในการป้องกันหรือหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดเหตุการณ์นั้น ๆ เกิดขึ้นอีกในอนาคต

เอนกกุล กริแสง (2519 : 105 – 106) ได้กล่าวไว้ว่า อารมณ์นั้นมีความสำคัญต่อบุคลิกภาพและการดำเนินชีวิตประจำวันของมนุษย์เป็นอย่างมาก เช่น ความโกรธจะเป็นแรงกระตุ้นให้เกิดความพยายามเอาชนะ และทำให้บุคคลประสบความสำเร็จในชีวิต ความกลัวจะทำให้เกิดความระมัดระวัง มีความละเอียดรอบคอบ และไม่ประมาท ความอิจฉา อาจเป็นแรงกระตุ้นให้พยายามมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ได้เด่นเหนือผู้ที่ตนเกิดความอิจฉา ความอยากรู้ อยากเห็น จะทำให้มนุษย์แสวงหาความรู้ ความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ และความร่าเริง ทำให้จิตใจผ่องใส และมีความสุข ช่วยลดความเครียดทางจิตใจ เป็นต้น

ชูทิพย์ ปานปรีชา (2532 : 448) ได้กล่าวไว้ว่า อารมณ์มีความสำคัญต่อคนเรา 6 ประการ ดังนี้

1. ถ้าปราศจากอารมณ์ ชีวิตจะไม่มีรสชาติ ราบเรียบเกินไป เจยเมย ไร้ความรู้สึกเหมือนเป็นหุ่นยนต์
2. อารมณ์เป็นส่วนสำคัญของจิตใจ คือ เป็นเครื่องชี้นำว่า ผู้นั้นมีสุขภาพจิตดีหรือไม่เพียงใด
3. อารมณ์ทำหน้าที่เป็นแรงจูงใจ และผลักดันให้ทำงาน อารมณ์เป็นแรงกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมที่จะทำอะไรสักอย่างให้เป็นประโยชน์แก่ตนเองและสังคม
4. อารมณ์ช่วยให้เราปรับตัวได้ดีกับเหตุการณ์ ใช้อารมณ์เป็นการเรียนรู้ตนเองและผู้อื่น เกิดการเข้าใจในสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ช่วยให้เราใช้ชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ
5. อารมณ์ เป็นสื่อให้ผู้อื่นเข้าใจเรา รู้ว่าเรามีความรู้สึกอย่างไร
6. อารมณ์เป็นส่วนสำคัญให้เกิดการต่อสู้ เพื่อให้มีชีวิตอยู่รอด อารมณ์เป็นตัวกระตุ้นให้ร่างกายเตรียมพร้อม เพื่อที่จะเผชิญกับเหตุการณ์อันเลวร้าย หรือศัตรู

โดยสรุปอารมณ์มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตและการพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคลเป็นอย่างมาก เพราะอารมณ์ส่งผลต่อสุขภาพกาย สุขภาพจิต การอยู่รอด การใช้ชีวิตประจำวันของมนุษย์ นอกจากนี้อารมณ์ยังเป็นแรงจูงใจในการทำกิจกรรมต่าง ๆ อีกทั้งยังมีอิทธิพลต่อการปรับตัวทางสังคมและสิ่งแวดล้อม

1.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับอารมณ์

นักจิตวิทยาหลายคนได้ศึกษาเกี่ยวกับการเกิดอารมณ์ของมนุษย์ เพื่ออธิบายเรื่องของอารมณ์ว่าคืออะไร เกิดขึ้นได้อย่างไร และเกี่ยวข้องกับระบบต่าง ๆ ของร่างกายมนุษย์ได้อย่างไร ดังจะกล่าวถึงต่อไปนี้

1.4.1 ทฤษฎีอารมณ์ของแมคดูกัลล์ (McDougall Theory)

แมคดูกัลล์ (McDougall) (รติวรรณ ทับธง. 2543 : 8 ; อ้างอิงจาก McDougall. 1935) เน้นเรื่องอารมณ์และสัญชาตญาณ โดยเชื่อว่าอารมณ์เป็นสภาพ ที่อยู่ในจิตสำนึกและสัญชาตญาณเป็นปฏิกริยาที่ติดตัวมาแต่กำเนิด แต่ทั้งสองอย่างนี้ทำหน้าที่อย่างเดียวกัน ซึ่งสัญชาตญาณที่สำคัญ ๆ ของคนเรามี 7 อย่างด้วยกันที่ควบคุมอารมณ์ เช่น

สัญชาตญาณหนีภัย	คู่กับ	อารมณ์กลัว
สัญชาตญาณต่อสู้	คู่กับ	อารมณ์โกรธ
สัญชาตญาณสำรวจและกระทำ	คู่กับ	อารมณ์อยากรู้ อยากเห็น
เป็นต้น		

1.4.2 ทฤษฎีแคนนอน – บาร์ด (Cannon – Bard Theory)

แคนนอน (Cannon) และบาร์ด (Bard) (ศรัณย์ กอสนาน. 2541 : 11-12 ; อ้างอิงจาก Cannon. 1927) มีความเชื่อว่า ไฮโปธาลามัส (Hypothalamus) เป็นศูนย์กลางของอารมณ์ เป็นตัวควบคุมการเกิดอารมณ์ โดยสิ่งเร้ากระตุ้นอินทรีย์ที่อวัยวะรับสัมผัส (Receptors) แล้วกระแสประสาทถูกส่งไปที่กลองสมองภายใน ที่เรียกว่า Hypothalamus ซึ่งทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางของอารมณ์ ส่งกระแสประสาทกลุ่มหนึ่งไปที่ต่อมอวัยวะภายใน (Viscera) และกล้ามเนื้อภายนอก (Skeletal muscles) ทำให้มีปฏิกริยาเกิดขึ้น ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งส่งไปยังคอร์เทกซ์ (Cortex) ทำให้เกิดอารมณ์ขึ้นควบคู่กันไป ซึ่งอารมณ์มิได้เกิดขึ้นหลังจากที่มีการเปลี่ยนแปลงสรีระ

ทฤษฎีนี้แสดงให้เห็นว่า ไม่จำเป็นที่ระบบต่อมอวัยวะภายในและกล้ามเนื้อจะมีปฏิกริยาโต้ตอบกลับไปยังคอร์เทกซ์ในสมองเพื่อกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกหรืออารมณ์ หากแต่ความรู้สึกทางอารมณ์และปฏิกริยาทางสรีระต่างก็เป็นอิสระจากกัน และเน้นว่าธาลามัสเป็นศูนย์กลางสำคัญที่จะควบคุมอารมณ์

1.4.3 ทฤษฎีอารมณ์ของเจมส์ – แลงค์

เจมส์ (James) และแลงค์ (Lange) (พรพนทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. 2530 : 103 ; อ้างอิงจาก James. 1884) ได้เสนอทฤษฎีที่อธิบายลำดับการเกิดของอารมณ์ โดยเน้นว่าสภาพการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายเป็นผลให้เกิดความรู้สึกด้านอารมณ์ตามมา อารมณ์จึงเกิดขึ้นดังตัวอย่าง

สรีระเปลี่ยนแปลง

อารมณ์เกิดขึ้น

คนเราต่อสู้กันก่อน

จึงรู้สึกโกรธ

เราร้องไห้

จึงรู้สึกเสียใจ

กล่าวคือ โดยทั่วไปคนจะเข้าใจว่า เมื่อร่างกายได้รับสิ่งเร้าบางอย่างก็จะทำให้เกิดอารมณ์ความรู้สึก และความรู้สึกนี้ก็ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย แต่ทฤษฎีของ James – Lange อธิบายว่า เมื่อเรารับรู้สิ่งเร้าบางอย่าง จะเกิดการตอบสนองภายในกล้ามเนื้อและต่อมต่าง ๆ อย่างทันที และการเปลี่ยนแปลงนี้ทำให้เกิดอารมณ์หรือความเปลี่ยนแปลงด้านจิตใจตามมา

1.4.4 ทฤษฎีการรับรู้และพลังจิตใจ

อาร์โนลด์ (Arnold) (สถิต วงศ์สุวรรณ. 2525 : 166 ; อ้างอิงจาก Arnold. 1980) นักจิตวิทยา ที่เน้นการรับรู้ว่าสัมพันธ์กับอารมณ์ ตัวอย่างเช่น พอรับจดหมายหรือโทรเลขก็น้ำตาไหล เกิดความสะเทือนใจทันที ทั้งนี้เพราะรู้เรื่องราวที่เกี่ยวข้องมาก่อนแล้ว จึงประมาณการได้ว่าเรื่องทำนองไหนจะเกิดขึ้น และอารมณ์เกิดขึ้นระหว่างกลาง ๆ ดังลำดับกระบวนการของ อารมณ์ดังนี้

รับรู้ → ประเมินการ → อารมณ์ → แสดงออกและกระทำการ

อารมณ์เป็นตัวตัดสินว่าสถานการณ์นั้นน่าพึงใจ หรือไม่น่าพึงใจ จะได้ลงมือกระทำหรือละเว้น อารมณ์และพลังจิตใจเชื่อมโยงกันอย่างแยกไม่ออก โดยมีการรับรู้เป็นตัวประสาน

1.4.5 ทฤษฎีอารมณ์ Jukebox Theory (สรัณย์ กอสนาน. 2541 : 12)

ทฤษฎีนี้เปรียบเทียบเหมือนตู้เพลง การหยอดเหรียญลงไปเป็นสิ่งเร้าจากสิ่งแวดล้อมภายนอก ซึ่งจะเข้าไปปลุกระบบที่ก่อให้เกิดอารมณ์ การเลือกเพลงเปรียบได้กับการเกิดอารมณ์ ซึ่งเป็นประเภทใด ชนิดใดต้องขึ้นกับสภาพแวดล้อมหรืออาจกล่าวอีกนัยว่า การที่จะมีอารมณ์แบบใดเกิดขึ้นจะต้องขึ้นกับสภาพแวดล้อมเป็นสำคัญ ตัวอย่างเช่น ถ้าเราเกิดความรู้สึกว่าร่างกายกำลังถูกกระตุ้น ขณะที่อยู่กับเพศตรงข้ามก็อาจแปลความหมายได้ว่า เรากำลังเกิดอารมณ์ของความรัก แต่ถ้าเกิดความรู้สึกแบบเดียวกัน ขณะที่อยู่กับสิ่งใด เราอาจแปลความหมายของอารมณ์ที่เกิดว่าความกลัว ซึ่งจะเห็นได้ว่า แม้ร่างกายจะเกิดความรู้สึกลักษณะคล้าย ๆ กัน แต่ก็ก่อให้เกิดอารมณ์ที่ต่างกันได้ ซึ่งการจะพิจารณาว่าเป็นอารมณ์แบบใดได้นั้น จะต้องขึ้นกับสิ่งแวดล้อมหรือตามสภาพโอกาสที่เกิดขึ้น ซึ่งจะเป็นเครื่องกำหนด ดังนั้นประสบการณ์ คือ สาเหตุที่ทำให้บุคคลเกิดอารมณ์ต่างกันไป

1.4.6 ทฤษฎีคลาสสิก (Classical Theory) (สถิต วงศ์สุวรรณ. 2525 : 164)

มีสาระสำคัญว่า เมื่อมีสถานการณ์ที่มีความหมายมาเร้าอินทรีย์จะทำให้เกิดอารมณ์ขึ้น และจะมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายตามมา

สถานการณ์ → ระดับอารมณ์ → การเปลี่ยนแปลงของร่างกาย

(Situation)

(Emotional State)

(Bodily Change)

2. อารมณ์มักจะเกิดขึ้นในขณะที่อื่นหรือมีความรู้สึกต่อสถานการณ์ และจะเกิดขบวนการทำงานของสมองด้านการรับรู้และความคิด

3. การที่แรงขับทางกายเกิดขึ้นและได้รับความพอใจ อาจจะทำให้เกิดพฤติกรรมที่เป็นแบบแผนอย่างอัตโนมัติและติดเป็นนิสัย อารมณ์จะเกิดขึ้นในสถานการณ์ที่ไม่มีการตอบสนองแบบเป็นนิสัย และมีการเตรียมพร้อม

นอกจากนี้แล้วบุคคลยังมีความแตกต่างกันในการรับรู้อารมณ์ที่เกิดขึ้น เนื่องมาจากประสบการณ์ส่วนบุคคลที่ต่างกัน นั่นคือ การที่บุคคลรับรู้อารมณ์ที่เกิดขึ้นว่าเป็นความรู้สึกพอใจหรือไม่พอใจ ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ส่วนบุคคลของแต่ละคน ดังนั้นการเกิดอารมณ์จึงมีส่วน ในการกำหนดการรับรู้ประเภทของอารมณ์ที่แตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล (วันวิสาข์ จำเนียรสวัสดิ์. 2544 : 5) ฉะนั้นจึงควรที่จะมีการพัฒนาทางอารมณ์ให้กับวัยรุ่น เพื่อส่งเสริมให้เป็นผู้มีอารมณ์มั่นคงสามารถควบคุมและแสดงอารมณ์ออกมาอย่างเหมาะสม มีโอกาสที่จะศึกษาวิธีการระบายความรู้สึก และแสดงพฤติกรรมได้เหมาะสมยิ่งขึ้น ไม่เป็นบุคคลที่มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาต่อไป

1.6 ลักษณะทางอารมณ์ของวัยรุ่น

1.6.1 อารมณ์อ่อนไหวง่าย ไม่คงที่ วัยรุ่นจะมีความผันแปรและมักหวั่นไหวง่ายไปตามสิ่งล่อซึ่งจะเห็นได้จากการรักหยาบเร็วในเรื่องความรักเพื่อน ความรักเพศตรงข้าม ทางด้านความโกรธ วัยรุ่นมักโกรธง่าย และบรรเทาโทสะได้เร็ว เช่นกัน (ฉวีวรรณ สุขพันธ์ไพฑาราม. 2527 : 86) แต่อารมณ์บางชนิดอาจกลายเป็นอารมณ์ที่ถาวรได้ ถ้ามีอุดมคติเข้ามาเกี่ยวข้องกับตัว เช่น ความรักชาติ ความภาคภูมิใจในวงศ์ตระกูล หรือสถาบันการศึกษา การรักความยุติธรรม บุคคลอื่นที่เข้าใจธรรมชาติของอารมณ์แบบนี้ของวัยรุ่น จึงอาจใช้วัยรุ่นเป็นเครื่องมือกระทำการสิ่งผิดที่ตนเองต้องได้ เช่น การชักชวนวัยรุ่นทำการประทุษร้ายสิ่งที่ไม่ดีนั้นไม่เห็นพ้องด้วย (จตุรพร ลิ้มม้นจริง. 2544 : 89)

1.6.2 อารมณ์รุนแรง ทำให้วัยรุ่นชอบทำอะไรบ้าบิ่น เสี่ยงภัย ไม่กลัวอันตราย บางครั้งทำแบบไม่คิดหน้าคิดหลังแล้วจะมารู้สึกผิดในภายหลังเสมอ (พรพิมล เจียมนาครินทร์. 2539 : 53) นอกจากนี้การได้รับการกระทบกระเทือนใจแม้เพียงเล็กน้อยก็อาจแสดงพฤติกรรมที่รุนแรงได้ เช่น เมื่อบังคับหรือถูกตำหนิก็อาจจะหนีออกจากบ้านหรือผิดหวังจากความรักก็อาจฆ่าตัวตายได้ ในกรณีที่เป็นคนเจ้าคิดเจ้าแค้นเป็นคนชอบเก็บตัว คนที่ไม่ได้รับความเข้าใจ ผู้ที่มีความคับแค้นขาดผู้ระบายความในใจด้วยก็มักแสดงพฤติกรรมโต้ตอบความผิดหวังในลักษณะที่รุนแรง ทั้งนี้เพราะเขาได้ผนวกความคับแค้นใจเดิมของเขากับความผิดหวังเสียใจที่ได้รับอีกไว้ด้วยกัน (อุษณา เจริญไวย. 2538 : 169)

1.6.3 อารมณ์ค้าง มักจะเกิดกับวัยรุ่นที่ผิดหวัง และได้ลดความรุนแรงลง แต่ก็ยังติดอยู่ในใจเป็นเวลานาน เช่น ผิดหวังในเรื่องความรัก ก็มักจะแสดงอารมณ์ที่เศร้าหมอง ห่อเหี่ยว และอาจรุนแรงถึงขั้นฆ่าตัวตายได้เช่นกัน (สมร ทองดี. 2531 : 147) ซึ่งสอดคล้องกับประณต เค้าฉิม (กัลยาณี แคนยุกต์. 2527 : 15 ; อ้างอิงจาก ประณต เค้าฉิม. ม.ป.ป) ที่ได้กล่าวไว้ว่า อารมณ์ค้างของวัยรุ่นมักแสดงในรูปของความเกลียดชังอย่างแรง ขาดความสนใจในบุคคลหรือสิ่งของหรือสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ และเมื่อต้องตัดสินใจก็ตัดสินใจไม่ได้ การขาดความสนใจในบุคคลเมื่อเกิดอารมณ์ค้างนี้ ซึ่งมักแสดงออกมาเป็นความกระด้างหยาบคาย บุดบึ้ง อารมณ์ค้างถ้ามีมาก ๆ มักนำไปสู่การฆ่าตัวตาย จึงมักพบมากในเด็กวัยรุ่นที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว และพบบ่อยในเพศหญิงมากกว่าเพศชาย เพราะว่าผู้หญิงมักเจ้าคิดเจ้าแค้นมากกว่า

1.6.4 ขาดการควบคุมการแสดงออกทางอารมณ์ เมื่อวัยรุ่นมีอารมณ์จะแสดงออกอย่างเปิดเผย เช่น การถกเถียง กระแทกกระทั้น เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตาม การควบคุมอารมณ์ของวัยรุ่นนี้ขึ้นอยู่กับอายุด้วย กล่าวคือ ถ้าหากมีอายุมากการควบคุมอารมณ์ก็ยิ่งทำได้มากขึ้น (ปรียา เกตุทัต. 2538 : 193) สอดคล้องกับพวงเพ็ญ เจียมปัญญาธิ (2522 : 21) ที่ได้กล่าวไว้ว่า เด็กวัยรุ่นจะขาดการควบคุมอารมณ์ เมื่อเขามีความรู้สึกเช่นไรก็จะแสดงออกทันที แต่จะเริ่มควบคุมได้บ้างในช่วงท้าย ๆ เนื่องจากไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม

วิทยา นาควัชระ (2536 : 385) กล่าวว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่มีอารมณ์รุนแรง แสดงความรู้สึกอย่างเปิดเผยและตรงเกินไป ซึ่งวัยรุ่นอาจรู้สึกมีความสุขและเต็มไปด้วยความเชื่อมั่นในตนเอง แต่วันต่อไปอาจรู้สึกหดหู่ เพิ่มขึ้นด้วยความสงสัย ซึ่งความชอบหรือไม่ชอบของวัยรุ่นนี้จะรุนแรงมาก

สุพัตรา สุภาพ (2539 : 15) กล่าวว่า วัยรุ่นมักจะมีอารมณ์อ่อนไหวง่าย เพิ่มขึ้นด้วยความเพ้อฝัน มีอุดมคติสูงส่ง มองสิ่งต่าง ๆ แง่ดี ถ้าหากมีความผิดหวัง หรือไม่ได้นั่งปรารถนาจะทำให้เสียใจมาก ไม่ค่อยเดินสายกลาง รักใคร่ก็จะรักจนสุดใจ ถ้าเกลียดก็เกลียดจนสุดใจเช่นกัน นอกจากนี้ยังต้องการให้เพื่อนยอมรับ รักเพื่อนต่างเพศ รักความเป็นอิสระ และต้องการความอบอุ่น

โดยสรุปวัยรุ่นมีลักษณะอารมณ์ที่รุนแรง ระดับความเข้มข้นของอารมณ์สูง อารมณ์อ่อนไหวเปลี่ยนแปลงง่าย ไม่สม่ำเสมอ ชอบคิดเพ้อฝัน และขาดการควบคุมในการแสดงออกทางอารมณ์

✓ 1.7 ระดับของอารมณ์ (Temperament)

มัญญ ทนะวัฒนา (2526 : 75) ได้กล่าวไว้ว่า การมีอารมณ์แต่พอดี พอควร สามารถช่วยเหลือ ขบวนการเรียนรู้ของมนุษย์ได้ โดยเฉพาะขบวนการจำ สภาพของอารมณ์ที่พอดีจะช่วยให้คนปฏิบัติงาน รุดหน้า ไม่มีความตึงเครียด ซึ่งขัดขวางความก้าวหน้า อารมณ์ต่าง ๆ สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ความตื่นเต้นที่เกิดจากการพักผ่อน (Relaxation) และอารมณ์ที่ได้รับการผ่อนคลายจะทำให้ความคิดแจ่มใส (Brighter) อันจะนำไปสู่การมีประสบการณ์ทางความคิด (Cognitive Experience) ความจำสามารถช่วยให้เราเก็บรักษา อารมณ์ต่าง ๆ เอาไว้ได้ในเมื่อเรารู้สึกหมดหวัง (Despair)

คนบางคนมีอารมณ์มากกว่าคนอื่น ๆ บางคนก็ดูเหมือนจะใช้เวลาส่วนใหญ่ไปหมกมุ่นครุ่นคิดอยู่กับปัญหาต่าง ๆ มากมาย แต่บางคนได้เรียนรู้ว่า เขาสามารถเอาชนะปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยการมีความอดทน (Patience)

กิลฟอร์ดและซิมเมอร์แมน (มัญญ ทนะวัฒนา. 2526 : 75 ; อ้างอิงจาก Guilford and Zimmerman. 1978) ได้สำรวจระดับอารมณ์ต่าง ๆ และแบ่งอารมณ์ออกเป็น 9 ชนิด ดังนี้

1. พลังในการทำกิจกรรม เริ่มจากเข้าไปสู่การใช้กำลังอย่างแรงกล้า (Energetic) นั่นคือ มีพลังการปลดปล่อยหรือปลดปล่อยความทุกข์ (Energy to release) และมีความมุ่งร้าย (Hostility)
2. ความอดกลั้น (Restraint) คือ ใจร้อน – ใจเย็น (Impulsive-to-Restrained) คนใจร้อนคือคนที่ตัดสินใจโดยใช้อารมณ์ในทันทีทันใด คนใจเย็นคือคนที่ควบคุมตนเองมากเกินไป และขาดการทำตนให้เหมือนกับคนอื่น ๆ
3. การมีอำนาจ (Ascendance) เริ่มจากขี้อาย (Timid) ไปจนถึงมีความเชื่อมั่นในตนเอง คนที่ขี้อายขาดความกล้าคือคนที่มีความกลัวคนอื่น ๆ และขาดความก้าวร้าว คนที่มีความเชื่อมั่นมักจะมีการสัมผัสเป็นการส่วนตัวกับคนอื่น ๆ และดูเหมือนจะมีความหยิ่งอวดดี ดื้อรั้น (Arrogance)

4. ความสามารถในการเข้าสังคม (Sociability) เริ่มจากชอบสังคมไปจนถึงอยู่คนเดียว (Solitary) คนที่ชอบสังคมมักจะชอบการสัมผัสเป็นการส่วนตัวกับคนทั่วไป ถึงแม้ว่าเขาจะมีความคับข้องใจ เพราะมีปฏิกิริยากับคนอื่นก็ตาม คนที่อยู่โดดเดี่ยวจะเป็นคนสันโดษ มักจะทำงานคนเดียวตามลำพัง บางครั้ง มีระดับอารมณ์ด้านการเก็บความรู้สึกไวในใจ ซึ่งได้พัฒนามาจนติดเป็นนิสัย

5. ความหนักแน่นของอารมณ์ (Emotional Stability) เริ่มจากอารมณ์เสื่อง่าย (Easily upset) จนถึงอารมณ์หนักแน่น คนที่มีอารมณ์หนักแน่นจะมีทัศนคติทางจิตที่สมบูรณ์ ซึ่งแตกต่างกับคนที่มีระดับอารมณ์จนเป็นโรคประสาท จะมีอารมณ์ไม่แน่นอนและเสียใจ (Moodiness)

6. ความตรงไปตรงมา (Objectivity) เริ่มจากอารมณ์หวั่นไหวมากเกินไป (Over-Sensitivity) จนถึงอารมณ์ตามความเป็นจริง (Objectivity) คนที่ใจน้อย (Touchy) มักจะอ่อนแอ อารมณ์ขุ่นมัว โกรธง่าย (Easily Offended) คนตรงมักจะขาดความรู้สึกที่มีต่อคนอื่น

7. ความเป็นเพื่อน (Friendliness) เริ่มจากการต่อต้าน (Resistant) จนถึงยอมรับ (Agreeable) คนที่ได้รับการยอมรับมากมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะเอาใจผู้อื่น ส่วนคนที่ถูกต่อต้าน มักจะแสดงการต่อสู้หรือก้าวร้าว (Defensive or Aggressive) ต่อผู้อื่น

8. ความคิด (Thoughtfulness) เริ่มจากคิดเพียงผิวเผิน (Superficial) จนถึงคิดลึก (Reflective) คนที่คิดไม่จริงจังมักจะขาดการคิดด้านการวิเคราะห์อย่างดี (Good analytical thinking) ส่วนคนที่คิดมาก มักจะคิดกลับไปกลับมา และใช้พฤติกรรมด้านการคิดอื่น ๆ ด้วย

9. ความสัมพันธ์เป็นการส่วนตัว (Personal relations) เริ่มจากชอบวิพากษ์วิจารณ์ (Critical) จนถึงมีความไว้วางใจ (Trusting) คนที่ชอบวิพากษ์วิจารณ์มักจะมีทัศนคติไปในทางชอบเยาะเย้ย (Cynical attitude) นินทากล่าวร้ายป้ายสีผู้อื่น ส่วนคนที่มีความซื่อสัตย์มักจะมีอดทน (Tolerance) และใจกว้าง

อดัมส์และแลพเลย์ (มโนญ ตนะวัฒนา. 2526 : 76 ; อ้างอิงจาก Adams and Lapley. 1983) ได้แบ่งลักษณะอารมณ์ของบุคคลไว้ดังนี้

1. เคร่งขรึม – ใจร้อน (Seriousness – Impulsiveness) คนที่เอาจริงเอาจังมักชอบความเจียบ ใฝ่สูง หมั่นศึกษา คนที่หุนหันพลันแล่นมักชอบสังคม ก้าวร้าว และชอบเด่น

2. แน่ใจ – ไม่แนใจ (Firmness – Indecision) คนที่มีความมั่นใจมักจะมีคามมั่นคง แน่นอน ยุติธรรม ชอบให้ความร่วมมือ คนที่โลเลมักจะได้รับคำแนะนำจากคนอื่น และตัดสินใจด้วยตนเองไม่ได้

3. เยือกเย็น – อุ่นใจ (Tranquility – Irritability) คนที่เยือกเย็นสุขุมมักจะมีอารมณ์มั่นคง ไม่หงุดหงิด ส่วนคนที่ไม่อยู่กับร่องกับรอยจะมีอารมณ์อ่อนไหวเปลี่ยนแปลงง่าย ขึ้น ๆ ลง ๆ ถูกชักจูงง่าย ชอบจับผิดผู้อื่น

4. เปิดเผย – หลีกเลียง (Frankness – Evasion) คนที่เปิดเผยชอบความอิสระ ตรงไปตรงมา และมีความซื่อตรง คนที่โลเลมักจะไม่กล้าเผชิญความจริง ขาดความรับผิดชอบ

5. มั่นคง – ไม่แน่นอน (Stability – Instability) คนที่มีความมั่นคงมักจะมีคามเชื่อมั่นในตนเอง และเต็มใจที่จะแบกภาระความรับผิดชอบ คนที่ไม่แน่นอนมักจะมีคามคิดเห็นไปในทางที่ไม่ดี

6. อดทน – อดทน (Tolerance – Intolerance) คนที่มีความอดทนมักจะใจกว้าง คนที่อดทนไม่มักจะไม่ค่อยเอื้อเฟื้อ มีอคติ มักจะสร้างทำ

7. หนักแน่น – เจ้าอารมณ์ (Steadiness – Emotionality) คนที่ใจคอหนักแน่นมักจะติดตามทำนองคลองธรรม คนที่เจ้าอารมณ์มักจะมีความรู้สึกเปลี่ยนแปลงง่าย หวั่นไหวง่าย

8. คงเส้นคงวา – ไม่อยู่กับร่องกับรอย (Persistence – Fluctuation) คนที่แน่วแน่เด็ดเดี่ยวจะปฏิบัติตนสม่ำเสมอ มีทัศนคติมั่นคง คนที่ไม่อยู่กับร่องกับรอยจะมีความสนใจและทัศนคติเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

9. พึงพอใจ – กังวล (Contentment – Worry) คนที่พอใจมักจะแก้ปัญหาได้เก่ง ปรับตัวได้ดี คนที่หวั่นวิตกมักมีความกังวลใจ หงุดหงิด ตัดสินใจในปัญหาที่เกิดขึ้นไม่ได้ ขาดความเชื่อมั่น

โดยสรุประดับของอารมณ์ที่แตกต่างกันสามารถมีผลต่อการเรียนรู้ของบุคคลแต่ละคน และทำให้บุคคลมีการแสดงพฤติกรรมออกมาที่แตกต่างกันด้วย

1.8 ประเภทอารมณ์ของวัยรุ่น

เนื่องจากอารมณ์ต่าง ๆ มีทั้งประโยชน์และโทษต่อบุคคลทั้งสิ้น และอารมณ์เหล่านี้เป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอไม่คงที่แน่นอน ยากแก่การติดต่อดำเนินการกับคนอื่น ดังนั้น จึงสมควรจะได้ศึกษาและรู้จักอารมณ์ต่าง ๆ ของวัยรุ่นบ้างพอสมควร ดังที่สุชา จันทรโธม และ สุรางค์ จันทรโธม (2520 : 57) ได้แบ่งประเภทอารมณ์ของวัยรุ่น และรายละเอียดของอารมณ์ต่าง ๆ ของวัยรุ่นที่ควรทราบ ไว้ดังนี้

1.8.1 ประเภทอารมณ์ของวัยรุ่น มีดังนี้

1.8.1.1 ประเภทก้าวร้าวรุนแรง เช่น อารมณ์โกรธ อิจฉา เกลียดชัง

1.8.1.2 ประเภทเก็บกดเอาไว้ เช่น ความกลัว ความวิตกกังวล ความเศร้าใจ กระอักกระอ่วนใจ เสียใจสลดหดหู่ ขยะแขยง เป็นต้น

1.8.1.3 อารมณ์สนุก เช่น ความรัก ชอบ สุขสบาย พอใจ ตื่นเต้น

1.8.2 รายละเอียดของอารมณ์ต่าง ๆ ของวัยรุ่นที่ควรทราบ ดังนี้

1.8.2.1 ความกลัว เป็นอารมณ์ที่มีอยู่ในทุกคน ทุกเพศ ทุกวัย โดยจะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลรู้สึกว่าตนเองไม่ได้รับความปลอดภัย ความกลัวของวัยรุ่นนั้นส่วนใหญ่มักเป็นความกลัวเกี่ยวกับการปรับตัวให้เข้ากับสังคม เช่น เด็กชายบางคนกลัวที่จะต้องพูดจากับเด็กหญิงตามลำพัง หรืออาจเป็นความกลัวที่คิดว่าจะไม่ได้รับการยกย่องจากสังคม โดยจะทำให้เด็กคอยระมัดระวังพฤติกรรมของตัวจนบางที่ไม่เป็นตัวของตัวเอง ความกลัวอีกอย่างหนึ่งที่สำคัญของวัยรุ่นคือเกี่ยวกับรูปร่างลักษณะ และความไม่สมประกอบต่าง ๆ ของร่างกาย ซึ่งนอกจากทำให้เกิดความกลัวแล้วยังทำให้เกิดอารมณ์หงุดหงิดอีกด้วย

1.8.2.2 ความกังวลใจ เป็นผลมาจากความกลัว โดยกลัวเรื่องต่าง ๆ นานา แล้วเก็บเอาเรื่องต่าง ๆ เหล่านั้นมาเป็นความกังวลใจ ความกังวลใจเกิดจากการนึกคิดและทำนายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตที่น่าจะเป็นไปในทางที่ไม่ดี ซึ่งบางทีสิ่งนั้นอาจจะเกิดขึ้นหรือบางทีอาจจะไม่เกิดขึ้นก็ได้ เช่น เกี่ยวกับการสอบ เขามัวกังวลว่าจะทำข้อสอบไม่ได้ ทำให้ไม่สบายใจ บางทีถึงกับไม่เป็นอันหลับอันนอนจนกว่าจะได้ทำการสอบผ่านพ้นไปแล้ว นอกจากนี้ ยังมีความกังวลใจเกี่ยวกับเรื่องบุคคลภายในบ้าน เรื่องความสัมพันธ์ทางสังคม และกังวลใจเกี่ยวกับเรื่องการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายของตนเอง เป็นต้น

1.8.2.3 ความโกรธ เป็นการแสดงออกของอารมณ์ประเภทก้าวร้าว รุนแรง ประเภทเดียวกับความอิจฉาริษยาและความเกลียดชัง โดยจะแสดงออกให้เห็นหลายอย่างทั้งทางตรงและทางอ้อม เป็นต้นว่า มือสั่น เท้าสั่น หน้าตาแดงก่ำ หายใจถี่ หุนหันพลันแล่น ขาดความยับยั้งคิด อาจจะแสดงออก

หลายแบบ เช่น ทำร้ายผู้อื่นให้ได้รับบาดเจ็บ หรืออาจทำร้ายตนเอง ทำลายข้าวของที่อยู่ใกล้มือ บางทีร้องไห้ กระทั่งทำ ส่งเสียงดัง หรือบางทีแสดงออกทางอารมณ์โดยเก็บตัวเองอยู่เงียบ ๆ คนเดียว และไม่ยอมพูดจา กับใคร นอกจากนี้ความโกรธส่วนใหญ่มักเกิดจากได้รับการขัดขวางมิให้ทำในสิ่งที่ตนปรารถนา โดยมีสิ่งหนึ่ง สิ่งใดหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดมาขัดขวาง ทำให้ไม่ได้รับความสำเร็จสมประสงค์ ความรุนแรงของความโกรธ นั้นขึ้นอยู่กับความคับข้องใจที่เกิดขึ้น ถ้าได้รับการต่อต้านอย่างรุนแรง หรือสิ่งที่ปรารถนานั้นมีความหมาย ต่อตัวเขามาก อารมณ์โกรธก็จะรุนแรงมากและมีระยะเวลานานตามไปด้วย

1.8.2.4 ความรัก ความรักเป็นอารมณ์ประเภทหนึ่งที่เกิดขึ้นกับทุกคน ทุกเพศ ทุกวัย ในวัยรุ่นมีความรักประเภทใหญ่ ๆ ดังนี้

ก. ความรักตนเอง ได้แก่ ความรักและดูแลเอาใจใส่สภาพความเป็นไปของร่างกาย ตนเอง เช่น ทรนทน ความสวยงามของใบหน้า การเลือกเครื่องแต่งกาย เป็นต้น

ข. ความรักเพื่อน ปกติวัยรุ่นจะให้ความรักและความสนิทสนมกับเพื่อนเพศ เดียวกันจำนวนมาก ๆ โดยตั้งเป็นแก๊งค์ในพวกที่มีลักษณะ นิสัยใจคอ และรสนิยมเดียวกัน และในที่สุดก็ จะหาเพื่อนสนิทคู่หูมาอยู่ใกล้ชิดกัน ไปไหนไปด้วยกัน พยายามไปกินไปนอนด้วยกัน เพื่อให้เกิดความ สนิทสนมมากยิ่งขึ้น และเอาไว้ปรึกษาหารือในปัญหาต่าง ๆ ของตน

ค. ความรักที่ตนเทิดทูนบูชาเป็นพิเศษ ตามปกติเด็กวัยรุ่นมักจะรักคนที่มีความเก่ง ความสามารถพิเศษในทางใดทางหนึ่ง และเทิดทูนบูชาอยากเอาแบบอย่างโดยยึดถือเป็นแนวทางที่จะ ปรับปรุงบุคลิกภาพของตนเองในอนาคต

ง. ความรักในเพศตรงข้าม ในวัยรุ่นปัญหาเรื่องเพศตรงข้ามมักเข้าไปแทรกแซงอยู่ ภายในจิตใจเสมอ ซึ่งก่อให้เกิดความรักแบบวัยรุ่นขึ้น ซึ่งปรารถนาที่จะรัก ยกย่องบูชา และเป็นที่กล่าวขวัญ ในทางที่ดีของบรรดาเพื่อนเพศตรงข้าม ซึ่งก่อให้เกิดพฤติกรรมที่พยายามทำตนให้เป็นจุดเด่น และความรัก ของวัยรุ่นต่อเพื่อนต่างเพศเป็นไปอย่างรุนแรง และหลงใหลใฝ่ฝันอย่างทุ่มเท ซึ่งอาจมีผลกระทบกระเทือนต่อ ชีวิตและอนาคตของวัยรุ่นได้มาก เช่น ในเด็กชายที่มีความคิดรุนแรง ถ้าพลาดหวังจากหญิงที่ตนรักมักแสดง ความรุนแรงของอารมณ์ออกมา ในเด็กหญิงการปล่อยตัวปล่อยใจง่าย ๆ มักนำผลเสียมาให้โดยอาจทำให้ คิดสั้น หรือเก็บเอาไปคิดทำให้มีผลเสียทางการเรียนอย่างมาก

1.8.2.5 ความอิจฉาริษยา มักเกิดขึ้นเมื่อตนไม่สามารถเอาชนะคู่ต่อสู้ด้วยวิธีอื่น หรือถูก แย่งชิงเอาความรักไป หรือพบว่ามีคนมาเอาสิ่งที่เขาคิดว่าเป็นสมบัติพิเศษที่ควรหวงแหนของเขาไป อารมณ์ ริษยานี้อาจแสดงออกมาในรูปของความโกรธอย่างรุนแรง และไม่มีเหตุผลได้ โดยเฉพาะในวัยรุ่น สาเหตุของความ อิจฉาริษยานี้มักเกิดกับปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนต่างเพศ เช่น ในเด็กหญิงจะเกิดความอิจฉาริษยาขึ้นทันที เมื่อพบว่าเพื่อนชายของตนไปพูดคุยกับหญิงอื่น หรือในเด็กชายมักอิจฉาริษยาเพื่อนฝูงของตน เมื่อผู้หญิงที่ ตนให้ความสนใจยกย่องบูชากลับไปพูดคุยกับคนอื่นอย่างสนุกสนาน ซึ่งในบางครั้งวัยรุ่นไม่สามารถยับยั้ง อารมณ์ก็อาจก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาทได้ นอกจากนี้สาเหตุอีกอย่างหนึ่งที่พบในอารมณ์อิจฉาริษยาของ วัยรุ่น คือ การแย่งความรัก ความสนใจภายในครอบครัว เช่น พ่อแม่ที่เคยดูแลเอาใจใส่ให้ความรักต่อตัวเขา กลับไปให้ความสนใจกับลูกคนเล็กหรือคนที่เพิ่งเกิดใหม่ แล้วหมดความสนใจในตัวเขา ทำให้เกิดการอิจฉา ริษยาน้องได้เหมือนกัน และในบางกรณีที่เขาสนิทสนมกับแม่แม่มากมักจะเกิดความรักอิจฉาริษยาพ่อ ในเมื่อแม่ แสดงความรักต่อพ่อออกมาให้เห็นโดยแสดงอาการไม่สนใจในตัวเขา ซึ่งการอิจฉาริษยาถ้าเกิดขึ้นกับใครแล้ว

ก็หาความสุขไม่ได้ ดังนั้นจึงควรดูแลไม่ให้เกิดอารมณ์เช่นนั้นขึ้นได้ โดยพยายามจัดสภาพต่าง ๆ ของครอบครัว และโรงเรียนให้อยู่สภาพสมดุล และทำการ ผักผ่อนเด็กอยู่เสมออย่าให้เกิดอารมณ์อิจฉาริษยาขึ้นได้

1.8.2.6 ความอยากรู้อยากเห็น วัยรุ่นมักเกิดความอยากรู้อยากเห็นในสิ่งที่จะเกิดขึ้นใน ภายภาคหน้าหรือสิ่งที่ได้รับการปกปิดซ่อนเร้น โดยเฉพาะเกี่ยวกับเรื่องราวของเพศตรงข้าม เช่น พยายาม แสวงหาความเร้นลับเกี่ยวกับเรื่องการสืบพันธุ์ และเรื่องเกี่ยวข้องกับอวัยวะเพศของเพศตรงข้าม

1.8.2.7 ความสนใจ เด็กวัยรุ่นมีพลังงานมาก จึงมักจะสนใจการเล่นกีฬา การทำงาน เกี่ยวกับเครื่องยนตร์กลไก สนใจเรื่องสุขภาพ เรื่องเพศ การเลือกอาชีพ และเรื่องภายในครอบครัว เป็นต้น

โดยสรุปอารมณ์ของวัยรุ่นนั้นมีหลากหลายประเภท ได้แก่ โกรธ อิจฉาริษยา รัก ความวิตกกังวล เป็นต้น ซึ่งอารมณ์ในแต่ละประเภทของวัยรุ่นจะมีรายละเอียดที่แตกต่างกันออกไป

1.9 ปัจจัยที่มีผลต่ออารมณ์ของวัยรุ่น

กำธร จ่างทอง (2541 : 47) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่ออารมณ์ของวัยรุ่น ดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย เนื่องจากวัยรุ่นเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว ทั้งรูปร่าง สัดส่วน และสรีระภายใน ทำให้เกิดความขัดแย้ง มีความวิตกกังวลว่าตนจะมีลักษณะผิดปรกติจากคนทั่วไป ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาทางอารมณ์ได้ง่าย
2. การบรรลุนิติภาวะทางเพศและเกิดความต้องการทางเพศ ทำให้เกิดความหงุดหงิดสับสน มีทั้งความอายและความต้องการระบายความรู้สึกทางเพศควบคู่กัน
3. การปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อมใหม่ เด็กวัยรุ่นมีภาระการรับผิดชอบสูงขึ้น ทั้งการเรียน การงาน และสังคม เริ่มต้องการเป็นอิสระจากการพึ่งพาพ่อแม่ แต่ยังไม่มีความสามารถเพียงพอ จึงทำให้เกิดความ วิตกกังวลใจหากทำตามที่ต้องการไม่ได้
4. การเรียนในระดับชั้นสูงขึ้นยิ่งยากขึ้น และการรับรู้ว่าการศึกษามีความสำคัญต่อ ความสำเร็จในชีวิตและสังคม หากล้มเหลวจะรู้สึกกังวล และมีความเครียดทางอารมณ์มากยิ่งขึ้น
5. การปรับตัวทางสังคมต่อเพื่อนต่างเพศ วัยรุ่นมักรู้สึกยุ่งยากใจในการสร้างความสัมพันธ์ กับเพื่อนต่างเพศ
6. การมีขีดจำกัดทางด้านเศรษฐกิจ เป็นอุปสรรคที่ขัดขวางความปรารถนา ทำให้รู้สึกมี ปรด้อย อาจมีความรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจ จนเกิดการกระทำที่รุนแรงได้
7. การมีปัญหาวงครอบครัว เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาทางอารมณ์ได้ง่ายมาก อันเนื่องมาจากพ่อแม่หย่าร้างกันก็ดี การปกครองโดยเคร่งครัดเกินไปก็ดี และสภาพปัญหาในหมู่พี่น้อง ไม่กลมเกลียวกันก็ดี ล้วนเป็นเหตุปัจจุบันและส่งผลไปถึงอนาคตด้วย

ศรีธรรม ธนะภูมิ (2535 : 79) ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่ออารมณ์ของวัยรุ่นมีหลายประการ ซึ่งอาจทำให้พัฒนาการทางอารมณ์เป็นไปด้วยดี หรืออาจทำให้วัยรุ่นมีปัญหากังวลและสับสนได้ มีดังนี้

1. การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย การวางตัวเป็นชายหนุ่มหญิงสาวในสังคม ซึ่งยังมีความไม่แน่ใจและลังเลสงสัย
2. การเปลี่ยนวัยจากเด็กไปเป็นผู้ใหญ่ ต้องรับผิดชอบมากขึ้น ต้องตัดสินใจในเรื่องบทบาท ของตนและความประพฤติ มีการสร้างอุดมการณ์ ซึ่งล้วนเป็นภาระที่ต้องเรียนรู้ มีความต้องการเป็นตัวเอง แต่ก็ยังต้องการเป็นเด็กในบางขณะ

3. การศึกษาเพื่อเตรียมตัวประกอบอาชีพ ยังไม่แน่ใจในความถนัด ความสนใจและความต้องการของตน การแข่งขันด้านการศึกษาในปัจจุบันมีส่วนทำให้เด็กกังวลมากขึ้น

4. การเลือกอาชีพ วัยรุ่นไม่แน่ใจว่าตนต้องการทำงานอะไร การเลือกอาชีพเป็นตัวกำหนดชีวิตในอนาคต จึงก่อให้เกิดความหนักใจแก่วัยรุ่น ความขัดแย้งระหว่างตนเองกับบุคคลในครอบครัวในการเลือกอาชีพจะยิ่งเพิ่มความกังวลและสับสนแก่วัยรุ่นมากขึ้น ข้อจำกัดของสติปัญญา ฐานะของครอบครัว ระบบการศึกษา ค่านิยมของสังคม บุคลิกภาพของตน ล้วนมีส่วนทำให้เกิดความลำบากใจแก่ผู้ที่อยู่ในวัยนี้ วัยรุ่นควรมีอุดมการณ์ในเรื่องอาชีพของตนแล้ว

5. สภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็ว ค่านิยม และทัศนคติที่ขัดแย้งกัน การมุ่งประโยชน์ส่วนตนเป็นสำคัญ ทำให้วัยรุ่นปรับตัวได้ยาก ค่านิยมในการเที่ยวเตร่ การใช้จ่ายฟุ่มเฟือย การแต่งกายตามสมัยนิยม การมีเพื่อนเพศตรงข้าม ล้วนทำให้วัยรุ่นพยายามเลียนแบบกัน แม้ในบางรายจะมีฐานะที่ไม่เอื้ออำนวย จึงทำให้ตกเป็นเหยื่อของผู้หวังประโยชน์จากวัยรุ่น ทำให้หลงเดินไปในทางที่ผิด อันเป็นการทำลายอนาคตของตนเอง

6. สภาพครอบครัวที่มีการเปลี่ยนแปลงไป ครอบครัวอาจมีขนาดเล็กลงและสมาชิกในครอบครัวมีความห่างเหินกัน บิดามารดาต้องทำงานมากเพื่อจุนเจือครอบครัวและไม่ค่อยมีเวลาให้เด็ก บิดามารดาอาจเหน็ดเหนื่อยหรือเครียดจากงาน ทำให้สามารถรับฟังและให้คำแนะนำแก่บุตรได้ไม่มากนัก ทำให้เด็กขาดความอบอุ่นและหันไปหาเพื่อนหรือบุคคลอื่นนอกบ้าน แต่ถ้ามีความเข้าใจกันดีก็ไม่มีปัญหา นอกจากนี้ในครอบครัวที่ยังเป็นครอบครัวขยาย (Extended Family) มีปู่ ย่า ตา ยาย และญาติผู้ใหญ่อยู่รวมกันหรืออยู่บ้านใกล้กัน ถ้าผู้ใหญ่มีความขัดแย้งกันเองก็อาจทำให้วัยรุ่นลำบากใจและสับสนได้ แต่ถ้ามีการช่วยเหลือกันก็จะนำมาซึ่งความอบอุ่นใจแก่เด็ก ทำให้เขามีที่ปรึกษาและสามารถแก้ไขอุปสรรคต่าง ๆ ได้ ปู่ ย่า ตา ยาย อาจมีบทบาทที่สำคัญทดแทนบิดามารดาซึ่งไม่ค่อยมีเวลาได้ บิดามารดาหรือผู้ใหญ่ในครอบครัวควรสนองตอบความต้องการของวัยรุ่นให้เหมาะสม

สมร ทองดี (2543 : 149) ได้กล่าวไว้ว่า การเกิดอารมณ์ของวัยรุ่นย่อมเกิดจากปัจจัยที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. สุขภาพทางกาย ร่างกายที่แข็งแรงย่อมส่งผลต่อภาวะจิตใจที่เข้มแข็ง วัยรุ่นที่สุขภาพไม่ดีมีอาการเจ็บป่วยบ่อย ๆ หรือมีความพิการทางกาย เช่น ตาบอด ขาขาด เด็กเหล่านี้จะแสดงอารมณ์ต่าง ๆ ได้ง่าย เช่น โกรธง่าย จุนเจียว เป็นต้น

2. ความเหนื่อยล้า เด็กที่พักผ่อนไม่เพียงพอ นอนน้อยเกินไป ตื่นเต้นเกินไป หรือรับประทานอาหารไม่เพียงพอกับความต้องการของร่างกาย จะทำให้เกิดอารมณ์เสียได้ง่าย บันดาลโทสะได้ง่ายกว่าปกติ ดังเช่นนิทานพื้นเมืองของไทยเรื่อง “กลองข้าวน้อย” ที่บันดาลโทสะเนื่องจากความเหนื่อยและความหิว เป็นต้น

3. ช่วงเวลาของวัน ความรู้สึกสดชื่นและความเหน็ดเหนื่อยของเด็กแต่ละคนจะแตกต่างกันตามสภาพของประสบการณ์ที่ได้รับ เช่น เมื่อถึงเวลาอาหารแล้วไม่ได้ทาน ถึงเวลานอนแล้วไม่ได้นอน หรือก่อนนอนมีความรู้สึกวิตกกังวลทำให้นอนไม่หลับ เมื่อตื่นนอนก็อาจทำให้รู้สึกอ่อนเพลียและมักจะแสดงอารมณ์เสียได้ง่าย หรือในช่วงเช้าหลังจากได้พักผ่อนพอเพียงจะช่วยให้รู้สึกสดชื่น เป็นต้น นอกจากนี้ สุชา จันทรเอม (ลลิตา ภูบำรุง. 2544 : 15 ; อ้างอิงจาก สุชา จันทรเอม. 2536 : 64) กล่าวว่า เด็กแต่ละ

คนเหนื่อยไม่เหมือนกัน บางคนจะเหนื่อยตอนเช้า บางคนจะเหนื่อยก่อนเที่ยง หรือบางคนจะเหนื่อยตอนเย็น ซึ่งเวลานี้เด็กจะบันทึกลงได้สบาย หากมีสิ่งใดมาขัดใจ

4. ระดับสติปัญญา จากการศึกษาเกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสมองและสติปัญญา ระดับต่ำพบว่า เด็กกลุ่มนี้จะไม่สามารถควบคุมอารมณ์ได้ ส่วนเด็กที่มีระดับสติปัญญาสูง เฉลียวฉลาดมักจะเป็นเด็กที่มีจินตนาการลึกซึ้ง และเด็กพวกนี้จะสามารถควบคุมอารมณ์ได้ดีกว่า ซึ่งสอดคล้องกับฉวีวรรณ สุขพันธ์ไพฑาราม (2527 : 68) ที่ได้กล่าวไว้ว่า เด็กที่ไม่ฉลาดเป็นพวกที่หวั่นไหวต่อสิ่งเร้าได้ง่าย มักควบคุมอารมณ์ไม่ได้ ส่วนเด็กฉลาดจะมีจินตนาการลึกซึ้ง และกลัวสิ่งที่เป็นอันตรายมากกว่าเด็กที่ไม่ค่อยฉลาด วัยรุ่นที่มีระดับสติปัญญาดีจะเป็นพวกที่ปกครองให้ปฏิบัติตามโอวาทได้ยาก เพราะต้องการได้รับการตัดสินใจด้วยตนเอง

5. ลำดับการเกิด จากการศึกษาของนักจิตวิทยาพบว่า ลูกคนแรกมักจะถูกเลี้ยงดูแบบตามใจ ลูกคนแรกจึงมักมีอารมณ์อ่อนไหวมากกว่าลูกคนหลัง ๆ และมักจะแสดงอารมณ์รุนแรง ส่วนลูกคนเล็กมักจะแสดงออกทางอารมณ์เพื่อเรียกร้องความสนใจ

6. ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว บิดามารดาที่เอาใจใส่มากเกินไป หรือเด็กที่ถูกบิดามารดาทอดทิ้ง จะมีผลต่อการแสดงออกทางอารมณ์ของเด็ก เช่น เป็นคนเจ้าอารมณ์ หรือมีอารมณ์รุนแรง ก้าวร้าว ทั้งทางกายและวาจาหรือบิดามารดาที่ตั้งความหวังไว้สูง และฝึกหัดเด็กในลักษณะที่ทำให้สมบูรณ์แบบทุกอย่าง เด็กพวกนี้มักจะมีอารมณ์เครียดไม่ยืดหยุ่น เป็นต้น ทำให้และความสัมพันธ์ภายในครอบครัวจึงมีส่วนในการสร้างอารมณ์ให้แก่เด็กเป็นอย่างมาก ดังคำกล่าวของสวิต วังศ์สวรรค์ (2525 : 172) ได้กล่าวไว้ว่าผู้ที่อยู่ในครอบครัวที่มีความอบอุ่น มีสติยรภาพ มีความสมบูรณ์พร้อม มีความสัมพันธ์อันดีภายในครอบครัว ย่อมจะมีสุขภาพจิตดี อารมณ์ปกติ และมั่นคง

7. สิ่งแวดล้อมทางสังคม เมื่อเด็กอยู่ในครอบครัว วิธีการอบรมเลี้ยงดูที่เหมาะสม มีการฝึกระเบียบวินัย มีความรักใคร่ปรองดองกันระหว่างพี่น้อง ให้อิสระตามสมควร สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยให้เด็กเป็นคนมีอารมณ์มั่นคง นอกจากนี้สภาพแวดล้อมทางโรงเรียนก็มีส่วนพัฒนาการแสดงออกทางอารมณ์ของเด็กเช่นเดียวกัน เช่น ทำที่เป็นมิตร การแสดงความเข้าใจ การเอาใจใส่ การส่งเสริมที่เหมาะสมจะช่วยให้นักเรียนวัยรุ่นเกิดความรู้สึกเป็นสุขและพอใจ และจะมีอารมณ์ที่เบิกบานแจ่มใส แต่ถ้าเป็นการแสดงออกที่ตรงกันข้ามคือ ได้รับความไม่ยุติธรรม ความมีอคติของครูอาจารย์ จะทำให้เกิดอารมณ์ชิงชัง โกรธแค้นได้ หรือการล้อเลียนจากเพื่อน หรือการถูกรังแกจากเด็กรุ่นพี่ก็มีอิทธิพลต่อการเกิดอารมณ์โกรธแค้นได้เช่นกัน สิ่งแวดล้อมทางสังคมที่สำคัญต่อการเกิดอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นอีกประการหนึ่งก็คือ สื่อมวลชนทั้งหลาย ซึ่งได้แก่วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือต่าง ๆ ทั้งวารสาร นิตยสาร ก็มีส่วนกระตุ้นให้เยาวชนได้เรียนรู้ที่จะพัฒนาอารมณ์ของตนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับฉวีวรรณ สุขพันธ์ไพฑาราม (2527 : 68) ที่ได้กล่าวไว้ว่า สื่อมวลชนที่เสนอข่าวเน้นทางด้านใด จะมีผลสะท้อนให้เห็นจากการแสดงออกของวัยรุ่น เช่น ภาพยนตร์ที่แสดงออกถึงความกล้าของตัวละคร มีผลต่ออาภักปฏิกิริยาการวางตัวของวัยรุ่นไทยในปัจจุบัน

8. การศึกษา การตัดสินใจเลือกแผนการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตลอดจนระเบียบวินัยและข้อบังคับของโรงเรียน ล้วนมีอิทธิพลต่ออารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นมาก เช่น เมื่อมีผลการเรียนต่ำ ย่อมทำให้วัยรุ่นมีอารมณ์วิตกกังวลได้ เป็นต้น สำหรับนักเรียนวัยรุ่นตอนปลายนั้นจะต้องมีการเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ ในช่วงวัยนี้จึงอาจทำให้วัยรุ่นเกิดความกังวลใจและไม่สบายใจในอนาคตของตน

9. การสร้างสัมพันธภาพกับเพื่อน ความต้องการที่สำคัญอย่างหนึ่งของวัยรุ่นก็คือการได้รับการยอมรับจากเพื่อนทั้งจากเพศเดียวกันและเพศตรงข้ามด้วย ถ้าหากเขารู้สึกว่าตนไม่สามารถสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่นได้ก็จะเกิดความรู้สึกกลุ้มเหงา ท้อแท้ และสูญเสียความเชื่อมั่นตนเองไป

10. สถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว เมื่อวัยรุ่นอยู่ในกลุ่มเพื่อน ก็มักจะนึกเปรียบเทียบสภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวของตนกับครอบครัวของเพื่อน และถ้าหากวัยรุ่นมีความรู้สึกว่าคุณภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวของตนต่ำต้อย ก็อาจทำให้เขาเกิดอารมณ์อิจฉาริษยา หรืออารมณ์เศร้าหมองได้เช่นกัน

โดยสรุปปัจจัยที่มีผลต่ออารมณ์ของวัยรุ่นเกิดจากสาเหตุ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคคล ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านสัมพันธภาพภายในครอบครัว

1.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่น

จอห์นสัน และเทอร์แมน (Johnson and Terman. 1940 : 327) ได้ศึกษาลักษณะและความมั่นคงทางอารมณ์ระหว่างวัยรุ่นเพศชายและเพศหญิง ผลการศึกษาพบว่า เพศหญิงมีความกลัว ความกังวลใจ และความตื่นตกใจได้มากกว่าเพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของแคพแลน (Kaplan. 1959 : 293) ที่ได้ศึกษาปัญหาความคับข้องใจและความสามารถในการปรับตัวทางด้านอารมณ์ของวัยรุ่น ผลการศึกษาพบว่า เพศหญิงมีปัญหาความคับข้องใจและต้องปรับตัวทางด้านอารมณ์มากกว่าเพศชาย

กรอนลันด์ (Gronlund. 1959 : 176) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนกับความพึงพอใจทางอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่น ผลการศึกษาพบว่าผู้ที่มีการเรียนไม่ดีจะมีความพึงพอใจทางอารมณ์มาก ไม่มีความสุขและต้องออกจากโรงเรียนก่อนเรียนสำเร็จจำนวนมาก

ริงเนส (Ringness. 1968 : 131) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสุขภาพจิตในโรงเรียน ผลการศึกษาพบว่าวัยรุ่นที่ประสบความสำเร็จในโรงเรียนมีแนวโน้มจะมีความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับตนเอง และสามารถปรับตัวต่อภาวะพึงเครียดทางอารมณ์ได้ ทำให้มีสุขภาพจิตดี ส่วนวัยรุ่นที่มีผลการเรียนต่ำจะมีความวิตกกังวล ท้อถอย และถ้าวิตกกังวลมาก ๆ ทำให้สุขภาพจิตไม่ดีได้

กาก้า (Kakkar. 1968 : 706) ได้ศึกษาความสามารถในการปรับตัวและการยอมรับตนเองของวัยรุ่น ผลการศึกษาพบว่าเพศหญิงจะสามารถปรับตัวทางอารมณ์และยอมรับตนเองได้ดีกว่าเพศชาย

สมทรง สุวรรณเลิศ (2514 : 1-4) ได้ศึกษาปัญหาทางการเรียนของวัยรุ่น ผลการศึกษาพบว่าวัยรุ่นที่มีปัญหาเรียนไม่ดี หรือเรียนต่ำกว่าความสามารถในเกณฑ์เฉลี่ยนั้นมีปัญหาทางอารมณ์และความคับข้องใจ แสดงออกทางความรู้สึกวิตกกังวล ขาดความสุข ขาดกำลังใจ

บลูม (สุภาพรรณ โคตรจรัส. 2524 : 11-12 ; อ้างอิงจาก Bloom. 1987) ได้ศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของผู้เรียนและการเรียนในระบบโรงเรียนของ ผลการศึกษาพบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่จะมีความสามารถทางการเรียนรู้ อัตรการเรียนรู้ และแรงจูงใจที่จะเรียนงานใหม่ต่อไปคล้ายคลึงกันมากเมื่อได้อยู่ในสภาพการเรียนที่เหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนรู้ ซึ่งตัวแปรที่สำคัญตัวหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน คือ ลักษณะทางอารมณ์

จากงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่าเพศหญิงมีปัญหาทางอารมณ์มากกว่าเพศชาย แต่สามารถปรับตัวทางอารมณ์และยอมรับตนเองได้ดีกว่าเพศชาย นอกจากนี้ยังพบว่าอารมณ์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันด้วย

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเกณฑ์ปกติ

2.1 ความหมายของเกณฑ์ปกติ

อนาสตาซี (Anastasi. 1982 : 65) กล่าวว่า เกณฑ์ปกติ หมายถึง คะแนนที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นมาตรฐาน ใช้สำหรับอ้างอิงในการตีความหมายคะแนนของแบบทดสอบ เพื่อระบุว่าผู้ถูกทดสอบอยู่ในตำแหน่งใดในการกระจายของคะแนน

เมอร์ฟีและเดวิดชอฟ (Murphy and Davidshofer. 1991 : 59) กล่าวว่า เกณฑ์ปกติ คือคะแนนที่เป็นมาตรฐานใช้สำหรับการตีความหมายคะแนนที่ได้จากการทดสอบ เพื่อระบุว่าผู้ถูกทดสอบอยู่ในระดับใดเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ให้ความหมายว่าเป็นมาตรฐานแล้ว

แมคควีนและนัสเซน (McQueen and Knussen. 1999 : 93 – 94) กล่าวว่า เกณฑ์ปกติ คือคะแนนที่กลุ่มตัวอย่างมาตรฐานได้ทำแบบทดสอบนี้เอาไว้ก่อนแล้ว และใช้เปรียบเทียบกับคะแนนของผู้รับการทดสอบ เพื่อแปลผลแบบทดสอบที่ไม่มีการตัดสินว่าสอบได้หรือสอบตก

บุญส่ง นิลแก้ว (2519 : 65 – 66) ได้กล่าวไว้ว่า เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบใดนั้นคือลักษณะบางประการที่ประเมินได้จากการแจกแจงของคะแนนในกลุ่มประชากรที่กำหนดนั้น ๆ เป็นการบอกลักษณะที่ได้จากการปฏิบัติจริง ๆ (Actual Outcomes) ของสมาชิกของกลุ่มนั้น ๆ ในสถานการณ์ปัจจุบัน มิใช่เป็นลักษณะที่คาดหวังไว้ว่าจะเป็นเช่นนั้นเช่นนั้น (Expected Outcomes) ซึ่งยึดถือกันเป็นมาตรฐาน

นันทา สุริยง (2544 : 52) ได้กล่าวไว้ว่า เกณฑ์ปกติเป็นสถิติหรือข้อมูลที่สรุปเกี่ยวกับคะแนนการทดสอบที่ได้จากการทดสอบหนึ่ง ๆ ซึ่งเป็นคะแนนที่บรรยายถึงค่ากลางจากการวัดสมรรถนะ หรือความสามารถของกลุ่มผู้เข้ารับการทดสอบ

โดยสรุปเกณฑ์ปกติ หมายถึง คะแนนมาตรฐานของการทดสอบหนึ่ง ๆ เพื่อใช้เปรียบเทียบกับผู้ถูกทดสอบว่าอยู่ในระดับใดของการทดสอบนั้น ๆ

2.2 ชนิดของเกณฑ์ปกติ

2.2.1 เกณฑ์ปกติที่จัดกลุ่มตามตัวแปร

2.2.1.1 เกณฑ์ปกติอายุ (Age Norms)

เกณฑ์ปกติที่ยึดอายุเป็นหลัก จะใช้กับแบบทดสอบที่ใช้วัดคุณลักษณะ (Trait) ที่เจริญไปพร้อมกับอายุ เช่น ส่วนสูง เพิ่มขึ้นเมื่ออายุเพิ่มขึ้น หรือน้ำหนักเพิ่มขึ้นเมื่ออายุเพิ่มขึ้น เป็นต้น (รัตนศิริพานิช. 2533 : 230) เกณฑ์ปกติอายุสร้างขึ้นโดยยึดหลักสำคัญ 2 ประการ คือ คุณลักษณะที่วัดนั้นจะมีการเปลี่ยนแปลงไปตามอายุ และการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่นำมาสร้างเกณฑ์ปกติจะต้องเลือกจากทุกระดับอายุ เพื่อวัดคุณลักษณะที่สัมพันธ์กับระดับอายุนั้น ๆ (Murphy and Davidshofer. 1991 : 61 – 63) ซึ่งการสร้างเกณฑ์ปกติอายุได้มาจากการนำคะแนนแบบทดสอบของกลุ่มตัวอย่างมาตรฐานแต่ละระดับอายุมาหาค่าเฉลี่ย (Mean) ของแต่ละระดับอายุนั้น ๆ ด้วยการรวมคะแนนทั้งหมดแล้วหารด้วยจำนวนข้อมูลทั้งหมด (Anastasi. 1982 : 71 – 72)

2.2.1.2 เกณฑ์ปกติชั้นเรียน (Grade Norms)

เกณฑ์ปกติชนิดนี้ใช้กันอย่างกว้างขวางในแบบทดสอบมาตรฐานวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Standardized Achievement Tests) เกณฑ์ปกติชนิดนี้ยึดถือคะแนนเฉลี่ยที่กลุ่มนักเรียนในแต่ละชั้นทำได้ และการตีความหมายก็ใช้การเทียบเป็นชั้นเรียน (Grade Equivalent) (บุญส่ง นิลแก้ว. 2519 : 68)

ซึ่งการสร้างเกณฑ์ปกติชั้นเรียนจะได้มาจากการนำคะแนนแบบทดสอบของกลุ่มตัวอย่างมาตรฐานแต่ละระดับชั้นเรียน มาหาค่าเฉลี่ยของแต่ละระดับชั้นเรียนนั้น ๆ ด้วยการรวมคะแนนทั้งหมดแล้วหารด้วยจำนวนข้อมูลทั้งหมด (Anastasi. 1982 : 72 – 73)

2.2.2 เกณฑ์ปกติที่จัดกลุ่มตามคะแนน

2.2.2.1 เกณฑ์ปกติเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile Norms)

เกณฑ์ปกติชนิดนี้เป็นการเปรียบเทียบผู้ทดสอบแต่ละคนกับกลุ่มคนที่มีความสามารถระดับเดียวกับเขา (รัตนฯ ศิริพานิช. 2533 : 235) ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์จะแสดงให้เห็นถึงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างมาตรฐานที่ได้คะแนนจากการทำแบบทดสอบน้อยกว่าคะแนนของผู้รับการทดสอบ ใช้สำหรับเทียบคะแนนดิบกับตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Murphy and Davidshofer. 1991 : 60 – 61) การหาตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ได้มาจากการคำนวณ โดยเอา 100 หารด้วยจำนวนคนทั้งหมด แล้วนำไปคูณกับผลบวกของความถี่สะสม (Cumulative Frequency) กับครึ่งหนึ่งของความถี่ (Frequency) ของคะแนนแต่ละตัว (ชวาล แพรัตกุล. 2516 : 387)

2.2.2.2 เกณฑ์ปกติคะแนนมาตรฐาน (Standard Score Norms)

เกณฑ์ปกติชนิดนี้ใช้เทียบคะแนนที่ผู้รับการทดสอบทำได้กับคะแนนมาตรฐาน ซึ่งคะแนนมาตรฐานอาจจะเป็นคะแนนซี (Z scores) คะแนนที (T scores) คะแนนเอจีซีที (AGCT scores) คะแนนทีปกติ (Normalized T scores) เป็นต้น ซึ่งจะต้องแปลงคะแนนที่ได้จากการทดสอบกลุ่มตัวอย่างให้เป็นคะแนนมาตรฐาน ซึ่งเกณฑ์ปกติคะแนนมาตรฐานนี้เป็นที่นิยมใช้กันมาก สามารถอธิบายความหมายของคะแนนการสอบได้ชัดเจนและมีหลักเกณฑ์ยิ่งขึ้น คะแนนมาตรฐานแบ่งออกเป็น 2 ชนิด ซึ่งได้แก่

1. คะแนนมาตรฐานเชิงเส้นตรง (Linear Transformation) หรือ คะแนนซี คำนวณได้จากความแตกต่างระหว่างคะแนนดิบ (Raw scores) กับค่าเฉลี่ยของคะแนน แล้วหารด้วยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนซีจะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเป็น 0 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนเป็น 1 เนื่องจากคะแนนซีมีค่าเป็นไปได้อย่างเต็มและทศนิยม จำนวนบวกและลบ ทำให้ไม่สะดวกต่อการใช้ จึงเปลี่ยนเป็นคะแนนมาตรฐานรูปอื่น ๆ ด้วยการนำคะแนนซีมาคูณด้วยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแล้วบวกด้วยค่าเฉลี่ยของคะแนน เช่น ถ้าเปลี่ยนเป็นคะแนนทีก็นำคะแนนซีมาคูณด้วย 10 แล้วบวกด้วย 50 คะแนนทีจะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเป็น 50 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนเป็น 10

2. คะแนนมาตรฐานปกติ (Normalized Standard scores) เป็นคะแนนมาตรฐานที่มีการแจกแจงให้เหมาะกับโค้งปกติ คำนวณได้โดยใช้ตารางที่กำหนดค่าร้อยละของจำนวนคนที่ตรงกับความแตกต่างของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกับค่าเฉลี่ยของโค้งปกติ ขั้นแรกให้หาค่าร้อยละของตัวอย่างมาตรฐานที่มีค่าเท่ากับหรือมากกว่าคะแนนดิบแต่ละค่าเสียก่อน ค่าร้อยละนี้จะปรากฏอยู่ในตารางความถี่โค้งปกติ ขั้นต่อไปจึงเทียบค่าคะแนนมาตรฐานปกติที่ตรงกันได้ คะแนนมาตรฐานปกติมีอยู่หลายชนิด เช่น คะแนนทีปกติ (Normalized T scores) คะแนนสเตนไนน์ (Stanine scores) เป็นต้น (Anastasi. 1982 : 78 – 81) คะแนนทีปกติมีหน่วยที่เท่ากันและมีหลักการสมมูลมากกว่าคะแนนแปลงรูปชนิดอื่น ๆ คะแนนทีปกติมีค่าเฉลี่ยเป็น 50 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 10 ซึ่งขั้นตอนในการแปลงคะแนนดิบให้เป็นคะแนนทีนั้นมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ให้เรียงลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อย
2. ให้ความถี่ หรือ f ของคะแนนแต่ละคะแนน
3. หาความถี่สะสม หรือ cf โดยสะสมความถี่จากคะแนนน้อยไปหาคะแนนมาก
4. หาค่า $cf + 1/2f$
5. หาค่าแห่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ของคะแนน ด้วยการเอา 100 หารด้วยจำนวนคนทั้งหมด แล้วไปคูณกับ $cf + 1/2f$
6. เปิดหาคะแนนที่ปกติของตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์จากตารางเทียบ ซึ่งคะแนนที่ปกติจะแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้ คะแนนที่ปกติตั้งแต่ 65 และสูงกว่า แปลว่า ดีมาก คะแนนที่ปกติตั้งแต่ 55 – 65 แปลว่า ดี คะแนนที่ปกติตั้งแต่ 45 – 55 แปลว่า พอใช้ คะแนนที่ปกติเฉพาะ ตรง 50 แปลว่า มีความสามารถปานกลางพอดี คะแนนที่ปกติตั้งแต่ 35 – 45 แปลว่า ยังไม่พอใช้ และคะแนนที่ปกติตั้งแต่ 35 และต่ำกว่า แปลว่า อ่อน (ชวาล แพริตกุล. 2516 : 384 – 387)

โดยสรุปชนิดของเกณฑ์ปกติมี 2 ชนิด ได้แก่ เกณฑ์ปกติที่จัดกลุ่มตามตัวแปร และเกณฑ์ปกติที่จัดกลุ่มตามคะแนน ซึ่งเกณฑ์ปกติแต่ละชนิดนั้นมีวิธีการสร้างและการนำไปใช้ที่แตกต่างกัน

2.3 ข้อพิจารณาเกณฑ์ปกติ

บุญส่ง นิลแก้ว (2519 : 83 – 86) ได้กล่าวถึงหลักการในการพิจารณาเกณฑ์ปกติดังต่อไปนี้

1. เกณฑ์ปกติควรใช้ได้ดี (Relevant) ทั้งนี้เพราะเกณฑ์ปกติสร้างจากกลุ่มตัวอย่างหลายกลุ่ม บางทีสร้างจากกลุ่มตัวอย่างทั่วประเทศ (National Sample) บางทีสร้างจากบางท้องถิ่น (Local Sample) ดังนั้นในการพิจารณาเปรียบเทียบผลการวัดกับเกณฑ์ปกติ ควรตั้งคำถามเสียก่อนว่า “เกณฑ์ปกติเหล่านี้มีคุณค่าต่อการวัดบุคคลคนนั้นหรือไม่ และมีประสิทธิภาพต่อการลงสรุปตัดสินผลการวัดนั้นหรือไม่”

การใช้เกณฑ์ปกติต้องศึกษาธรรมชาติของกลุ่มตัวอย่างที่นำมาสร้างเสียก่อน ซึ่งต้องขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการวัดในครั้งหนึ่ง ๆ ถ้าเราต้องการวินิจฉัยจุดเด่นด้อยของบุคคลในลักษณะต่าง ๆ อาทิ ความถนัดทางการเรียน (Scholastic Aptitude) ประสบการณ์ทางการศึกษา (Education Experience) พื้นฐานทางวัฒนธรรม (Cultural Background) ฯลฯ การใช้เกณฑ์ปกติระดับประเทศ (National Norms) ดูเหมือนจะเป็นสิ่งที่พึงประสงค์ยิ่ง ทั้งนี้เพราะธรรมชาติของบุคคลกลุ่มนั้นมักใกล้เคียงกับมวลประชากร (Population) แต่ถ้าวัดเพื่อการจัดตำแหน่ง (Placement) หรือการพยากรณ์ (Predict) เกี่ยวกับการประกอบอาชีพหรือการฝึกอบรมการใช้เกณฑ์ปกติระดับประเทศ (National Norms) อาจได้ผลน้อย ควรต้องใช้เกณฑ์ปกติที่สร้างจากกลุ่มตัวอย่างเฉพาะ (Specific Group) ที่เกี่ยวข้องกับการวัดนั้น ๆ ซึ่งเกณฑ์ปกติที่ได้จากกลุ่มเช่นนี้เรียกว่าเกณฑ์ปกติเฉพาะกลุ่ม (Specific Norms)

ผลการวัดของบุคคลคนหนึ่งอาจสูงกว่าเฉลี่ย (Average) เมื่อเทียบกับเกณฑ์ปกติระดับประเทศ (National Norms) แต่อาจต่ำกว่าเฉลี่ยเมื่อเทียบกับเกณฑ์ปกติเฉพาะกลุ่ม (Specific Norms)

2. เกณฑ์ปกติควรใช้เป็นตัวแทนได้ดี (Representative) คือการใช้เกณฑ์ปกติที่กลุ่มตัวอย่างซึ่งนำมาสร้างนั้นถือเป็นตัวแทนของมวลประชากรได้ดี (Representative of Population) ทั้งนี้ด้วยวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง (Sampling) ต่าง ๆ การที่จะสร้างเกณฑ์ปกติจากมวลประชากรนั้น เป็นสิ่งที่ทำได้ยาก ลงทุนมากทีเดียว ดังนั้น การสร้างจึงมักสร้างจากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จึงควรต้องพิจารณาถึงจำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่สร้างเกณฑ์ปกตินั้นว่ามากน้อยเพียงใด และตลอดจนพิจารณาถึงวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วย

3. เกณฑ์ปกติควรต้องทันสมัยอยู่เสมอ (Up to Date) การกล่าวเช่นนี้หมายความว่า เกณฑ์ปกตินั้นต้องใช้ได้ตามสภาพการณ์ที่เป็นปัจจุบัน (Currently Applicable) นั่นคือเราจะต้องพิจารณาว่า เกณฑ์ปกตินั้น ๆ สร้างขึ้นเมื่อไร ทันสมัยหรือไม่ แต่ทั้งนี้ต้องแล้วแต่ลักษณะของสิ่งที่วัดด้วยว่าเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงเร็วหรือช้าเพียงใด ถ้าบางลักษณะที่ไม่มีมีการเปลี่ยนแปลงก็สามารถใช้เกณฑ์ปกติเดิมทำการเปรียบเทียบได้

4. เกณฑ์ปกติควรใช้เปรียบเทียบได้ดี (Comparable) การเปรียบเทียบคะแนนจากการวัด ลักษณะหนึ่งกับอีกลักษณะหนึ่งนับเป็นที่นิยมทำกันมาก ทั้งนี้เพื่อต้องการทำการวินิจฉัย (Diagnosis) ซึ่งมักตรวจสอบได้จากการเขียนเส้นภาพ (Profile) การที่จะเปรียบเทียบได้นั้น เครื่องมือวัดแต่ละอย่างต้องมีเกณฑ์ ปกติที่ได้มาจากกลุ่มตัวอย่างเดียวกัน ถ้าสร้างจากกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกันแล้ว จะไม่สามารถนำผลมา เปรียบกันได้ นอกเสียจากกลุ่มตัวอย่างเหล่านั้นเป็นกลุ่มเทียบกันได้ (Equivalent)

5. เกณฑ์ปกติควรต้องสามารถให้การอธิบายได้อย่างเพียงพอ (Adequately Described) การใช้เกณฑ์ปกติเพื่อเปรียบเทียบผลการวัดนั้น ควรจะต้องรู้ถึงบางสิ่งบางอย่างเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ สร้างด้วย ทั้งนี้จะทำให้การอธิบายผลการวัดมีความหมายมากยิ่งขึ้น สิ่งที่ควรทราบเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง คือ

5.1 วิธีการเลือก

5.2 จำนวนและลักษณะการแจกแจง

5.3 คุณสมบัติของกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ ต่อไปนี้ เช่น อายุ เพศ เชื้อชาติ ความ ถนัดทางการเรียน ระดับการศึกษา สถานภาพทางเศรษฐกิจ ที่อยู่อาศัย ลักษณะของโรงเรียนที่เรียน เป็นต้น

5.4 วิธีการดำเนินการวัด (Administration) ว่ามีความเป็นมาตรฐานมากน้อยเพียงใด มีการเข้าใจกลุ่มตัวอย่างในระหว่างการวัดเพียงใด

5.5 เวลาที่ทำการวัดคือทำการวัดกลุ่มอย่างไร ในเวลาใด เช่น ฤดูใด ภาคเรียนใด เดือน หรือปีใด เป็นต้น อันจะสามารถใช้ในการเปรียบเทียบได้ถูกต้องตามฤดูกาล

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบสำรวจระดับอารมณ์ของกิลฟอร์ดและซิมเมอร์แมน (The Guilford-Zimmerman Temperament Survey. 1978)

3.1 การพัฒนาแบบสำรวจระดับอารมณ์ของกิลฟอร์ดและซิมเมอร์แมน

ในปัจจุบันนี้แบบสำรวจระดับอารมณ์ของกิลฟอร์ดและซิมเมอร์แมนสามารถใช้ได้ดีในการให้ คำปรึกษา และการศึกษา นอกจากนี้ผลจากแบบสำรวจระดับอารมณ์ของกิลฟอร์ดและซิมเมอร์แมนยัง สามารถใช้ในการประเมิน เลือก และจัดวางตำแหน่งการทำงานของบุคลากรได้ แบบสำรวจระดับอารมณ์ของ กิลฟอร์ดและซิมเมอร์แมนนี้ถูกพัฒนามาจากแนวความคิดของ จุง (Jung) ในเรื่องของการเก็บตัว (Introversion) และการเปิดตัว (Extraversion) โดยใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor – Analyzed) ในการแบ่งคุณลักษณะในแต่ละด้านของแบบสำรวจระดับอารมณ์ของกิลฟอร์ดและซิมเมอร์แมน ซึ่งในช่วงแรก ของการพัฒนานั้นสามารถแบ่งคุณลักษณะได้ 5 ด้าน โดยใช้ชื่อแบบสำรวจว่า แบบสำรวจปัจจัยทั้ง 5 ด้าน (Inventory of Factors STDCR) ในช่วงต่อมาได้มีการวิเคราะห์องค์ประกอบเพิ่มเติมขึ้นอีก 2 ครั้ง และได้ใช้ ชื่อแบบสำรวจครั้งที่ 3 ว่า แบบสำรวจบุคลิกภาพของกิลฟอร์ดและมาร์ติน (Guilford – Martin Personnel Inventory)

เนื่องจากวัตถุประสงค์ของแบบสำรวจระดับอารมณ์ของกิลฟอร์ดและชิมเมอร์แมนนั้น ต้องการให้แบบสำรวจมีความสะดวกในการตอบคำถาม มีกระบวนการให้คะแนนอย่างมีประสิทธิภาพ ขจัดบางสิ่งที่มีมากเกินไป และทำให้คุณลักษณะในด้านต่าง ๆ มีลักษณะที่เฉพาะเจาะจงมากขึ้น สามารถตอบสนองความต้องการในการนำไปใช้ได้ แบบสำรวจระดับอารมณ์ของกิลฟอร์ดและชิมเมอร์แมนจึงได้รวมเครื่องมือทั้ง 3 เข้าด้วยกัน และลดคุณลักษณะจาก 13 ด้าน ให้เหลือเพียง 10 ด้านเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อลดความซ้ำซ้อนที่เกิดขึ้นในคุณลักษณะด้านต่าง ๆ เนื่องจากบางด้านถูกตรวจสอบพบว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับที่สูง จึงรวมคุณลักษณะด้านนั้นเข้าด้วยกัน ฉะนั้นแบบสำรวจระดับอารมณ์ของกิลฟอร์ดและชิมเมอร์แมนจึงมีคุณลักษณะของอารมณ์ทั้งหมด 10 ด้าน ดังนี้

1. คุณลักษณะด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไป (General Activity) ใช้อักษรย่อว่า G
2. คุณลักษณะด้านการยับยั้งชั่งใจ (Restraint) ใช้อักษรย่อว่า R
3. คุณลักษณะด้านการเป็นผู้มีอำนาจ (Ascendancy) ใช้อักษรย่อว่า A
4. คุณลักษณะด้านการเข้าสังคม (Sociability) ใช้อักษรย่อว่า S
5. คุณลักษณะด้านความมั่นคงทางอารมณ์ (Emotional – Stability) ใช้อักษรย่อว่า E
6. คุณลักษณะด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ (Objectivity) ใช้อักษรย่อว่า O
7. คุณลักษณะด้านความเป็นมิตร (Friendliness) ใช้อักษรย่อว่า F
8. คุณลักษณะด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น (Thoughtfulness) ใช้อักษรย่อว่า T
9. คุณลักษณะด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล (Personal Relations) ใช้อักษรย่อว่า P
10. คุณลักษณะด้านความเป็นชาย (Masculinity) ใช้อักษรย่อว่า M

แบบสำรวจระดับอารมณ์ของกิลฟอร์ดและชิมเมอร์แมนมีคุณลักษณะของอารมณ์ทั้งหมด 10 ด้าน มีข้อคำถามทั้งหมด 300 ข้อ โดยแบ่งคุณลักษณะในแต่ละด้าน ๆ ละ 30 ข้อ ซึ่งข้อคำถาม 150 ข้อแรกจะเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับคุณลักษณะ 5 ด้านแรก โดยวางข้อคำถามสลับกันไป คำตอบของแต่ละด้านจะอยู่ในแถวเรียงเดียว ซึ่งมีทั้งหมด 5 แถว ทำให้การตรวจคะแนนเป็นไปด้วยความสะดวกรวดเร็ว ซึ่งหากผู้ตอบแบบสำรวจตอบได้ตรงกับเฉลยของแบบสำรวจระดับอารมณ์ของกิลฟอร์ดและชิมเมอร์แมนจะได้ 1 คะแนน หากตอบไม่ตรงกับเฉลยจะได้ 0 คะแนน

สำหรับข้อคำถามในแบบสำรวจระดับอารมณ์ของกิลฟอร์ดและชิมเมอร์แมนนั้น ได้มีการปรับปรุงข้อคำถามซึ่งจากแต่เดิมเป็นรูปแบบของประโยคคำถาม มาเป็นรูปแบบของประโยคบอกเล่า เนื่องจากรูปแบบของประโยคคำถามนั้น จะเป็นลักษณะของการสอบสวนมากเกินไป ซึ่งอาจทำให้ผู้ตอบเกิดภาวะการป้องกันตัวได้ และในรูปแบบของประโยคบอกเล่านั้นจะเริ่มต้นประโยคด้วย “คุณ...” หรือ “คุณเป็น...” มากกว่า “ฉัน” หรือ “ฉันเป็น...” เนื่องจากการใช้ “ฉัน” ขึ้นต้นประโยคที่ไม่เหมาะสม จะทำให้ผู้ตอบมีลักษณะสารภาพผิด และผู้ตอบจะมีลักษณะโอ้อวดเกิดขึ้นในข้อคำถามที่ชอบหรือที่เหมาะสม ซึ่งจะทำให้คะแนนของผู้ตอบมีความไม่น่าเชื่อถือได้ นอกจากนี้ตัวเลือกในการตอบข้อคำถามแบบสำรวจระดับอารมณ์ของกิลฟอร์ดและชิมเมอร์แมน จะใช้ “ใช่” และ “ไม่ใช่” ซึ่งจะไม่ใช้ “จริง” และ “ไม่จริง” เนื่องจากตัวเลือก “จริง” และ “ไม่จริง” นี้จะมีลักษณะทางปรัชญามากเกินไป ซึ่งจะทำให้ผู้ตอบไม่สามารถตอบข้อคำถามบางข้อได้ และการใช้เครื่องหมายคำถาม (?) เป็นตัวเลือกที่ 3 ในการตอบข้อคำถามนั้น จะสามารถช่วยลดความไม่พอใจหรือความรู้สึกเหมือนถูกบังคับให้ตอบไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่งของผู้ตอบแบบสำรวจได้

3.2 ความเชื่อมั่นของแบบสำรวจระดับอารมณ์ของกิลฟอร์ดและซิมเมอร์แมน

การหาความเชื่อมั่นแบบของสำรวจระดับอารมณ์ของกิลฟอร์ดและซิมเมอร์แมนนั้น มาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชายระดับวิทยาลัย 523 คน และนักเรียนหญิง 389 คน ยกเว้น คุณลักษณะด้านความคิด ที่ใช้เพศชาย 116 คน และเพศหญิง 136 คน โดยใช้สูตรของ Kuder – Richardson ซึ่งสัมพันธ์ของแต่ละเพศ และทั้ง 2 เพศนั้น เมื่อรวมกันแล้วมีความคล้ายคลึงกันมาก ยกเว้นคุณลักษณะด้านความเป็นชาย มีการแยกเพศออกจากกัน

นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพของบุคคลที่เกิดขึ้นและสภาวะต่าง ๆ นั้น อาจจะมีผลต่อคะแนนต่าง ๆ กันได้ เมื่อสภาพโอกาสต่างกันไป ซึ่งแบบสำรวจระดับอารมณ์ของกิลฟอร์ดและซิมเมอร์แมนนั้นได้ทำการทดสอบครูที่รับการฝึกอบรมเป็นจำนวน 3 ครั้ง พบว่า เมื่อเวลาผ่านไปค่าสัมประสิทธิ์ความคงที่ (Stability Coefficients) ได้ลดลงคือ .67, .54, และ .57 สำหรับระยะเวลา 1, 2, และ 3 ปี ตามลำดับ ซึ่งข้อมูลแสดงให้เห็นว่าการทดสอบใหม่นั้นมีความจำเป็นในการรักษาข้อมูลของคะแนนแบบสำรวจให้มีความทันสมัยอยู่ตลอดเวลา

3.3 ความเที่ยงตรงของแบบสำรวจระดับอารมณ์ของกิลฟอร์ดและซิมเมอร์แมน

ความเที่ยงตรงของแบบสำรวจระดับอารมณ์ของกิลฟอร์ดและซิมเมอร์แมนนั้น เป็นการพิจารณาจากการนำแบบสำรวจระดับอารมณ์ของกิลฟอร์ดและซิมเมอร์แมนจับคู่กับเครื่องมือชนิดอื่น เพื่อดูความสัมพันธ์ และความถูกต้องของคะแนน ซึ่งในการเทียบนั้นต้องระลึกว่าคุณลักษณะที่เหมือนกันอาจจะมีชื่อต่างกัน ฉะนั้นจำเป็นต้องพิจารณาคำอธิบายและตรวจสอบเนื้อหาเพื่อการจับคู่ได้เป็นอย่างดีมีประสิทธิภาพ โดยเครื่องมือชนิดอื่นที่นำมาจับคู่กับแบบสำรวจระดับอารมณ์ของกิลฟอร์ดและซิมเมอร์แมน ได้แก่

3.3.1 ตารางระดับอารมณ์ของเทอร์สโตน (Thurstone Temperament Schedule) โดยจับคู่ระหว่างคุณลักษณะด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไป (General Activity) กับ คุณลักษณะด้านการกระทำ (Active Trait) และคุณลักษณะด้านความมั่นคงทางอารมณ์ (Emotional Stability) กับ ความมั่นคงทางอารมณ์ (Emotionally Stable) และคุณลักษณะด้านความเป็นชาย (Masculinity) กับ ความเข้มแข็ง (Vigorous) ซึ่งจากการวิเคราะห์หึ่งประกอบพบว่า คุณลักษณะทั้ง 3 ด้านมีความชัดเจนที่เชื่อถือได้

3.3.2 แบบสำรวจด้านจิตวิทยาของแคลิฟอร์เนีย (California Psychological Inventory) ใช้อักษรย่อว่า CPI โดยมี 4 ด้าน ที่สัมพันธ์กันกับแบบสำรวจระดับอารมณ์ของกิลฟอร์ดและซิมเมอร์แมน ซึ่งเป็นการจับคู่ในคุณลักษณะด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น คุณลักษณะด้านการเป็นผู้นำ คุณลักษณะด้านการเข้าสังคม และคุณลักษณะด้านความเป็นชาย

3.4 เกณฑ์ปกติแบบสำรวจระดับอารมณ์ของกิลฟอร์ดและซิมเมอร์แมน

เกณฑ์ปกติแบบสำรวจระดับอารมณ์ของกิลฟอร์ดและซิมเมอร์แมนนั้น จะแสดงถึงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งจะอธิบายการกระจายของข้อมูลของแบบสำรวจ ซึ่งเกณฑ์ปกตินี้หามาจากกลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่ที่มีความแตกต่างกันของประชากร โดยจะเป็นกลุ่มนักเรียนมัธยมและระดับวิทยาลัย จำแนกตามเพศ ซึ่งข้อมูลที่ได้นั้นจะเป็นประโยชน์ต่อการอ้างอิงของประชากรได้ นอกจากนี้ในคู่มือ (Handbook) แบบสำรวจระดับอารมณ์ของกิลฟอร์ดและซิมเมอร์แมนยังได้เสนอตารางของกลุ่มเฉพาะอื่น ๆ อีกด้วย เช่น คนขับรถที่ดื่มแอลกอฮอล์ บุคลากรทางการแพทย์ นักศึกษาทันตแพทย์ นักศึกษาวิศวกรรม นักศึกษามานุษยวิทยา ผู้จัดการ ผู้บริหาร ครู คนงาน เลขานุการ นักดนตรี พนักงานขาย เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าของร้านค้าปลีก และพยาบาล เป็นต้น

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสำรวจระดับอารมณ์ของกิลฟอร์ดและซิมเมอร์แมน สำหรับนักเรียนเพศชายและเพศหญิงในระดับมัธยมศึกษาและระดับวิทยาลัย

ระดับ	ค่าเฉลี่ย				ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน			
	มัธยมศึกษา		วิทยาลัย		มัธยมศึกษา		วิทยาลัย	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
G	18.2	17.2	17.4	16.9	4.99	4.88	5.54	5.69
R	14.4	16.2	19.4	16.3	5.00	4.72	4.80	4.85
A	14.6	13.1	16.8	14.5	5.13	4.55	5.33	5.37
S	17.7	19.8	19.9	20.6	5.80	5.80	6.15	5.99
E	17.2	15.6	17.8	15.6	5.58	5.63	5.81	5.81
O	15.8	15.0	18.2	17.1	5.90	5.60	5.18	5.21
F	12.8	16.4	14.4	16.4	5.24	4.58	5.34	5.03
T	16.7	18.1	19.0	18.5	5.34	4.44	4.69	4.67
P	16.9	17.7	17.5	17.7	5.06	5.09	5.15	5.25
M	19.8	10.3	19.8	10.9	3.90	4.30	4.13	4.61
N	519	551	3178	2623	519	551	3176	2623

จากตาราง 1 สรุปได้ว่า ความแตกต่างทางเพศและความแตกต่างทางระดับการศึกษาค่อนข้างมีความชัดเจน ทั้งในระดับมัธยมศึกษาและวิทยาลัยมีความแตกต่างทางเพศค่อนข้างมาก ซึ่งในระดับวิทยาลัยเพศชายมีแนวโน้มที่จะมีคะแนนสูงกว่าเพศหญิงในคุณลักษณะด้านการยับยั้งชั่งใจ (R) คุณลักษณะด้านการเป็นผู้มีอำนาจ (A) และคุณลักษณะด้านความมั่นคงทางอารมณ์ (E) ส่วนในระดับมัธยมศึกษา เพศหญิงมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเพศชายในคุณลักษณะด้านการยับยั้งชั่งใจ (R) คุณลักษณะด้านการเข้าสังคม (S) และคุณลักษณะด้านความเป็นมิตร (F)

นอกจากนี้นักเรียนชายในระดับวิทยาลัยจะมีแนวโน้มที่จะมีคะแนนสูงขึ้นจากระดับมัธยมศึกษาในคุณลักษณะ 5 ด้าน คือ ด้านการยับยั้งชั่งใจ (R) ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ (A) ด้านการเข้าสังคม (S) ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ (O) และ ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น (T) ส่วนนักเรียนหญิงในระดับวิทยาลัยจะมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าระดับมัธยมศึกษาเพียงคุณลักษณะเดียว คือ ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ (O)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนวัยรุ่น เพศชายและเพศหญิง ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ประเภทสหศึกษา กรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนวัยรุ่น เพศชายและเพศหญิง ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ประเภทสหศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 1,640 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น .05 (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 ; อ้างอิงจาก Yamane. 1967) ตามลำดับดังนี้

1. จำแนกโรงเรียนในแต่ละกลุ่มโรงเรียน 8 กลุ่ม ตามการแบ่งกลุ่มโรงเรียนของกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ออกเป็น 2 ขนาด ได้แก่

1.1 โรงเรียนขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนขนาดใหญ่ และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา

1.2 โรงเรียนขนาดเล็ก หมายถึง โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดเล็ก ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา

จากการจำแนกโรงเรียนในแต่ละกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่ากลุ่มโรงเรียนที่ 1, 2, 6, 7 และ 8 มีโรงเรียนขนาดใหญ่ และขนาดเล็ก ส่วนกลุ่มโรงเรียนที่ 3 – 5 มีเฉพาะโรงเรียนขนาดใหญ่

2. สุ่มโรงเรียนที่จะทำการศึกษาโดยวิธีการจับสลากรายชื่อโรงเรียนจากกลุ่มโรงเรียน 8 กลุ่ม ตามการแบ่งกลุ่มโรงเรียนของกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ 1 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดเล็ก 1 โรงเรียน (Stratified Random Sampling) ในกรณีที่บางกลุ่มไม่มีโรงเรียนขนาดเล็ก จะสุ่มโรงเรียนขนาดใหญ่โรงเรียนเดียว

3. สุ่มห้องเรียนในแต่ละโรงเรียน โดยใช้วิธีจับสลากห้องเรียนระดับชั้นเรียนละ 1 ห้องเรียน และให้นักเรียนทุกคนในห้องเรียนนั้นเป็นกลุ่มตัวอย่าง (Cluster Sampling)

ตาราง 2 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียน	ระดับชั้น	กลุ่มตัวอย่าง
กลุ่ม 1		
โรงเรียนราชวินิตมัธยม	ม.1	50
	ม.2	49
	ม.3	44
	รวม	143
โรงเรียนวัดสังเวช	ม.1	48
	ม.2	48
	ม.3	44
	รวม	140
รวมกลุ่ม 1		183
กลุ่ม 2		
โรงเรียนมัธยมกษัตริย์ศึกษา	ม.1	50
	ม.2	34
	ม.3	35
	รวม	119
โรงเรียนนนทรีวิทยา	ม.1	48
	ม.2	10
	ม.3	38
	รวม	96
รวมกลุ่ม 2		215

ตาราง 2 (ต่อ)

โรงเรียน	ระดับชั้น	กลุ่มตัวอย่าง
กลุ่ม 3		
โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย	ม.1	50
	ม.2	49
	ม.3	45
	รวม	144
รวมกลุ่ม 3		144
กลุ่ม 4		
โรงเรียนจันทร์หุนบำเพ็ญ	ม.1	26
	ม.2	22
	ม.3	48
	รวม	96
รวมกลุ่ม 4		96
กลุ่ม 5		
โรงเรียนบางกะปิ	ม.1	45
	ม.2	49
	ม.3	39
	รวม	133
รวมกลุ่ม 5		133
กลุ่ม 6		
โรงเรียนสุวพรรณารามวิทยาคม	ม.1	38
	ม.2	44
	ม.3	36
	รวม	118

ตาราง 2 (ต่อ)

โรงเรียน	ระดับชั้น	กลุ่มตัวอย่าง
กลุ่ม 6 (ต่อ)		
โรงเรียนวัดน้อยใน	ม.1	53
	ม.2	43
	ม.3	29
	รวม	125
รวมกลุ่ม 6		243
กลุ่ม 7		
โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม	ม.1	41
	ม.2	49
	ม.3	57
	รวม	147
โรงเรียนแจรงร้อนวิทยาคม	ม.1	41
	ม.2	43
	ม.3	42
	รวม	126
รวมกลุ่ม 7		273
กลุ่ม 8		
โรงเรียนวัดประดู่ในทรงธรรม	ม.1	49
	ม.2	49
	ม.3	47
	รวม	145

ตาราง 2 (ต่อ)

โรงเรียน	ระดับชั้น	กลุ่มตัวอย่าง
กลุ่ม 8 (ต่อ)		
โรงเรียนนวลนรดิศวิทยาคม รัชมังคลาภิเษก	ม.1	40
	ม.2	37
	ม.3	31
	รวม	108
รวมกลุ่ม 8		253
รวมทั้งสิ้น		1,640

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่แบบสอบถามที่เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนวัยรุ่น และแบบสำรวจระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่น ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน ได้แก่ เพศ ระดับชั้นการศึกษา และอายุ

ตอนที่ 2 แบบสำรวจระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่น ผู้วิจัยได้สร้างแบบสำรวจโดยได้แนวคิดมาจากแบบสำรวจระดับอารมณ์ของกิลฟอร์ดและซิมเมอร์แมน (The Guilford-Zimmerman Temperament Survey, 1978) โดยปรับข้อคำถามและภาษาให้เหมาะสมกับสังคมไทย

วิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามที่เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนวัยรุ่น และแบบสำรวจระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่น ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ตัวอย่างแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. ชั้นปีที่กำลังศึกษา

☐ มัธยมศึกษาปีที่ 1

☐ มัธยมศึกษาปีที่ 2

☐ มัธยมศึกษาปีที่ 3

3. วัน เดือน ปี ที่เกิด

ตอนที่ 2 แบบสำรวจระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่น มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับอารมณ์ และนิยามศัพท์เฉพาะ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสำรวจ

2. ผู้วิจัยได้สร้างแบบสำรวจระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่น โดยได้แนวคิดมาจากแบบสำรวจระดับอารมณ์ของกิลฟอร์ดและซิมเมอร์แมน (The Guilford-Zimmerman Temperament Survey. 1978) โดยปรับภาษาให้เหมาะสมและสอดคล้องกับลักษณะของสังคมไทย

3. ผู้วิจัยนำแบบสำรวจระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่น จำนวน 300 ข้อ ไปหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์ อาจารย์ ดร.พาสณา จุลรัตน์ และอาจารย์กาญจนา หลวงจอก ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา และภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์และกลุ่มตัวอย่างแล้วนำมาแก้ไขปรับปรุง

4. ผู้วิจัยนำแบบสำรวจระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่น จำนวน 300 ข้อ ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนกุญชรรัตนารามวิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 100 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Discrimination) โดยใช้สูตร Item Total Correlation ได้จำนวน 242 ข้อ มาใช้เป็นแบบสำรวจระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่น

5. ผู้วิจัยนำแบบสำรวจระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นจำนวน 242 ข้อ ไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .87

6. นำแบบสำรวจระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นที่ได้หาคำอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นแล้วไปใช้ในการวิจัยต่อไป

ตัวอย่างแบบสำรวจระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่น

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อต่อไปนี้ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหลังข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุดเพียงช่องเดียว โปรดตอบทุกข้อ

ใช่ หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดความรู้สึกของนักเรียน

ไม่ใช่ หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดความรู้สึกของนักเรียน

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
ด้านที่ 1 ลักษณะอารมณ์ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไป		
0 ข้าพเจ้าสามารถทำงานได้หลายชั่วโมง โดยไม่รู้สึกเหน็ดเหนื่อย		
ด้านที่ 2 ลักษณะอารมณ์ด้านการยับยั้งชั่งใจ		
0 ข้าพเจ้าจะหยุดคิดถึงสิ่งต่าง ๆ ก่อนที่จะลงมือกระทำ		
ด้านที่ 3 ลักษณะอารมณ์ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ		
0 ข้าพเจ้าชอบพูดต่อหน้าสาธารณะชน		
ด้านที่ 4 ลักษณะอารมณ์ด้านการเข้าสังคม		
0 ข้าพเจ้าชอบเป็นสมาชิกในชมรมต่าง ๆ		
ด้านที่ 5 ลักษณะอารมณ์ด้านความมั่นคงทางอารมณ์		
0 แม้ในสถานการณ์ที่น่าตื่นเต้น ข้าพเจ้าก็ยังเป็นคนสุขุมรอบคอบ		
ด้านที่ 6 ลักษณะอารมณ์ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ		
0 ข้าพเจ้าให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่มอย่างเต็มที่		
ด้านที่ 7 ลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นมิตร		
0 ข้าพเจ้าไม่พอใจ หากเพื่อนหรือคนในครอบครัวมาออกคำสั่งกับข้าพเจ้า		
ด้านที่ 8 ลักษณะอารมณ์ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น		
0 ข้าพเจ้าชอบคิดแก้ปัญหาที่ยุ่งยากซับซ้อน		
ด้านที่ 9 ลักษณะอารมณ์ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล		
0 ข้าพเจ้ารู้ว่า คนที่ไม่น่าไว้วางใจนั้นมีน้อยมาก		
ด้านที่ 10 ลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นชาย		
0 ข้าพเจ้าชอบไปดูกีฬามากกว่าไปเดินร้าน		

เกณฑ์การให้คะแนน กำหนดการให้คะแนนดังนี้

ตอบตรงเจตนาตามมาตรฐานแบบสำรวจระดับอารมณ์ของกิลฟอร์ดและชิมเมอร์แมนได้ 1 คะแนน

ตอบไม่ตรงเจตนาตามมาตรฐานแบบสำรวจระดับอารมณ์ของกิลฟอร์ดและชิมเมอร์แมนได้ 0 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายแบบสำรวจระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่น

การแปลความหมายแบบสำรวจระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในแต่ละด้านมีดังต่อไปนี้

1. ลักษณะอารมณ์ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไป คะแนน 11.5 ขึ้นไป หมายถึง มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก
2. ลักษณะอารมณ์ด้านการยับยั้งชั่งใจ คะแนน 10.5 ขึ้นไป หมายถึง มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก
3. ลักษณะอารมณ์ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ คะแนน 12 ขึ้นไป หมายถึง มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก
4. ลักษณะอารมณ์ด้านการเข้าสังคม คะแนน 14 ขึ้นไป หมายถึง มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก
5. ลักษณะอารมณ์ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ คะแนน 13 ขึ้นไป หมายถึง มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก
6. ลักษณะอารมณ์ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ คะแนน 12 ขึ้นไป หมายถึง มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก
7. ลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นมิตร คะแนน 12 ขึ้นไป หมายถึง มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก
8. ลักษณะอารมณ์ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น คะแนน 10.5 ขึ้นไป หมายถึง มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก
9. ลักษณะอารมณ์ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล คะแนน 12 ขึ้นไป หมายถึง มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก
10. ลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นชาย คะแนน 13.5 ขึ้นไป หมายถึง มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. นำหนังสือขออนุญาตในการทำวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย ไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย
2. ติดต่อขอความร่วมมือจากอาจารย์แนะแนว และอาจารย์ประจำชั้น และกำหนดวัน - เวลา ที่จะทำการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลร่วมกับอาจารย์แนะแนว และอาจารย์ประจำชั้น
4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนและแบบสำรวจระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นคัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์มาตรวจคะแนนและวิเคราะห์ผล

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

- 1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean)
- 1.2 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของค่าเฉลี่ย (Standard Error of Mean)
- 1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
- 1.4 ค่ามัธยฐาน (Median)
- 1.5 ค่าฐานนิยม (Mode)
- 1.6 ความแปรปรวน (Variance)
- 1.7 ค่าความเบ้ (Skewness)
- 1.8 ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของค่าความเบ้ (Standard Error of Skewness)
- 1.9 ค่าความโด่ง (Kurtosis)
- 1.10 ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของค่าความโด่ง (Standard Error of Kurtosis)
- 1.11 คะแนนต่ำสุด (Minimum)
- 1.12 คะแนนสูงสุด (Maximum)

2. สถิติสำหรับวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

- 2.1 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 131-132)
- 2.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 125-126)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์และการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้แทนความหมายดังต่อไปนี้

n	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
Mean	แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนลักษณะอารมณ์
Std. Error of Mean	แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของค่าเฉลี่ยคะแนนลักษณะอารมณ์
Median	แทน ค่ามัธยฐานของคะแนนลักษณะอารมณ์
Mode	แทน ค่าฐานนิยมของคะแนนลักษณะอารมณ์
Std. Deviation	แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนลักษณะอารมณ์
Variance	แทน ความแปรปรวนของคะแนนลักษณะอารมณ์
Skewness	แทน ค่าความเบ้ของคะแนนลักษณะอารมณ์
Std. Error of Skewness	แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของค่าความเบ้คะแนนลักษณะอารมณ์
Kurtosis	แทน ค่าความโด่งของคะแนนลักษณะอารมณ์
Std. Error of Kurtosis	แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของค่าความโด่งคะแนนลักษณะอารมณ์
Minimum	แทน คะแนนต่ำสุดของคะแนนลักษณะอารมณ์
Maximum	แทน คะแนนสูงสุดของคะแนนลักษณะอารมณ์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร โดยคำนวณค่าสถิติพื้นฐาน

การเสนอผลการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ระดับอารมณ์ของกลุ่มตัวอย่าง
2. ผลการวิเคราะห์ระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศชาย

และเพศหญิง

3. ผลการวิเคราะห์ระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ 13 ปี

14 – 15 ปี และ 16 – 17 ปี

ผลการศึกษาค้นคว้า

1. ผลการวิเคราะห์ระดับอารมณ์ของกลุ่มตัวอย่าง ดังแสดงผลการวิเคราะห์ในตาราง 3 – 14

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลักษณะอารมณ์ในแต่ละด้านของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร
(n = 1,640)

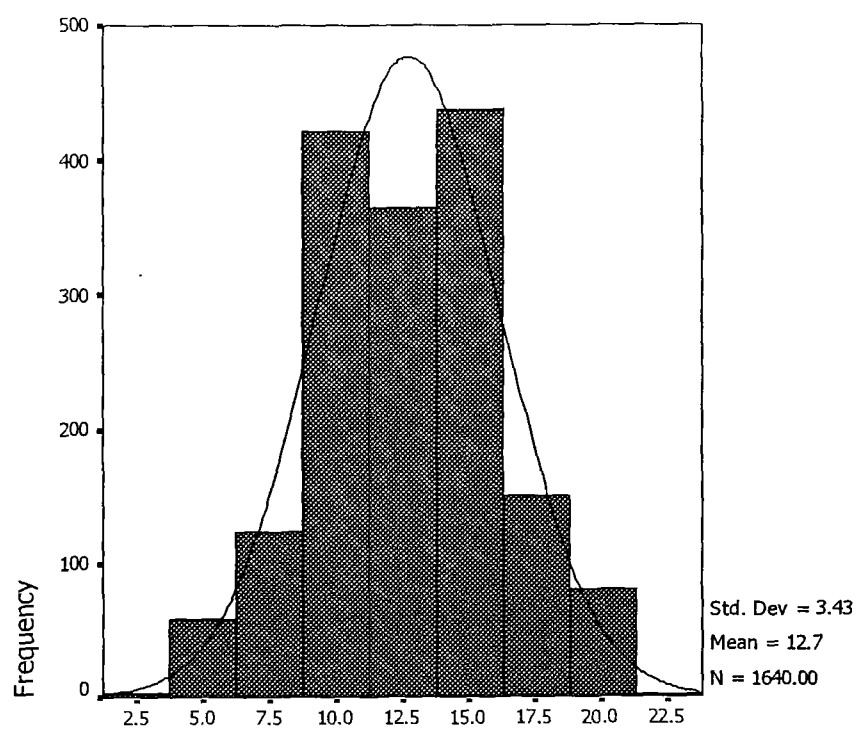
ลักษณะอารมณ์	Mean	SD	การแปลความหมาย
ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไป	12.71	3.43	มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก
ด้านการยับยั้งชั่งใจ	12.95	2.76	มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก
ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ	12.97	3.55	มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก
ด้านการเข้าสังคม	16.14	4.29	มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก
ด้านความมั่นคงทางอารมณ์	12.40	3.96	มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ
ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ	10.50	4.13	มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ
ด้านความเป็นมิตร	10.24	3.81	มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ
ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น	14.82	3.65	มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก
ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล	13.82	3.32	มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก
ด้านความเป็นชาย	10.85	3.90	มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ

จากตาราง 3 พบว่า ลักษณะอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครในแต่ละด้าน ส่วนใหญ่ มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก ได้แก่ ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไป ด้านการยับยั้งชั่งใจ ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ ด้านการเข้าสังคม ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น และด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล ยกเว้นด้านความมั่นคงทางอารมณ์ ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ ด้านความเป็นมิตร และด้านความเป็นชาย มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ

ตาราง 4 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านการกระทำกิจกรรม
ทั่วไปของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร (n = 1,640)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0				12	172	10.5	48
1				13	192	11.7	51
2				14	192	11.7	54
3	3	.2	19	15	134	8.2	57
4	4	.2	23	16	112	6.8	59
5	15	.9	26	17	87	5.3	62
6	39	2.4	30	18	63	3.8	65
7	47	2.9	34	19	39	2.4	68
8	77	4.7	37	20	28	1.7	71
9	106	6.5	39	21	14	.9	76
10	135	8.2	42	22	1	.1	84
11	180	11.0	45	23			
Mean		12.71		Skewness		.026	
Std. Error of Mean		8.46		Std. Error of Skewness		.060	
Median		12.70		Kurtosis		-.300	
Mode		12.71		Std. Error of Kurtosis		.121	
Std. Deviation		3.43		Minimum		3	
Variance		11.73		Maximum		22	

จากตาราง 4 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไปของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร มีความถี่สูงสุดที่ 13 และ 14 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 22 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.71 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.43 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 3 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 22 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไป พบว่ามีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 1

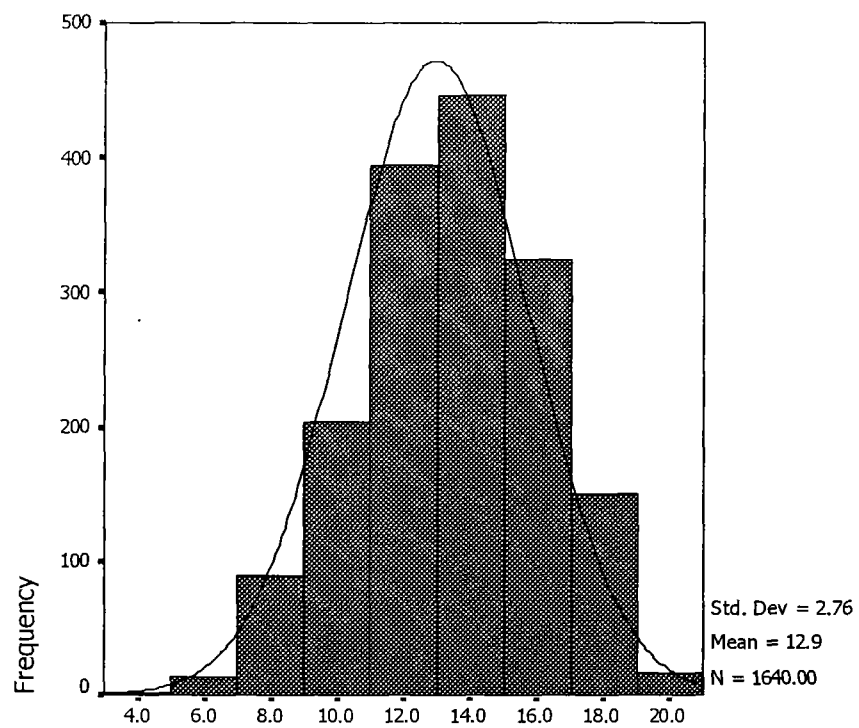

ภาพประกอบ 1 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไป
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร (n = 1,640)

ตาราง 5 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านการยับยั้งชั่งใจของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร (n = 1,640)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0				11	174	10.6	43
1				12	220	13.4	46
2				13	224	13.7	50
3				14	222	13.5	53
4	2	.1	18	15	191	11.6	57
5	5	.3	22	16	133	8.1	61
6	9	.5	25	17	96	5.9	65
7	28	1.7	29	18	55	3.4	69
8	61	3.7	33	19	8	.5	74
9	77	4.7	36	20	8	.5	78
10	127	7.7	40	21			
Mean		12.95		Skewness		-.173	
Std. Error of Mean		6.82		Std. Error of Skewness		.060	
Median		13.02		Kurtosis		-.236	
Mode		13		Std. Error of Kurtosis		.121	
Std. Deviation		2.76		Minimum		4	
Variance		7.64		Maximum		20	

จากตาราง 5 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านการยับยั้งชั่งใจของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร มีความถี่สูงสุดที่ 13 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 4 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.95 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.76 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 4 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 20 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการยับยั้งชั่งใจ พบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 2

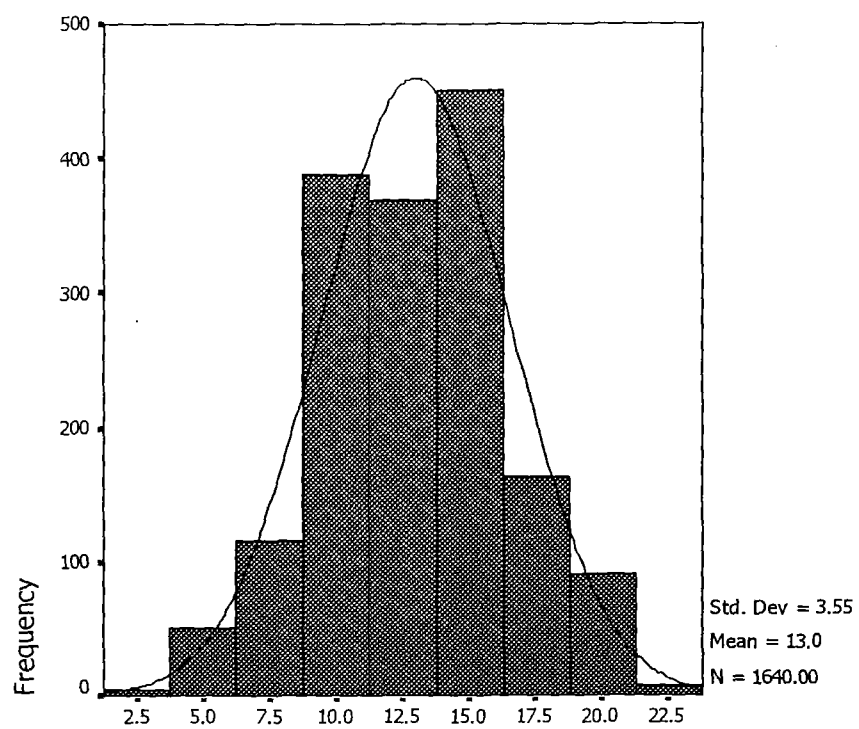

ภาพประกอบ 2 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการยับยั้งชั่งใจ
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร (n = 1,640)

ตาราง 6 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร (n = 1,640)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0				13	183	11.2	50
1				14	157	9.6	53
2	4	.2	20	15	147	9.0	55
3	1	.1	22	16	147	9.0	58
4	7	.4	24	17	92	5.6	61
5	17	1.0	28	18	71	4.3	64
6	26	1.6	30	19	43	2.6	67
7	42	2.6	33	20	26	1.6	70
8	74	4.5	36	21	22	1.3	73
9	107	6.5	39	22	4	.2	77
10	116	7.1	42	23	3	.2	81
11	165	10.1	44	24			
12	186	11.3	47				
Mean		12.97		Skewness		-.020	
Std. Error of Mean		8.76		Std. Error of Skewness		.060	
Median		12.91		Kurtosis		-.175	
Mode		12		Std. Error of Kurtosis		.121	
Std. Deviation		3.55		Minimum		2	
Variance		12.60		Maximum		23	

จากตาราง 6 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านการเป็นผู้มีอำนาจของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร มีความถี่สูงสุดที่ 12 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 3 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.97 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.55 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 2 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 23 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ พบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 3

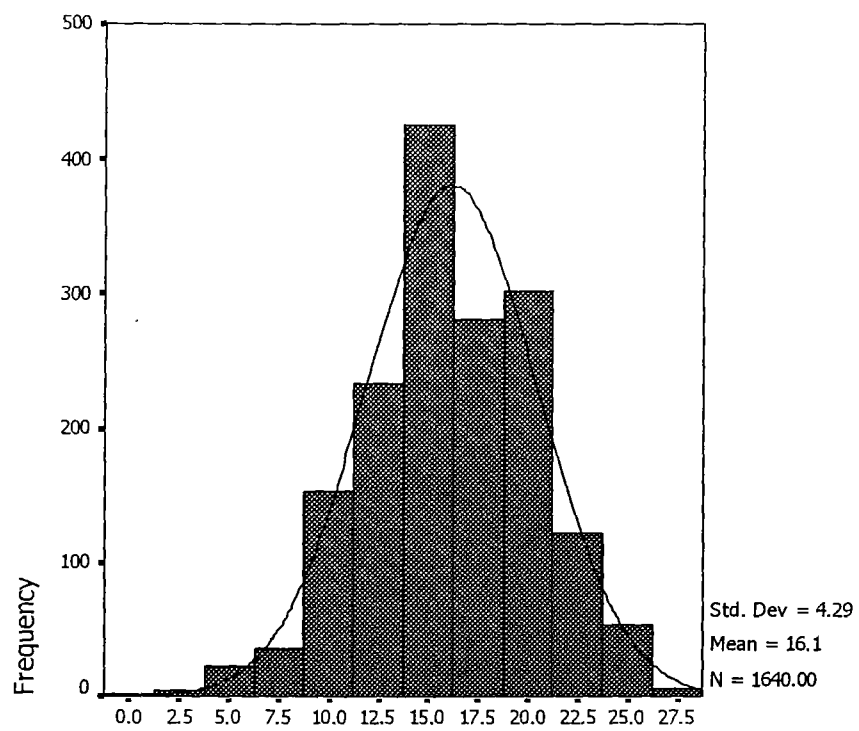

ภาพประกอบ 3 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร (n = 1,640)

ตาราง 7 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอาการด้านการเข้าสังคมของ
นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร (n = 1,640)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0				15	137	8.4	48
1	1	.1	16	16	139	8.5	50
2				17	142	8.7	52
3	4	.2	21	18	139	8.5	54
4	5	.3	24	19	100	6.1	56
5	7	.4	26	20	106	6.5	58
6	11	.7	28	21	96	5.9	61
7	7	.4	29	22	68	4.1	63
8	28	1.7	31	23	54	3.3	66
9	32	2.0	33	24	22	1.3	69
10	48	2.9	35	25	21	1.3	71
11	74	4.5	38	26	10	.6	75
12	91	5.5	40	27	6	.4	79
13	142	8.7	43	28			
14	150	9.1	45				
Mean		16.14	Skewness			-.111	
Std. Error of Mean		.11	Std. Error of Skewness			.060	
Median		16.10	Kurtosis			-.107	
Mode		14	Std. Error of Kurtosis			.121	
Std. Deviation		4.29	Minimum			1	
Variance		18.39	Maximum			27	

จากตาราง 7 พบว่า ลักษณะอาการด้านการเข้าสังคมนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร มีความถี่สูงสุดที่ 14 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 1 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.14 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.29 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 1 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 27 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอาการด้านการเข้าสังคม พบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 4

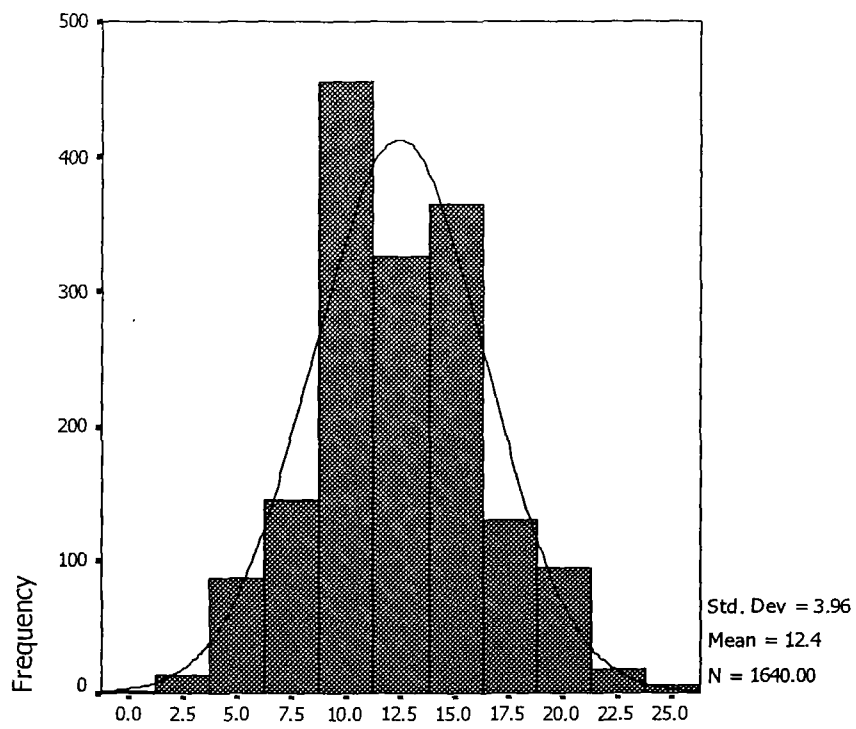

ภาพประกอบ 4 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการเข้าสังคม
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร (n = 1,640)

ตาราง 8 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร (n = 1,640)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0				14	154	9.4	55
1	2	.1	18	15	114	7.0	57
2	3	.2	21	16	97	5.9	59
3	11	.7	25	17	75	4.6	61
4	15	.9	28	18	54	3.3	64
5	29	1.8	31	19	46	2.8	66
6	42	2.6	33	20	27	1.6	68
7	58	3.5	36	21	21	1.3	70
8	86	5.2	38	22	7	.4	72
9	139	8.5	41	23	11	.7	75
10	133	8.1	44	24	3	.2	78
11	184	11.2	47	25	3	.2	81
12	167	10.2	49	26			
13	159	9.7	52				
Mean		12.40		Skewness		.204	
Std. Error of Mean		9.77		Std. Error of Skewness		.060	
Median		12.21		Kurtosis		.042	
Mode		11		Std. Error of Kurtosis		.121	
Std. Deviation		3.96		Minimum		1	
Variance		15.67		Maximum		25	

จากตาราง 8 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร มีความถี่สูงสุดที่ 11 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 1 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.40 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.96 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 1 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 25 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ พบว่ามีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 5

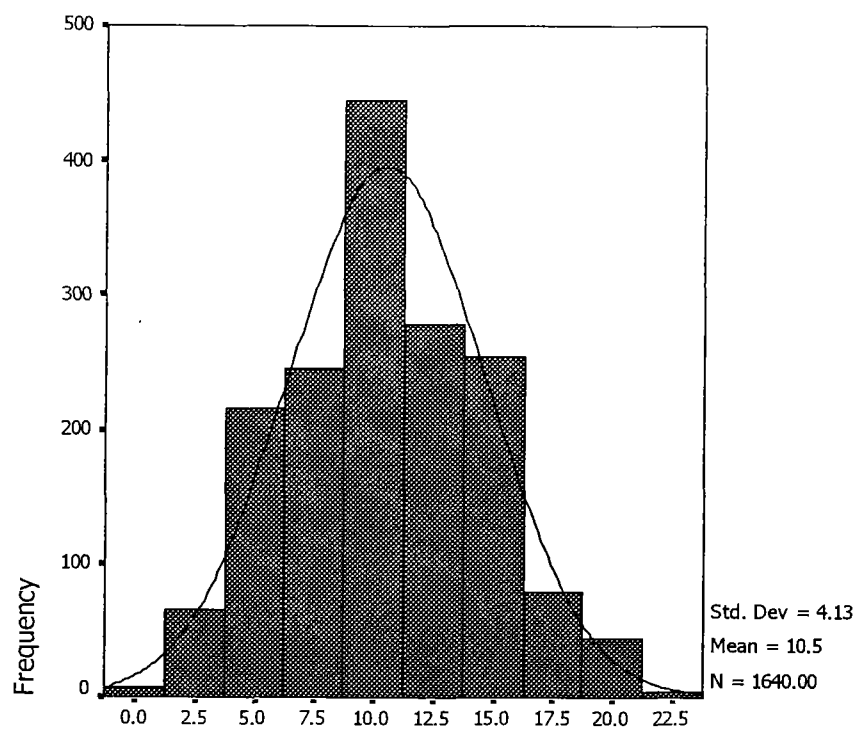

ภาพประกอบ 5 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความมั่นคงทางอารมณ์
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร (n = 1,640)

ตาราง 9 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร (n = 1,640)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0	1	.1	16	13	119	7.3	56
1	6	.4	22	14	100	6.1	58
2	28	1.7	28	15	87	5.3	61
3	37	2.3	32	16	68	4.1	63
4	52	3.2	34	17	43	2.6	65
5	72	4.4	37	18	36	2.2	67
6	92	5.6	40	19	25	1.5	70
7	110	6.7	42	20	14	.9	73
8	135	8.2	44	21	6	.4	76
9	135	8.2	47	22	5	.3	80
10	158	9.6	49	23			
11	152	9.3	51	24			
12	159	9.7	54				
Mean		10.50	Skewness			.116	
Std. Error of Mean		.10	Std. Error of Skewness			.060	
Median		10.47	Kurtosis			-.358	
Mode		12	Std. Error of Kurtosis			.121	
Std. Deviation		4.13	Minimum			0	
Variance		17.05	Maximum			22	

จากตาราง 9 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร มีความถี่สูงสุดที่ 12 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 0 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.50 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.13 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 0 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 22 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติพบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 6

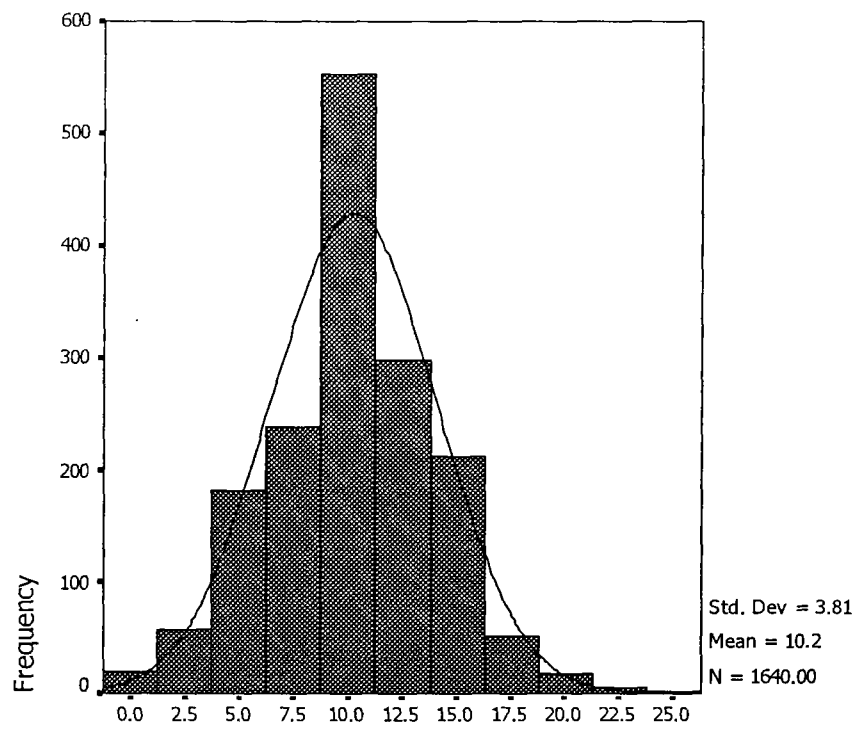

ภาพประกอบ 6 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร (n = 1,640)

ตาราง 10 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นมิตรของ
นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร (n = 1,640)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0	14	.9	24	13	147	9.0	58
1	5	.3	27	14	86	5.2	60
2	20	1.2	29	15	69	4.2	63
3	38	2.3	32	16	58	3.5	65
4	38	2.3	34	17	29	1.8	68
5	65	4.0	37	18	22	1.3	70
6	79	4.8	39	19	9	.5	72
7	108	6.6	41	20	6	.4	74
8	131	8.0	44	21	3	.2	76
9	165	10.1	46	22	3	.2	77
10	192	11.7	49	23	3	.2	80
11	197	12.0	52	24	1	.1	84
12	152	9.3	55				
Mean		10.24		Skewness		.010	
Std. Error of Mean		9.40		Std. Error of Skewness		.060	
Median		10.31		Kurtosis		.268	
Mode		11		Std. Error of Kurtosis		.121	
Std. Deviation		3.81		Minimum		0	
Variance		14.49		Maximum		24	

จากตาราง 10 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นมิตรของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร มีความถี่สูงสุดที่ 11 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 24 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.24 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.81 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 0 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 24 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นมิตร พบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 7

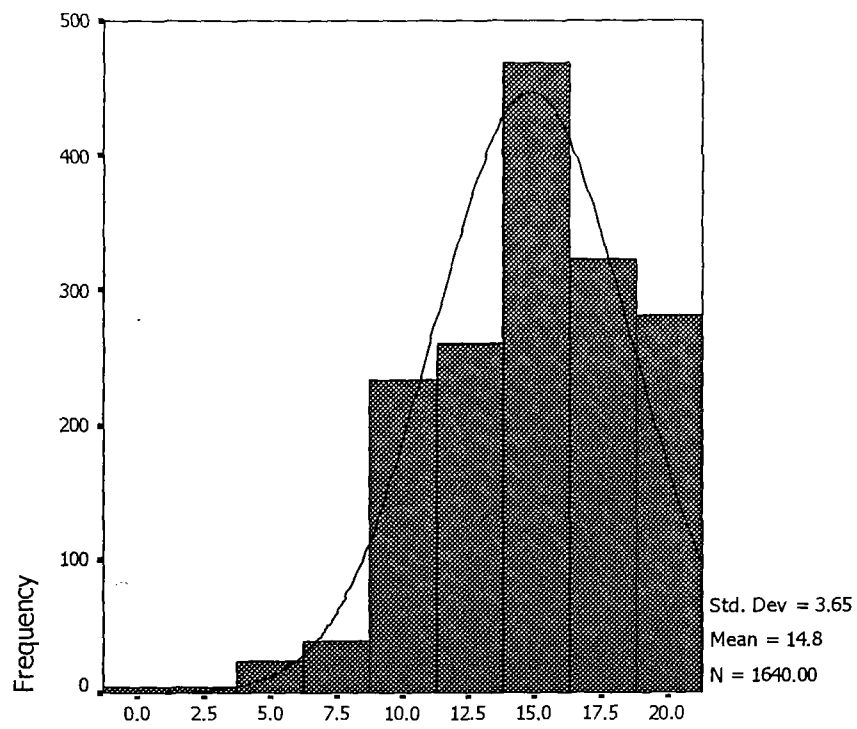

ภาพประกอบ 7 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นมิตร
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร (n = 1,640)

ตาราง 11 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร (n = 1,640)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0	2	.1	18	11	145	8.8	40
1	2	.1	21	12	150	9.1	42
2	2	.1	23	13	154	9.4	45
3	3	.2	24	14	165	10.1	47
4	2	.1	25	15	166	10.1	50
5	9	.5	27	16	157	9.6	52
6	13	.8	29	17	143	8.7	55
7	21	1.3	31	18	96	5.9	58
8	18	1.1	32	19	42	2.6	61
9	60	3.7	35	20	145	8.8	66
10	80	4.9	37	21	150	9.1	72
Mean		14.82		Skewness		-.571	
Std. Error of Mean		9.02		Std. Error of Skewness		.060	
Median		15.16		Kurtosis		.177	
Mode		17		Std. Error of Kurtosis		.121	
Std. Deviation		3.65		Minimum		0	
Variance		13.34		Maximum		21	

จากตาราง 11 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่นของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร มีความถี่สูงสุดที่ 14 และ 15 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 0, 1, 2 และ 4 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.82 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.65 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 0 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 21 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น พบว่า มีการแจกแจงคะแนนในลักษณะเบ้ขวา ดังแสดงในภาพประกอบ 8

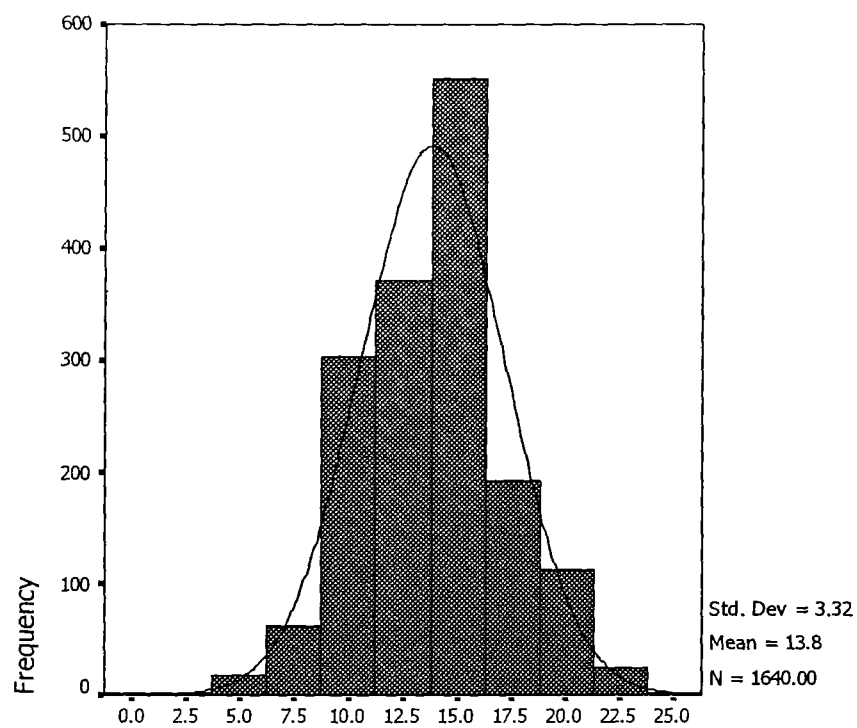

ภาพประกอบ 8 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร (n = 1,640)

ตาราง 12 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านความสัมพันธ์
 ส่วนบุคคลของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร (n = 1,640)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0	1	.1	16	13	211	12.9	47
1	1	.1	17	14	233	14.2	51
2	3	.2	18	15	192	11.7	54
3	2	.1	19	16	126	7.7	57
4	13	.8	21	17	127	7.7	60
5	22	1.3	23	18	65	4.0	63
6	40	2.4	26	19	48	2.9	65
7	68	4.1	29	20	40	2.4	67
8	107	6.5	32	21	24	1.5	70
9	129	7.9	35	22	21	1.3	73
10	161	9.8	38	23	4	.2	78
11	1	.1	41	24	2	.1	82
12	1	.1	44				
Mean			13.82	Skewness			.094
Std. Error of Mean			8.20	Std. Error of Skewness			.060
Median			13.75	Kurtosis			.213
Mode			14	Std. Error of Kurtosis			.121
Std. Deviation			3.32	Minimum			0
Variance			11.02	Maximum			24

จากตาราง 12 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคลของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร มีความถี่สูงสุดที่ 14 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 0, 1, 11, 12 และ 24 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.82 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.32 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 0 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 24 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล พบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 9

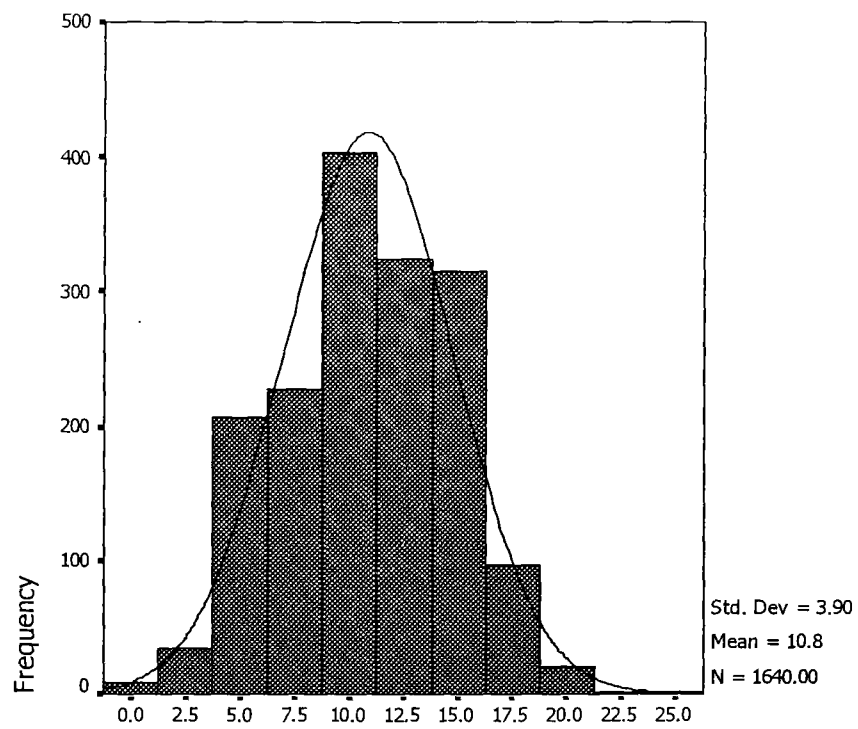

ภาพประกอบ 9 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร (n = 1,640)

ตาราง 13 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นชายของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร (n = 1,640)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0	2	.1	18	14	137	8.4	58
1	7	.4	23	15	110	6.7	60
2	6	.4	26	16	68	4.1	63
3	28	1.7	29	17	61	3.7	66
4	48	2.9	33	18	35	2.1	70
5	67	4.1	36	19	11	.7	73
6	92	5.6	38	20	5	.3	75
7	94	5.7	41	21	5	.3	78
8	134	8.2	43	22	1	.1	81
9	137	8.4	46	23	1	.1	82
10	127	7.7	48	24	137	8.4	84
11	139	8.5	50	25			
12	164	10.0	52	26			
13	161	9.8	55	27			
Mean		10.85	Skewness			-.067	
Std. Error of Mean		9.63	Std. Error of Skewness			.060	
Median		11.06	Kurtosis			-.463	
Mode		12	Std. Error of Kurtosis			.121	
Std. Deviation		3.90	Minimum			0	
Variance		15.22	Maximum			24	

จากตาราง 13 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นชายของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร มีความถี่สูงสุดที่ 12 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 0, 22 และ 23 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.85 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.90 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 0 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 24 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นชาย พบว่า มีการแจกแจงคะแนน เข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 10

ภาพประกอบ 10 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นชาย
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร (n = 1,640)

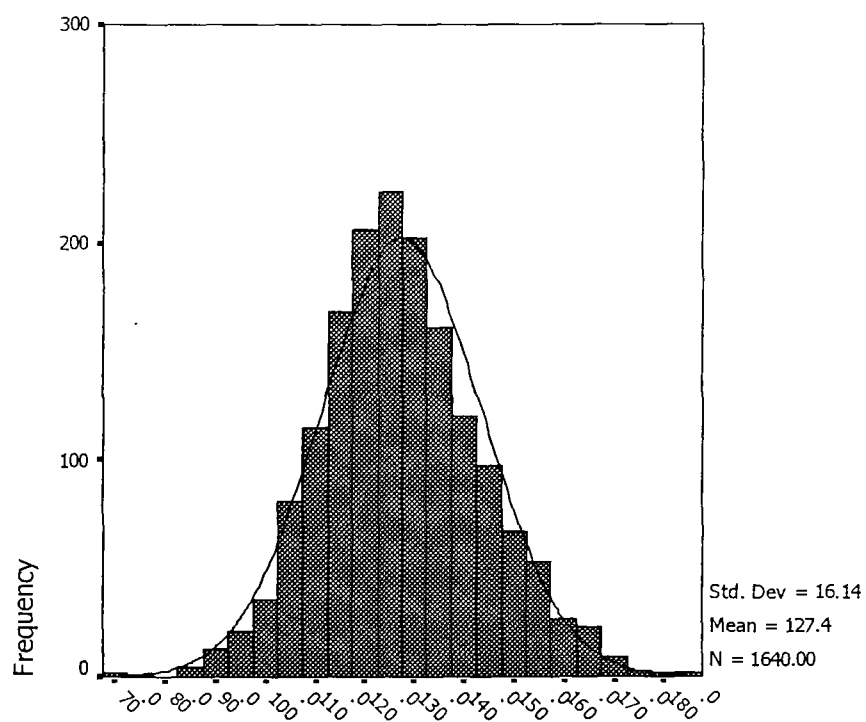
ตาราง 14 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์โดยรวมของนักเรียน
วัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร (n = 1,640)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
69	1	.1	16	113	26	1.6	42
72	1	.1	19	114	41	2.5	43
76	1	.1	21	115	34	2.1	44
83	1	.1	21	116	33	2.0	44
84	3	.2	23	117	34	2.1	45
87	1	.1	24	118	39	2.4	46
88	2	.1	25	119	39	2.4	46
89	2	.1	25	120	44	2.7	47
90	2	.1	26	121	39	2.4	48
91	2	.1	26	122	45	2.7	48
92	5	.3	27	123	40	2.4	49
93	2	.1	28	124	45	2.7	50
94	3	.2	28	125	65	4.0	51
95	6	.4	29	126	37	2.3	51
96	2	.1	29	127	37	2.3	52
97	8	.5	30	128	36	2.2	52
98	5	.3	31	129	34	2.1	53
99	6	.4	31	130	55	3.4	54
100	7	.4	32	131	39	2.4	54
101	4	.2	34	132	38	2.3	55
102	14	.9	35	133	33	2.0	32
103	18	1.1	35	134	33	2.0	33
104	9	.5	36	135	33	2.0	57
105	15	.9	37	136	30	1.8	57
106	15	.9	37	137	32	2.0	58
107	24	1.5	38	138	29	1.8	58
108	17	1.0	38	139	32	2.0	59
109	17	1.0	39	140	25	1.5	59
110	23	1.4	40	141	20	1.2	60
111	24	1.5	41	142	15	.9	60
112	34	2.1	41	143	31	1.9	61

ตาราง 14 (ต่อ)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
144	17	1.0	61	161	8	.5	55
145	16	1.0	62	162	6	.4	56
146	16	1.0	62	163	5	.3	70
147	18	1.1	63	164	6	.4	71
148	17	1.0	63	165	4	.2	71
149	15	.9	64	166	4	.2	72
150	14	.9	64	167	4	.2	73
151	10	.6	65	168	4	.2	74
152	11	.7	65	170	2	.1	75
153	14	.9	66	172	3	.2	76
154	6	.4	67	174	1	.1	77
155	13	.8	67	176	2	.1	77
156	10	.6	68	181	1	.1	79
157	10	.6	68	182	1	.1	80
158	4	.2	68	183	1	.1	81
159	5	.3	69	187	1	.1	84
160	4	.2	70				
Mean		127.40		Skewness		.254	
Std. Error of Mean		.40		Std. Error of Skewness		.060	
Median		126.09		Kurtosis		.324	
Mode		125		Std. Error of Kurtosis		.121	
Std. Deviation		16.14		Minimum		69	
Variance		260.48		Maximum		187	

จากตาราง 14 พบว่า ลักษณะอารมณ์โดยรวมของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร มีความถี่สูงสุดที่คะแนน 125 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่คะแนน 69, 72, 76, 83, 87, 88, 89, 90, 91, 93, 96, 174, 181, 182, 183, และ 187 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 127.40 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 16.14 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 69 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 187 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์โดยรวม พบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 11

ภาพประกอบ 11 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์โดยรวม
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร (n = 1,640)

2. ผลการวิเคราะห์ระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศชาย และเพศหญิง ดังแสดงผลการวิเคราะห์ในตาราง 15 – 38

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลักษณะอารมณ์ในแต่ละด้านของนักเรียนวัยรุ่นชายใน กรุงเทพมหานคร (n = 699)

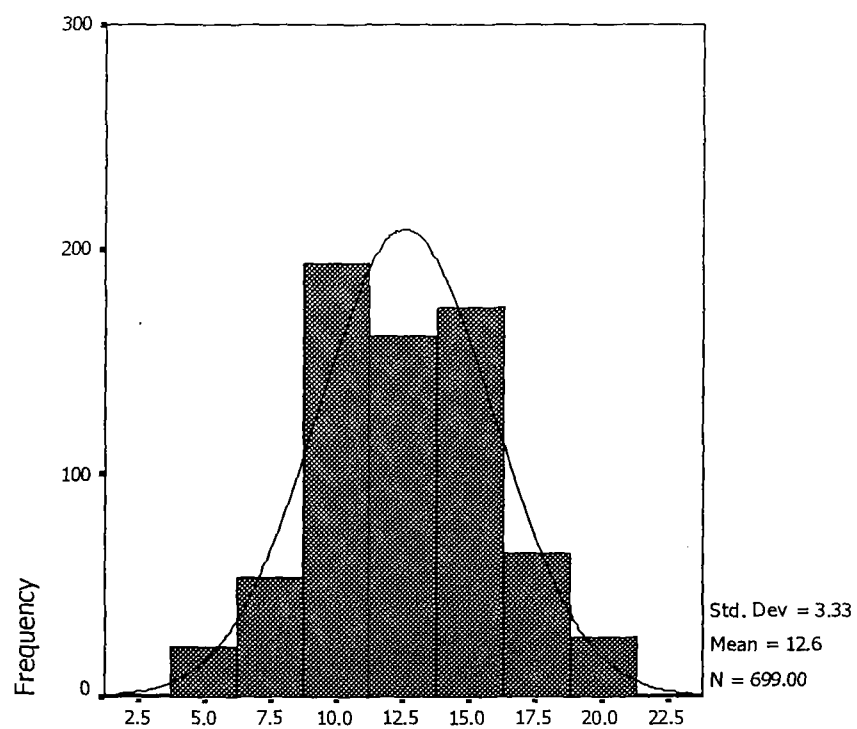
ลักษณะอารมณ์	Mean	SD	การแปลความหมาย
ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไป	12.57	3.33	มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก
ด้านการยับยั้งชั่งใจ	12.33	2.77	มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก
ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ	12.66	3.31	มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก
ด้านการเข้าสังคม	15.34	4.12	มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก
ด้านความมั่นคงทางอารมณ์	12.92	3.70	มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ
ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ	10.60	3.99	มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ
ด้านความเป็นมิตร	10.10	3.84	มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ
ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น	13.92	3.84	มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก
ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล	13.51	3.25	มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก
ด้านความเป็นชาย	12.94	3.22	มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ

จากตาราง 15 พบว่า ลักษณะอารมณ์ในแต่ละด้านของนักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก ได้แก่ ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไป ด้านการยับยั้งชั่งใจ ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ ด้านการเข้าสังคม ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น และด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล ยกเว้น ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ ด้านความเป็นมิตร และด้านความเป็นชาย มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ

ตาราง 16 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านการกระทำกิจกรรม
ทั่วไปของนักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร (n = 699)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0				12	69	9.9	48
1				13	93	13.3	51
2				14	84	12.0	55
3	1	.1	19	15	51	7.3	58
4	1	.1	22	16	39	5.6	60
5	5	.7	25	17	38	5.4	63
6	16	2.3	30	18	26	3.7	66
7	21	3.0	33	19	11	1.6	68
8	33	4.7	36	20	10	1.4	71
9	50	7.2	39	21	6	.9	75
10	63	9.0	42	22	1	.1	81
11	81	11.6	46	23			
Mean		12.57		Skewness		.114	
Std. Error of Mean		.13		Std. Error of Skewness		.092	
Median		12.54		Kurtosis		-.214	
Mode		13		Std. Error of Kurtosis		.185	
Std. Deviation		3.33		Minimum		3	
Variance		11.09		Maximum		22	

จากตาราง 16 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไปของนักเรียนวัยรุ่นชาย
ในกรุงเทพมหานคร มีความถี่สูงสุดที่ 13 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 3, 4 และ 22 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 12.57 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.33 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 3 คะแนน
คะแนนสูงสุดเท่ากับ 22 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการกระทำกิจกรรม
ทั่วไป พบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 12

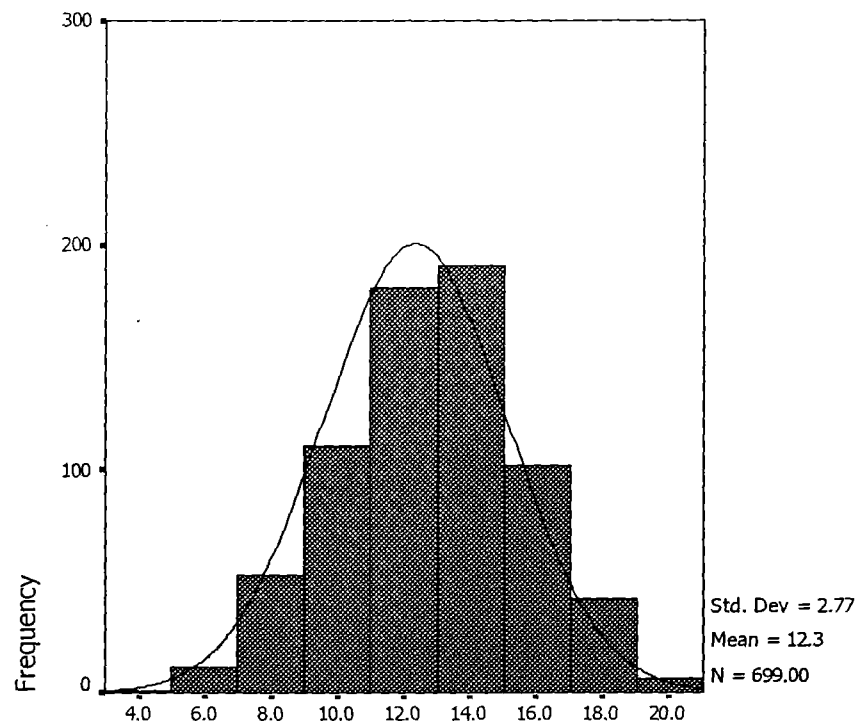

ภาพประกอบ 12 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไป
ของนักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร (n = 699)

ตาราง 17 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านการยับยั้งชั่งใจของนักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร (n = 699)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0				11	82	11.7	45
1				12	99	14.2	49
2				13	99	14.2	52
3				14	92	13.2	56
4	1	.1	19	15	63	9.0	60
5	4	.6	24	16	39	5.6	63
6	8	1.1	28	17	35	5.0	67
7	20	2.9	32	18	7	1.0	72
8	33	4.7	35	19	2	.3	74
9	41	5.9	38	20	4	.6	78
10	70	10.0	42	21			
Mean		12.33		Skewness		-.111	
Std. Error of Mean		.10		Std. Error of Skewness		.092	
Median		12.41		Kurtosis		-.157	
Mode		12		Std. Error of Kurtosis		.185	
Std. Deviation		2.77		Minimum		4	
Variance		7.69		Maximum		20	

จากตาราง 17 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านการยับยั้งชั่งใจของนักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร มีความถี่สูงสุดที่ 12 และ 13 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 4 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.33 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.77 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 4 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 20 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการยับยั้งชั่งใจพบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 13

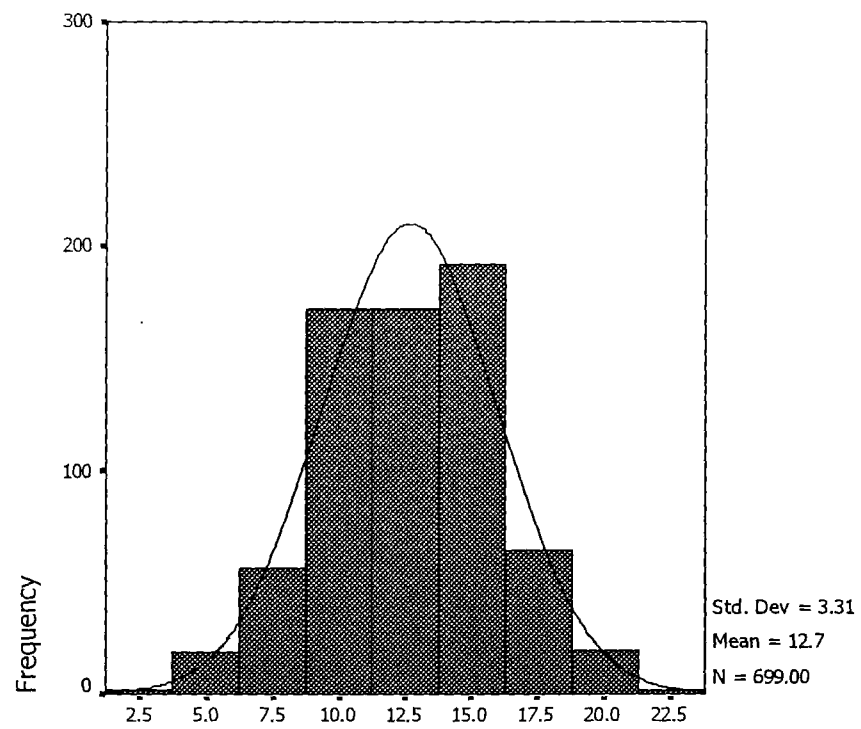

ภาพประกอบ 13 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการยับยั้งชั่งใจ
ของนักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร (n = 699)

ตาราง 18 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ
ของนักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร (n = 699)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0				13	81	11.6	51
1				14	75	10.7	54
2	1	.1	19	15	63	9.0	57
3	1	.1	22	16	54	7.7	60
4	2	.3	24	17	34	4.9	63
5	6	.9	27	18	30	4.3	66
6	11	1.6	30	19	10	1.4	70
7	19	2.7	33	20	5	.7	72
8	37	5.3	36	21	5	.7	75
9	50	7.2	39	22			
10	44	6.3	42	23	2	.3	80
11	78	11.2	45	24			
12	91	13.0	48				
Mean		12.66		Skewness		-.008	
Std. Error of Mean		.13		Std. Error of Skewness		.092	
Median		12.64		Kurtosis		-.054	
Mode		12		Std. Error of Kurtosis		.185	
Std. Deviation		3.31		Minimum		2	
Variance		10.98		Maximum		23	

จากตาราง 18 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านการเป็นผู้มีอำนาจของนักเรียนวัยรุ่นชาย
ในกรุงเทพมหานคร มีความถี่สูงสุดที่ 12 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 2 และ 3 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 12.66 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.31 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 2 คะแนน
คะแนนสูงสุดเท่ากับ 23 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ
พบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 14

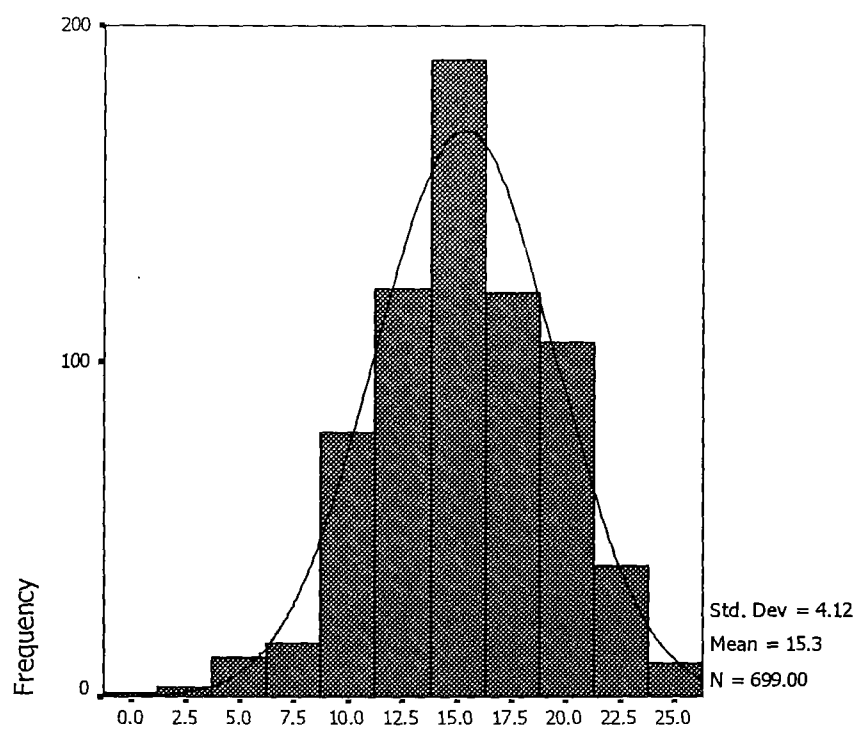

ภาพประกอบ 14 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ
ของนักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร (n = 699)

ตาราง 19 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านการเข้าสังคมของนักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร (n = 699)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0				15	60	8.6	47
1	1	.1	19	16	59	8.4	49
2				17	64	9.2	52
3	3	.4	23	18	57	8.2	54
4	3	.4	26	19	40	5.7	56
5	2	.3	27	20	32	4.6	59
6	7	1.0	29	21	34	4.9	61
7	1	.1	30	22	20	2.9	63
8	15	2.1	32	23	19	2.7	66
9	22	3.1	35	24	5	.7	69
10	23	3.3	37	25	3	.4	73
11	34	4.9	39	26	2	.3	76
12	54	7.7	41	27			
13	68	9.7	44	28			
14	71	10.2	47				
Mean		15.34		Skewness		-.141	
Std. Error of Mean		.16		Std. Error of Skewness		.092	
Median		15.26		Kurtosis		.029	
Mode		14		Std. Error of Kurtosis		.185	
Std. Deviation		4.12		Minimum		1	
Variance		16.98		Maximum		26	

จากตาราง 19 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านการเข้าสังคมของนักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร มีความถี่สูงสุดที่ 14 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 1 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.34 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.12 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 1 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 26 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการเข้าสังคม พบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 15

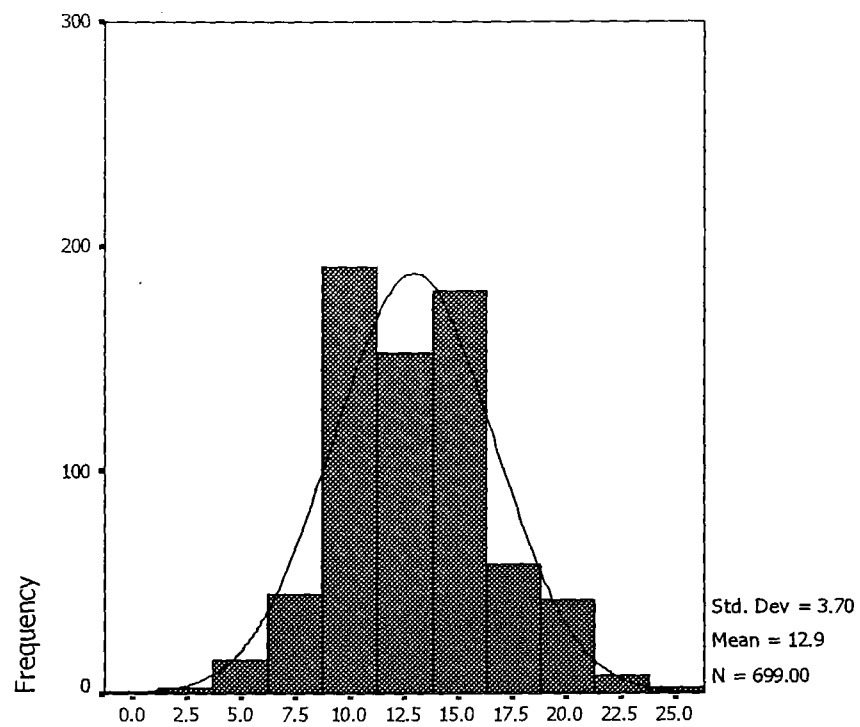

ภาพประกอบ 15 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการเข้าสังคม
ของนักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร (n = 699)

ตาราง 20 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร (n = 699)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0				14	80	11.4	54
1	1	.1	19	15	53	7.6	56
2	1	.1	22	16	47	6.7	59
3	2	.3	24	17	35	5.0	61
4	4	.6	26	18	23	3.3	63
5	6	.9	29	19	19	2.7	65
6	5	.7	30	20	14	2.0	68
7	19	2.7	33	21	9	1.3	70
8	26	3.7	35	22	1	.1	72
9	60	8.6	39	23	7	1.0	73
10	51	7.3	42	24	1	.1	77
11	80	11.4	45	25	2	.3	80
12	74	10.6	48	26			
13	79	11.3	51				
Mean		12.92		Skewness		.257	
Std. Error of Mean		.14		Std. Error of Skewness		.092	
Median		12.75		Kurtosis		.372	
Mode		11		Std. Error of Kurtosis		.185	
Std. Deviation		3.70		Minimum		1	
Variance		13.68		Maximum		25	

จากตาราง 20 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร มีความถี่สูงสุดที่ 11 และ 14 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 1, 2, 22 และ 24 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.92 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.70 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 1 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 25 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ พบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 16

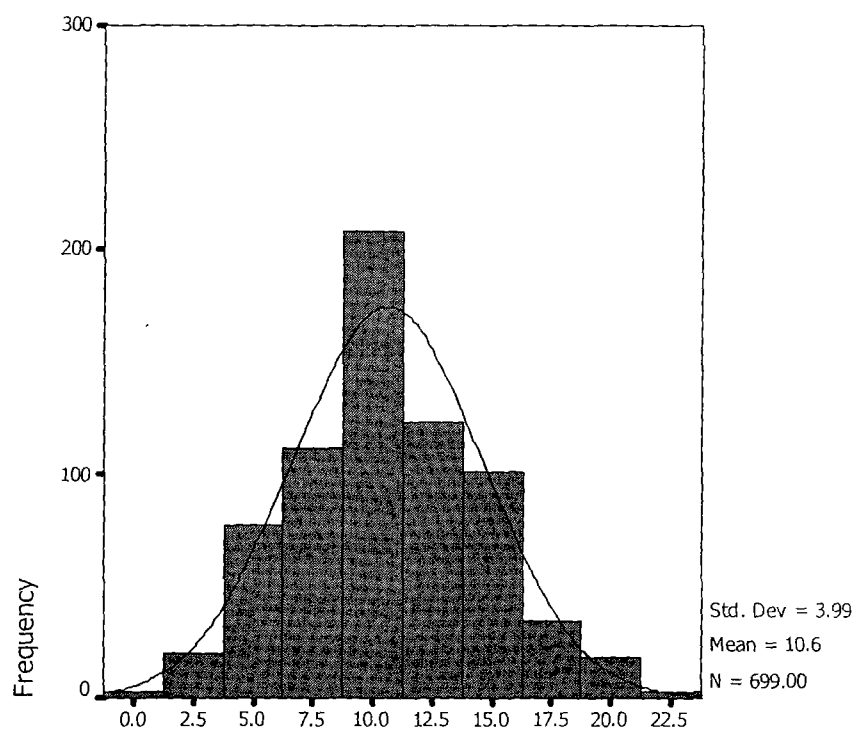

ภาพประกอบ 16 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความมั่นคงทางอารมณ์
ของนักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร (n = 699)

ตาราง 21 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติของนักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร (n = 699)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0	1	.1	19	13	49	7.0	56
1	2	.3	22	14	49	7.0	59
2	10	1.4	27	15	30	4.3	61
3	10	1.4	31	16	22	3.1	63
4	22	3.1	33	17	17	2.4	65
5	30	4.3	36	18	17	2.4	67
6	25	3.6	38	19	5	.7	69
7	49	7.0	41	20	10	1.4	71
8	63	9.0	44	21	3	.4	75
9	66	9.4	46	22	3	.4	78
10	67	9.6	49	23			
11	75	10.7	51	24			
12	74	10.6	54				
Mean		10.60		Skewness		.179	
Std. Error of Mean		.15		Std. Error of Skewness		.092	
Median		10.54		Kurtosis		-.052	
Mode		11		Std. Error of Kurtosis		.185	
Std. Deviation		3.99		Minimum		0	
Variance		15.91		Maximum		22	

จากตาราง 21 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติของนักเรียนวัยรุ่นชาย ในกรุงเทพมหานคร มีความถี่สูงสุดที่ 11 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 0 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.60 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.99 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 0 คะแนน คะแนนสูงสุด เท่ากับ 22 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ พบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 17

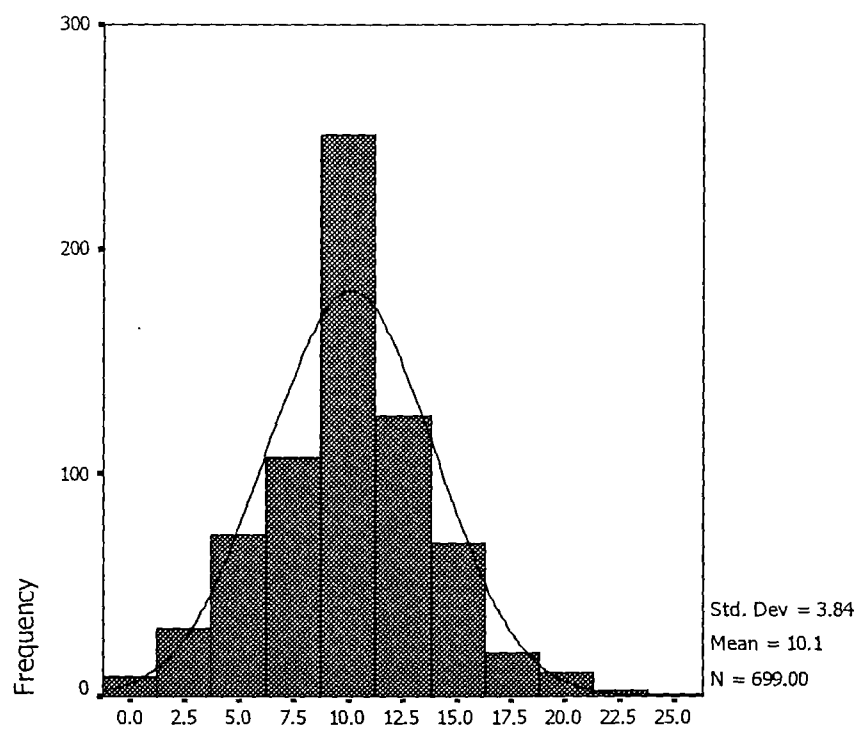

ภาพประกอบ 17 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ
ของนักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร (n = 699)

ตาราง 22 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นมิตรของนักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร (n = 699)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0	7	1.0	24	13	64	9.2	59
1	2	.3	27	14	26	3.7	61
2	10	1.4	29	15	21	3.0	63
3	20	2.9	33	16	22	3.1	65
4	11	1.6	35	17	13	1.9	67
5	24	3.4	37	18	7	1.0	69
6	37	5.3	39	19	5	.7	71
7	45	6.4	41	20	4	.6	73
8	62	8.9	44	21	2	.3	74
9	78	11.2	47	22			
10	85	12.2	50	23	3	.4	77
11	88	12.6	53	24	1	.1	81
12	62	8.9	56				
Mean		10.10		Skewness		.149	
Std. Error of Mean		.15		Std. Error of Skewness		.092	
Median		10.13		Kurtosis		.676	
Mode		11		Std. Error of Kurtosis		.185	
Std. Deviation		3.84		Minimum		0	
Variance		14.72		Maximum		24	

จากตาราง 22 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นมิตรของนักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร มีความถี่สูงสุดที่ 11 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 24 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.10 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.84 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 0 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 24 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นมิตร พบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 18

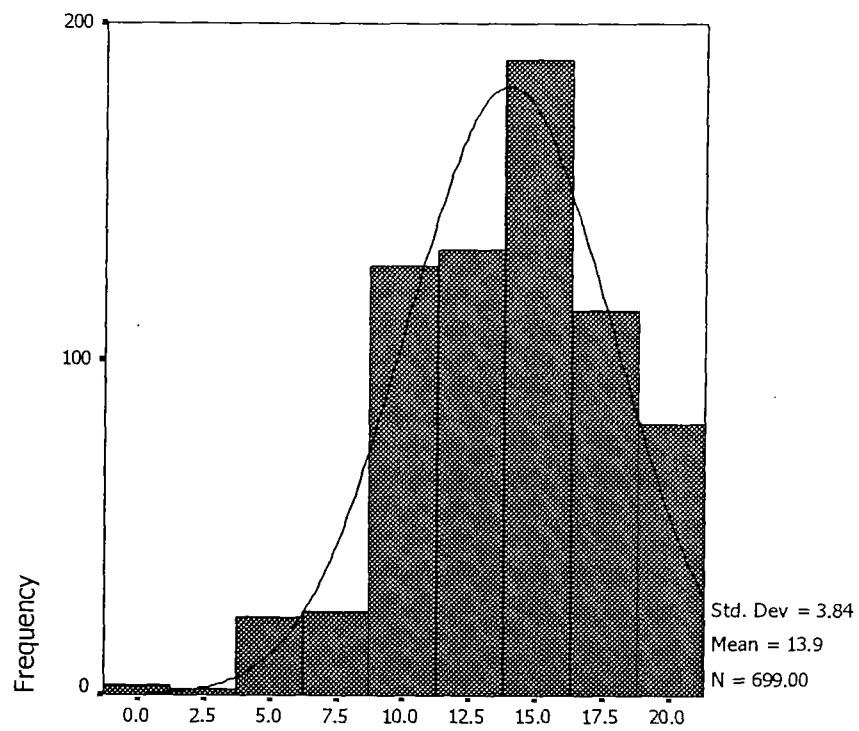

ภาพประกอบ 18 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นมิตร
ของนักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร (n = 699)

ตาราง 23 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น
ของนักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร (n = 699)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0	2	.3	21	11	54	7.7	42
1	1	.1	23	12	62	8.9	45
2	1	.1	24	13	71	10.2	47
3	1	.1	25	14	64	9.2	50
4	2	.3	26	15	56	8.0	52
5	9	1.3	29	16	69	9.9	54
6	12	1.7	31	17	62	8.9	57
7	13	1.9	33	18	53	7.6	60
8	12	1.7	35	19	38	5.4	63
9	31	4.4	37	20	28	4.0	67
10	43	6.2	40	21	15	2.1	73
Mean		13.92		Skewness		-.437	
Std. Error of Mean		.15		Std. Error of Skewness		.092	
Median		14.06		Kurtosis		.059	
Mode		13		Std. Error of Kurtosis		.185	
Std. Deviation		3.84		Minimum		0	
Variance		14.74		Maximum		21	

จากตาราง 23 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่นของนักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร มีความถี่สูงสุดที่ 13 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 1, 2 และ 3 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.92 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.84 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 0 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 21 คะแนน และเมื่อพิจารณาการ แจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น พบว่า มีการแจกแจงคะแนนในลักษณะเบ้ขวา ดังแสดงในภาพประกอบ 19

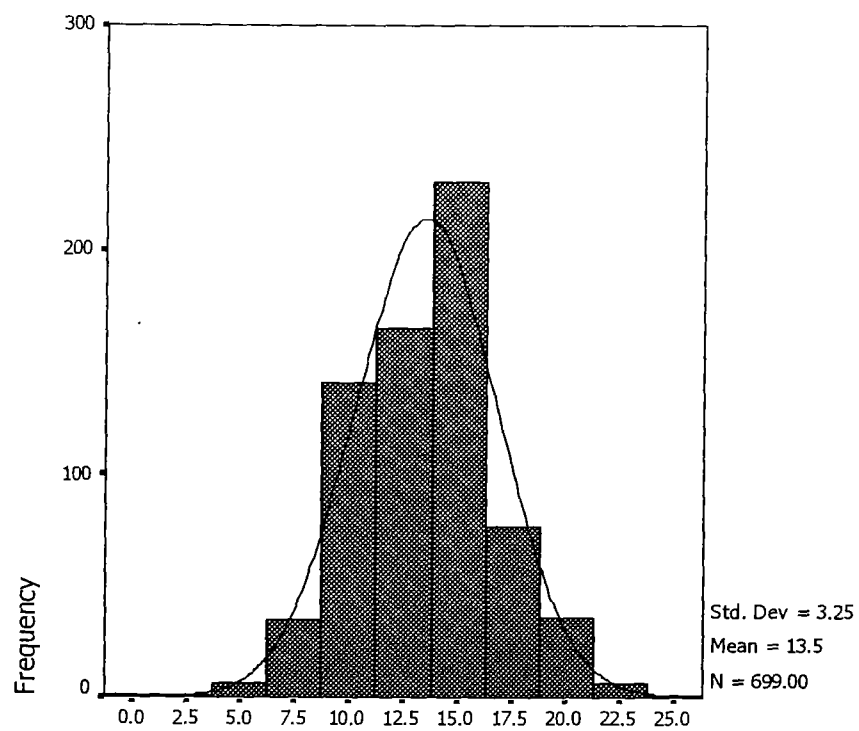

ภาพประกอบ 19 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น
ของนักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร (n = 699)

ตาราง 24 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านความสัมพันธ์
 ส่วนบุคคลของนักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร (n = 699)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0	1	.1	19	13	95	13.6	48
1				14	93	13.3	52
2				15	79	11.3	55
3	1	.1	22	16	58	8.3	58
4				17	51	7.3	61
5				18	26	3.7	64
6	6	.9	26	19	11	1.6	66
7	11	1.6	29	20	19	2.7	68
8	24	3.4	33	21	6	.9	72
9	28	4.0	36	22	4	.6	74
10	57	8.2	39	23	2	.3	78
11	56	8.0	42	24	1	.1	81
12	70	10.0	45				
Mean		13.51		Skewness		.047	
Std. Error of Mean		.12		Std. Error of Skewness		.092	
Median		13.51		Kurtosis		.366	
Mode		13		Std. Error of Kurtosis		.185	
Std. Deviation		3.25		Minimum		0	
Variance		10.58		Maximum		24	

จากตาราง 24 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคลของนักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร มีความถี่สูงสุดที่ 13 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 0, 3, และ 24 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.51 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.25 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 0 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 24 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล พบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 20

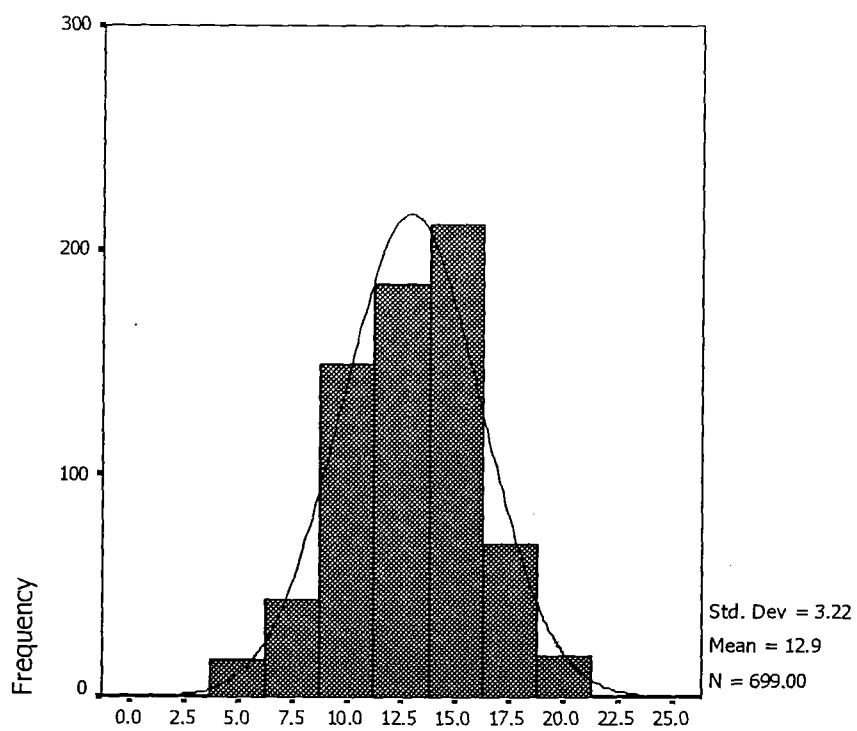

ภาพประกอบ 20 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล
ของนักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร (n = 699)

ตาราง 25 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นชายของนักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร (n = 699)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0	1	.1	19	14	76	10.9	53
1				15	83	11.9	56
2				16	53	7.6	60
3	1	.1	22	17	42	6.0	63
4	3	.4	24	18	27	3.9	67
5	9	1.3	28	19	10	1.4	70
6	5	.7	30	20	4	.6	72
7	14	2.0	32	21	5	.7	75
8	30	4.3	35	22	1	.1	78
9	36	5.2	38	23			
10	46	6.6	41	24	1	.1	81
11	67	9.6	43	25			
12	84	12.0	47	26			
13	101	14.4	50	27			
Mean		12.94		Skewness		-.217	
Std. Error of Mean		.12		Std. Error of Skewness		.092	
Median		13.03		Kurtosis		.407	
Mode		13		Std. Error of Kurtosis		.185	
Std. Deviation		3.22		Minimum		0	
Variance		10.37		Maximum		24	

จากตาราง 25 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นชายของนักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร มีความถี่สูงสุดที่ 13 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 0, 3, 22 และ 24 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.94 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.22 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 0 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 24 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นชายพบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 21

ภาพประกอบ 21 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นชาย
ของนักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร (n = 699)

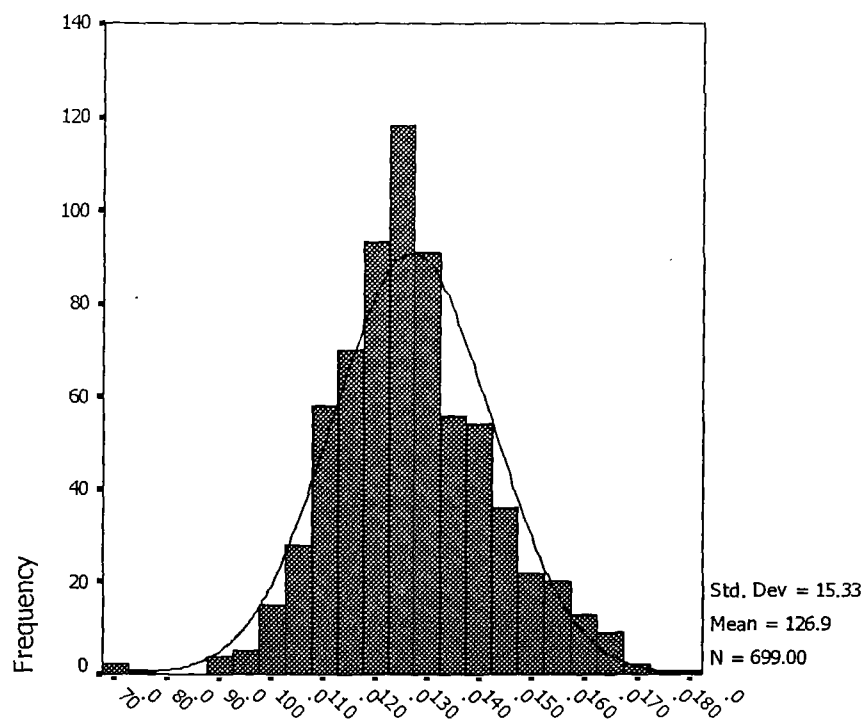
ตาราง 26 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์โดยรวมของนักเรียน
วัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร (n = 699)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
69	1	.1	19	120	18	2.6	46
72	1	.1	22	121	17	2.4	46
76	1	.1	23	122	17	2.4	47
88	2	.3	25	123	18	2.6	48
90	1	.1	26	124	23	3.3	48
92	1	.1	27	125	38	5.4	50
94	1	.1	27	126	18	2.6	51
95	1	.1	28	127	21	3.0	51
97	3	.4	28	128	20	2.9	52
98	1	.1	28	129	13	1.9	53
99	2	.3	29	130	25	3.6	53
100	4	.6	29	131	19	2.7	54
101	3	.4	31	132	14	2.0	55
102	5	.7	32	133	10	1.4	55
103	6	.9	33	134	10	1.4	56
104	4	.6	34	135	11	1.6	56
105	5	.7	34	136	14	2.0	57
106	5	.7	35	137	11	1.6	57
107	8	1.1	35	138	11	1.6	58
108	8	1.1	36	139	8	1.1	58
109	6	.9	37	140	16	2.3	59
110	12	1.7	38	141	9	1.3	60
111	13	1.9	38	142	10	1.4	60
112	19	2.7	40	143	10	1.4	61
113	7	1.0	40	144	6	.9	61
114	20	2.9	41	145	7	1.0	62
115	15	2.1	42	146	6	.9	62
116	14	2.0	43	147	7	1.0	63
117	14	2.0	43	148	5	.7	63
118	19	2.7	44	149	4	.6	64
119	22	3.1	45	150	7	1.0	64

ตาราง 26 (ต่อ)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
151	5	.7	65	162	4	.6	69
152	1	.1	65	163	1	.1	70
153	4	.6	65	164	2	.3	71
154	3	.4	66	165	1	.1	71
155	4	.6	66	166	2	.3	72
156	5	.7	67	167	3	.4	73
157	4	.6	68	168	1	.1	74
158	2	.3	68	172	1	.1	77
159	2	.3	68	174	1	.1	78
160	2	.3	69	181	1	.1	81
161	3	.4	65				
Mean		126.90	Skewness			.273	
Std. Error of Mean		.58	Std. Error of Skewness			.092	
Median		125.48	Kurtosis			.678	
Mode		125	Std. Error of Kurtosis			.185	
Std. Deviation		15.33	Minimum			69	
Variance		235.05	Maximum			181	

จากตาราง 26 พบว่า ลักษณะอารมณ์โดยรวมของนักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร มีความถี่สูงสุดที่ 125 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 69, 72, 76, 90, 92, 94, 95, 98, 152, 163, 168, 172, และ 181 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 126.90 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 15.33 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 69 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 181 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนน ลักษณะอารมณ์โดยรวม พบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 22

ภาพประกอบ 22 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์โดยรวม
ของนักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร (n = 699)

ตาราง 27 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลักษณะอารมณ์ในแต่ละด้านของนักเรียนวัยรุ่นหญิงใน กรุงเทพมหานคร (n = 941)

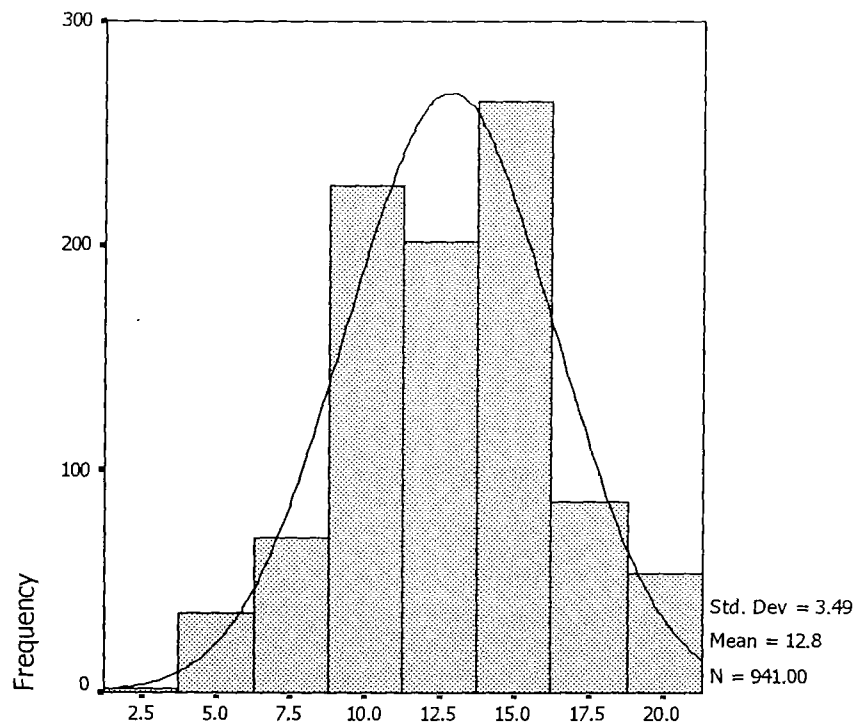
ลักษณะอารมณ์	Mean	SD	การแปลความหมาย
ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไป	12.82	3.49	มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก
ด้านการยับยั้งชั่งใจ	13.41	2.67	มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก
ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ	13.20	3.70	มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก
ด้านการเข้าสังคม	16.73	4.32	มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก
ด้านความมั่นคงทางอารมณ์	12.02	4.10	มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ
ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ	10.44	4.23	มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ
ด้านความเป็นมิตร	10.34	3.78	มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ
ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น	15.49	3.36	มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก
ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล	14.04	3.35	มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ
ด้านความเป็นชาย	9.29	3.62	มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ

จากตาราง 27 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านที่มีทิศทางในการแสดงออกทางบวกของนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไป ด้านการยับยั้งชั่งใจ ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ ด้านการเข้าสังคม และด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น ยกเว้นด้านความมั่นคงทางอารมณ์ ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ ด้านความเป็นมิตร ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล และด้านความเป็นชาย มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ

ตาราง 28 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอาการด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไปของนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร (n = 941)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0				12	103	10.9	48
1				13	99	10.5	50
2				14	108	11.5	53
3	2	.2	20	15	83	8.8	56
4	3	.3	23	16	73	7.8	59
5	10	1.1	27	17	49	5.2	62
6	23	2.4	31	18	37	3.9	64
7	26	2.8	34	19	28	3.0	67
8	44	4.7	37	20	18	1.9	71
9	56	6.0	39	21	8	.9	76
10	72	7.7	42	22			
11	99	10.5	45	23			
Mean		12.82		Skewness		-.040	
Std. Error of Mean		.11		Std. Error of Skewness		.080	
Median		12.83		Kurtosis		-.342	
Mode		14		Std. Error of Kurtosis		.159	
Std. Deviation		3.49		Minimum		3	
Variance		12.20		Maximum		21	

จากตาราง 28 พบว่า ลักษณะอาการด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไปของนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร มีความถี่สูงสุดที่ 14 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 3 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.82 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.49 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 3 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 21 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอาการด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไป พบว่ามีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 23

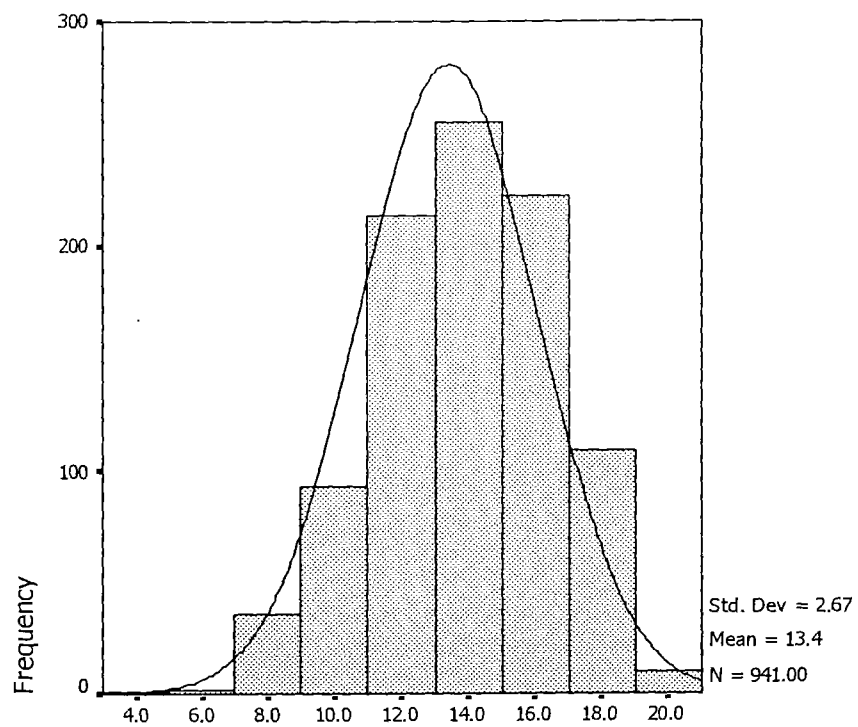

ภาพประกอบ 23 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไป
ของนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร (n = 941)

ตาราง 29 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านการยับยั้งชั่งใจของนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร (n = 941)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0				11	92	9.8	41
1				12	121	12.9	45
2				13	125	13.3	48
3				14	130	13.8	52
4	1	.1	18	15	128	13.6	55
5	1	.1	21	16	94	10.0	59
6	1	.1	22	17	61	6.5	63
7	8	.9	26	18	48	5.1	68
8	28	3.0	31	19	6	.6	74
9	36	3.8	34	20	4	.4	78
10	57	6.1	38	21			
Mean		13.41		Skewness		-.196	
Std. Error of Mean		8.69		Std. Error of Skewness		.080	
Median		13.49		Kurtosis		-.292	
Mode		14		Std. Error of Kurtosis		.159	
Std. Deviation		2.67		Minimum		4	
Variance		7.11		Maximum		20	

จากตาราง 29 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านการยับยั้งชั่งใจของนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร มีความถี่สูงสุดที่ 14 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 4, 5 และ 6 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.41 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.67 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 4 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 20 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการยับยั้งชั่งใจพบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 24

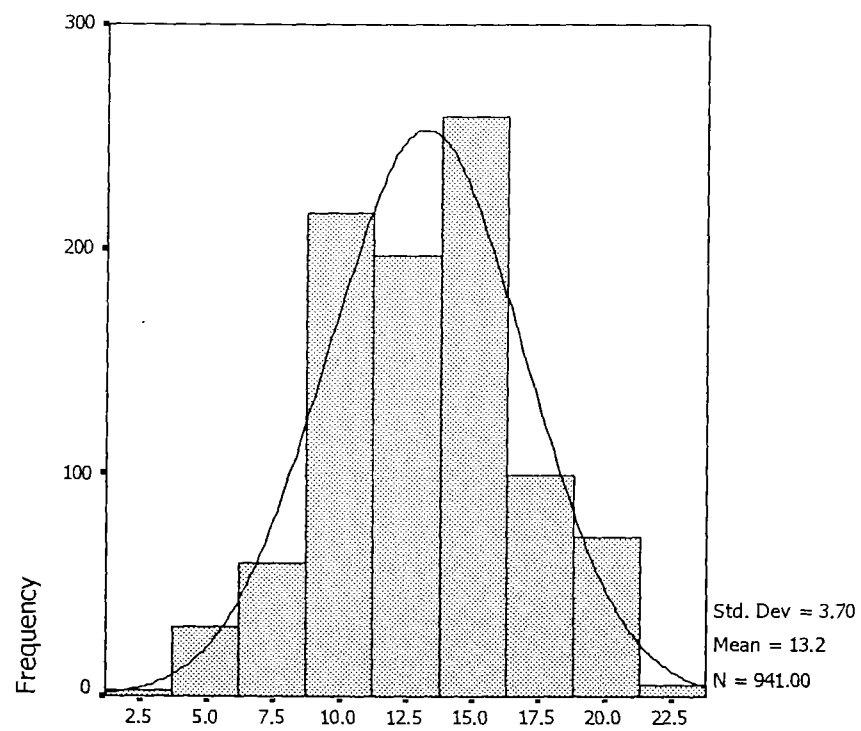

ภาพประกอบ 24 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการยับยั้งชั่งใจ
ของนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร (n = 941)

ตาราง 30 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ
ของนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร (n = 941)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0				13	102	10.8	50
1				14	82	8.7	52
2	3	.3	21	15	84	8.9	54
3				16	93	9.9	57
4	5	.5	25	17	58	6.2	60
5	11	1.2	28	18	41	4.4	63
6	15	1.6	31	19	33	3.5	65
7	23	2.4	33	20	21	2.2	68
8	37	3.9	36	21	17	1.8	72
9	57	6.1	39	22	4	.4	77
10	72	7.7	42	23	1	.1	82
11	87	9.2	44	24			
12	95	10.1	47				
Mean		13.20		Skewness		-.063	
Std. Error of Mean		.12		Std. Error of Skewness		.080	
Median		13.16		Kurtosis		-.263	
Mode		13		Std. Error of Kurtosis		.159	
Std. Deviation		3.70		Minimum		2	
Variance		13.68		Maximum		23	

จากตาราง 30 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านการเป็นผู้มีอำนาจของนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร มีความถี่สูงสุดที่ 13 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 23 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.20 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.70 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 2 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 23 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ พบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 25

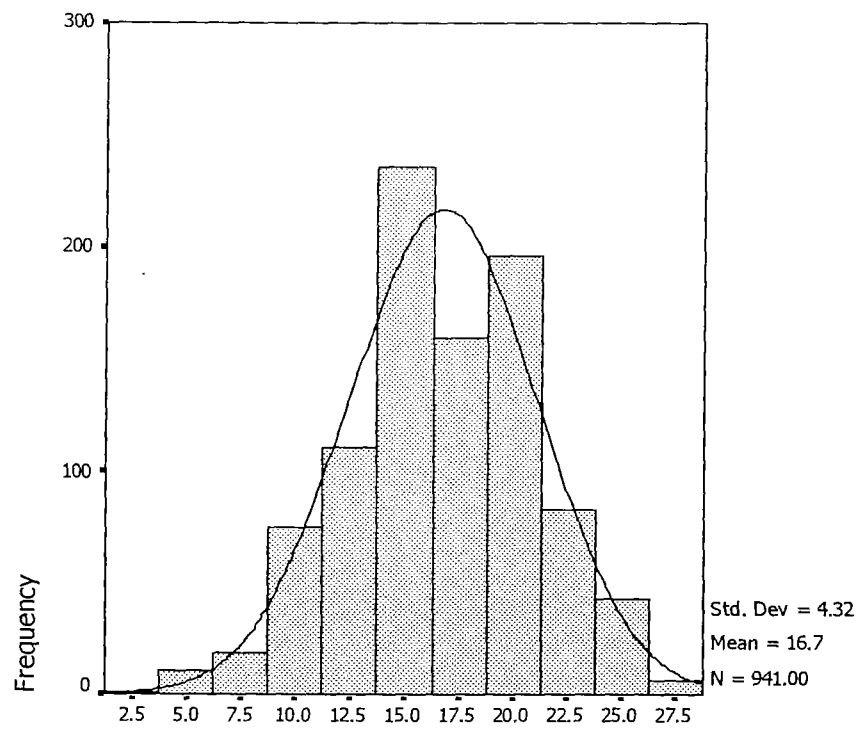

ภาพประกอบ 25 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ
ของนักเรียนมัธยมต้นในกรุงเทพมหานคร (n = 941)

ตาราง 31 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านการเข้าสังคมของนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร (n = 941)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0				15	77	8.2	46
1				16	80	8.5	48
2				17	78	8.3	51
3	1	.1	18	18	82	8.7	53
4	2	.2	22	19	60	6.4	55
5	5	.5	25	20	74	7.9	57
6	4	.4	27	21	62	6.6	59
7	6	.6	29	22	48	5.1	62
8	13	1.4	31	23	35	3.7	65
9	10	1.1	32	24	17	1.8	67
10	25	2.7	34	25	18	1.9	70
11	40	4.3	37	26	8	.9	73
12	37	3.9	39	27	6	.6	77
13	74	7.9	41	28			
14	79	8.4	44				
Mean		16.73		Skewness		-.134	
Std. Error of Mean		.14		Std. Error of Skewness		.080	
Median		16.73		Kurtosis		-.193	
Mode		18		Std. Error of Kurtosis		.159	
Std. Deviation		4.32		Minimum		3	
Variance		18.63		Maximum		27	

จากตาราง 31 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านการเข้าสังคมของนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร มีความถี่สูงสุดที่ 18 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 3 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.73 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.32 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 3 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 27 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการเข้าสังคม พบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 26

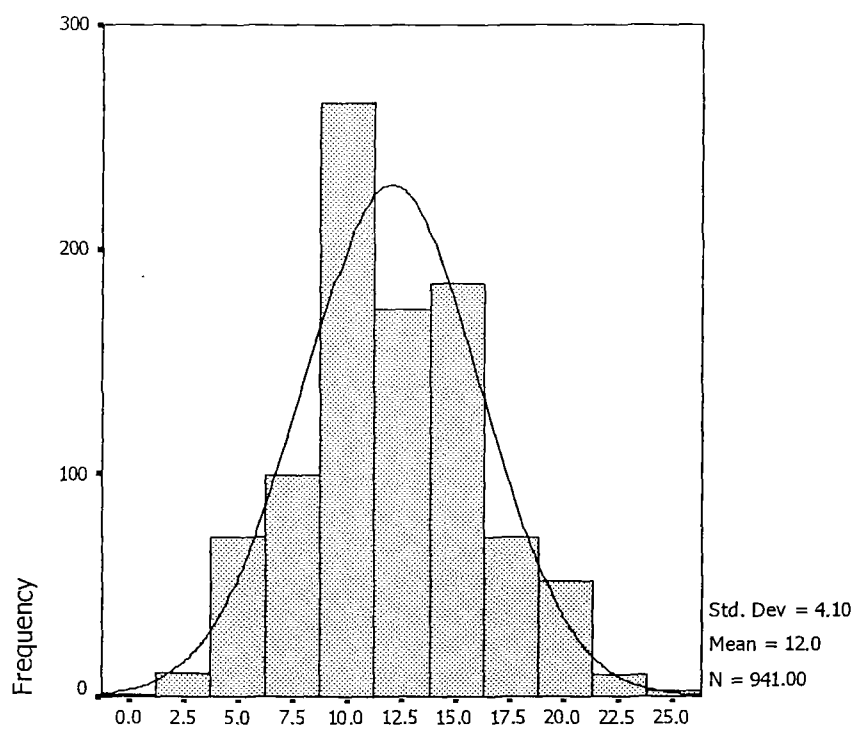

ภาพประกอบ 26 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอาการด้านการเข้าสังคม
ของนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร (n = 941)

ตาราง 32 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร (n = 941)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0				14	74	7.9	55
1	1	.1	18	15	61	6.5	57
2	2	.2	22	16	50	5.3	60
3	9	1.0	26	17	40	4.3	62
4	11	1.2	29	18	31	3.3	64
5	23	2.4	32	19	27	2.9	66
6	37	3.9	35	20	13	1.4	68
7	39	4.1	38	21	12	1.3	71
8	60	6.4	40	22	6	.6	73
9	79	8.4	43	23	4	.4	76
10	82	8.7	45	24	2	.2	78
11	104	11.1	48	25	1	.1	82
12	93	9.9	51	26			
13	80	8.5	53				
Mean		12.02	Skewness			.233	
Std. Error of Mean		.13	Std. Error of Skewness			.080	
Median		11.77	Kurtosis			-.137	
Mode		11	Std. Error of Kurtosis			.159	
Std. Deviation		4.10	Minimum			1	
Variance		16.81	Maximum			25	

จากตาราง 32 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร มีความถี่สูงสุดที่ 11 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 1 และ 25 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.02 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.10 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 1 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 25 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ พบว่ามีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 27

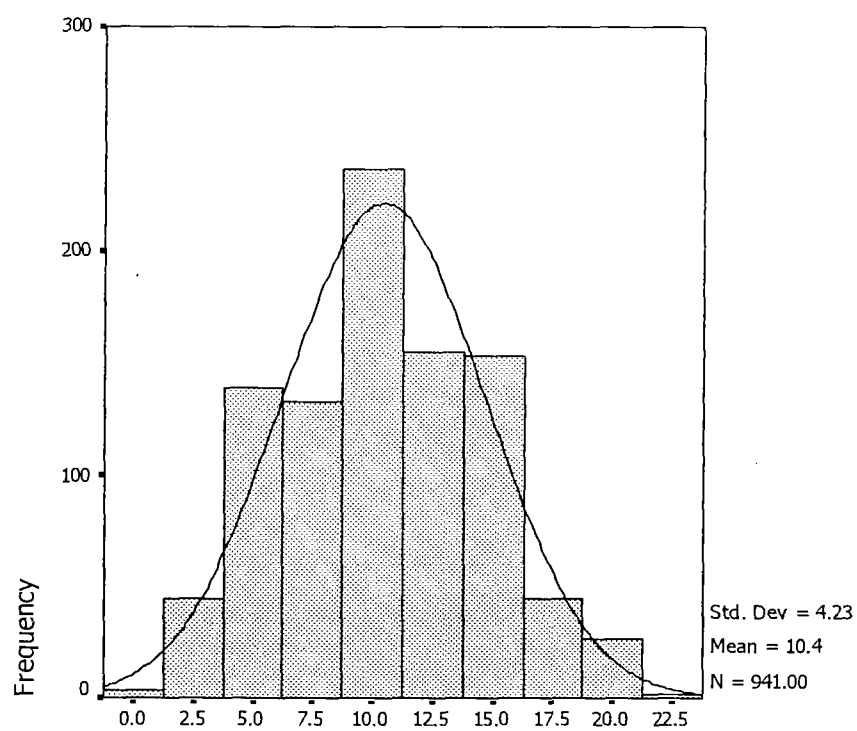

ภาพประกอบ 27 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความมั่นคงทางอารมณ์
ของนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร (n = 941)

ตาราง 33 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติของนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร (n = 941)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0				13	70	7.4	56
1	4	.4	22	14	51	5.4	58
2	18	1.9	28	15	57	6.1	60
3	27	2.9	32	16	46	4.9	63
4	30	3.2	35	17	26	2.8	65
5	42	4.5	38	18	19	2.0	67
6	67	7.1	40	19	20	2.1	71
7	61	6.5	43	20	4	.4	74
8	72	7.7	45	21	3	.3	77
9	69	7.3	47	22	2	.2	80
10	91	9.7	49	23			
11	77	8.2	51	24			
12	85	9.0	54				
Mean		10.44		Skewness		.082	
Std. Error of Mean		.14		Std. Error of Skewness		.080	
Median		10.42		Kurtosis		-.552	
Mode		10		Std. Error of Kurtosis		.159	
Std. Deviation		4.23		Minimum		1	
Variance		17.91		Maximum		22	

จากตาราง 33 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติของนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร มีความถี่สูงสุดที่ 12 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 22 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.44 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.23 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 1 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 22 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติพบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 28

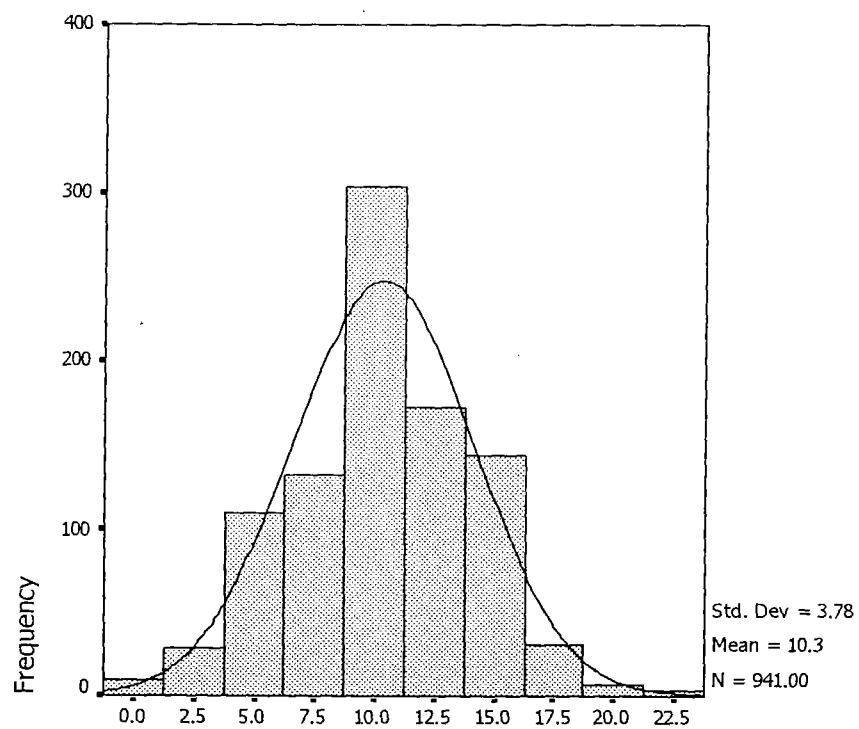

ภาพประกอบ 28 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ
ของนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร (n = 941)

ตาราง 34 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นมิตร
 ของนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร (n = 941)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0	7	.7	23	13	83	8.8	57
1	3	.3	26	14	60	6.4	60
2	10	1.1	29	15	48	5.1	62
3	18	1.9	31	16	36	3.8	65
4	27	2.9	34	17	16	1.7	68
5	41	4.4	37	18	15	1.6	71
6	42	4.5	39	19	4	.4	74
7	63	6.7	41	20	2	.2	76
8	69	7.3	44	21	1	.1	77
9	87	9.2	46	22	3	.3	79
10	107	11.4	49	23			
11	109	11.6	52	24			
12	90	9.6	54				
Mean		10.34	Skewness			-.095	
Std. Error of Mean		.12	Std. Error of Skewness			.080	
Median		10.46	Kurtosis			-.018	
Mode		11	Std. Error of Kurtosis			.159	
Std. Deviation		3.78	Minimum			0	
Variance		14.31	Maximum			22	

จากตาราง 34 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นมิตรของนักเรียนวัยรุ่นหญิงใน กรุงเทพมหานคร มีความถี่สูงสุดที่ 11 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 21 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.34 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.78 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 0 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 22 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นมิตร พบว่า มีการแจกแจง เข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 29

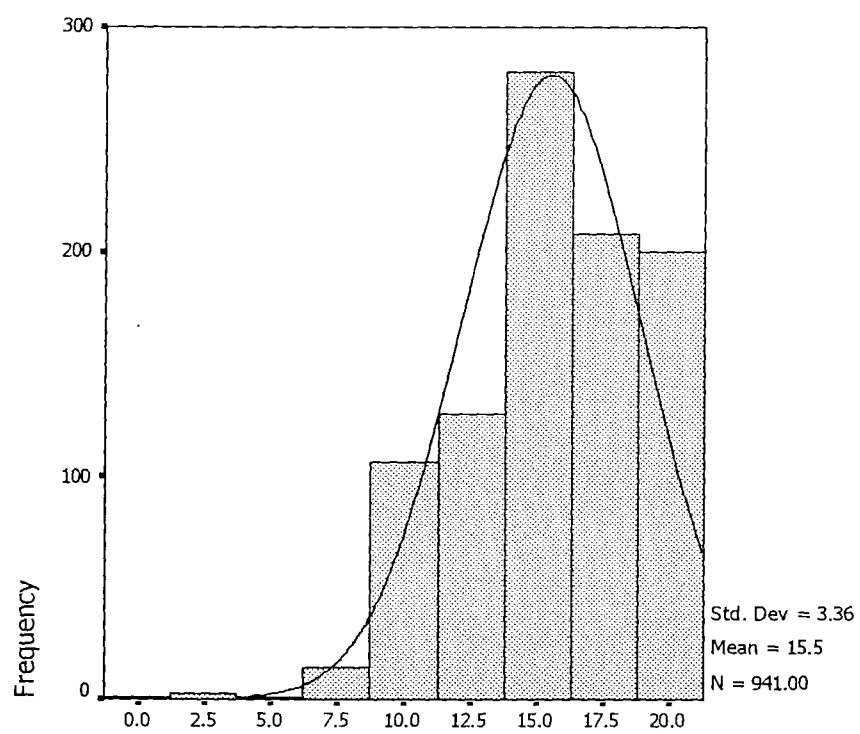

ภาพประกอบ 29 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นมิตร
ของนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร (n = 941)

ตาราง 35 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น
ของนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร (n = 941)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0				11	40	4.3	38
1	1	.1	18	12	54	5.7	40
2	1	.1	21	13	74	7.9	43
3	2	.2	23	14	86	9.1	45
4				15	98	10.4	48
5				16	96	10.2	50
6	1	.1	24	17	104	11.1	53
7	8	.9	27	18	104	11.1	56
8	6	.6	29	19	105	11.2	60
9	29	3.1	32	20	68	7.2	65
10	37	3.9	35	21	27	2.9	72
Mean		15.49		Skewness		-.609	
Std. Error of Mean		.11		Std. Error of Skewness		.080	
Median		15.85		Kurtosis		.195	
Mode		19		Std. Error of Kurtosis		.159	
Std. Deviation		3.36		Minimum		1	
Variance		11.27		Maximum		21	

จากตาราง 35 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่นของ นักเรียนวัยรุ่นหญิงใน กรุงเทพมหานคร มีความถี่สูงสุดที่ 19 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 1, 2 และ 6 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 15.49 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.36 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 1 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 21 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น พบว่า มีการแจกแจงคะแนนในลักษณะเบ้ขวา ดังแสดงในภาพประกอบ 30

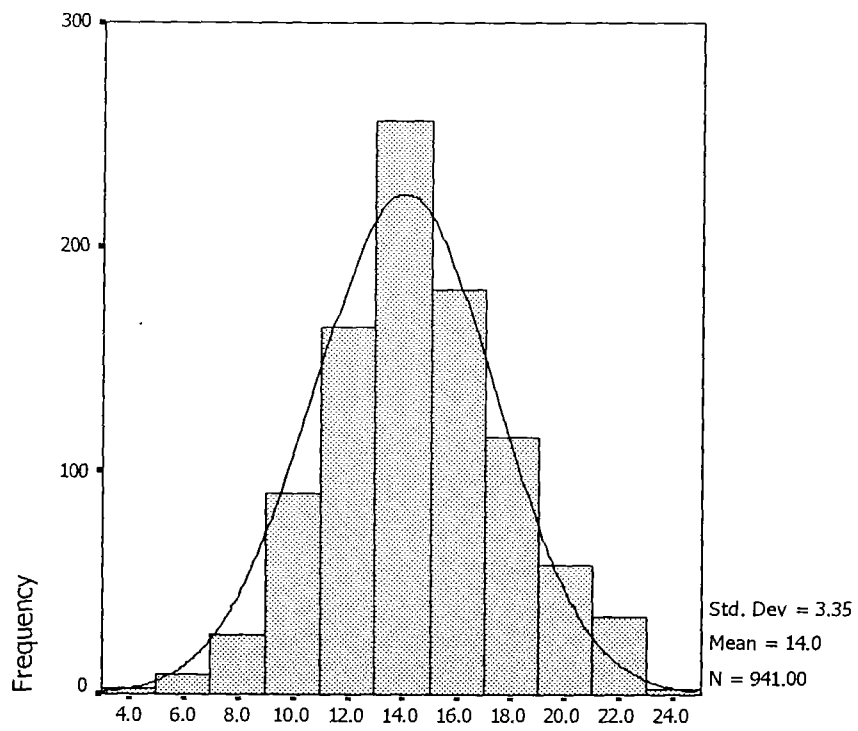

ภาพประกอบ 30 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการติดคำนึงถึงผู้อื่น
ของนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร (n = 941)

ตาราง 36 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านความสัมพันธ์
ส่วนบุคคลของนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร (n = 941)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0				13	116	12.3	47
1				14	140	14.9	50
2				15	113	12.0	54
3				16	68	7.2	56
4	3	.3	21	17	76	8.1	59
5	2	.2	24	18	39	4.1	62
6	7	.7	26	19	37	3.9	64
7	11	1.2	29	20	21	2.2	66
8	16	1.7	32	21	18	1.9	69
9	40	4.3	35	22	17	1.8	72
10	50	5.3	38	23	2	.2	78
11	73	7.8	41	24	1	.1	82
12	91	9.7	44				
Mean		14.04		Skewness		.115	
Std. Error of Mean		.11		Std. Error of Skewness		.080	
Median		13.93		Kurtosis		.101	
Mode		14		Std. Error of Kurtosis		.159	
Std. Deviation		3.35		Minimum		4	
Variance		11.24		Maximum		24	

จากตาราง 36 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคลของนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร มีความถี่สูงสุดที่ 14 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 24 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.04 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.35 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 4 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 24 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล พบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 31

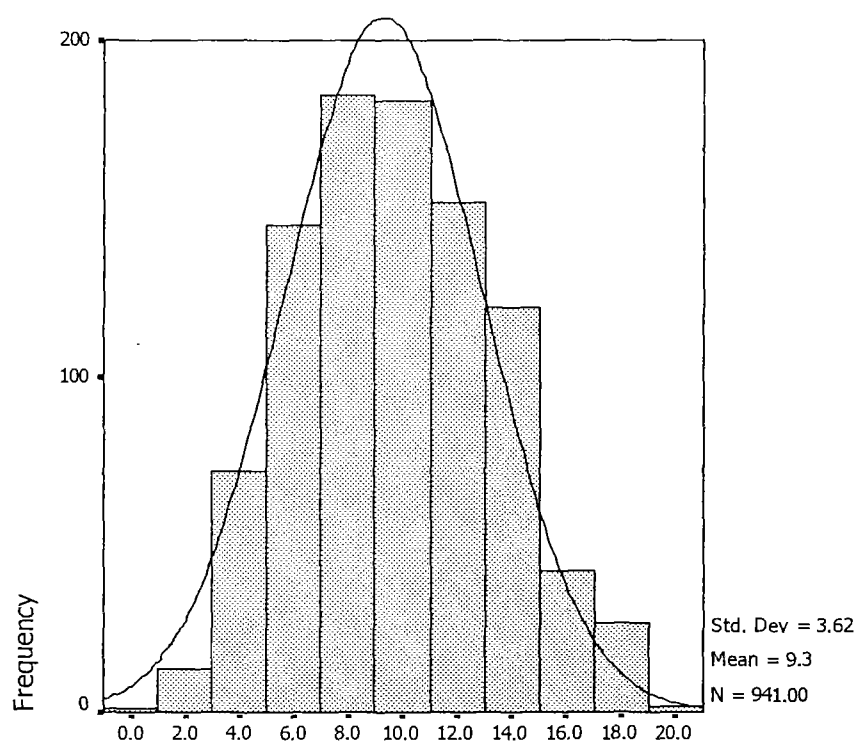

ภาพประกอบ 31 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล
ของนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร (n = 941)

ตาราง 37 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นชาย
ของนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร (n = 941)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0	1	.1	18	14	61	6.5	62
1	7	.7	24	15	27	2.9	65
2	6	.6	27	16	15	1.6	68
3	27	2.9	31	17	19	2.0	70
4	45	4.8	35	18	8	.9	75
5	58	6.2	38	19	1	.1	79
6	87	9.2	42	20	1	.1	82
7	80	8.5	44	21			
8	104	11.1	47	22			
9	101	10.7	50	23			
10	81	8.6	52	24			
11	72	7.7	54	25			
12	80	8.5	57	26			
13	60	6.4	59	27			
Mean		9.29		Skewness		.175	
Std. Error of Mean		.12		Std. Error of Skewness		.080	
Median		9.05		Kurtosis		-.476	
Mode		8		Std. Error of Kurtosis		.159	
Std. Deviation		3.62		Minimum		0	
Variance		13.13		Maximum		20	

จากตาราง 37 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นชายของนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร มีความถี่สูงสุดที่ 8 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 0, 19 และ 20 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.29 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.62 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 0 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 20 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นชายพบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 32

ภาพประกอบ 32 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นชาย
ของนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร (n = 941)

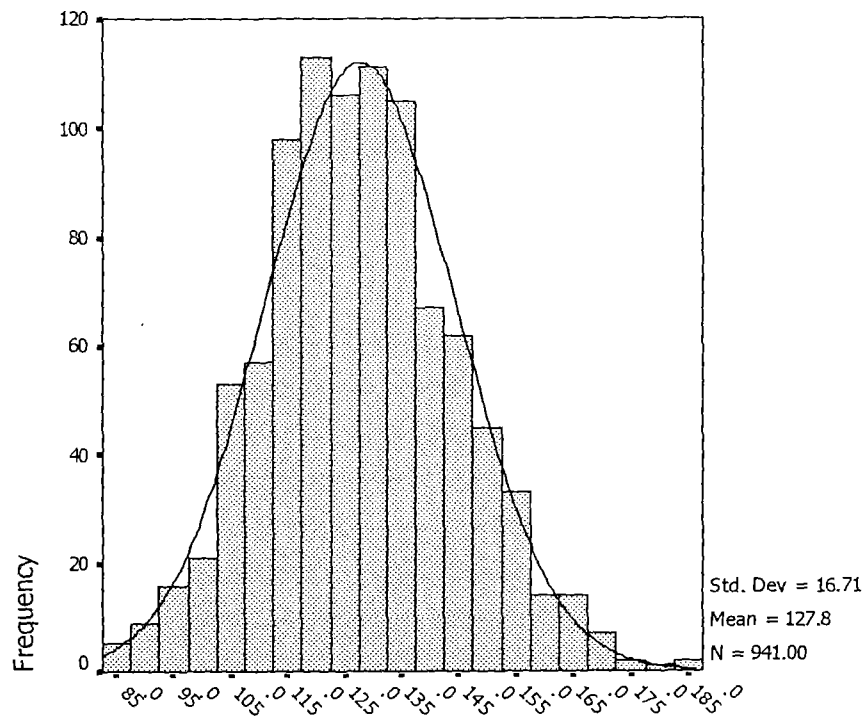
ตาราง 38 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์โดยรวมของนักเรียน
วิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร (n = 941)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
83	1	.1	18	118	20	2.1	44
84	3	.3	22	119	17	1.8	45
87	1	.1	24	120	26	2.8	46
89	2	.2	25	121	22	2.3	46
90	1	.1	26	122	28	3.0	47
91	2	.2	27	123	22	2.3	48
92	4	.4	28	124	22	2.3	48
93	2	.2	29	125	27	2.9	49
94	2	.2	29	126	19	2.0	50
95	5	.5	30	127	16	1.7	50
96	2	.2	30	128	16	1.7	50
97	5	.5	31	129	21	2.2	51
98	4	.4	32	130	30	3.2	52
99	4	.4	32	131	20	2.1	52
100	3	.3	33	132	24	2.6	53
101	1	.1	33	133	23	2.4	54
102	9	1.0	33	134	23	2.4	54
103	12	1.3	34	135	22	2.3	55
104	5	.5	35	136	16	1.7	55
105	10	1.1	36	137	21	2.2	56
106	10	1.1	36	138	18	1.9	57
107	16	1.7	37	139	24	2.6	57
108	9	1.0	38	140	9	1.0	58
109	11	1.2	39	141	11	1.2	58
110	11	1.2	39	142	5	.5	59
111	11	1.2	40	143	21	2.2	59
112	15	1.6	40	144	11	1.2	60
113	19	2.0	41	145	9	1.0	60
114	21	2.2	42	146	10	1.1	61
115	19	2.0	42	147	11	1.2	61
116	19	2.0	43	148	12	1.3	62
117	20	2.1	44	149	11	1.2	62

ตาราง 38 (ต่อ)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
150	7	.7	63	163	4	.4	70
151	5	.5	63	164	4	.4	70
152	10	1.1	64	165	3	.3	71
153	10	1.1	65	166	2	.2	72
154	3	.3	65	167	1	.1	72
155	9	1.0	66	168	3	.3	73
156	5	.5	66	170	2	.2	73
157	6	.6	67	172	2	.2	75
158	2	.2	67	176	2	.2	76
159	3	.3	68	182	1	.1	78
160	2	.2	68	183	1	.1	79
161	5	.5	68	187	1	.1	82
162	2	.2	69				
Mean		127.76		Skewness		.232	
Std. Error of Mean		.54		Std. Error of Skewness		.080	
Median		127.03		Kurtosis		.108	
Mode		130		Std. Error of Kurtosis		.159	
Std. Deviation		16.71		Minimum		83	
Variance		279.33		Maximum		187	

จากตาราง 38 พบว่า ลักษณะอารมณ์โดยรวมของนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร มีความถี่สูงสุดที่ 130 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 83, 87, 90, 101, 167, 182, 183 และ 187 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 127.76 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 16.71 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 83 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 187 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์โดยรวม พบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 33

ภาพประกอบ 33 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์โดยรวม
ของนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร (n = 941)

3. ผลการวิเคราะห์ระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ 13 ปี 14 – 15 ปี และ 16 – 17 ปี ดังแสดงผลการวิเคราะห์ในตาราง 39 – 74

ตาราง 39 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลักษณะอารมณ์ในแต่ละด้านของนักเรียนวัยรุ่นใน กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี (n = 246)

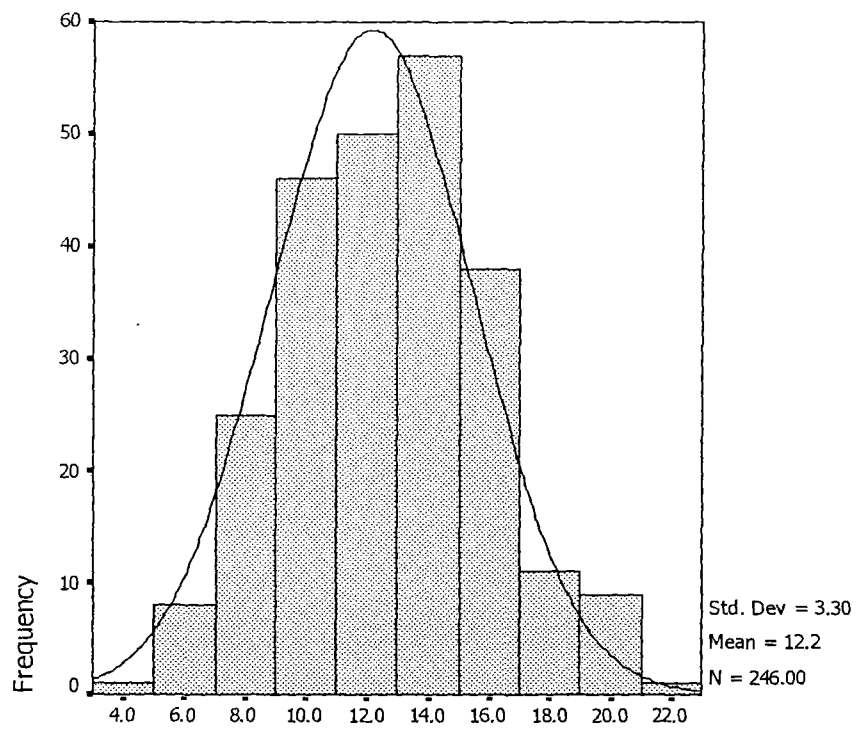
ลักษณะอารมณ์	Mean	SD	การแปลความหมาย
ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไป	12.15	3.30	มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก
ด้านการยับยั้งชั่งใจ	12.90	2.86	มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก
ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ	12.78	3.76	มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก
ด้านการเข้าสังคม	15.95	4.04	มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก
ด้านความมั่นคงทางอารมณ์	12.73	3.76	มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ
ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ	10.35	4.15	มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ
ด้านความเป็นมิตร	10.78	3.73	มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ
ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น	14.57	3.49	มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก
ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล	14.17	3.37	มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก
ด้านความเป็นชาย	11.02	3.66	มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก

จากตาราง 39 พบว่า ลักษณะอารมณ์ในแต่ละด้านของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี ส่วนใหญ่มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก ได้แก่ ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไป ด้านการยับยั้งชั่งใจ ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ ด้านการเข้าสังคม ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล และด้านความเป็นชาย ยกเว้นด้านความมั่นคงทางอารมณ์ ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ และด้านความเป็นมิตร มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ

ตาราง 40 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านการกระทำกิจกรรม
ทั่วไปของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี (n = 246)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0				12	23	9.3	50
1				13	30	12.2	52
2				14	27	11.0	55
3				15	25	10.2	59
4	1	.4	22	16	13	5.3	62
5	2	.8	26	17	6	2.4	65
6	6	2.4	30	18	5	2.0	66
7	10	4.1	34	19	5	2.0	69
8	15	6.1	38	20	4	1.6	72
9	23	9.3	41	21	1	.4	78
10	23	9.3	44	22			
11	27	11.0	47	23			
Mean		12.15		Skewness		.152	
Std. Error of Mean		.21		Std. Error of Skewness		.155	
Median		12.17		Kurtosis		-.263	
Mode		13		Std. Error of Kurtosis		.309	
Std. Deviation		3.30		Minimum		4	
Variance		10.90		Maximum		21	

จากตาราง 40 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไปของนักเรียนวัยรุ่นใน
กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี มีความถี่สูงสุดที่ 13 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 4 และ 21 คะแนน
โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.15 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.30 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ
4 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 21 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้าน
การกระทำกิจกรรมทั่วไป พบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 34

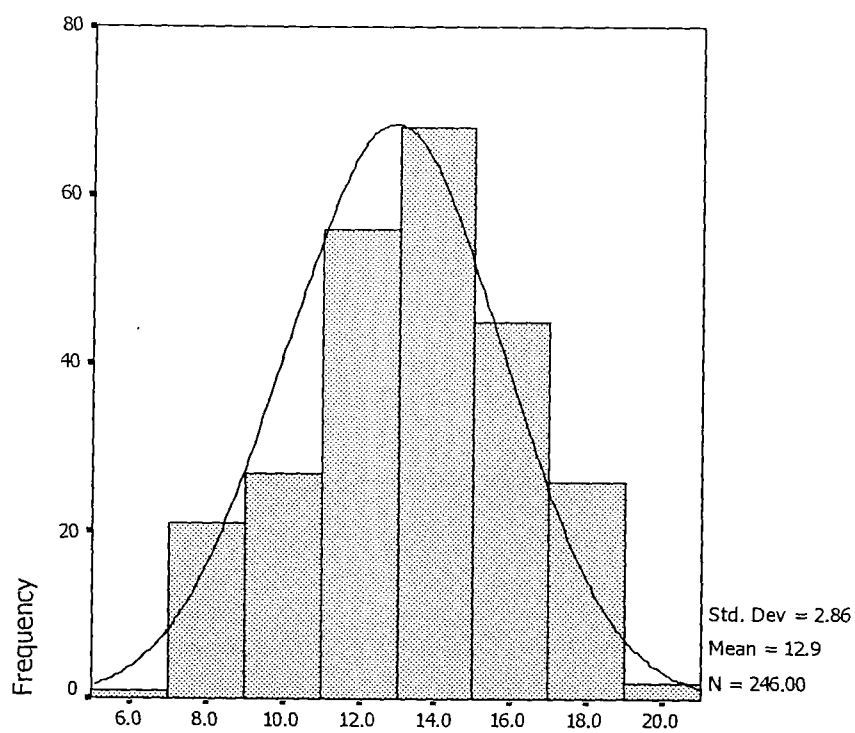

ภาพประกอบ 34 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอาการด้านการกระทำผิดทั่วไป
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี ($n = 246$)

ตาราง 41 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านการยับยั้งชั่งใจ
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี (n = 246)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0				11	27	11.0	43
1				12	29	11.8	47
2				13	36	14.6	50
3				14	32	13.0	54
4				15	28	11.4	57
5				16	17	6.9	60
6	1	.4	22	17	15	6.1	64
7	7	2.8	29	18	11	4.5	69
8	14	5.7	35	19	2	.8	76
9	10	4.1	38	20			
10	17	6.9	40	21			
Mean		12.90		Skewness		-.105	
Std. Error of Mean		.18		Std. Error of Skewness		.155	
Median		13.00		Kurtosis		-.446	
Mode		13		Std. Error of Kurtosis		.309	
Std. Deviation		2.86		Minimum		6	
Variance		8.20		Maximum		20	

จากตาราง 41 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านการยับยั้งชั่งใจของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี มีความถี่สูงสุดที่ 13 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 6 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.90 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.86 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 6 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 20 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการยับยั้งชั่งใจ พบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 35

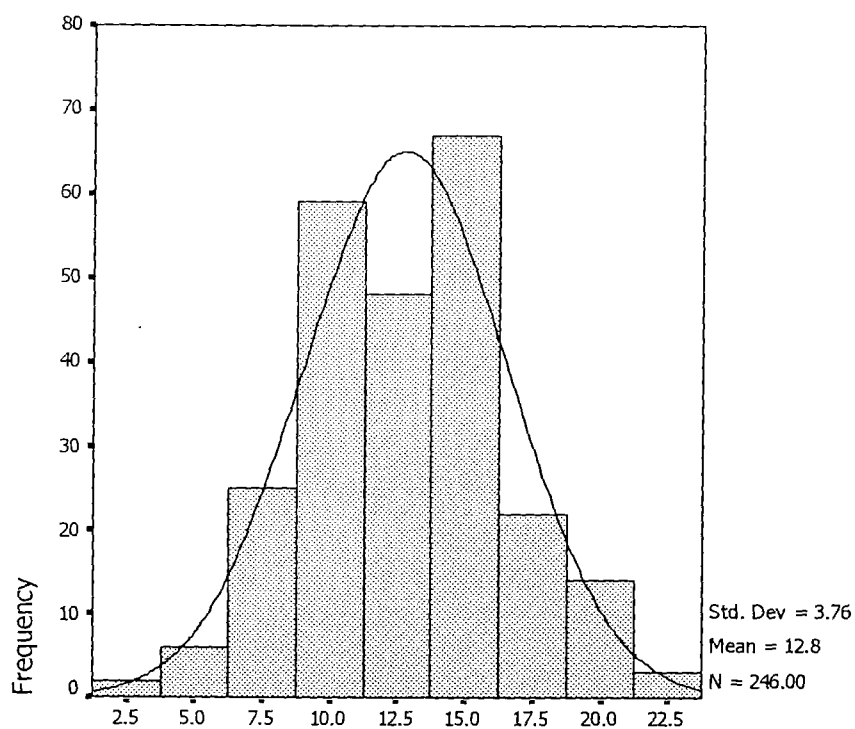

ภาพประกอบ 35 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการยับยั้งชั่งใจ
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี ($n = 246$)

ตาราง 42 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี (n = 246)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0				13	24	9.8	53
1				14	27	11.0	27
2	2	.8	24	15	23	9.3	56
3				16	17	6.9	59
4	1	.4	29	17	13	5.3	61
5	2	.8	31	18	9	3.7	64
6	3	1.2	33	19	7	2.8	66
7	7	2.8	37	20	4	1.6	68
8	18	7.3	41	21	3	1.2	71
9	19	7.7	43	22	2	.8	74
10	18	7.3	46	23	1	.4	78
11	22	8.9	48	24			
12	24	9.8	51				
Mean		12.78		Skewness		.056	
Std. Error of Mean		.24		Std. Error of Skewness		.155	
Median		12.79		Kurtosis		-.067	
Mode		14		Std. Error of Kurtosis		.309	
Std. Deviation		3.76		Minimum		2	
Variance		14.17		Maximum		23	

จากตาราง 42 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านการเป็นผู้มีอำนาจของนักเรียนวัยรุ่นใน
กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี มีความถี่สูงสุดที่ 14 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 4 และ 23 คะแนน
โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.78 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.76 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ
2 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 23 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการเป็น
ผู้มีอำนาจ พบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 36

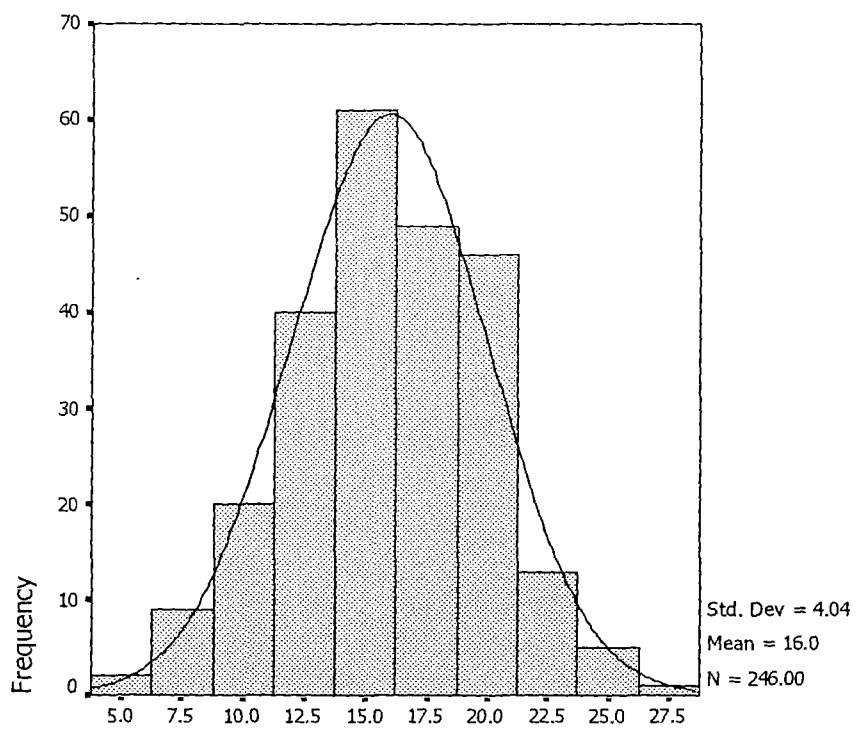

ภาพประกอบ 36 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี (n = 246)

ตาราง 43 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านการเข้าสังคม
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี (n = 246)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0				15	20	8.1	47
1				16	25	10.2	50
2				17	26	10.6	52
3				18	23	9.3	55
4				19	19	7.7	58
5	1	.4	22	20	14	5.7	60
6	1	.4	25	21	13	5.3	63
7	1	.4	27	22	8	3.3	65
8	8	3.3	31	23	5	2.0	68
9	5	2.0	34	24	1	.4	70
10	5	2.0	36	25	2	.8	71
11	10	4.1	38	26	2	.8	74
12	21	8.5	40	27	1	.4	78
13	19	7.7	43	28			
14	16	6.5	45				
Mean		15.95		Skewness		-.040	
Std. Error of Mean		.26		Std. Error of Skewness		.155	
Median		16.14		Kurtosis		-.152	
Mode		17		Std. Error of Kurtosis		.309	
Std. Deviation		4.04		Minimum		5	
Variance		16.32		Maximum		27	

จากตาราง 43 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านการเข้าสังคมของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร
ที่มีอายุ 13 ปี มีความถี่สูงสุดที่ 17 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 5, 6, 7, 24 และ 27 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 15.95 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.04 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 5 คะแนน
คะแนนสูงสุดเท่ากับ 27 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการเข้าสังคม
พบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 37

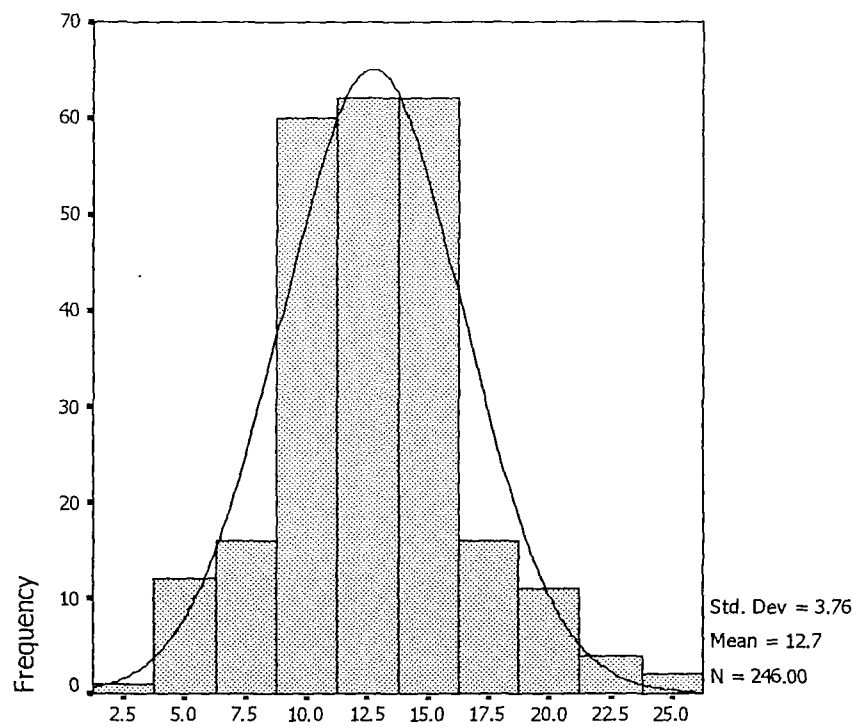

ภาพประกอบ 37 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการเข้าสังคม
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี ($n = 246$)

ตาราง 44 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี (n = 246)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0				14	29	11.8	54
1				15	20	8.1	57
2				16	13	5.3	60
3	1	.4	22	17	4	1.6	61
4	2	.8	26	18	12	4.9	63
5	2	.8	29	19	5	2.0	66
6	8	3.3	32	20	5	2.0	68
7	3	1.2	34	21	1	.4	69
8	13	5.3	37	22	1	.4	70
9	16	6.5	40	23	3	1.2	72
10	16	6.5	42	24	1	.4	75
11	28	11.4	45	25	1	.4	78
12	35	14.2	48	26			
13	27	11.0	51				
Mean		12.73		Skewness		.387	
Std. Error of Mean		.24		Std. Error of Skewness		.155	
Median		12.53		Kurtosis		.652	
Mode		12		Std. Error of Kurtosis		.309	
Std. Deviation		3.76		Minimum		3	
Variance		14.16		Maximum		25	

จากตาราง 44 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี มีความถี่สูงสุดที่ 12 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 3, 21, 22, 24 และ 25 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.73 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.76 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 3 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 25 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ พบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 38

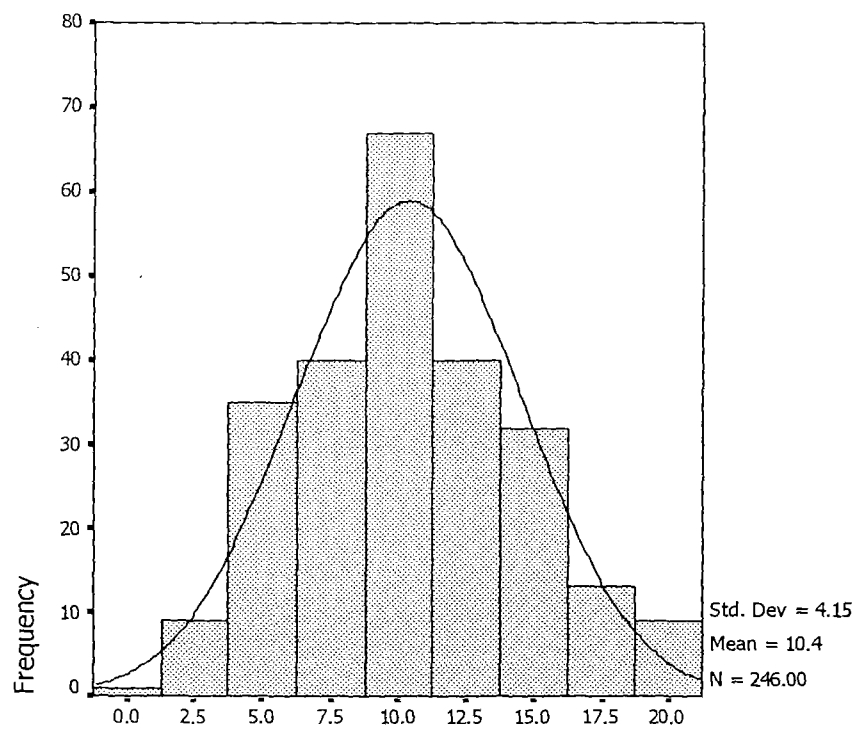

ภาพประกอบ 38 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความมั่นคงทางอารมณ์
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี ($n = 246$)

ตาราง 45 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานลักษณะอารมณ์ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี ($n = 246$)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0				13	14	5.7	57
1	1	.4	22	14	14	5.7	59
2	4	1.6	28	15	10	4.1	61
3	5	2.0	31	16	8	3.3	62
4	12	4.9	35	17	9	3.7	65
5	9	3.7	38	18	4	1.6	67
6	14	5.7	40	19	4	1.6	69
7	15	6.1	42	20	5	2.0	73
8	25	10.2	45	21			
9	21	8.5	47	22			
10	23	9.3	49	23			
11	23	9.3	52	24			
12	26	10.6	54				
Mean		10.35		Skewness		.190	
Std. Error of Mean		.26		Std. Error of Skewness		.155	
Median		10.24		Kurtosis		-.371	
Mode		12		Std. Error of Kurtosis		.309	
Std. Deviation		4.15		Minimum		1	
Variance		17.24		Maximum		20	

จากตาราง 45 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี มีความถี่สูงสุดที่ 12 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 1 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.35 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.15 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 1 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 20 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ พบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 39

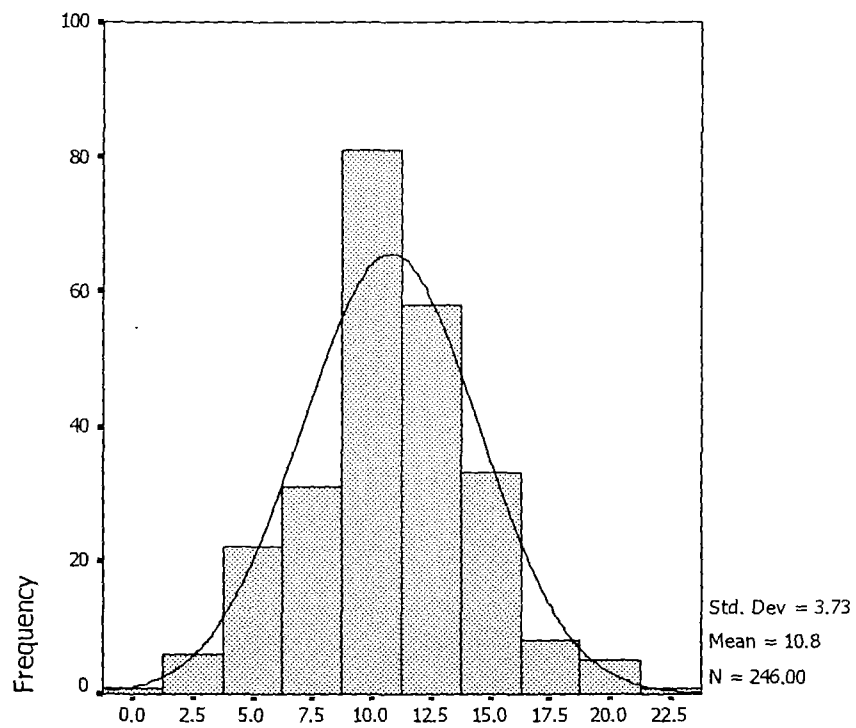

ภาพประกอบ 39 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี ($n = 246$)

ตาราง 46 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นมิตร
 ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี (n = 246)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0	1	.4	22	13	27	11.0	57
1				14	11	4.5	60
2	3	1.2	27	15	10	4.1	61
3	3	1.2	30	16	12	4.9	64
4	8	3.3	33	17	6	2.4	67
5	10	4.1	36	18	2	.8	69
6	4	1.6	38	19	3	1.2	71
7	10	4.1	39	20			
8	21	8.5	42	21	2	.8	74
9	23	9.3	44	22			
10	32	13.0	48	23	1	.4	78
11	26	10.6	51	24			
12	31	12.6	53				
Mean		10.78		Skewness		.027	
Std. Error of Mean		.24		Std. Error of Skewness		.155	
Median		10.83		Kurtosis		.452	
Mode		10		Std. Error of Kurtosis		.309	
Std. Deviation		3.73		Minimum		0	
Variance		13.95		Maximum		23	

จากตาราง 46 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นมิตรของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร
 ที่มีอายุ 13 ปี มีความถี่สูงสุดที่ 10 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 0 และ 23 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
 10.78 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.73 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 0 คะแนน คะแนนสูงสุด
 เท่ากับ 23 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นมิตร พบว่า
 มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 40

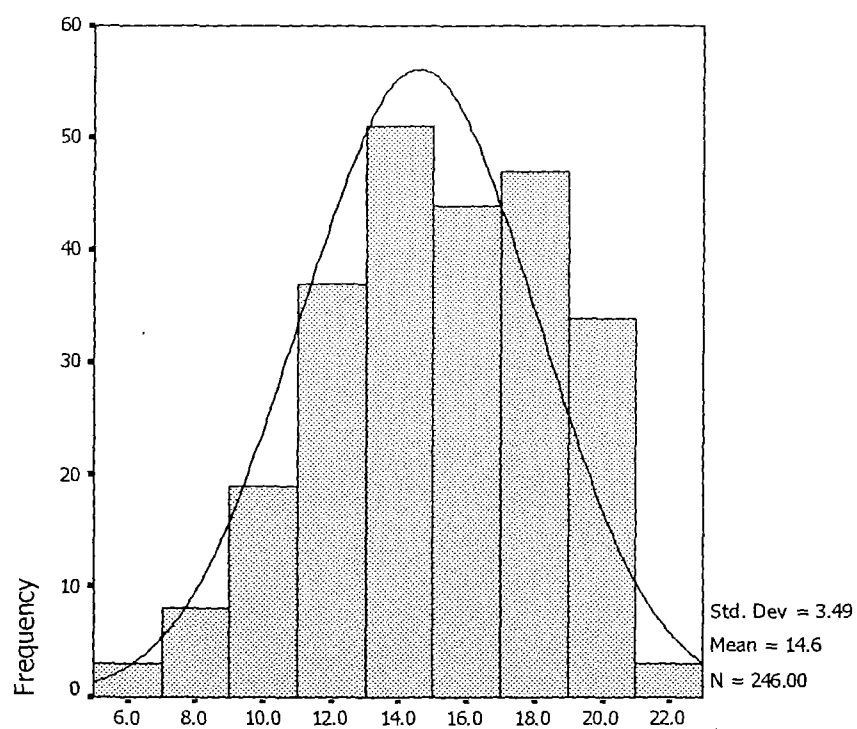

ภาพประกอบ 40 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นมิตร
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี (n = 246)

ตาราง 47 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น
 ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี (n = 246)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0				11	20	8.1	40
1				12	17	6.9	43
2				13	26	10.6	45
3				14	25	10.2	48
4				15	25	10.2	51
5	2	.8	24	16	19	7.7	53
6	1	.4	27	17	27	11.0	56
7	5	2.0	30	18	20	8.1	59
8	3	1.2	32	19	21	8.5	62
9	12	4.9	35	20	13	5.3	68
10	7	2.8	38	21	3	1.2	75
Mean		14.57		Skewness		-.340	
Std. Error of Mean		.22		Std. Error of Skewness		.155	
Median		14.70		Kurtosis		-.470	
Mode		17		Std. Error of Kurtosis		.309	
Std. Deviation		3.49		Minimum		5	
Variance		12.20		Maximum		21	

จากตาราง 47 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่นของนักเรียนวัยรุ่นใน
 กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี มีความถี่สูงสุดที่ 17 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 6 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ย
 เท่ากับ 14.57 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.49 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 5 คะแนน
 คะแนนสูงสุดเท่ากับ 21 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการคิดคำนึง
 ถึงผู้อื่น พบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 41

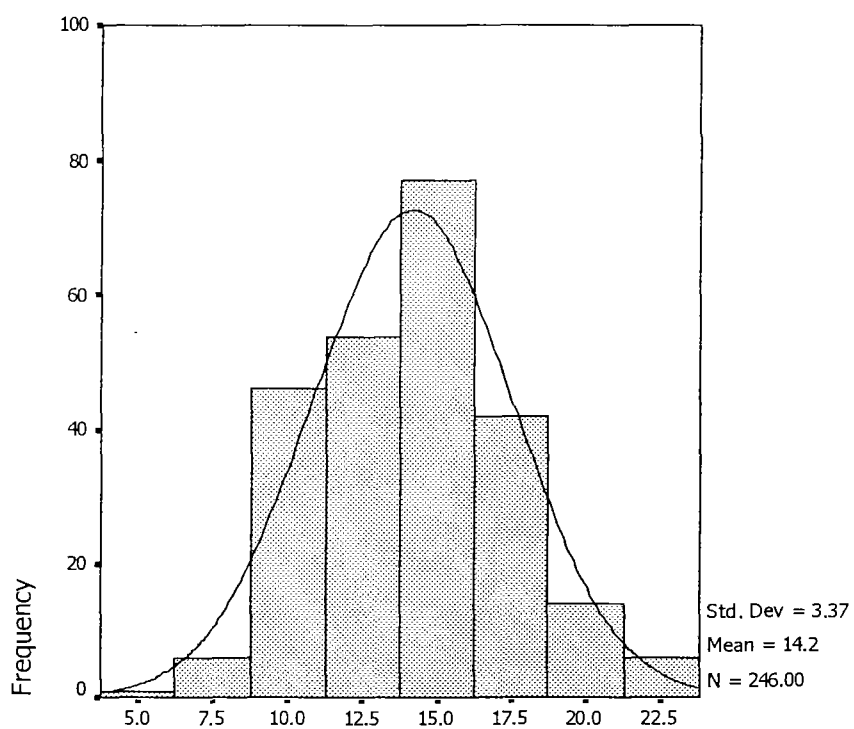

ภาพประกอบ 41 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี (n = 246)

ตาราง 48 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านความสัมพันธ์
ส่วนบุคคลของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี (n = 246)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0				13	29	11.8	47
1				14	30	12.2	50
2				15	26	10.6	53
3				16	21	8.5	55
4				17	26	10.6	58
5	1	.4	22	18	16	6.5	62
6				19	1	.4	64
7	2	.8	26	20	8	3.3	65
8	4	1.6	30	21	5	2.0	68
9	12	4.9	34	22	3	1.2	71
10	20	8.1	38	23	3	1.2	75
11	14	5.7	41	24			
12	25	10.2	44				
Mean		14.17		Skewness		.231	
Std. Error of Mean		.21		Std. Error of Skewness		.155	
Median		14.04		Kurtosis		-.110	
Mode		14		Std. Error of Kurtosis		.309	
Std. Deviation		3.37		Minimum		5	
Variance		11.36		Maximum		23	

จากตาราง 48 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคลของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี มีความถี่สูงสุดที่ 13 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 5 และ 19 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.17 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.37 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 5 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 23 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล พบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 42

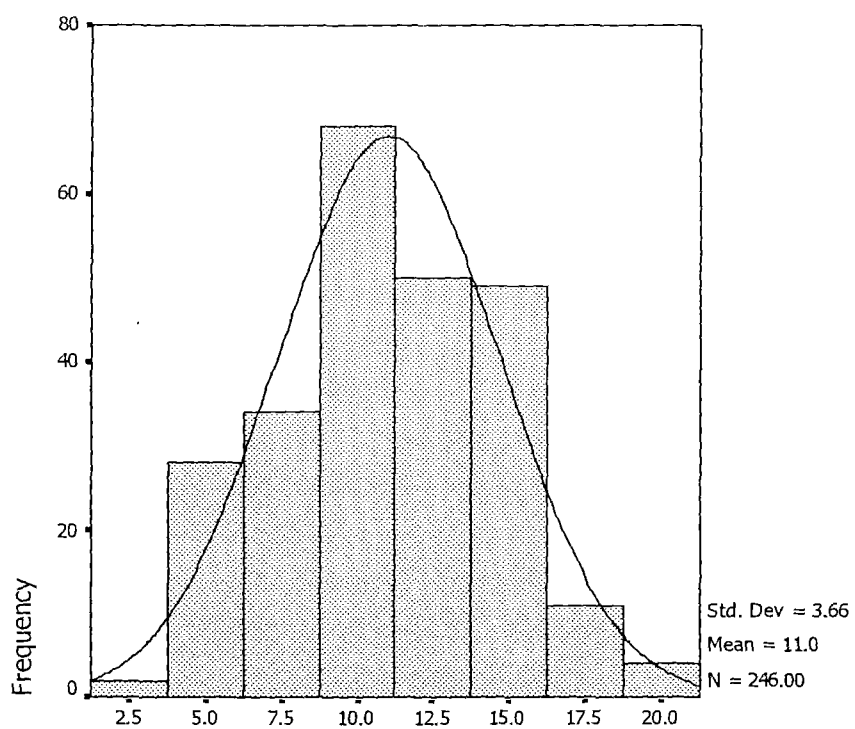

ภาพประกอบ 42 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี (n = 246)

ตาราง 49 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นชาย
 ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี (n = 246)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0				14	20	8.1	58
1				15	21	8.5	61
2	1	.4	22	16	8	3.3	64
3	1	.4	25	17	5	2.0	66
4	10	4.1	31	18	6	2.4	69
5	5	2.0	34	19	1	.4	72
6	13	5.3	37	20	2	.8	74
7	12	4.9	39	21	1	.4	78
8	22	8.9	42	22			
9	22	8.9	45	23			
10	24	9.8	47	24			
11	22	8.9	50	25			
12	23	9.3	52	26			
13	27	11.0	55	27			
Mean		11.02		Skewness		.008	
Std. Error of Mean		.23		Std. Error of Skewness		.155	
Median		11.09		Kurtosis		-.367	
Mode		13		Std. Error of Kurtosis		.309	
Std. Deviation		3.66		Minimum		2	
Variance		13.42		Maximum		21	

จากตาราง 49 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นชายของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร
 ที่มีอายุ 13 ปี มีความถี่สูงสุดที่ 13 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 2, 3, 19 และ 21 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ย
 เท่ากับ 11.02 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.66 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 2 คะแนน
 คะแนนสูงสุดเท่ากับ 21 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นชาย
 พบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 43

ภาพประกอบ 43 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นชาย
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี ($n = 246$)

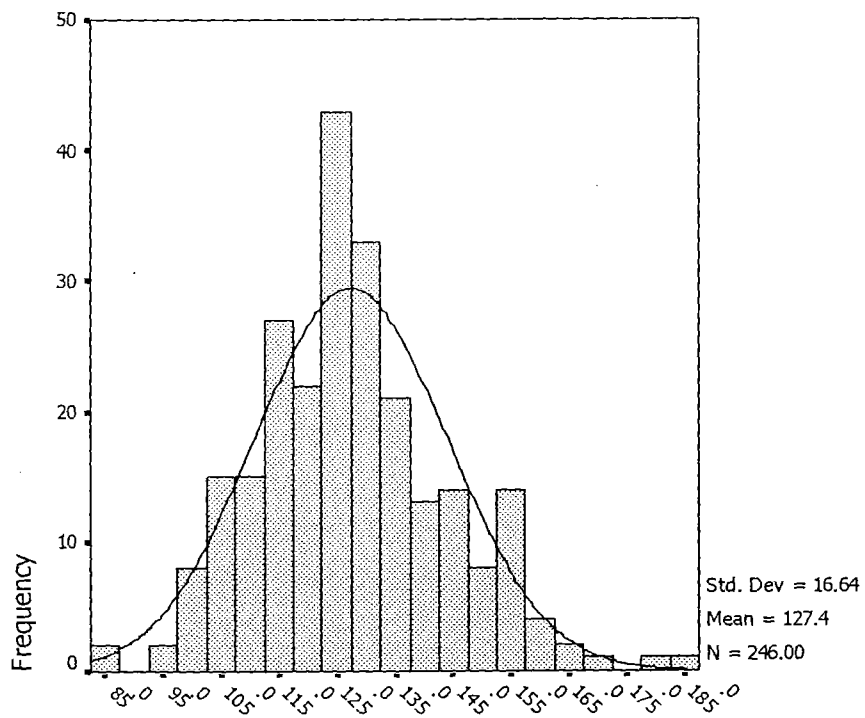
ตาราง 50 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์โดยรวมของนักเรียน
วัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี (n = 246)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
84	1	.4	22	127	6	2.4	51
87	1	.4	25	128	9	3.7	52
93	1	.4	27	129	2	.8	52
95	1	.4	28	130	14	5.7	53
98	2	.8	30	131	7	2.8	54
100	2	.8	31	132	1	.4	55
101	2	.8	32	133	5	2.0	55
102	2	.8	33	134	3	1.2	55
103	3	1.2	34	135	5	2.0	56
104	1	.4	35	136	8	3.3	57
105	4	1.6	35	138	2	.8	57
106	2	.8	36	139	4	1.6	57
107	5	2.0	37	140	4	1.6	58
108	3	1.2	38	141	1	.4	58
109	3	1.2	39	142	2	.8	59
110	5	2.0	39	143	2	.8	59
111	1	.4	40	144	1	.4	59
112	3	1.2	40	145	2	.8	59
113	4	1.6	41	146	3	1.2	60
114	7	2.8	42	147	6	2.4	60
115	10	4.1	43	149	3	1.2	61
116	4	1.6	44	150	2	.8	61
117	2	.8	44	151	2	.8	63
118	6	2.4	45	152	1	.4	63
119	5	2.0	45	153	3	1.2	64
120	3	1.2	46	155	4	1.6	64
121	5	2.0	46	156	4	1.6	65
122	3	1.2	47	157	3	1.2	66
123	5	2.0	47	158	1	.4	67
124	13	5.3	48	161	2	.8	69
125	12	4.9	49	162	1	.4	70
126	7	2.8	50	163	1	.4	71

ตาราง 50 (ต่อ)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
165	1	.4	72	181	1	.4	75
172	1	.4	73	183	1	.4	78
Mean			127.39	Skewness			.433
Std. Error of Mean			1.06	Std. Error of Skewness			.155
Median			125.84	Kurtosis			.348
Mode			~ 130	Std. Error of Kurtosis			.309
Std. Deviation			16.64	Minimum			84
Variance			277.01	Maximum			183

จากตาราง 50 พบว่า ลักษณะอารมณ์โดยรวมของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี มีความถี่สูงสุดที่ 130 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 83, 87, 93, 95, 104, 111, 132, 141, 144, 152, 158, 162, 163, 165, 172, 181 และ 183 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 127.39 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 16.64 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 84 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 183 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์โดยรวม พบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 44

ภาพประกอบ 44 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์โดยรวม
 ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี (n = 246)

ตาราง 51 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลักษณะอารมณ์ในแต่ละด้านของนักเรียนวัยรุ่นใน กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี (n = 1,088)

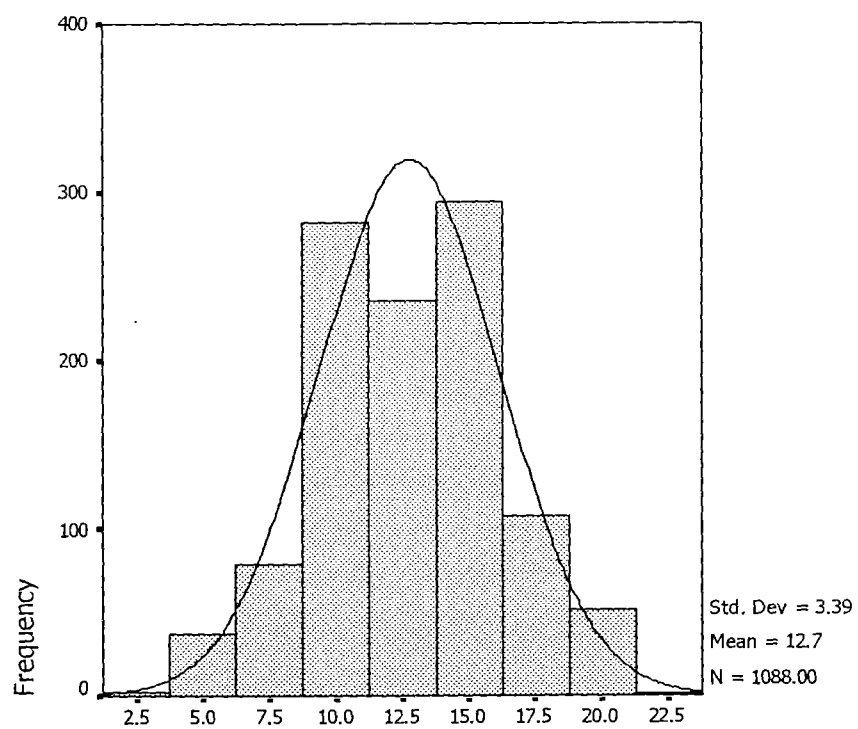
ลักษณะอารมณ์	Mean	SD	การแปลความหมาย
ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไป	12.75	3.39	มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก
ด้านการยับยั้งชั่งใจ	13.00	2.75	มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก
ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ	12.89	3.50	มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก
ด้านการเข้าสังคม	16.10	4.34	มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก
ด้านความมั่นคงทางอารมณ์	12.27	3.97	มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ
ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ	10.53	4.06	มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ
ด้านความเป็นมิตร	10.21	3.70	มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ
ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น	14.85	3.71	มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก
ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล	13.78	3.27	มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก
ด้านความเป็นชาย	10.86	3.96	มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ

จากตาราง 51 พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี ส่วนใหญ่มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก ได้แก่ ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไป ด้านการยับยั้งชั่งใจ ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ ด้านการเข้าสังคม ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น และด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล ยกเว้นด้านความมั่นคงทางอารมณ์ ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ ด้านความเป็นมิตร และด้านความเป็นชาย มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ

ตาราง 52 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านการกระทำกิจกรรม
ทั่วไปของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี (n = 1,088)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0				12	115	10.6	48
1				13	121	11.1	51
2				14	136	12.5	54
3	2	.2	19	15	89	8.2	57
4	2	.2	22	16	69	6.3	59
5	9	.8	26	17	64	5.9	62
6	26	2.4	30	18	43	4.0	65
7	28	2.6	33	19	25	2.3	68
8	50	4.6	36	20	17	1.6	71
9	68	6.3	39	21	9	.8	76
10	91	8.4	42	22	1	.1	83
11	123	11.3	45	23			
Mean		12.75		Skewness		.024	
Std. Error of Mean		.10		Std. Error of Skewness		.074	
Median		12.74		Kurtosis		-.287	
Mode		14		Std. Error of Kurtosis		.148	
Std. Deviation		3.39		Minimum		3	
Variance		11.52		Maximum		22	

จากตาราง 52 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไปของนักเรียนวัยรุ่น
ในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี มีความถี่สูงสุดที่ 14 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 22 คะแนน
โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.75 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.39 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 3
คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 22 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการกระทำ
กิจกรรมทั่วไป พบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 45

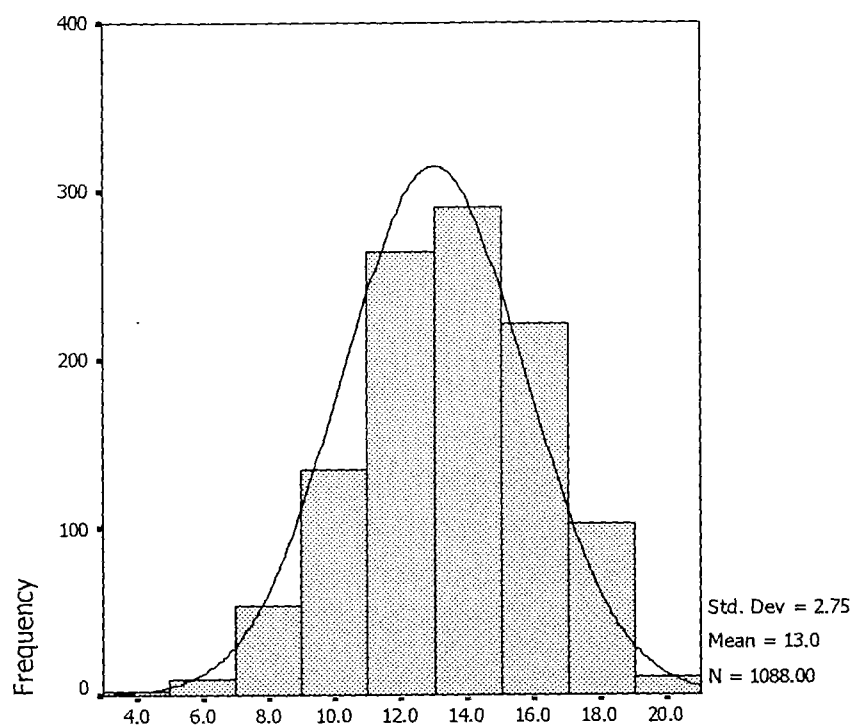

ภาพประกอบ 45 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไป
 ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี (n = 1,088)

ตาราง 53 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านการยับยั้งชั่งใจ
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี (n = 1,088)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0				11	116	10.7	43
1				12	148	13.6	46
2				13	142	13.1	50
3				14	149	13.7	53
4	2	.2	19	15	128	11.8	57
5	2	.2	22	16	93	8.5	61
6	7	.6	25	17	65	6.0	64
7	19	1.7	29	18	37	3.4	69
8	34	3.1	33	19	7	.6	75
9	49	4.5	36	20	4	.4	79
10	86	7.9	39	21			
Mean		13.00		Skewness		-.193	
Std. Error of Mean		8.35		Std. Error of Skewness		.074	
Median		13.07		Kurtosis		-.218	
Mode		14		Std. Error of Kurtosis		.148	
Std. Deviation		2.75		Minimum		4	
Variance		7.59		Maximum		20	

จากตาราง 53 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านการยับยั้งชั่งใจของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี มีความถี่สูงสุดที่ 14 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 4 และ 5 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 12.90 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.75 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 4 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 20 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการยับยั้งชั่งใจ พบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 46

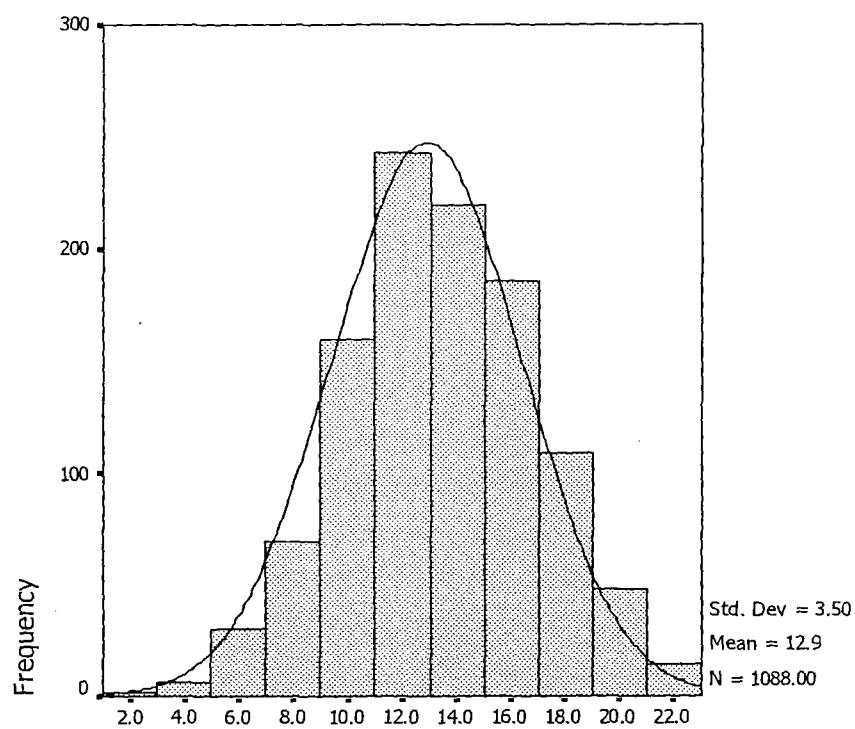

ภาพประกอบ 46 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการยับยั้งชั่งใจ
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี ($n = 1,088$)

ตาราง 54 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี (n = 1,088)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0				13	122	11.2	51
1				14	98	9.0	53
2	2	.2	19	15	97	8.9	56
3	1	.1	22	16	89	8.2	58
4	5	.5	24	17	62	5.7	61
5	11	1.0	28	18	47	4.3	64
6	19	1.7	31	19	29	2.7	67
7	27	2.5	33	20	19	1.7	70
8	43	4.0	36	21	12	1.1	74
9	75	6.9	39	22	2	.2	81
10	85	7.8	42	23			
11	113	10.4	45	24			
12	130	11.9	48				
Mean		12.89		Skewness		-.017	
Std. Error of Mean		.11		Std. Error of Skewness		.074	
Median		12.78		Kurtosis		-.231	
Mode		12		Std. Error of Kurtosis		.148	
Std. Deviation		3.50		Minimum		2	
Variance		12.25		Maximum		22	

จากตาราง 54 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านการเป็นผู้มีอำนาจของนักเรียนวัยรุ่นใน
กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี มีความถี่สูงสุดที่ 12 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 3 คะแนน
โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.89 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.50 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ
2 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 22 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการเป็น
ผู้มีอำนาจ พบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 47

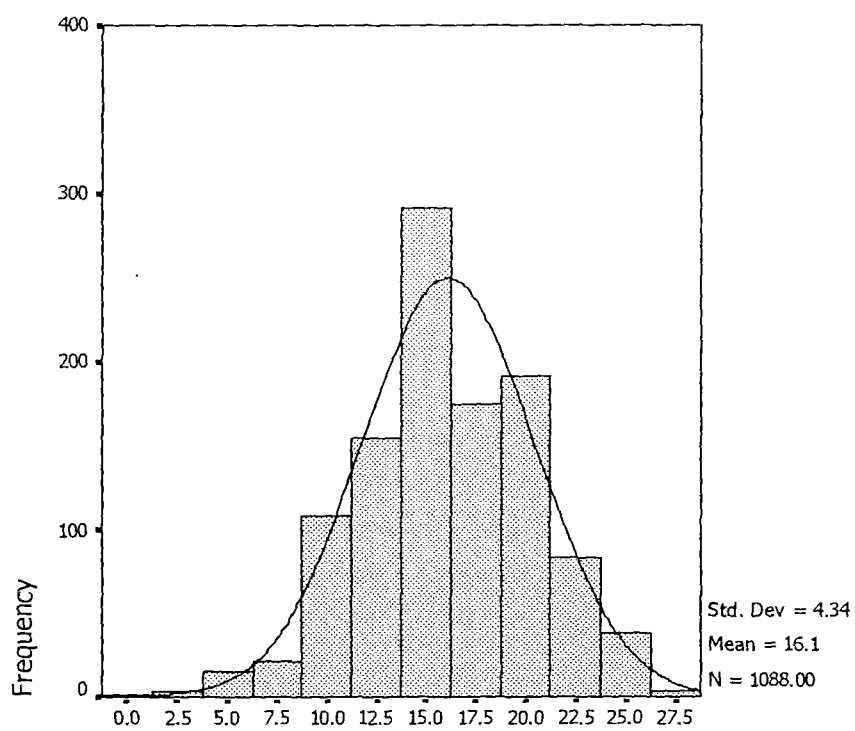

ภาพประกอบ 47 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอาการด้านการเป็นผู้มีอำนาจ
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี (n = 1,088)

ตาราง 55 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านการเข้าสังคม
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี (n = 1,088)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0				15	100	9.2	48
1	1	.1	17	16	94	8.6	50
2				17	87	8.0	52
3	3	.3	22	18	88	8.1	54
4	3	.3	24	19	53	4.9	56
5	4	.4	26	20	72	6.6	58
6	9	.8	28	21	67	6.2	61
7	5	.5	30	22	50	4.6	63
8	16	1.5	31	23	33	3.0	66
9	23	2.1	33	24	18	1.7	69
10	37	3.4	36	25	15	1.4	72
11	48	4.4	38	26	5	.5	75
12	61	5.6	40	27	4	.4	79
13	94	8.6	43	28			
14	98	9.0	45				
Mean		16.10		Skewness		-.099	
Std. Error of Mean		.13		Std. Error of Skewness		.074	
Median		15.95		Kurtosis		-.142	
Mode		15		Std. Error of Kurtosis		.148	
Std. Deviation		4.34		Minimum		1	
Variance		18.81		Maximum		27	

จากตาราง 55 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านการเข้าสังคมของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี มีความถี่สูงสุดที่ 15 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 1 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.10 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.34 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 1 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 27 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการเข้าสังคม พบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 48

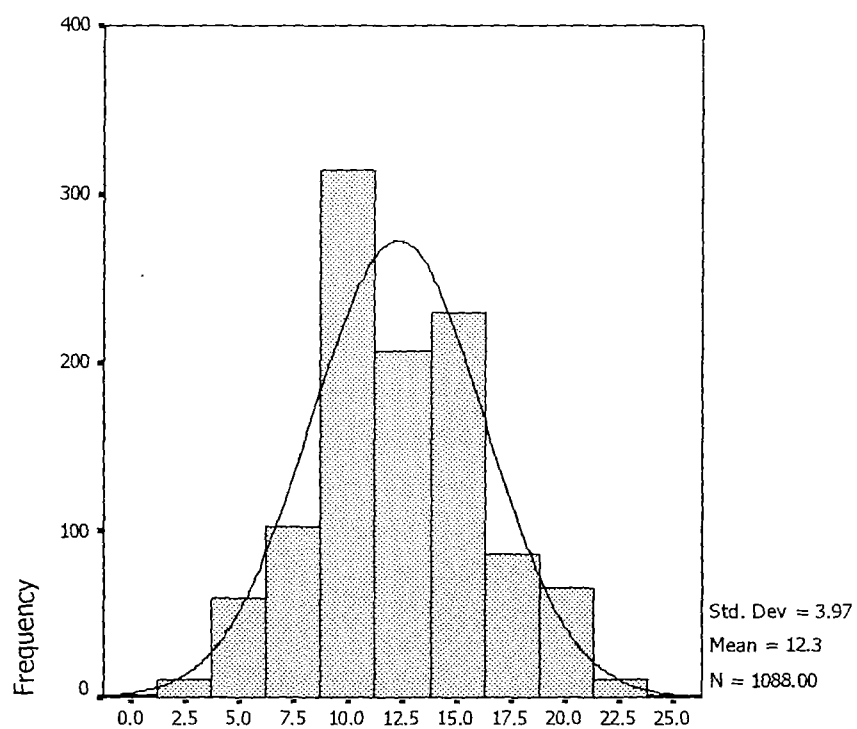

ภาพประกอบ 48 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการเข้าสังคม
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี ($n = 1,088$)

ตาราง 56 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี (n = 1,088)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0				14	90	8.3	55
1	1	.1	17	15	75	6.9	57
2	2	.2	21	16	65	6.0	59
3	9	.8	25	17	57	5.2	62
4	10	.9	28	18	29	2.7	64
5	22	2.0	31	19	30	2.8	66
6	28	2.6	34	20	19	1.7	68
7	44	4.0	36	21	16	1.5	71
8	58	5.3	39	22	4	.4	74
9	100	9.2	42	23	7	.6	76
10	95	8.7	45	24	1	.1	83
11	119	10.9	47	25			
12	99	9.1	50	26			
13	108	9.9					
Mean		12.27		Skewness		.175	
Std. Error of Mean		.12		Std. Error of Skewness		.074	
Median		12.06		Kurtosis		-.142	
Mode		11		Std. Error of Kurtosis		.148	
Std. Deviation		3.97		Minimum		1	
Variance		15.78		Maximum		24	

จากตาราง 56 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี มีความถี่สูงสุดที่ 11 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 1 และ 25 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.27 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.97 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 1 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 24 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ พบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 49

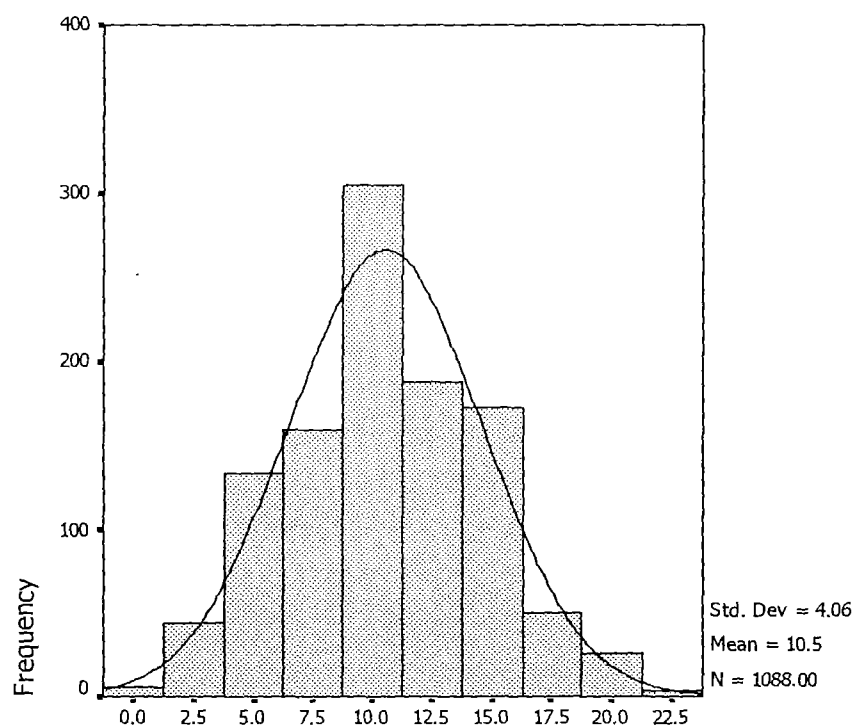

ภาพประกอบ 49 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความมั่นคงทางอารมณ์
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี ($n = 1,088$)

ตาราง 57 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี (n = 1,088)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0	1	.1	17	13	82	7.5	56
1	5	.5	23	14	66	6.1	58
2	13	1.2	27	15	61	5.6	61
3	31	2.8	31	16	46	4.2	63
4	30	2.8	34	17	24	2.2	65
5	43	4.0	37	18	26	2.4	68
6	60	5.5	39	19	14	1.3	71
7	71	6.5	42	20	7	.6	73
8	89	8.2	44	21	5	.5	76
9	89	8.2	46	22	3	.3	80
10	116	10.7	49	23			
11	100	9.2	51	24			
12	106	9.7	54				
Mean		10.53		Skewness		.090	
Std. Error of Mean		.12		Std. Error of Skewness		.074	
Median		10.50		Kurtosis		-.300	
Mode		10		Std. Error of Kurtosis		.148	
Std. Deviation		4.06		Minimum		0	
Variance		16.52		Maximum		22	

จากตาราง 57 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติของนักเรียนวัยรุ่นใน กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี มีความถี่สูงสุดที่ 10 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 0 คะแนน โดยมี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.53 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.06 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 0 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 22 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้าน ความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ พบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 50

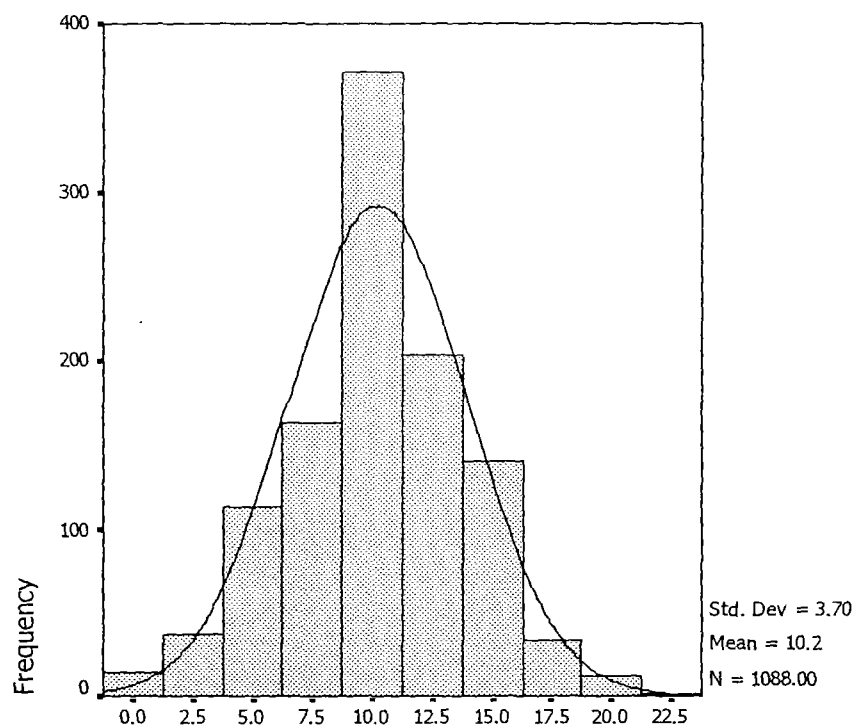

ภาพประกอบ 50 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี ($n = 1,088$)

ตาราง 58 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นมิตร
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี (n = 1,088)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0	10	.9	24	13	102	9.4	58
1	4	.4	27	14	58	5.3	61
2	10	.9	29	15	46	4.2	63
3	27	2.5	32	16	36	3.3	66
4	20	1.8	34	17	18	1.7	68
5	38	3.5	36	18	15	1.4	71
6	55	5.1	39	19	6	.6	74
7	81	7.4	41	20	5	.5	76
8	82	7.5	44	21	1	.1	80
9	117	10.8	46	22			
10	124	11.4	49	23	1	.1	83
11	131	12.0	52	24			
12	101	9.3	55				
Mean			10.21	Skewness			-.085
Std. Error of Mean			.11	Std. Error of Skewness			.074
Median			10.30	Kurtosis			.146
Mode			11	Std. Error of Kurtosis			.148
Std. Deviation			3.70	Minimum			0
Variance			13.71	Maximum			23

จากตาราง 58 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นมิตรของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี มีความถี่สูงสุดที่ 11 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 21 และ 23 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.21 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.70 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 0 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 23 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นมิตร พบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 51

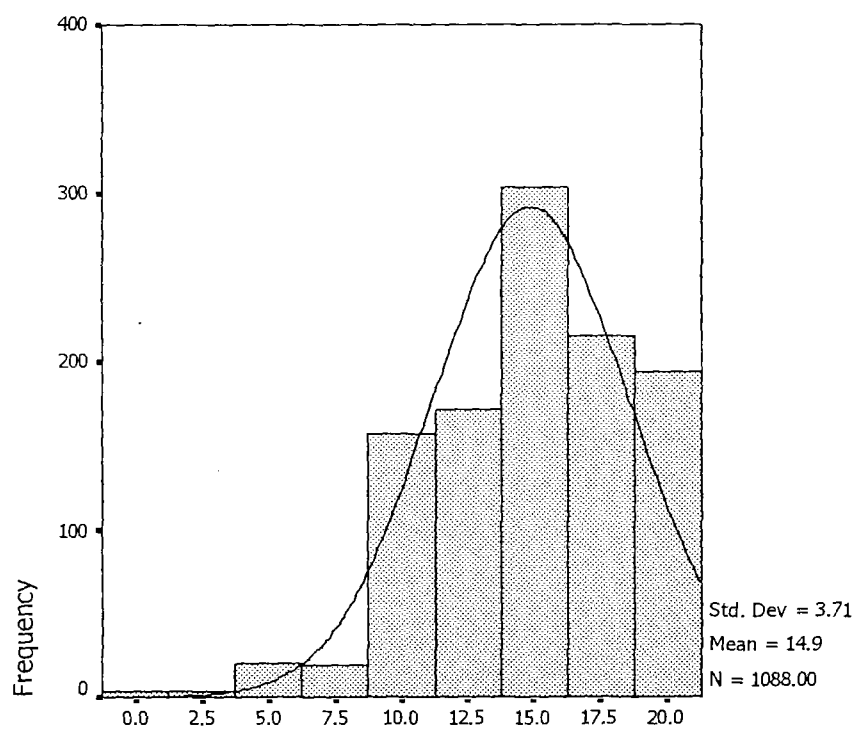

ภาพประกอบ 51 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นมิตร
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี ($n = 1,088$)

ตาราง 59 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี (n = 1,088)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0	1	.1	17	11	60	5.5	40
1	2	.2	21	12	71	6.5	42
2	1	.1	23	13	101	9.3	45
3	3	.3	24	14	104	9.6	47
4	2	.2	26	15	93	8.5	50
5	6	.6	27	16	107	9.8	52
6	12	1.1	29	17	110	10.1	55
7	10	.9	31	18	105	9.7	58
8	9	.8	32	19	96	8.8	61
9	43	4.0	35	20	65	6.0	66
10	54	5.0	38	21	33	3.0	72
Mean		14.85		Skewness		-.591	
Std. Error of Mean		.11		Std. Error of Skewness		.074	
Median		15.19		Kurtosis		.216	
Mode		17		Std. Error of Kurtosis		.148	
Std. Deviation		3.71		Minimum		0	
Variance		13.74		Maximum		21	

จากตาราง 59 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่นของนักเรียนวัยรุ่นใน
กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี มีความถี่สูงสุดที่ 17 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 0 และ 2 คะแนน
โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.85 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.71 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ
0 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 21 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการคิด
คำนึงถึงผู้อื่น พบว่า มีการแจกแจงคะแนนในลักษณะเบ้ขวา ดังแสดงในภาพประกอบ 52

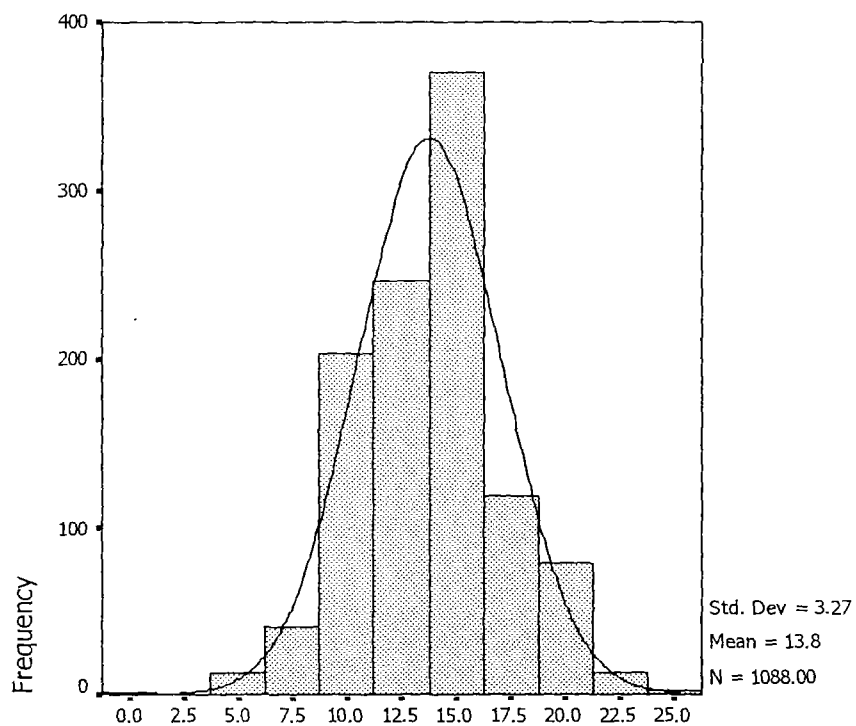

ภาพประกอบ 52 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี (n = 1,088)

ตาราง 60 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านความสัมพันธ์
 ส่วนบุคคลของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี (n = 1,088)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0	1	.1	17	13	140	12.9	47
1				14	159	14.6	51
2				15	130	11.9	54
3				16	81	7.4	57
4	4	.4	21	17	79	7.3	60
5				18	40	3.7	63
6	11	1.0	26	19	39	3.6	65
7	13	1.2	29	20	27	2.5	68
8	28	2.6	32	21	12	1.1	71
9	43	4.0	35	22	13	1.2	74
10	64	5.9	38	23			
11	97	8.9	41	24	2	.2	81
12	107	9.8	44				
Mean		13.78		Skewness		.073	
Std. Error of Mean		9.90		Std. Error of Skewness		.074	
Median		13.72		Kurtosis		.259	
Mode		14		Std. Error of Kurtosis		.148	
Std. Deviation		3.27		Minimum		0	
Variance		10.67		Maximum		24	

จากตาราง 60 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคลของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี มีความถี่สูงสุดที่ 14 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 0 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.78 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.27 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 0 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 24 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล พบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 53

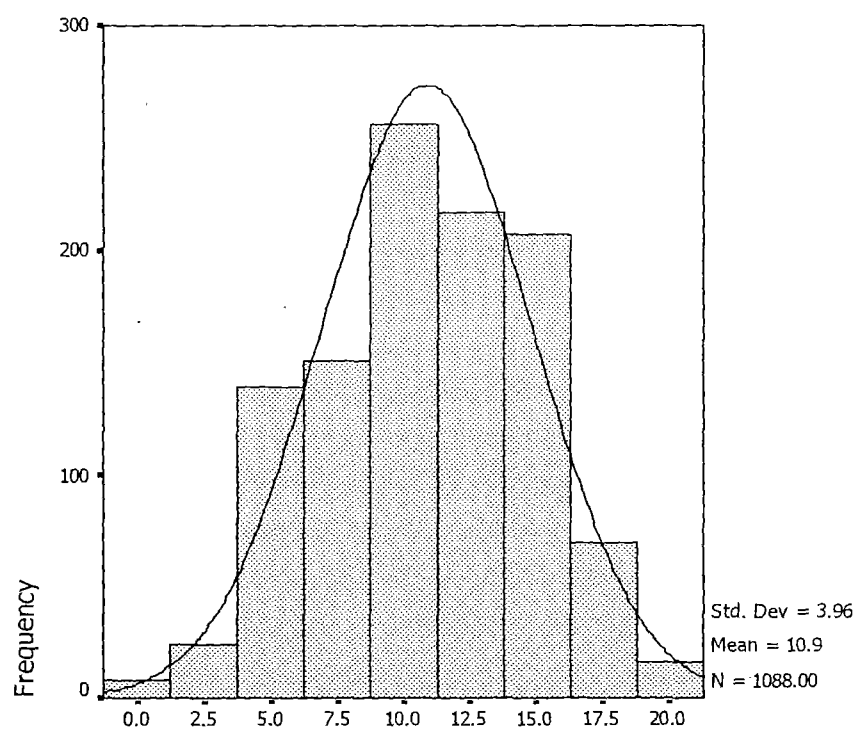

ภาพประกอบ 53 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี ($n = 1,088$)

ตาราง 61 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นชาย
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี (n = 1,088)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0	2	.2	19	14	91	8.4	57
1	6	.6	24	15	70	6.4	60
2	4	.4	26	16	46	4.2	63
3	20	1.8	29	17	44	4.0	66
4	24	2.2	33	18	26	2.4	69
5	53	4.9	36	19	9	.8	73
6	62	5.7	39	20	3	.3	76
7	66	6.1	41	21	4	.4	79
8	85	7.8	43	22			
9	84	7.7	46	23			
10	80	7.4	48	24			
11	92	8.5	50	25			
12	109	10.0	52	26			
13	108	9.9	55	27			
Mean		10.86		Skewness		-.100	
Std. Error of Mean		.12		Std. Error of Skewness		.074	
Median		11.12		Kurtosis		-.536	
Mode		12		Std. Error of Kurtosis		.148	
Std. Deviation		3.96		Minimum		0	
Variance		15.64		Maximum		21	

จากตาราง 61 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นชายของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี มีความถี่สูงสุดที่ 12 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 0 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.86 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.96 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 0 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 21 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นชาย พบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 54

ภาพประกอบ 54 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นชาย
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี (n = 1,088)

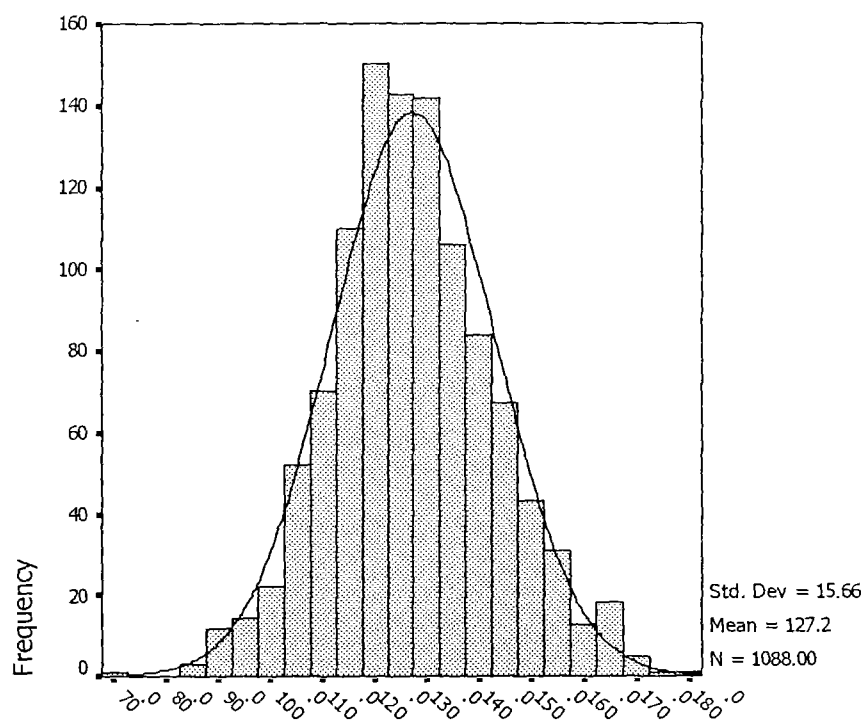
ตาราง 62 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์โดยรวมของนักเรียน
วัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี (n = 1,088)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
72	1	.1		117	26	2.4	43
83	1	.1	20	118	25	2.3	44
84	2	.2	22	119	28	2.6	45
88	2	.2	22	120	34	3.1	45
89	1	.1	23	121	28	2.6	46
90	2	.2	24	122	35	3.2	47
91	2	.2	24	123	25	2.3	48
92	5	.5	25	124	25	2.3	48
93	1	.1	26	125	44	4.0	49
94	2	.2	26	126	22	2.0	50
95	4	.4	28	127	27	2.5	50
96	1	.1	28	128	19	1.7	51
97	6	.6	29	129	28	2.6	52
98	3	.3	29	130	36	3.3	52
99	5	.5	30	131	27	2.5	53
100	4	.4	30	132	32	2.9	54
101	2	.2	32	133	21	1.9	54
102	8	.7	33	134	19	1.7	55
103	14	1.3	34	135	19	1.7	55
104	7	.6	35	136	17	1.6	56
105	8	.7	35	137	30	2.8	57
106	9	.8	36	138	21	1.9	57
107	14	1.3	37	139	25	2.3	58
108	10	.9	37	140	12	1.1	59
109	10	.9	38	141	14	1.3	59
110	9	.8	38	142	12	1.1	60
111	16	1.5	39	143	21	1.9	60
112	25	2.3	40	144	15	1.4	61
113	17	1.6	40	145	10	.9	61
114	27	2.5	41	146	10	.9	62
115	21	1.9	42	147	11	1.0	62
116	19	1.7	43	148	15	1.4	63

ตาราง 62 (ต่อ)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
149	8	.7	64	161	4	.4	69
150	8	.7	64	162	4	.4	70
151	3	.3	65	163	3	.3	70
152	9	.8	65	164	6	.6	71
153	9	.8	66	165	2	.2	72
154	5	.5	66	166	3	.3	73
155	7	.6	67	167	4	.4	74
156	6	.6	67	168	3	.3	76
157	4	.4	68	170	1	.1	77
158	3	.3	68	172	1	.1	78
159	1	.1	69	176	1	.1	80
160	1	.1	69	182	1	.1	83
Mean		127.23	Skewness			.182	
Std. Error of Mean		.47	Std. Error of Skewness			.074	
Median		126.20	Kurtosis			.228	
Mode		125	Std. Error of Kurtosis			.148	
Std. Deviation		15.66	Minimum			72	
Variance		245.37	Maximum			182	

จากตาราง 62 พบว่า ลักษณะอารมณ์โดยรวมของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี มีความถี่สูงสุดที่ 125 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 72, 83, 89, 93, 96, 159, 160, 170, 172, 176 และ 182 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 127.23 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 15.66 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 72 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 182 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์โดยรวม พบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 55

ภาพประกอบ 55 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์โดยรวม
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี ($n = 1,088$)

ตาราง 63 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลักษณะอารมณ์ในแต่ละด้านของนักเรียนวัยรุ่นใน
กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี (n = 306)

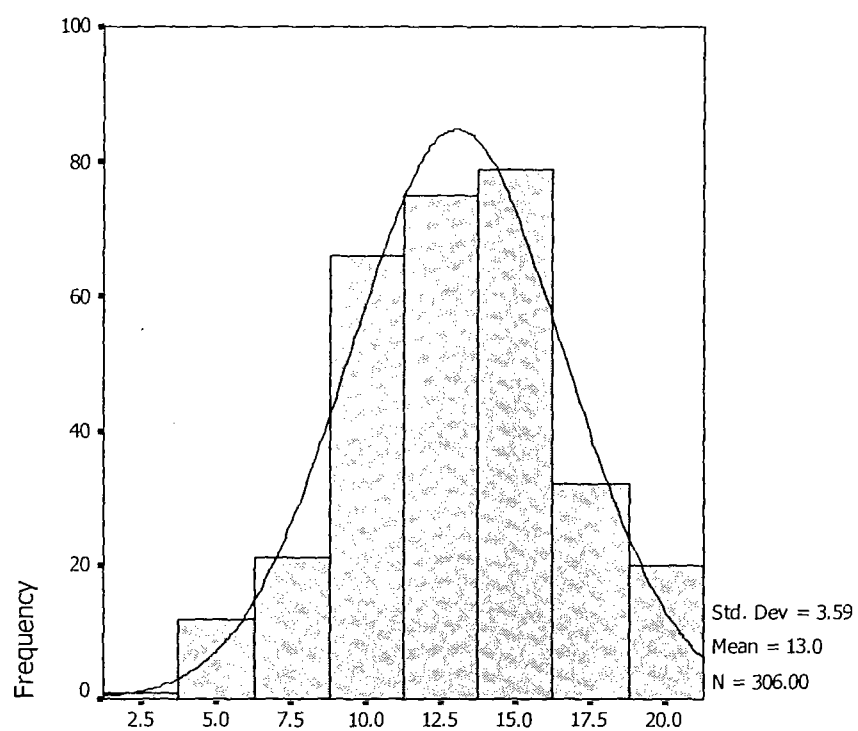
ลักษณะอารมณ์	Mean	SD	การแปลความหมาย
ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไป	13.02	3.59	มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก
ด้านการยับยั้งชั่งใจ	12.81	2.72	มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก
ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ	13.41	3.52	มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก
ด้านการเข้าสังคม	16.44	4.30	มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก
ด้านความมั่นคงทางอารมณ์	12.62	4.05	มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก
ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ	10.54	4.34	มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ
ด้านความเป็นมิตร	9.89	4.17	มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ
ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น	14.91	3.58	มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก
ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล	13.67	3.45	มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ
ด้านความเป็นชาย	10.64	3.90	มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ

จากตาราง 63 พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี ส่วนใหญ่มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก ได้แก่ ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไป ด้านการยับยั้งชั่งใจ ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ ด้านการเข้าสังคม ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ และด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น ยกเว้นด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ ด้านความเป็นมิตร ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล และด้านความเป็นชาย มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ

ตาราง 64 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านการกระทำกิจกรรม
ทั่วไปของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี (n = 306)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0				12	34	11.1	47
1				13	41	13.4	50
2				14	29	9.5	53
3	1	.3	21	15	20	6.5	55
4	1	.3	24	16	30	9.8	58
5	4	1.3	28	17	17	5.6	61
6	7	2.3	31	18	15	4.9	63
7	9	2.9	34	19	9	2.9	66
8	12	3.9	37	20	7	2.3	70
9	15	4.9	39	21	4	1.3	75
10	21	6.9	41	22			
11	30	9.8	44	23			
Mean		13.02		Skewness		-.093	
Std. Error of Mean		.21		Std. Error of Skewness		.139	
Median		12.96		Kurtosis		-.290	
Mode		13		Std. Error of Kurtosis		.278	
Std. Deviation		3.59		Minimum		3	
Variance		12.90		Maximum		21	

จากตาราง 64 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไปของนักเรียนวัยรุ่นใน
กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี มีความถี่สูงสุดที่ 13 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 3 และ 4 คะแนน
โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.02 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.59 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ
3 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 21 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการ
กระทำกิจกรรมทั่วไป พบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 56

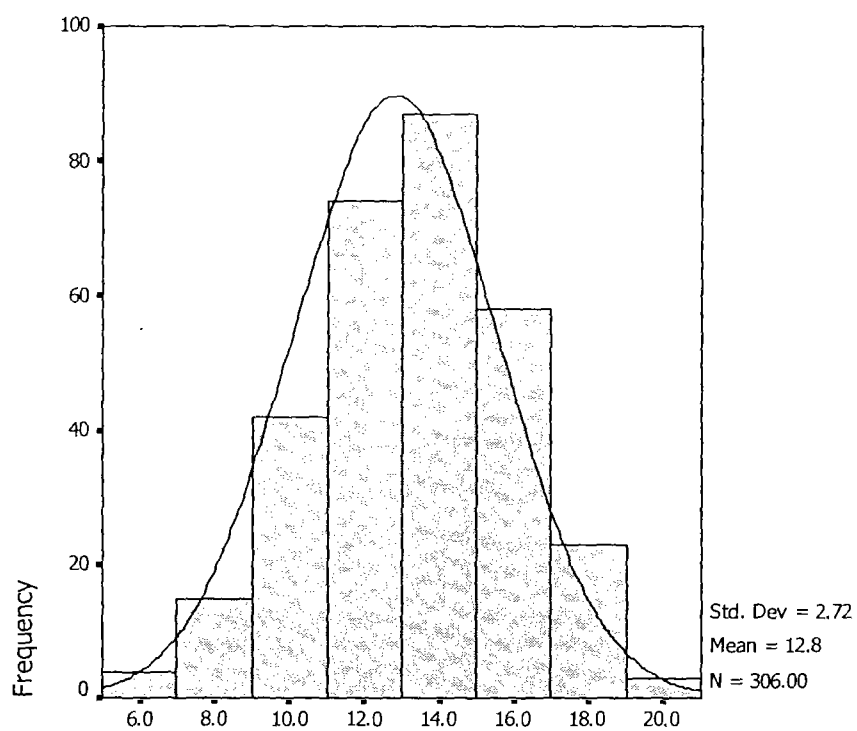

ภาพประกอบ 56 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไป
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี (n = 306)

ตาราง 65 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านการยับยั้งชั่งใจ
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี (n = 306)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0				11	31	10.1	43
1				12	43	14.1	47
2				13	46	15.0	50
3				14	41	13.4	54
4				15	35	11.4	58
5	3	1.0	24	16	23	7.5	62
6	1	.3	27	17	16	5.2	66
7	2	.7	29	18	7	2.3	70
8	13	4.2	33	19	1	.3	74
9	18	5.9	37	20	2	.7	77
10	24	7.8	40	21			
Mean		12.81		Skewness		-.165	
Std. Error of Mean		.16		Std. Error of Skewness		.139	
Median		12.89		Kurtosis		-.066	
Mode		13		Std. Error of Kurtosis		.278	
Std. Deviation		2.72		Minimum		5	
Variance		7.38		Maximum		20	

จากตาราง 65 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านการยับยั้งชั่งใจของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี มีความถี่สูงสุดที่ 13 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 6 และ 19 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.81 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.72 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 5 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 20 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการยับยั้งชั่งใจ พบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 57

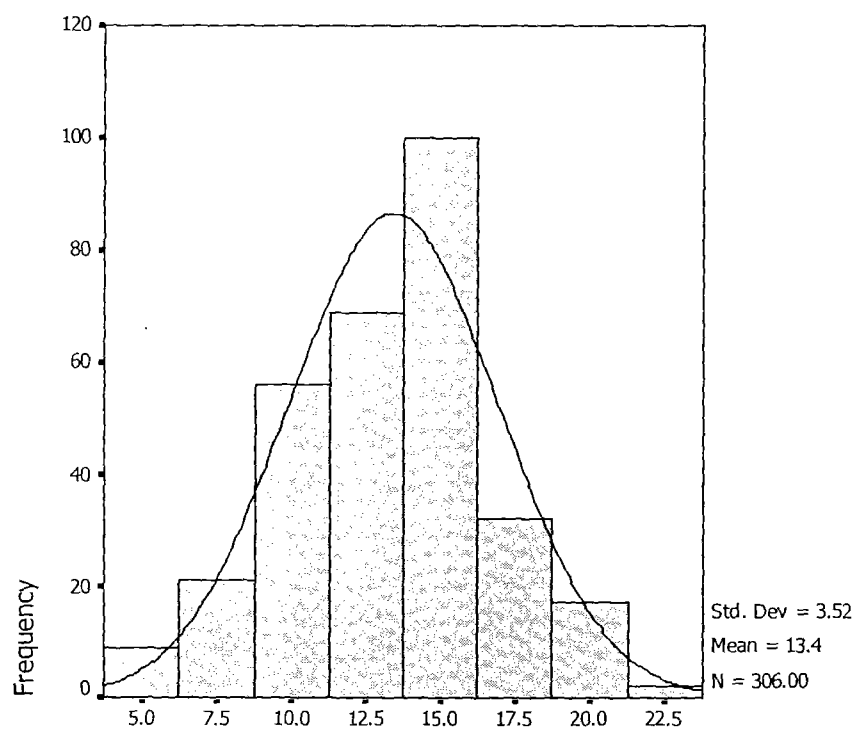

ภาพประกอบ 57 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการยับยั้งชั่งใจ
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี (n = 306)

ตาราง 66 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี (n = 306)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0				13	37	12.1	49
1				14	32	10.5	51
2				15	27	8.8	54
3				16	41	13.4	57
4	1	.3	21	17	17	5.6	61
5	4	1.3	27	18	15	4.9	64
6	4	1.3	30	19	7	2.3	66
7	8	2.6	33	20	3	1.0	68
8	13	4.2	36	21	7	2.3	71
9	13	4.2	38	22			
10	13	4.2	40	23	2	.7	77
11	30	9.8	43	24			
12	32	10.5	46				
Mean		13.41		Skewness		-.091	
Std. Error of Mean		.20		Std. Error of Skewness		.139	
Median		13.48		Kurtosis		-.048	
Mode		16		Std. Error of Kurtosis		.278	
Std. Deviation		3.52		Minimum		4	
Variance		12.37		Maximum		23	

จากตาราง 66 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านการเป็นผู้มีอำนาจของนักเรียนวัยรุ่นใน
กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี มีความถี่สูงสุดที่ 16 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 4 คะแนน
โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.41 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.52 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ
4 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 23 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการเป็น
ผู้มีอำนาจ พบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 58

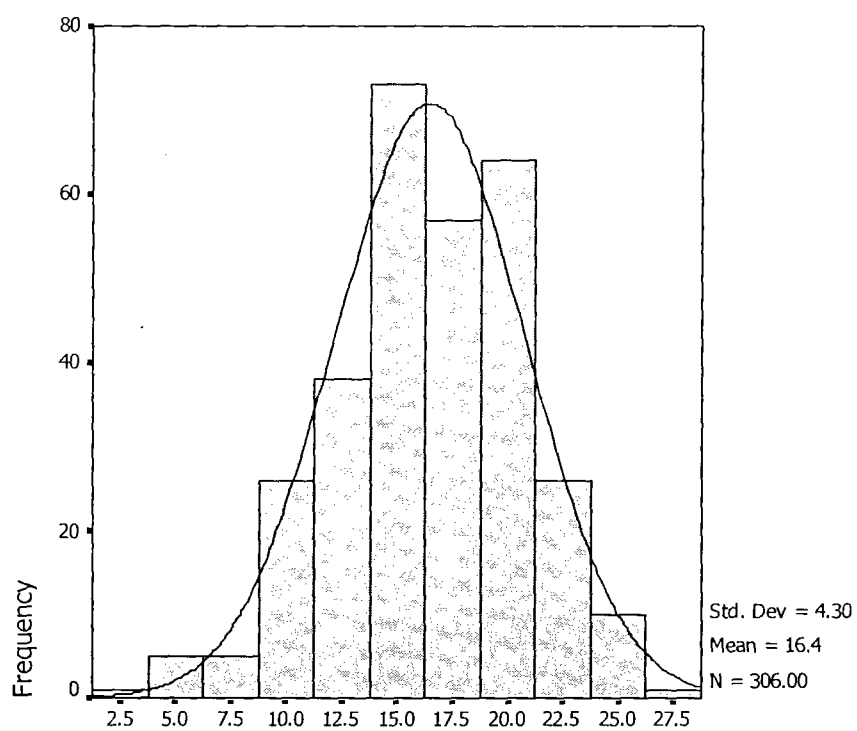

ภาพประกอบ 58 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี (n = 306)

ตาราง 67 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านการเข้าสังคม
 ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี (n = 306)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0				15	17	5.6	47
1				16	20	6.5	49
2				17	29	9.5	51
3	1	.3	21	18	28	9.2	53
4	2	.7	25	19	28	9.2	56
5	2	.7	28	20	20	6.5	58
6	1	.3	29	21	16	5.2	60
7	1	.3	30	22	10	3.3	63
8	4	1.3	31	23	16	5.2	65
9	4	1.3	33	24	3	1.0	69
10	6	2.0	34	25	4	1.3	71
11	16	5.2	37	26	3	1.0	74
12	9	2.9	39	27	1	.3	79
13	29	9.5	41	28			
14	36	11.8	45				
Mean		16.44		Skewness		-.218	
Std. Error of Mean		.25		Std. Error of Skewness		.139	
Median		16.61		Kurtosis		.091	
Mode		14		Std. Error of Kurtosis		.278	
Std. Deviation		4.30		Minimum		3	
Variance		18.52		Maximum		27	

จากตาราง 67 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านการเข้าสังคมของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร
 ที่มีอายุ 16 – 17 ปี มีความถี่สูงสุดที่ 14 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 3, 6, 7 และ 27 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ย
 เท่ากับ 16.44 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.30 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 3 คะแนน
 คะแนนสูงสุดเท่ากับ 27 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการเข้าสังคม
 พบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 59

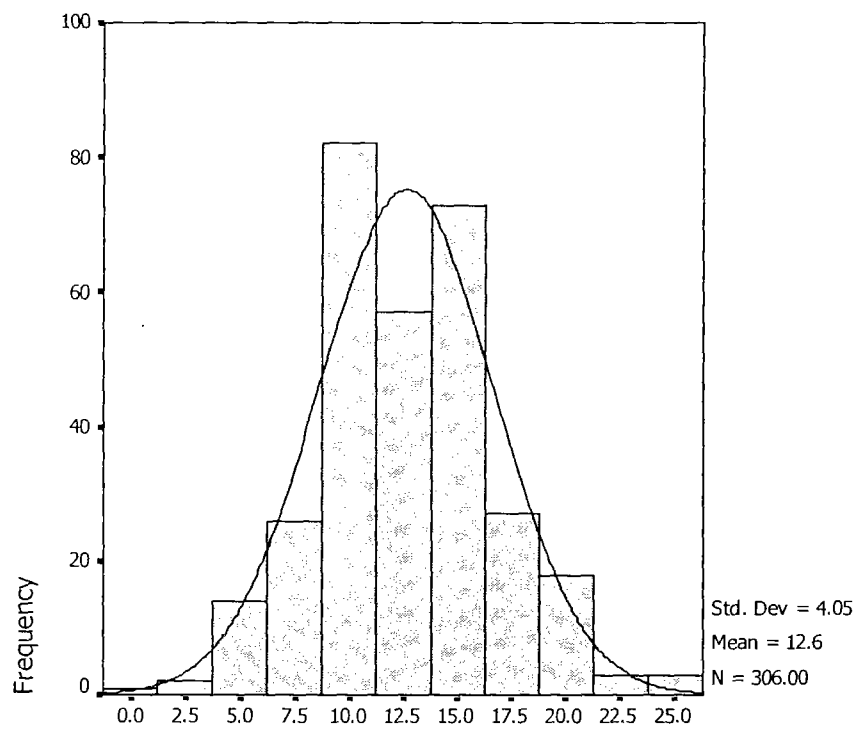

ภาพประกอบ 59 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการเข้าสังคม
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี (n = 306)

ตาราง 68 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี (n = 306)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0				14	35	11.4	54
1	1	.3	21	15	19	6.2	56
2	1	.3	24	16	19	6.2	59
3	1	.3	26	17	14	4.6	61
4	3	1.0	28	18	13	4.2	63
5	5	1.6	31	19	11	3.6	65
6	6	2.0	33	20	3	1.0	68
7	11	3.6	36	21	4	1.3	69
8	15	4.9	38	22	2	.7	71
9	23	7.5	41	23	1	.3	73
10	22	7.2	43	24	1	.3	74
11	37	12.1	46	25	2	.7	77
12	33	10.8	49	26			
13	24	7.8	51				
Mean		12.62		Skewness		.202	
Std. Error of Mean		.23		Std. Error of Skewness		.139	
Median		12.40		Kurtosis		.263	
Mode		11		Std. Error of Kurtosis		.278	
Std. Deviation		4.05		Minimum		1	
Variance		16.39		Maximum		25	

จากตาราง 68 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี มีความถี่สูงสุดที่ 11 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 1, 2, 3, 23 และ 24 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.62 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.05 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 1 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 25 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ พบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 60

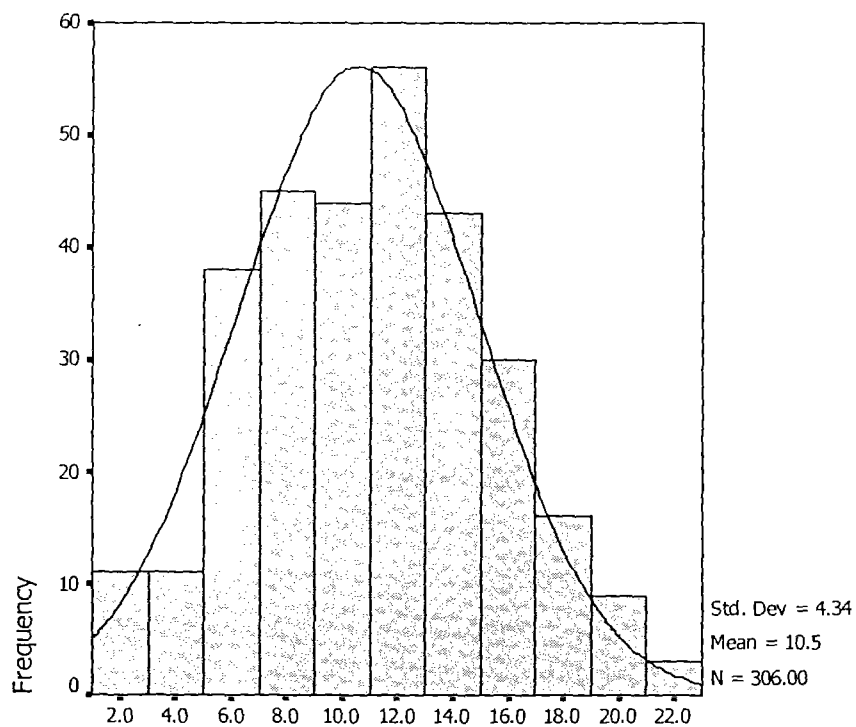

ภาพประกอบ 60 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความมั่นคงทางอารมณ์
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี ($n = 306$)

ตาราง 69 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี (n = 306)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0				13	23	7.5	55
1				14	20	6.5	58
2	11	3.6	29	15	16	5.2	60
3	1	.3	32	16	14	4.6	62
4	10	3.3	34	17	10	3.3	64
5	20	6.5	37	18	6	2.0	67
6	18	5.9	40	19	7	2.3	69
7	24	7.8	43	20	2	.7	72
8	21	6.9	45	21	1	.3	74
9	25	8.2	47	22	2	.7	77
10	19	6.2	49	23			
11	29	9.5	51	24			
12	27	8.8	53				
Mean		10.54		Skewness		.142	
Std. Error of Mean		.25		Std. Error of Skewness		.139	
Median		10.56		Kurtosis		-.510	
Mode		11		Std. Error of Kurtosis		.278	
Std. Deviation		4.34		Minimum		2	
Variance		18.87		Maximum		22	

จากตาราง 69 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี มีความถี่สูงสุดที่ 11 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 3 และ 21 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.54 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.34 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 2 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 22 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ พบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 61

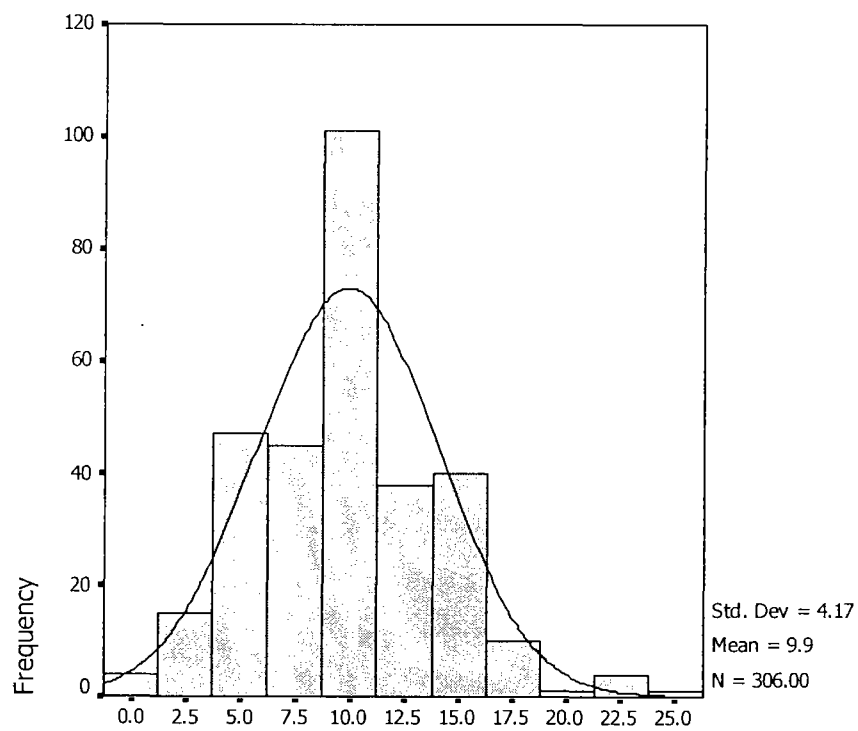

ภาพประกอบ 61 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี (n = 306)

ตาราง 70 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นมิตร
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี (n = 306)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0	3	1.0	24	13	18	5.9	58
1	1	.3	27	14	17	5.6	60
2	7	2.3	30	15	13	4.2	62
3	8	2.6	33	16	10	3.3	65
4	10	3.3	36	17	5	1.6	67
5	17	5.6	38	18	5	1.6	69
6	20	6.5	41	19			
7	17	5.6	43	20	1	.3	70
8	28	9.2	45	21			
9	25	8.2	48	22	3	1.0	73
10	36	11.8	50	23	1	.3	76
11	40	13.1	53	24	1	.3	79
12	20	6.5	56				
Mean		9.89		Skewness		.288	
Std. Error of Mean		.24		Std. Error of Skewness		.139	
Median		9.97		Kurtosis		.455	
Mode		11		Std. Error of Kurtosis		.278	
Std. Deviation		4.17		Minimum		0	
Variance		17.42		Maximum		24	

จากตาราง 70 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นมิตรของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร
ที่มีอายุ 16 – 17 ปี มีความถี่สูงสุดที่ 11 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 1, 20, 23 และ 24 คะแนน
โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.89 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.17 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ
0 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 24 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้าน
ความเป็นมิตร พบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 62

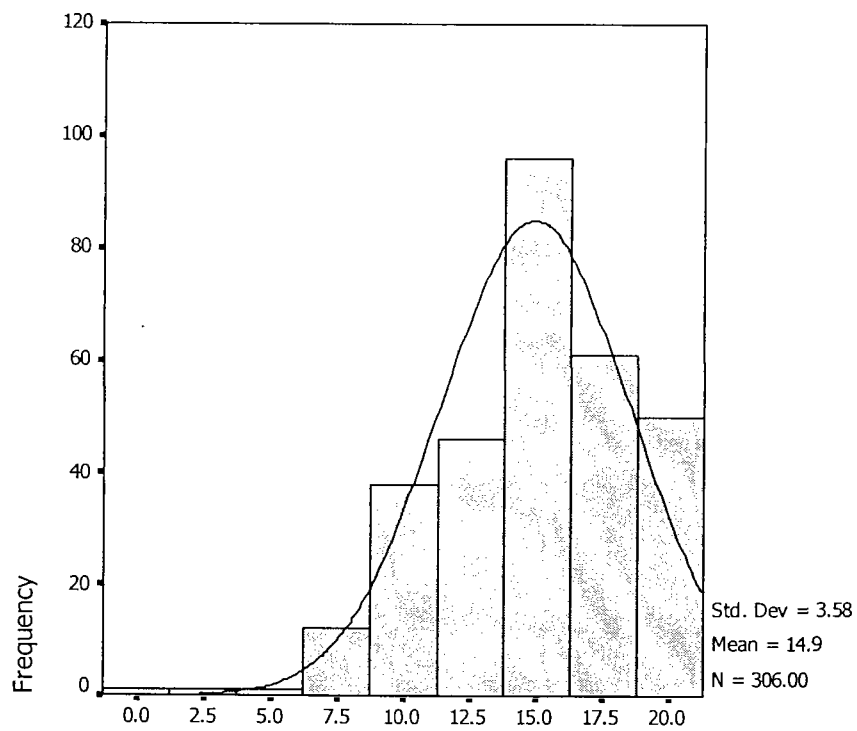

ภาพประกอบ 62 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นมิตร
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี (n = 306)

ตาราง 71 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี (n = 306)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0	1	.3	21	11	14	4.6	40
1				12	28	9.2	42
2	1	.3	24	13	18	5.9	45
3				14	21	6.9	46
4				15	36	11.8	49
5	1	.3	26	16	39	12.7	52
6				17	29	9.5	55
7	6	2.0	29	18	32	10.5	58
8	6	2.0	32	19	26	8.5	62
9	5	1.6	34	20	18	5.9	67
10	19	6.2	37	21	6	2.0	73
Mean		14.91		Skewness		-.687	
Std. Error of Mean		.20		Std. Error of Skewness		.139	
Median		15.40		Kurtosis		.574	
Mode		16		Std. Error of Kurtosis		.278	
Std. Deviation		3.58		Minimum		0	
Variance		12.85		Maximum		21	

จากตาราง 71 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่นของนักเรียนวัยรุ่นใน
กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี มีความถี่สูงสุดที่ 16 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 0, 2 และ 5 คะแนน
โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.91 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.58 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ
0 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 21 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการคิด
คำนึงถึงผู้อื่น พบว่า มีการแจกแจงคะแนนในลักษณะเบ้ขวา ดังแสดงในภาพประกอบ 63

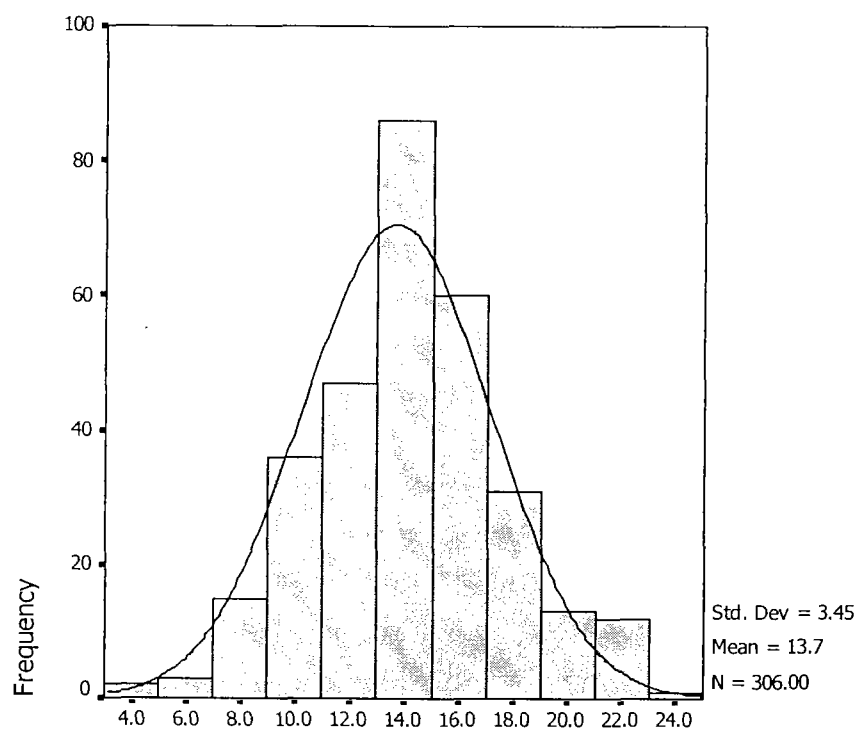

ภาพประกอบ 63 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี (n = 306)

ตาราง 72 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านความสัมพันธ์
 ส่วนบุคคลของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี (n = 306)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0				13	42	13.7	48
1				14	44	14.4	51
2				15	36	11.8	55
3	1	.3	21	16	24	7.8	58
4	1	.3	24	17	22	7.2	60
5	1	.3	26	18	9	2.9	63
6	2	.7	28	19	8	2.6	65
7	7	2.3	31	20	5	1.6	66
8	8	2.6	34	21	7	2.3	69
9	13	4.2	36	22	5	1.6	73
10	23	7.5	39	23	1	.3	79
11	18	5.9	42	24			
12	29	9.5	44				
Mean		13.67		Skewness		.054	
Std. Error of Mean		.20		Std. Error of Skewness		.139	
Median		13.67		Kurtosis		.280	
Mode		14		Std. Error of Kurtosis		.278	
Std. Deviation		3.45		Minimum		3	
Variance		11.93		Maximum		23	

จากตาราง 72 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคลของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี มีความถี่สูงสุดที่ 14 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 3, 4, 5 และ 23 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.67 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.45 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 3 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 23 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล พบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 64

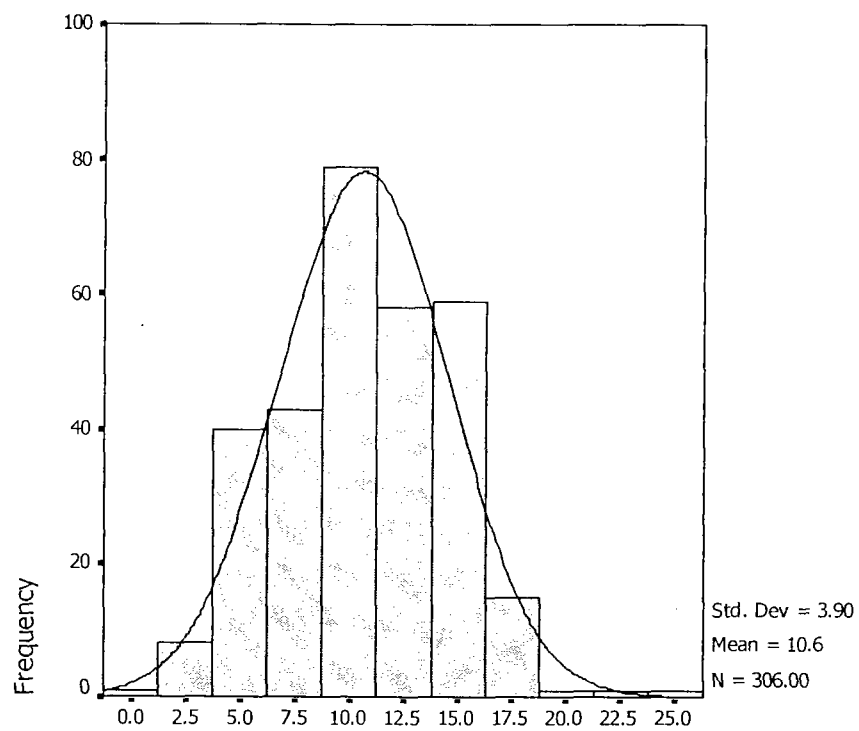

ภาพประกอบ 64 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล
 ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี (n = 306)

ตาราง 73 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นชาย
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี (n = 306)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
0				14	26	8.5	58
1	1	.3	21	15	19	6.2	61
2	1	.3	24	16	14	4.6	64
3	7	2.3	29	17	12	3.9	68
4	14	4.6	34	18	3	1.0	72
5	9	2.9	37	19	1	.3	74
6	17	5.6	39	20			
7	16	5.2	41	21			
8	27	8.8	43	22	1	.3	76
9	31	10.1	46	23			
10	23	7.5	48	24	1	.3	79
11	25	8.2	50	25			
12	32	10.5	53	26			
13	26	8.5	55	27			
Mean		10.64		Skewness		.018	
Std. Error of Mean		.22		Std. Error of Skewness		.139	
Median		10.77		Kurtosis		-.255	
Mode		12		Std. Error of Kurtosis		.278	
Std. Deviation		3.90		Minimum		1	
Variance		15.17		Maximum		24	

จากตาราง 73 พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นชายของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร
ที่มีอายุ 16 – 17 ปี มีความถี่สูงสุดที่ 12 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 1, 2, 19, 22 และ 24 คะแนน
โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.64 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.90 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ
1 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 24 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้าน
ความเป็นชาย พบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 65

ภาพประกอบ 65 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นชาย
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี (n = 306)

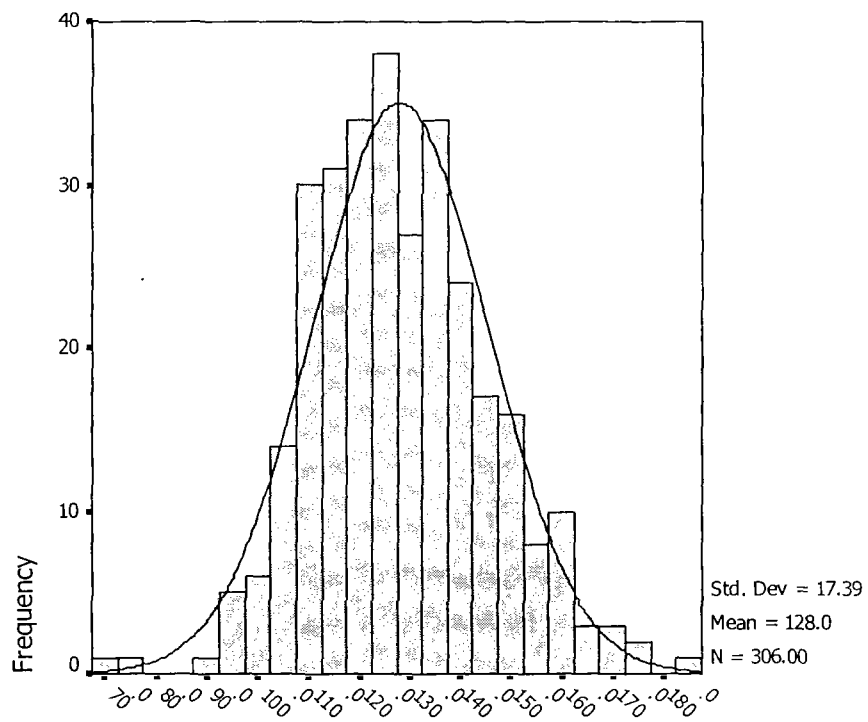
ตาราง 74 คะแนน ความถี่ ร้อยละ คะแนนที่ และค่าสถิติพื้นฐานของลักษณะอารมณ์โดยรวมของนักเรียน
วัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี (n = 306)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
69	1	.3		125	9	2.9	49
76	1	.3		126	8	2.6	50
89	1	.3		127	4	1.3	50
94	1	.3	27	128	8	2.6	51
95	1	.3	28	129	4	1.3	51
96	1	.3	29	130	5	1.6	52
97	2	.7	30	131	5	1.6	52
99	1	.3	31	132	5	1.6	53
100	1	.3	31	133	7	2.3	53
102	4	1.3	32	134	11	3.6	54
103	1	.3	32	135	9	2.9	55
104	1	.3	33	136	5	1.6	56
105	3	1.0	34	137	2	.7	56
106	4	1.3	34	138	6	2.0	56
107	5	1.6	35	139	3	1.0	57
108	4	1.3	36	140	9	2.9	57
109	4	1.3	37	141	5	1.6	58
110	9	2.9	38	142	1	.3	59
111	7	2.3	39	143	8	2.6	59
112	6	2.0	40	144	1	.3	60
113	5	1.6	41	145	4	1.3	60
114	7	2.3	41	146	3	1.0	60
115	3	1.0	42	147	1	.3	61
116	10	3.3	43	148	2	.7	61
117	6	2.0	44	149	4	1.3	61
118	8	2.6	45	150	4	1.3	62
119	6	2.0	46	151	5	1.6	63
120	7	2.3	46	152	1	.3	63
121	6	2.0	47	153	2	.7	64
122	7	2.3	47	154	1	.3	64
123	10	3.3	48	155	2	.7	64
124	7	2.3	49	157	3	1.0	64

ตาราง 74 (ต่อ)

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่	คะแนน	ความถี่	ร้อยละ	คะแนนที่
159	4	1.3	66	168	1	.3	71
160	3	1.0	67	170	1	.3	72
161	2	.7	68	172	1	.3	73
162	1	.3	69	174	1	.3	74
163	1	.3	69	176	1	.3	76
165	1	.3	70	187	1	.3	79
166	1	.3	70				
Mean		127.97	Skewness			.297	
Std. Error of Mean		.99	Std. Error of Skewness			.139	
Median		126.00	Kurtosis			.457	
Mode		134	Std. Error of Kurtosis			.278	
Std. Deviation		17.39	Minimum			69	
Variance		302.32	Maximum			187	

จากตาราง 74 พบว่า ลักษณะอารมณ์โดยรวมของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี มีความถี่สูงสุดที่ 134 คะแนน และมีความถี่ต่ำสุดที่ 69, 76, 89, 94, 96, 99, 100, 103, 104, 142, 144, 147, 152, 154, 162, 163, 165, 166, 168, 170, 172, 174, 176 และ 182 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 127.97 คะแนน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 17.39 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 69 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 187 คะแนน และเมื่อพิจารณาการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์โดยรวม พบว่า มีการแจกแจงคะแนนเข้าใกล้โค้งปกติ ดังแสดงในภาพประกอบ 66

ภาพประกอบ 55 กราฟแสดงการแจกแจงคะแนนลักษณะอารมณ์โดยรวม
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี (n = 306)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

สังเขปความมุ่งหมาย และวิธีการศึกษาค้นคว้า

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเกณฑ์ปกติเพศ และเกณฑ์ปกติอายุ

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนวัยรุ่น เพศชายและเพศหญิง ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ประเภทสหศึกษา กรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนวัยรุ่น เพศชายและเพศหญิง ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ประเภทสหศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 1,640 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แก่แบบสอบถามที่เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนวัยรุ่น และแบบสำรวจระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่น ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแบบสำรวจโดยได้แนวคิดมาจากแบบสำรวจระดับอารมณ์ของกิลฟอร์ดและซิมเมอร์แมน (The Guilford-Zimmerman Temperament Survey, 1978) ประกอบด้วยลักษณะอารมณ์ 10 ด้าน จำนวน 242 ข้อ ดังนี้

1. ลักษณะอารมณ์ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไป ประกอบด้วยข้อคำถาม 23 ข้อ
2. ลักษณะอารมณ์ด้านการยับยั้งชั่งใจ ประกอบด้วยข้อคำถาม 21 ข้อ
3. ลักษณะอารมณ์ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ ประกอบด้วยข้อคำถาม 24 ข้อ
4. ลักษณะอารมณ์ด้านการเข้าสังคม ประกอบด้วยข้อคำถาม 28 ข้อ
5. ลักษณะอารมณ์ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ ประกอบด้วยข้อคำถาม 26 ข้อ
6. ลักษณะอารมณ์ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ ประกอบด้วยข้อคำถาม 24 ข้อ
7. ลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นมิตร ประกอบด้วยข้อคำถาม 24 ข้อ
8. ลักษณะอารมณ์ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น ประกอบด้วยข้อคำถาม 21 ข้อ
9. ลักษณะอารมณ์ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล ประกอบด้วยข้อคำถาม 24 ข้อ
10. ลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นชาย ประกอบด้วยข้อคำถาม 27 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสำรวจระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพ ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,640 คน จากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบถามและแบบสำรวจคัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์มาตรวจคะแนนและวิเคราะห์ผล เพื่อศึกษาระดับอารมณ์และสร้างเกณฑ์ปกติระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเกณฑ์ปกติเพศ และเกณฑ์ปกติอายุ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร และสร้างเกณฑ์ปกติระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเกณฑ์ปกติเพศ และเกณฑ์ปกติอายุ ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์ระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร โดยคำนวณค่าสถิติพื้นฐาน และนำเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร
2. ผลการวิเคราะห์ระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศชาย และเพศหญิง
3. ผลการวิเคราะห์ระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ 13 ปี 14 – 15 ปี และ 16 – 17 ปี

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้ามียังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ซึ่งลักษณะอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครในแต่ละด้าน พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านที่มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก ได้แก่ ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไป ด้านการยับยั้งชั่งใจ ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ ด้านการเข้าสังคม ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น และด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล ส่วนลักษณะอารมณ์ด้านที่มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ ได้แก่ ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ ด้านความเป็นมิตร และด้านความเป็นชาย

เมื่อพิจารณาตามเพศ พบว่า ลักษณะอารมณ์ในแต่ละด้านของนักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก ได้แก่ ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไป ด้านการยับยั้งชั่งใจ ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ ด้านการเข้าสังคม ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น และด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล ยกเว้นด้านความมั่นคงทางอารมณ์ ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ ด้านความเป็นมิตร และด้านความเป็นชาย มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ ส่วนลักษณะอารมณ์ในแต่ละด้านของนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านที่มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก ได้แก่ ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไป ด้านการยับยั้งชั่งใจ ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ ด้านการเข้าสังคม และด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น ยกเว้นด้านความมั่นคงทางอารมณ์ ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ ด้านความเป็นมิตร ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล และด้านความเป็นชาย มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ

เมื่อพิจารณาตามอายุ พบว่า ลักษณะอารมณ์ในแต่ละด้านของนักเรียนวัยรุ่นใน กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี ส่วนใหญ่มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก ได้แก่ ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไป ด้านการยับยั้งชั่งใจ ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ ด้านการเข้าสังคม ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล และด้านความเป็นชาย ยกเว้นด้านความมั่นคงทางอารมณ์ ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ และด้านความเป็นมิตร มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ ส่วนนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี ส่วนใหญ่มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก ได้แก่ ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไป ด้านการยับยั้งชั่งใจ ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ ด้านการเข้าสังคม ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น และด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล ยกเว้นด้านความมั่นคงทางอารมณ์ ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ ด้านความเป็นมิตร และด้านความเป็นชาย มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ ส่วนนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี ส่วนใหญ่มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก ได้แก่ ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไป ด้านการยับยั้งชั่งใจ ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ ด้านการเข้าสังคม ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ และด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น ยกเว้นด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ ด้านความเป็นมิตร ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล และด้านความเป็นชาย มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ

2. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ซึ่งผลการวิเคราะห์หาเกณฑ์ปกติระดับอารมณ์ในแต่ละด้าน และโดยรวมของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเกณฑ์ปกติเพศ และเกณฑ์ปกติอายุ โดยการแปลงคะแนนดิบของแบบสำรวจระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นให้อยู่ในรูปของคะแนนที่ปกติ ได้ค่าคะแนนที่ปกติ ดังแสดงภาคผนวก และสามารถกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายแบบสำรวจระดับอารมณ์ได้ดังนี้

1. ค่าคะแนนที่ปกติ ตั้งแต่ 34 ลงมา แสดงว่ามีระดับอารมณ์ต่ำ ควรจะได้รับการพัฒนาระดับอารมณ์อย่างยิ่ง
2. ค่าคะแนนที่ปกติ ตั้งแต่ 35 – 44 แสดงว่ามีระดับอารมณ์ต่ำกว่าปานกลาง ควรจะได้รับการพัฒนาระดับอารมณ์
3. ค่าคะแนนที่ปกติ ตั้งแต่ 45 – 54 แสดงว่ามีระดับอารมณ์ปานกลาง สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. ค่าคะแนนที่ปกติ ตั้งแต่ 55 – 64 แสดงว่ามีระดับอารมณ์ค่อนข้างสูง สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความสามารถที่จะพัฒนาระดับอารมณ์ของตนเอง
5. ค่าคะแนนที่ปกติ ตั้งแต่ 65 ขึ้นไป แสดงว่ามีระดับอารมณ์สูง สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความสามารถที่จะพัฒนาระดับอารมณ์ของตนเองให้สูงขึ้น

อภิปรายผล

ผู้วิจัยอภิปรายผลการศึกษาค้นคว้าตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ซึ่งลักษณะอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครในแต่ละด้าน พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านที่มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก ได้แก่ ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไป ด้านการยับยั้งชั่งใจ ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ ด้านการเข้าสังคม ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น และด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล ส่วนลักษณะอารมณ์ด้านที่มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ ได้แก่ ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ ด้านความเป็นมิตร และด้านความเป็นชาย โดยมีรายละเอียดระดับอารมณ์ในแต่ละด้านของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ดังต่อไปนี้

1.1 ลักษณะอารมณ์ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไป พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก หมายถึง นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครมีลักษณะอารมณ์ที่แสดงถึงความคล่องแคล่วว่องไว กระตือรือร้น มีชีวิตชีวา ทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

1.2 ลักษณะอารมณ์ด้านการยับยั้งชั่งใจ พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก หมายถึง นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครมีลักษณะอารมณ์ที่แสดงถึงความจริงจัง ทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความรอบคอบ มีความมานะ บากบั่น และสามารถควบคุมตนเองได้

1.3 ลักษณะอารมณ์ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก หมายถึง นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครมีลักษณะอารมณ์ที่แสดงถึงความเป็นตัวของตัวเอง มีนิสัยเป็นผู้นำ ตรงไปตรงมา สามารถปกป้องตนเองได้ กล้าพูดคุยกับผู้อื่น และสามารถพูดโน้มน้าวผู้อื่นได้

1.4 ลักษณะอารมณ์ด้านการเข้าสังคม พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก หมายถึง นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครมีลักษณะอารมณ์ที่แสดงถึงการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม สามารถเข้าร่วมวงสนทนาในเรื่องต่าง ๆ กับผู้อื่นได้ มีคนรู้จักและมีเพื่อนมาก

1.5 ลักษณะอารมณ์ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ หมายถึง นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครมีลักษณะอารมณ์ที่แสดงถึงการมองโลกในแง่ร้าย มีความวิตกกังวล ห่อเหี่ยว รู้สึกโดดเดี่ยว ชอบฝันกลางวัน และมีอารมณ์เปลี่ยนแปลงได้ง่าย

1.6 ลักษณะอารมณ์ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ หมายถึง นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครมีลักษณะอารมณ์ที่แสดงถึงการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง มีความอ่อนไหวมาก ขี้อิจฉา และมีความยุ่งยากใจ

1.7 ลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นมิตร พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ หมายถึง นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครมีลักษณะอารมณ์ที่แสดงถึงความเป็นศัตรู พร้อมทั้งจะสู้ ตู้อุกผู้อื่นต่อต้านการควบคุมจากผู้อื่น และต้องการครอบงำผู้อื่น

1.8 ลักษณะอารมณ์ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก หมายถึง นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครมีลักษณะอารมณ์ที่แสดงถึงความมีจิตใจมั่นคง ชอบใช้ความคิด มีการไตร่ตรอง มีแนวโน้มคิดในทางปรัชญา สังเกตตนเอง และพฤติกรรมผู้อื่น

1.9 ลักษณะอารมณ์ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก หมายถึง นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครมีลักษณะอารมณ์ที่แสดงถึงความเชื่อความศรัทธาในขนบธรรมเนียมประเพณี และสถาบันทางสังคม

1.10 ลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นชาย พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ หมายถึง นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครมีลักษณะอารมณ์ที่แสดงออกถึงความสนใจกิจกรรมของผู้หญิง ชอบความโรแมนติก เห็นอกเห็นใจ ชักลวน รังเกียจอะไรได้ง่าย มีการแสดงออกทางอารมณ์ และสนใจในรูปแบบการแต่งกายมาก

เมื่อพิจารณาตามเพศ พบว่า ลักษณะอารมณ์ในแต่ละด้านของนักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก ได้แก่ ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไป ด้านการยับยั้งชั่งใจ ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ ด้านการเข้าสังคม ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น และด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล ยกเว้นด้านความมั่นคงทางอารมณ์ ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ ด้านความเป็นมิตร และด้านความเป็นชาย มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ ส่วนลักษณะอารมณ์ในแต่ละด้านของนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร พบว่า ลักษณะอารมณ์ด้านที่มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก ได้แก่ ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไป ด้านการยับยั้งชั่งใจ ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ ด้านการเข้าสังคม และด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น ยกเว้นด้านความมั่นคงทางอารมณ์ ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ ด้านความเป็นมิตร ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล และด้านความเป็นชาย มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ โดยมีรายละเอียดระดับอารมณ์ในแต่ละด้านของนักเรียนวัยรุ่นชายและหญิงในกรุงเทพมหานคร ดังต่อไปนี้

1.1 ลักษณะอารมณ์ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไป พบว่า นักเรียนวัยรุ่นชายและนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานครมีทิศทางในการแสดงออกทางบวก หมายถึง นักเรียนวัยรุ่นชายและนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานครมีลักษณะอารมณ์ที่แสดงถึงความคล่องแคล่วว่องไว กระตือรือร้น มีชีวิตชีวา ทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยความรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

1.2 ลักษณะอารมณ์ด้านการยับยั้งชั่งใจ พบว่า นักเรียนวัยรุ่นชายและนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก หมายถึง นักเรียนวัยรุ่นชายและนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานครมีลักษณะอารมณ์ที่แสดงถึงความจริงจัง ทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความรอบคอบ มีความมานะบากบั่น และสามารถควบคุมตนเองได้

1.3 ลักษณะอารมณ์ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ พบว่า นักเรียนวัยรุ่นชายและนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานครมีทิศทางในการแสดงออกทางบวก หมายถึง นักเรียนวัยรุ่นชายและนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานครมีลักษณะอารมณ์ที่แสดงถึงความเป็นตัวของตัวเอง มีนิสัยเป็นผู้นำ ตรงไปตรงมา สามารถปกป้องตนเองได้ กล้าพูดคุยกับผู้อื่น และสามารถพูดโน้มน้าวผู้อื่นได้

1.4 ลักษณะอารมณ์ด้านการเข้าสังคม พบว่า นักเรียนวัยรุ่นชายและนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานครมีทิศทางในการแสดงออกทางบวก หมายถึง นักเรียนวัยรุ่นชายและนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานครมีลักษณะอารมณ์ที่แสดงถึงการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม สามารถเข้าร่วมวงสนทนาในเรื่องต่าง ๆ กับผู้อื่นได้ มีคนรู้จักและมีเพื่อนมาก

1.5 ลักษณะอารมณ์ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ พบว่า นักเรียนวัยรุ่นชายและนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานครมีทิศทางในการแสดงออกทางลบ หมายถึง นักเรียนวัยรุ่นชายและนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานครมีลักษณะอารมณ์ที่แสดงถึงการมองโลกในแง่ร้าย มีความวิตกกังวล ห่อเหี่ยว รู้สึกโดดเดี่ยว ชอบฝันกลางวัน และมีอารมณ์เปลี่ยนแปลงได้ง่าย

1.6 ลักษณะอารมณ์ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ พบว่า นักเรียนวัยรุ่นชายและนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานครมีทิศทางในการแสดงออกทางลบ หมายถึง นักเรียนวัยรุ่นชายและนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานครมีลักษณะอารมณ์ที่แสดงถึงการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง มีความอ่อนไหวมาก ขี้ระแวงสงสัย และมีความยุ่งยากใจ

1.7 ลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นมิตร พบว่า นักเรียนวัยรุ่นชายและนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานครมีทิศทางในการแสดงออกทางลบ หมายถึง นักเรียนวัยรุ่นชายและนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานครมีลักษณะอารมณ์ที่แสดงถึงความเป็นศัตรู พร้อมทั้งจะสู้ ตูถูกผู้อื่น ต่อต้านการควบคุมจากผู้อื่น และต้องการครอบงำผู้อื่น

1.8 ลักษณะอารมณ์ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น พบว่า นักเรียนวัยรุ่นชายและนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานครมีทิศทางในการแสดงออกทางบวก หมายถึง นักเรียนวัยรุ่นชายและนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานครมีลักษณะอารมณ์ที่แสดงถึงความมีจิตใจมั่นคง ชอบใช้ความคิด มีการไตร่ตรอง มีแนวโน้มคิดในทางปรัชญา สังเกตตนเองและพฤติกรรมผู้อื่น

1.9 ลักษณะอารมณ์ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล พบว่า นักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานครมีทิศทางในการแสดงออกทางบวก หมายถึง นักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานครมีลักษณะอารมณ์ที่แสดงถึงความเชื่อความศรัทธาในขนบธรรมเนียมประเพณี และสถาบันทางสังคม ส่วนนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานครมีทิศทางในการแสดงออกทางลบ หมายถึง นักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานครมีลักษณะอารมณ์ที่แสดงถึงความขังสงสัยที่มีต่อผู้อื่น ข้างติเตียน จับผิดผู้อื่น วิพากษ์วิจารณ์สถาบันทางสังคม และสงสารตัวเอง

1.10 ลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นชาย พบว่า นักเรียนวัยรุ่นชายและนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานครมีทิศทางในการแสดงออกทางลบ หมายถึง นักเรียนวัยรุ่นชายและนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานครมีลักษณะอารมณ์ที่แสดงออกถึงความสนใจกิจกรรมของผู้หญิง ชอบความโรแมนติก เห็นอกเห็นใจ ขี้กลัว รังเกียจอะไรได้ง่าย มีการแสดงออกทางอารมณ์ และสนใจในรูปแบบการแต่งกายมาก

เมื่อพิจารณาตามอายุ พบว่า ลักษณะอารมณ์ในแต่ละด้านของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีอายุ 13 ปี ส่วนใหญ่มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก ได้แก่ ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไป ด้านการยับยั้งชั่งใจ ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ ด้านการเข้าสังคม ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล และด้านความเป็นชาย ยกเว้นด้านความมั่นคงทางอารมณ์ ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ และด้านความเป็นมิตร มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ ส่วนนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี ส่วนใหญ่มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก ได้แก่ ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไป ด้านการยับยั้งชั่งใจ ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ ด้านการเข้าสังคม ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น และด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล ยกเว้นด้านความมั่นคงทางอารมณ์ ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ ด้านความเป็นมิตร และด้านความเป็นชายมีทิศทางในการแสดงออกทางลบ ส่วนนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี ส่วนใหญ่มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก ได้แก่ ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไป ด้านการยับยั้งชั่งใจ

ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ ด้านการเข้าสังคม ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ และด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น ยกเว้นด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ ด้านความเป็นมิตร ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล และด้านความเป็นชาย มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ โดยมีรายละเอียดระดับอารมณ์ในแต่ละด้านของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี 14 – 15 ปี และ 16 – 17 ปี ดังต่อไปนี้

1.1 ลักษณะอารมณ์ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไป พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี 14 – 15 ปี และ 16 – 17 ปี มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก หมายถึง นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี 14 – 15 ปี และ 16 – 17 ปี มีลักษณะอารมณ์ที่แสดงถึงความคล่องแคล่ว ว่องไว กระตือรือร้น ความมีชีวิตชีวา ทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

1.2 ลักษณะอารมณ์ด้านการยับยั้งชั่งใจ พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี 14 – 15 ปี และ 16 – 17 ปี มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก หมายถึง นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี 14 – 15 ปี และ 16 – 17 ปี มีลักษณะอารมณ์ที่แสดงถึงความจริงจัง ทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความรอบคอบ มีความมานะ บากบั่น และสามารถควบคุมตนเองได้

1.3 ลักษณะอารมณ์ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี 14 – 15 ปี และ 16 – 17 ปี มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก หมายถึง นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี 14 – 15 ปี และ 16 – 17 ปี มีลักษณะอารมณ์ที่แสดงถึงความเป็นตัวของตัวเอง มีนิสัยเป็นผู้นำ ตรงไปตรงมา สามารถปกป้องตนเองได้ กล้าพูดคุยกับผู้อื่น และสามารถพูดโน้มน้าวผู้อื่นได้

1.4 ลักษณะอารมณ์ด้านการเข้าสังคม พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี 14 – 15 ปี และ 16 – 17 ปี มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก หมายถึง นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี 14 – 15 ปี และ 16 – 17 ปี มีลักษณะอารมณ์ที่แสดงถึงการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม สามารถเข้าร่วมวงสนทนาในเรื่องต่าง ๆ กับผู้อื่นได้ มีคนรู้จักและมีเพื่อนมาก

1.5 ลักษณะอารมณ์ด้านความมั่นคงทางอารมณ์ พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี และ 14 – 15 ปี มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ หมายถึง นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี และ 14 – 15 ปี มีลักษณะอารมณ์ที่แสดงถึงการมองโลกในแง่ร้าย มีความวิตกกังวล ห่อเหี่ยว รู้สึกโดดเดี่ยว ขอบฝันกลางวัน และมีอารมณ์เปลี่ยนแปลงได้ง่าย ส่วนนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก หมายถึง นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี มีลักษณะอารมณ์ที่แสดงถึงความสดใส ร่าเริง มองโลกในแง่ดี และมีความสุข

1.6 ลักษณะอารมณ์ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี 14 – 15 ปี และ 16 – 17 ปี มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ หมายถึง นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี 14 – 15 ปี และ 16 – 17 ปี มีลักษณะอารมณ์ที่แสดงถึงการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง มีความอ่อนไหวมาก ขี้อิจฉา และมีความยุ่งยากใจ

1.7 ลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นมิตร พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี 14 – 15 ปี และ 16 – 17 ปี มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ หมายถึง นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี 14 – 15 ปี และ 16 – 17 ปี มีลักษณะอารมณ์ที่แสดงถึงความเป็นศัตรู พร้อมทั้งจะสู้ ถูกผู้อื่น ต่อต้านการควบคุมจากผู้อื่น และต้องการครอบงำผู้อื่น

1.8 ลักษณะอารมณ์ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี 14 – 15 ปี และ 16 – 17 ปี มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก หมายถึง นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี 14 – 15 ปี และ 16 – 17 ปี มีลักษณะอารมณ์ที่แสดงถึงความมีจิตใจมั่นคง ชอบใช้ความคิด มีการไตร่ตรอง มีแนวโน้มคิดในทางปรัชญา สังเกตตนเองและพฤติกรรมผู้อื่น

1.9 ลักษณะอารมณ์ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี และ 14 – 15 ปี มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก หมายถึง นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี และ 14 – 15 ปี มีลักษณะอารมณ์ที่แสดงถึงความเชื่อความศรัทธาในขนบธรรมเนียมประเพณี และสถาบันทางสังคม ส่วนนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ หมายถึง นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี มีลักษณะอารมณ์ที่แสดงถึงความช่างสงสัยที่มีต่อผู้อื่น ช่างติเตียน จับผิดผู้อื่น วิพากษ์วิจารณ์สถาบันทางสังคม และสงสารตัวเอง

1.10 ลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นชาย พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี มีทิศทางในการแสดงออกทางบวก หมายถึง นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี มีลักษณะอารมณ์ที่แสดงออกถึงความสนใจในกิจกรรมของผู้ชาย ไม่เกรงกลัวสิ่งใด หนักแน่น ไม่รังเกียจอะไรง่าย ๆ แสดงอารมณ์ได้เหมาะสมกับสถานการณ์ และสนใจในเรื่องรูปแบบการแต่งกายเล็กน้อย ส่วนนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี และ 16 – 17 ปี มีทิศทางในการแสดงออกทางลบ หมายถึง นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี และ 16 – 17 ปี มีลักษณะอารมณ์ที่แสดงออกถึงความสนใจกิจกรรมของผู้หญิง ชอบความโรแมนติก เห็นอกเห็นใจ ชักช้า รังเกียจอะไรได้ง่าย มีการแสดงออกทางอารมณ์ และสนใจในรูปแบบการแต่งกายมาก

ทั้งนี้จากลักษณะอารมณ์ทั้ง 10 ด้าน ดังกล่าวข้างต้นของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร เนื่องมาจากวัยรุ่นเป็นวัยที่อยู่ในระยะหัวเลี้ยวหัวต่อระหว่างวัยเด็กกับวัยผู้ใหญ่ มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก ทั้งทางร่างกาย สังคม อารมณ์ และสติปัญญา ทำให้วัยรุ่นเกิดความกังวลและสับสนมาก ส่งผลให้อารมณ์ของวัยรุ่นมีลักษณะที่รุนแรง อ่อนไหว ไม่คงที่ เปลี่ยนแปลงและมีความผันแปรง่าย แสดงความรู้สึกอย่างเปิดเผย และตรงไปตรงมา อย่างเต็มไปด้วยความเชื่อมั่นในตนเอง อีกทั้งวัยรุ่นยังเป็นวัยที่มีความอยากรู้อยากเห็น ชอบเพื่อน รักความเป็นอิสระ มีพลังงานมาก ทำให้วัยรุ่นมีการแสดงออกทางอารมณ์อย่างมีชีวิตชีวา มีความคล่องแคล่วว่องไว ไม่ชอบให้ใครมาควบคุม พร้อมทั้งจะสู้เสมอหากโดนบังคับจากผู้อื่น นอกจากนี้วัยรุ่นยังต้องมีการปรับตัวทางสังคม ต้องการเป็นที่ยอมรับของเพื่อน ต้องการความอบอุ่น ทำให้วัยรุ่นมีการแสดงออกทางอารมณ์ในลักษณะของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม การมีส่วนร่วมในวงสนทนาต่าง ๆ มีคนรู้จัก และมีเพื่อนมาก

2. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ซึ่งผลการวิเคราะห์หาเกณฑ์ปกติระดับอารมณ์รายด้าน และโดยรวมของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร โดยการแปลงคะแนนดิบของแบบสำรวจระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นให้อยู่ในรูปของคะแนนที่ปกติ ทำให้ได้เกณฑ์ปกติระดับอารมณ์ จำแนกตามเกณฑ์ปกติเพศ และเกณฑ์ปกติอายุ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการนำคะแนนที่ได้จากแบบสำรวจระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นมาแปลงให้อยู่ในรูปของคะแนนที่ปกติ เพื่อจะได้ทราบว่าคะแนนระดับอารมณ์ที่ได้จากการตอบแบบสำรวจระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นนั้น อยู่ในระดับใดของเกณฑ์ปกติเพศ และเกณฑ์ปกติอายุ และทำให้ทราบถึงความหมายของระดับอารมณ์นั้น ๆ ว่าเป็นอย่างไร สมควรได้รับ

การพัฒนาระดับอารมณ์ต่อไปหรือไม่ ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ครู อาจารย์ ผู้ปกครอง ตลอดจนบุคคลที่เกี่ยวข้องได้นำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นให้มีความเหมาะสมกับวัยต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ผลการศึกษาครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงระดับอารมณ์และเกณฑ์ปกติระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้จะเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาระดับอารมณ์ให้มีความเหมาะสมกับวัยรุ่นต่อไป
2. ผลการศึกษาครั้งนี้ ทำให้ได้เครื่องมือที่สามารถนำไปใช้วัดระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่น ซึ่งจะช่วยให้ทราบถึงระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่น เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นได้อย่างเหมาะสมต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

1. ควรศึกษาระดับอารมณ์และเกณฑ์ปกติระดับอารมณ์กับนักเรียนวัยรุ่นในเขตการศึกษาอื่น ๆ และในกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ
2. ควรศึกษาวิธีการที่สามารถพัฒนาอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นให้มีความเหมาะสมกับวัยต่อไป เช่น การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มและรายบุคคล เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กลอยใจ ทองลุ่ม. (2544). การศึกษาความคิดอยากฆ่าตัวตายของนักเรียนวัยรุ่น. ปรินูณานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กันยา สุวรรณแสง. (2533). การพัฒนาบุคลิกภาพและการปรับตัว. กรุงเทพฯ: บำรุงสาส์นการพิมพ์.
- กัลยาณี แคนยุกต์. (2513). การเปรียบเทียบการคิดหาเหตุผลเชิงตรรกศาสตร์กับการอ่อนไหวไปตามอารมณ์ของเด็กวัยรุ่นในกรุงเทพ. ปรินูณานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กำธร จ่างทอง. (2541). สุขภาพจิตและการพัฒนาตน. นครศรีธรรมราช: ไทม์พริ้นตัง.
- จตุพร ลิมม้นจริง. (2544). จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ฉวีวรรณ สุขพันธ์โพธาราม. (2527). พัฒนาการวัยรุ่นและบทบาทครู. เชียงใหม่: ศูนย์หนังสือเชียงใหม่.
- ชวาล แพรัตกุล. (2516). เทคนิคการวัดผล. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- ชูทิพย์ ปานปรีชา. (2532). หน่วยที่ 9 อารมณ์ ความเครียด และการปรับตัว : เอกสารการสอนชุดวิชา จิตวิทยาทั่วไป หน่วยที่ 8 – 15. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เดโช สวานานนท์. (2514). จิตวิทยาสำหรับครูและผู้อุปการ. พิมพ์ครั้งที่ 4. พระนคร: โอเดียนสโตร์.
- นันทา สุรักษา. (2544). การทดสอบทางจิตวิทยา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญส่ง นิลแก้ว. (2519). การวัดผลทางจิตวิทยา. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เบญจา รักพงษ์. (2542). การเรียนรู้พฤติกรรมทางสังคมของวัยรุ่นในเขตเมือง. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (วิชาการศึกษานอกระบบ). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ปรียา เกตุทัต. (2538). พัฒนาการทางอารมณ์และสังคมของวัยรุ่น : เอกสารการสอนชุดวิชาพัฒนาการวัยรุ่น และการอบรม มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. กรุงเทพฯ: ชวนพิมพ์.
- พรพิมล จันทรพลับ. (2538). พัฒนาการวัยรุ่น. พระนครศรีอยุธยา: วัฒนาพร.
- พรพิมล เจียมนาครินทร์. (2539). พัฒนาการวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: คอมฟอร์ม.
- พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุตย์. (2530). ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรรณิ ชูทัย. (2522). จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: วรภูมิการพิมพ์.
- พวงเพ็ญ เจียมปัญญาธิ. (2522). พัฒนาการทางด้านอารมณ์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- มัญญู ตนะวัฒนา. (2526). จิตวิทยาพัฒนาชีวิต. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- มณฑนา ศิลปพันธ์. (2542). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวทางอารมณ์ของวัยรุ่น : ศึกษาเฉพาะกรณี นักเรียนอาชีวศึกษาเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.(พัฒนสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

- รณฤทธิ์ บุตรแสนคม. (2535). *สุขภาพจิต*. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- รติวรรณ ทับธง. (2543). *วุฒิภาวะทางอารมณ์ของวัยรุ่น*. ภาคนิพนธ์ ศศ.ม.(พัฒนาลังคม). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- รัตนา ศิริพานิช. (2533). *หลักการสร้างแบบสอวัดทางจิตวิทยาและทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ลลิตา ภู่นารุง. (2544). *รูปแบบพฤติกรรมและการแก้ปัญหาคความขัดแย้งในชีวิตสมรสของบิดามารดากับความมั่นคงทางอารมณ์ของบุตรวัยรุ่นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2539). *เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: สุริยาสาน.
- วันวิสาข์ ดำเนินสวัสดิ์. (2544). *ผลของการแสดงอารมณ์และการควบคุมอารมณ์ที่มีต่อการเกิดความรู้สึกเศร้า*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.(จิตวิทยาสังคม). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วาสนา แฉล้มเขตร. (2525). *ผลของการให้คำปรึกษาแบบโรเจอร์ต่อการลดปัญหาทางอารมณ์*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิทยา นาควัชร. (2529). *การอบรมเลี้ยงดูเด็กวัยรุ่น : เอกสารการสอนชุดวิชาพัฒนาการเด็กและการเลี้ยงดูมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช*. กรุงเทพฯ: ชวนพิมพ์.
- วิมล โรจนวีระ. (2513). *การศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ทางสังคมและการปรับตัวระหว่างเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีที่ 7 และมัธยมศึกษาปีที่ 3*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศรัณย์ กอสนาน. (2541). *การศึกษาเปรียบเทียบมิติทางอารมณ์ที่มีต่อสถานภาพการทำงานของเภสัชกรชุมชนในเขตกรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ และนนทบุรี*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.(จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ศรีธรรม ธนะภูมิ. (2535). *พัฒนาการทางอารมณ์และบุคลิกภาพ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2540). *จิตวิทยาการพัฒนาทุกช่วงวัย*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สถิต วงศ์สวรรค์. (2525). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: บารุงสาส์น.
- สมทรง สุวรรณเลิศ. (2514, ธันวาคม). "ปัญหาทางการเรียนในเด็ก," *วารสารจิตวิทยาคลินิก*. 1(2): 1-4.
- สมร ทองดี. (2543). *พฤติกรรมวัยรุ่น*. พิมพ์ครั้งที่ 5. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สมัญญา เสียงใส. (2521). *ความวิตกกังวลและวิธีลดความวิตกกังวลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2531). *รายงานการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว พ.ศ. 2529*. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.

- สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม. (2520). *จิตวิทยาพัฒนาการ*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุชา จันทน์เอม. (2528). *วัยรุ่น*. กรุงเทพฯ: อักษรบัณฑิต.
- สุโท เจริญสุข. (2520). *หลักจิตวิทยาและพัฒนาการมนุษย์*. พระนคร: แพร์พิตยา.
- สุพัตรา สุภาพ. (2539). *ปัญหาสังคม*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- / สุภาพรรณ โคตรจรัส. (2524). *ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการปรับตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(จิตวิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- อัญชลี สุวรรณะ. (2541). *ปัจจัยที่มีผลต่อการปรับตัวทางอารมณ์ของวัยรุ่นในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้ จังหวัดสงขลา*. วิทยานิพนธ์ คศ.ม.(คหกรรมศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- อารี ตันท์เจริญรัตน์. (2540, มกราคม-เมษายน). "อารมณ์และสุขภาพจิต," *ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย นครสวรรค์*. 1(3): 36-53.
- อุมาพร ตรังคสมบัติ. (2544). *สร้าง EQ ให้ลูกคุณ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยและพัฒนาครอบครัว.
- อุษณา เจริญไวย. (2538). *เอกสารคำสอน วิชาจิตวิทยาวัยรุ่น*. เลย: สถาบันราชภัฏเลย.
- เอนกกุล กรัแสง. (2519). *จิตวิทยาทั่วไป*. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Anastasi, A. (1982). *Psychological Testing*. 5th ed. New York: Macmillan Publishing.
- Carlson, J. G., & Hatfield, E. (1992). *Psychology of Emotion*. New York: Holt, Rinehart and Winston.
- Cruise and Others. (1977). *The Ninth Mental Measurements Yearbook*. Nebraska: Bancroft Hall.
- Dworetzky, J. P. (1985). *Psychology*. 4th ed. New York: West Publishing Company.
- "_____". (1999). *Psychology*. 6th ed. New York: West Publishing Company.
- Good, Carter V. (1973). *Dictionary of Education*. 3rd ed. New York: McGraw-Hill.
- Gregory, R. J. (1996). *Psychological Testing*. Boston: Allyn and Bacon.
- Gronlund, Edward N. (1959). *Sociometry in the Classroom*. New York: Harper and Row Publishers.
- Johansson and Webber. (1976). *The Ninth Mental Measurements Yearbook*. Nebraska: Bancroft Hall.
- Kakkar, S. B. (1968, June). "Adjustment and Self-Acceptance," *The Psychological Abstract*. 42(5): 706.
- Kaplan, Louis. (1959). *Mental Health and Human Relation in Education*. New York: Harper and Brothers Publishers.
- Lupton, D. (1998). *The Emotional Self : A Sociocultural Exploration*. London: Sage.
- McQueen, R. A. and Knussen, C. (1999). *Research Methods in Psychology a Practical Introduction*. London: Prentice Hall Europe.

Miner, J. B. (1992). *Industrial-Organizational Psychology*. Singapore: McGraw-Hill.

Murphy, K. R. and Davidshofer, C. O. (1991). *Psychological Testing*. 2nd ed. New Jersey: Prentice
– Hall.

Ringness, Thomas A. (1968). *Mental Health in the School*. New York: Random House Inc.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ
- หนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์
ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์ ดร.พาสนา จุสรัตน์
ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อาจารย์กาญจนา หลวงจอก
ฝ่ายแนะแนว โรงเรียนบางแพปฐมพิทยา จ.ราชบุรี

ที่ ทม 1012/ ๙4 73

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๙ ธันวาคม 2545

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนกุนนทีรุทธARAMวิทยาคม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม และแบบสำรวจ

เนื่องด้วย นางสาวพิชชา ประสพบุญมีชัย นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร” โดยมี ศาสตราจารย์ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และ รองศาสตราจารย์ สมสร วังส้อยน้อย เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขออนุญาตใช้ห้องโสตทัศนศึกษา และขอให้ให้นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 - 3 จำนวน 3 ห้องเรียน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน และแบบสำรวจระดับอารมณ์ ในระหว่างเดือนธันวาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวพิชชา ประสพบุญมีชัย ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

กณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานกณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

โทรสาร. 02-258-4119

ที่ ทม 1012/ 93 79

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

7 ธันวาคม 2545

เรื่อง ขออนุญาตเพื่อการศึกษาวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนราชวินิตมัธยม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม และแบบสำรวจ

เนื่องด้วย นางสาวพิชชา ประสพบุญมีชัย นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร” โดยมี ศาสตราจารย์ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และ รองศาสตราจารย์ สมสรร วงศ์อยู่น้อย เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษา โดยขออนุญาตใช้ห้องโสตทัศนศึกษา และขอให้ให้นักเรียนมัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 1 - 3 จำนวน 3 ห้องเรียน ตอบแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน และแบบสำรวจระดับอารมณ์ ในระหว่างเดือนธันวาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตให้ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวพิชชา ประสพบุญมีชัย ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

โทรสาร. 02-258-4119

ที่ ทบ 1012/ ๙3๕๐

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๗ ธันวาคม 2545

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสังเวช

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม และแบบสำรวจ

เนื่องด้วย นางสาวพิชยา ประสพบุญมีชัย นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร” โดยมี ศาสตราจารย์ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และ รองศาสตราจารย์ สมสรร วงศ์อยู่น้อย เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้ห้องโสตทัศนศึกษา และขอให้ให้นักเรียนมัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 1-3 จำนวน 3 ห้องเรียน ตอบแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน และแบบสำรวจระดับอารมณ์ ในระหว่างเดือนธันวาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวพิชยา ประสพบุญมีชัย ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

โทรสาร. 02-258-4119

ที่ พม 1012/ ๕3๖๘

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๗ ธันวาคม 2545

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม และแบบสำรวจ

เนื่องด้วย นางสาวพิชยา ประสพบุญมีชัย นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร” โดยมี ศาสตราจารย์ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และ รองศาสตราจารย์ สมนรร วังศ์อยู่น้อย เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้ห้องโสตทัศนศึกษา และขอให้ให้นักเรียนมัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 1 - 3 จำนวน 3 ห้องเรียน ตอบแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน และแบบสำรวจระดับอารมณ์ ในระหว่างเดือนธันวาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวพิชยา ประสพบุญมีชัย ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

โทรสาร. 02-258-4119

ที่ ทม 1012/ 10110

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๗ ธันวาคม 2545

เรื่อง ขออนุญาตขอความเห็นชอบเพื่อการศึกษา

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนนนทรีวิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม และแบบสำรวจ

เนื่องด้วย นางสาวพิชชา ประสพบุญมีชัย นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร” โดยมี ศาสตราจารย์ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และ รองศาสตราจารย์ สมสร วังน้อย เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษา โดยขออนุญาตใช้ห้องโสตทัศนศึกษา และขอให้นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 - 3 จำนวน 3 ห้องเรียน ตอบแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน และแบบสำรวจระดับอารมณ์ ในระหว่างเดือนธันวาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตขอความเห็นชอบ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวพิชชา ประสพบุญมีชัย ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภกรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

โทรสาร. 02-258-4119

ที่ ทม 1012/ ๙3๙4

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

7 ธันวาคม 2545

เรื่อง ขออนุญาตเพื่อการศึกษาวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม และแบบสำรวจ

เนื่องด้วย นางสาวพิชยา ประสพบุญมีชัย นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร” โดยมี ศาสตราจารย์ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และ รองศาสตราจารย์ สมสร วังค้อย่น้อย เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษา โดยขออนุญาตใช้ห้องโสตทัศนศึกษา และขอให้ให้นักเรียนมัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 1 - 3 จำนวน 3 ห้องเรียน ตอบแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน และแบบสำรวจระดับอารมณ์ ในระหว่างเดือนธันวาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาต ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวพิชยา ประสพบุญมีชัย ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และ ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

โทรสาร. 02-258-4119

ที่ ทม 1012/ ๗3 ๓ ๔

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๗ ธันวาคม 2545

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม และแบบสำรวจ

เนื่องด้วย นางสาวพิชชา ประสพบุญมีชัย นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร” โดยมี ศาสตราจารย์ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และ รองศาสตราจารย์ สมสรร วงศ์อยู่น้อย เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้ห้องโสตทัศนศึกษา และขอให้ให้นักเรียนมัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 1 - 3 จำนวน 3 ห้องเรียน ตอบแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน และแบบสำรวจระดับอารมณ์ ในระหว่างเดือนธันวาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวพิชชา ประสพบุญมีชัย ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

โทรสาร. 02-258-4119

ที่ ทม 1012/ ๑3๔๖

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๗ ธันวาคม 2545

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบางกะปิ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม และแบบสำรวจ

เนื่องด้วย นางสาวพิชยา ประสพบุญมีชัย นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร” โดยมี ศาสตราจารย์ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และ รองศาสตราจารย์ สมสรร วงศ์อยู่น้อย เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้ห้องโสตทัศนศึกษา และขอให้นักเรียนมัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 1-3 จำนวน 3 ห้องเรียน ตอบแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน และแบบสำรวจระดับอารมณ์ ในระหว่างเดือนธันวาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวพิชยา ประสพบุญมีชัย ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

โทรสาร. 02-258-4119

ที่ ทม 1012/ ๔3๕7

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๗ ธันวาคม 2545

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสุวรรณารามวิทยาคม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม และแบบสำรวจ

เนื่องด้วย นางสาวพิชชา ประสพบุญมีชัย นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร” โดยมี ศาสตราจารย์ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และ รองศาสตราจารย์ สมสรร วงศ์อยู่น้อย เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้ห้องโสตทัศนศึกษา และขอให้นักเรียนมัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 1 - 3 จำนวน 3 ห้องเรียน ตอบแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน และแบบสำรวจระดับอารมณ์ ในระหว่างเดือนธันวาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวพิชชา ประสพบุญมีชัย ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

โทรสาร. 02-258-4119

ที่ ทม 1012/ ๙3๖๖

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๗ ธันวาคม 2545

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดน้อยใน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม และแบบสำรวจ

เนื่องด้วย นางสาวพิชชา ประสพบุญมีชัย นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร” โดยมี ศาสตราจารย์ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และ รองศาสตราจารย์ สมสรร วงศ์อยู่น้อย เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้ห้องโสตทัศนศึกษา และขอให้นักเรียนมัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 1 - 3 จำนวน 3 ห้องเรียน ตอบแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน และแบบสำรวจระดับอารมณ์ ในระหว่างเดือนธันวาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวพิชชา ประสพบุญมีชัย ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

โทรสาร. 02-258-4119

ที่ ทม 1012/ ๔3 ๔๔

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๗ ธันวาคม 2545

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม และแบบสำรวจ

เนื่องด้วย นางสาวพิชชา ประสพบุญมีชัย นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร” โดยมี ศาสตราจารย์ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และ รองศาสตราจารย์ สมสร วังค้อยน้อย เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้ห้องโสตทัศนศึกษา และขอให้ให้นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 - 3 จำนวน 3 ห้องเรียน ตอบแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน และแบบสำรวจระดับอารมณ์ ในระหว่างเดือนธันวาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวพิชชา ประสพบุญมีชัย ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ณภัทรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

โทรสาร. 02-258-4119

ที่ ทม 1012/ ๔3๔๐

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๗ ธันวาคม 2545

เรื่อง ขออนุญาตเพื่อการศึกษาวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดประดู่ในทรงธรรม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม และแบบสำรวจ

เนื่องด้วย นางสาวพิชชา ประสพบุญมีชัย นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร” โดยมี ศาสตราจารย์ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และ รองศาสตราจารย์ สมสรร วงศ์อยู่น้อย เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษา โดยขออนุญาตใช้ห้องโสตทัศนศึกษา และขอให้นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1-3 จำนวน 3 ห้องเรียน คอบแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน และแบบสำรวจระดับอารมณ์ ในระหว่างเดือนธันวาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตให้ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวพิชชา ประสพบุญมีชัย ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ผ่องพรรณ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

โทรสาร. 02-258-4119

ที่ ทม 1012/ ๔3๗1

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๗ ธันวาคม 2545

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนแจรงร้อนวิทยาคม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม และแบบสำรวจ

เนื่องด้วย นางสาวพิชยา ประสพบุญมีชัย นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร” โดยมี ศาสตราจารย์ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และ รองศาสตราจารย์ สมสรร วงศ์อยู่น้อย เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้ห้องโสตทัศนศึกษา และขอให้นักเรียนมัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 1 - 3 จำนวน 3 ห้องเรียน ตอบแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน และแบบสำรวจระดับอารมณ์ ในระหว่างเดือนธันวาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวพิชยา ประสพบุญมีชัย ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

โทรสาร. 02-258-4119

ที่ ทม 1012/๒๕๔๕

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๗ ธันวาคม 2545

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนนวลนรดิศวิทยาคม รัชมังคลาภิเษก

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม และแบบสำรวจ

เนื่องด้วย นางสาวพิชชา ประสพบุญมีชัย นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร” โดยมี ศาสตราจารย์ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และ รองศาสตราจารย์ สมสรร วงศ์อยู่น้อย เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้ห้องโสตทัศนศึกษา และขอให้นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1-3 จำนวน 3 ห้องเรียน ตอบแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน และแบบสำรวจระดับอารมณ์ ในระหว่างเดือนธันวาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวพิชชา ประสพบุญมีชัย ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ณภัทรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

โทรสาร. 02-258-4119

ภาคผนวก ข

คุณภาพเครื่องมือ

ตาราง 75 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสำรวจระดับอารมณ์ในแต่ละด้าน และโดยรวมของนักเรียนวัยรุ่นใน
กรุงเทพมหานคร (N = 100)

แบบสำรวจระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่น	ค่าความเชื่อมั่น
ลักษณะอารมณ์ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไป	.7378
ลักษณะอารมณ์ด้านการยับยั้งชั่งใจ	.4739
ลักษณะอารมณ์ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ	.6933
ลักษณะอารมณ์ด้านการเข้าสังคม	.6950
ลักษณะอารมณ์ด้านความมั่นคงทางอารมณ์	.7728
ลักษณะอารมณ์ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ	.7202
ลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นมิตร	.7606
ลักษณะอารมณ์ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น	.7209
ลักษณะอารมณ์ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล	.6486
ลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นชาย	.6802
แบบสำรวจระดับอารมณ์ทั้งฉบับ	.8797

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามและแบบสำรวจที่ใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. ชั้นปีที่กำลังศึกษา

☐ มัธยมศึกษาปีที่ 1

☐ มัธยมศึกษาปีที่ 2

☐ มัธยมศึกษาปีที่ 3

3. วัน เดือน ปี ที่เกิด

4. หากนักเรียนต้องการทราบผลการทดสอบ กรุณาให้สถานที่ติดต่อไว้ เพื่อจะได้แจ้งผลการตอบให้นักเรียนทราบ

ชื่อ.....นามสกุล.....

โรงเรียน.....

ตอนที่ 2 แบบสำรวจระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่น

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อต่อไปนี้ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหลังข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง
ของนักเรียนมากที่สุดเพียงช่องเดียว โปรดตอบทุกข้อ

ใช่ หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดความรู้สึกของนักเรียน
ไม่ใช่ หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดความรู้สึกของนักเรียน

ข้อ	ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
<u>ด้านที่ 1 ลักษณะอารมณ์ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไป</u>			
1	ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการทำงาน.....		
2	ข้าพเจ้ารับประทานอาหารเสร็จเป็นคนสุดท้าย.....		
3	ข้าพเจ้าชอบทำงานที่ต้องใช้ความเร็ว.....		
4	ข้าพเจ้าจะทำสิ่งต่าง ๆ อยู่ตลอด และก็มีมักจะประสบความสำเร็จในเวลาต่อมา.....		
5	ข้าพเจ้าจะทำงานให้เสร็จก่อนกำหนดส่ง.....		
6	ข้าพเจ้าทำงานด้วยความรอบคอบและใจเย็นมากกว่าเพื่อน ๆ.....		
7	ข้าพเจ้าพร้อมทำงานอยู่ตลอดเวลา.....		
8	คนส่วนใหญ่คิดว่าข้าพเจ้าเป็นคนที่มีความกระตือรือร้น.....		
9	ข้าพเจ้าเป็นคนคล่องแคล่ว ว่องไว.....		
10	ข้าพเจ้าเป็นคนแข็งแรง กระฉับกระเฉง และกระปรี้กระเปร่า.....		
11	ข้าพเจ้าไม่มีพลังที่จะทำงานให้มากเท่ากับคนอื่น.....		
12	ข้าพเจ้าสามารถทำงานได้หลายชั่วโมง โดยไม่รู้สึกเหน็ดเหนื่อย.....		
13	ข้าพเจ้าพูดช้ากว่าคนอื่น.....		
14	ข้าพเจ้าทำโน่น ทำนี่อยู่ตลอดเวลา.....		
15	ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นน้อยกว่าคนอื่น ๆ.....		
16	ข้าพเจ้าทำทุกอย่างเสร็จได้ในเวลาอันรวดเร็ว.....		
17	ไม่ว่าข้าพเจ้าจะทำงานหรือเล่น คนอื่นก็ตามไม่ทัน.....		
18	ข้าพเจ้าไม่ชอบทำงานแบบเร่งรีบ.....		
19	ข้าพเจ้าทำงานอย่างช้า ๆ และสุขุมรอบคอบ.....		
20	ข้าพเจ้าสามารถทำงานหลายอย่างให้เสร็จได้ในเวลาอันสั้น.....		
21	ข้าพเจ้าวิ่งขึ้นบันไดที่ละ 2 ขั้น.....		
22	คนอื่น ๆ รู้สึกแปลกใจกับผลงานของข้าพเจ้าที่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ.....		
23	ใคร ๆ ก็บอกว่าข้าพเจ้าเป็นคนที่มีชีวิตชีวา.....		
<u>ด้านที่ 2 ลักษณะอารมณ์ด้านการยับยั้งชั่งใจ</u>			
24	ข้าพเจ้าวางแผนในการทำงานก่อนจะลงมือทำ.....		
25	การได้ไปงานเลี้ยงสังสรรค์ ทำให้ข้าพเจ้ามีชีวิตชีวา.....		

ข้อ	ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
	<u>ด้านที่ 2 ลักษณะอารมณ์ด้านการยับยั้งชั่งใจ (ต่อ)</u>		
26	ข้าพเจ้าจะหยุดคิดถึงสิ่งต่าง ๆ ก่อนที่จะลงมือกระทำ.....		
27	ข้าพเจ้าชอบทำงานที่มีความละเอียดอ่อน และต้องใช้สมาธิ.....		
28	ข้าพเจ้าจริงจังกับชีวิต.....		
29	ข้าพเจ้าชอบแสวงหาความตื่นเต้นเสมอ.....		
30	ข้าพเจ้าล้มเลิกความตั้งใจได้โดยง่าย.....		
31	ข้าพเจ้าไม่เข้าใจในความหวังใจของผู้อื่น.....		
32	เพื่อน ๆ หลายคนคิดว่าข้าพเจ้าจริงจังกับการเรียน.....		
33	ข้าพเจ้าตัดสินใจได้อย่างรวดเร็ว.....		
34	ข้าพเจ้าเป็นคนโชคดีและมีความสุขคนหนึ่ง.....		
35	ข้าพเจ้ากังวลเกี่ยวกับอนาคตของตนเอง.....		
36	ข้าพเจ้าจะทบทวนความคิดและความรู้สึกของตนเองเสมอ.....		
37	ข้าพเจ้าไม่เข้าใจว่าทำไมบางคนไม่กังวลเกี่ยวกับอนาคตของตนเอง.....		
38	ข้าพเจ้าสามารถฟังการสอนของอาจารย์ได้โดยไม่รู้สึกกระวนกระวายใจ.....		
39	ข้าพเจ้าหนีเรียนบ่อยเกินไป.....		
40	ข้าพเจ้าชอบพาลหาเรื่องคนอื่นในเวลาเล่นเกม.....		
41	ข้าพเจ้าจะทำงานต่อไปจนเสร็จ ถึงแม้ว่าได้เวลาเลิกงานแล้ว.....		
42	ข้าพเจ้าเกือบพลาดโอกาสแห่งความสำเร็จในชีวิต เช่น เกือบเรียนหนังสือไม่จบ.....		
43	ข้าพเจ้าไม่สนใจสิ่งรอบข้าง.....		
44	ข้าพเจ้าชอบเล่นการพนันถึงแม้จะไม่มีเงิน.....		
	<u>ด้านที่ 3 ลักษณะอารมณ์ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ</u>		
45	ข้าพเจ้าได้รับเลือกให้เป็นหัวหน้ากลุ่มมากกว่า 1 ครั้ง.....		
46	ข้าพเจ้าลงเลที่จะนำสินค้าที่มีค่าหนีไปเปลี่ยน.....		
47	ข้าพเจ้าจะไม่แนะนำตัวเองกับใครก่อน.....		
48	ถ้าข้าพเจ้ามีแนวคิดที่ตรงข้ามกับที่อาจารย์สอน ข้าพเจ้าจะบอกให้บางคนทราบในขณะนั้น หรือ หลังเลิกเรียน.....		
49	ข้าพเจ้าจะไม่ต่อรองราคาเวลาซื้อของ.....		
50	ข้าพเจ้าไม่กล้าออกความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ไม่ยุติธรรม.....		
51	ข้าพเจ้าสามารถสมัครไปเรียนพิเศษด้วยตนเองได้.....		
52	ข้าพเจ้ากลัวการพูดหน้าเสาธง.....		
53	ข้าพเจ้าไม่กล้าขอรับบริจาคเงินจากผู้อื่น แม้ว่าจะมีเหตุผลสมควรก็ตาม.....		
54	ตอนเป็นเด็ก เพื่อน ๆ ให้ข้าพเจ้าเป็นหัวหน้ากลุ่ม.....		
55	ถ้ามีคนมาแข่งคิว ข้าพเจ้าจะบอกเขาทันที.....		
56	ข้าพเจ้าสามารถแก้ไขปัญหาลเฉพาะหน้าได้ดี.....		
57	เมื่อมีอุบัติเหตุเกิดขึ้น ข้าพเจ้าก็พร้อมให้ความช่วยเหลือ.....		
58	ข้าพเจ้าสามารถทำงานที่น่าเบื่อให้มีชีวิตชีวาได้.....		
59	แม้ว่าอาหารที่สั่งมาจะสกปรก ข้าพเจ้าก็ไม่ต่อว่าคนขาย.....		
60	เมื่อพบคนถูกใจที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน ข้าพเจ้าก็จะพยายามทำความรู้จักกับคน ๆ นั้น.....		

ข้อ	ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
	<u>ด้านที่ 3 ลักษณะอารมณ์ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ (ต่อ)</u>		
61	ข้าพเจ้าจะพุดคัตค้านในสิ่งที่แน่ใจว่าไม่ถูกต้อง.....		
62	เมื่อข้าพเจ้ารู้สึกคุ้นกับใครสักคนในที่สาธารณะ ข้าพเจ้าจะถามเขาว่าเคยพบกันมาก่อนไหม.....		
63	ข้าพเจ้ารู้สึกกังวลเวลาอยู่ต่อหน้าบุคคลสำคัญ ๑.....		
64	ข้าพเจ้านึกหาคำขอโทษที่ดีได้ทันทีที่ต้องการ.....		
65	ข้าพเจ้ามีความรับผิดชอบอย่างเสมอต้นเสมอปลาย.....		
66	มันยากที่จะไล่ให้พนักงานขายประกันไปให้พ้น ๑ ทั้งที่ข้าพเจ้าก็ไม่อยากฟังหรือไม่มีเวลาให้.....		
67	ข้าพเจ้าชอบพุดต่อหน้าสาธารณะชน.....		
68	หากพบว่ามีคนพุดถึงข้าพเจ้าในทางที่ไม่ดี ข้าพเจ้าจะคุยกับเขาทันทีที่ทำได้.....		
	<u>ด้านที่ 4 ลักษณะอารมณ์ด้านการเข้าสังคม</u>		
69	ข้าพเจ้าชอบทำให้ผู้อื่นสนุกสนาน.....		
70	ข้าพเจ้าสามารถคุยกับคนที่ไม่รู้จักได้โดยง่าย.....		
71	เมื่อข้าพเจ้าอยู่ท่ามกลางคนบางคนที่ยังไม่รู้จัก ข้าพเจ้าก็จะรอให้ใครสักคนมาแนะนำให้ข้าพเจ้ารู้จักกับคน ๆ นั้น.....		
72	เป็นเรื่องยากสำหรับข้าพเจ้าที่จะพุดคุยเรื่องทั่ว ๆ ไปกับคนอื่นที่ไม่คุ้นเคย.....		
73	ข้าพเจ้าสนุกกับการได้รู้จักกับผู้คน.....		
74	ข้าพเจ้าชอบจัดงานเลี้ยงสังสรรค์.....		
75	ข้าพเจ้าสามารถทำความรู้จักกับเพื่อนใหม่ได้โดยง่าย.....		
76	ข้าพเจ้าเป็นคนมีมนุษยสัมพันธ์ และมีเพื่อนมาก.....		
77	บางครั้งข้าพเจ้าก็หลีกเลี่ยงที่จะติดต่อกับคนอื่น เพราะกลัวที่จะพุดหรือทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง.....		
78	ข้าพเจ้าไม่มีความสุข หากไม่ได้ติดต่อกับคนอื่น.....		
79	ข้าพเจ้าชอบคบแต่เพื่อนเพศเดียวกัน.....		
80	หลังจากข้าพเจ้าได้รับการแนะนำให้รู้จักกับคนบางคนแล้ว ข้าพเจ้าก็คิดไม่ออกว่าจะพุดอะไรเพื่อให้การสนทนาเป็นไปด้วยดี.....		
81	ข้าพเจ้ารู้สึกยุ่งยากใจที่จะทำความรู้จักกับเพื่อนใหม่.....		
82	ข้าพเจ้าชอบเป็นสมาชิกในชมรมต่าง ๆ.....		
83	ข้าพเจ้าชอบเขียนจดหมายไปสมัครงานมากกว่าจะไปรับการสัมภาษณ์.....		
84	ข้าพเจ้ามีเพื่อนสนิท 2 – 3 คน.....		
85	ข้าพเจ้าไม่ชอบที่ตัวเองเป็นคนขี้อาย.....		
86	ข้าพเจ้ามีชีวิตที่รื่นเริงเฮฮาอยู่เสมอ.....		
87	ข้าพเจ้าชอบเล่ามากกว่าเขียนเรื่องราวของตนเองให้คนอื่นทราบ.....		
88	ข้าพเจ้ามีเพื่อน 2 – 3 คนที่สามารถไปไหนมาไหนด้วยกันอย่างมีความสุข.....		
89	ข้าพเจ้าชอบทำงานคนเดียว.....		
90	คนส่วนใหญ่คิดว่าข้าพเจ้าเป็นคนชอบเข้าสังคม.....		
91	เพื่อน ๆ มักพุดว่า ข้าพเจ้าเป็นคนที่เข้าใจยาก.....		
92	เพราะความขี้อายของข้าพเจ้า ทำให้สิ่งเลวที่มันติดกับใครสักคน.....		
93	ข้าพเจ้าชอบฟังมากกว่าพุด.....		
94	ข้าพเจ้าชอบที่จะอยู่กับผู้คน.....		

ข้อ	ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
	<u>ด้านที่ 4 ลักษณะอารมณ์ด้านการเข้าสังคม (ต่อ)</u>		
95	เพื่อน ๆ มีความสุขและสนุกสนานเวลาอยู่กับข้าพเจ้า.....		
96	เพราะความขี้อายของข้าพเจ้า ทำให้ไม่ค่อยมีใครรู้จักข้าพเจ้า.....		
	<u>ด้านที่ 5 ลักษณะอารมณ์ด้านความมั่นคงทางอารมณ์</u>		
97	ความสนใจของข้าพเจ้าเปลี่ยนแปลงง่าย เดียวก็สนใจเรื่องนั้น เดียวก็สนใจเรื่องนี้.....		
98	บางครั้งข้าพเจ้าก็รู้สึกสนุกสนาน บางครั้งก็รู้สึกเบื่อหน่าย.....		
99	บางครั้งข้าพเจ้ารู้สึกไม่สบายใจ โดยไม่มีเหตุผล.....		
100	ข้าพเจ้าไม่ค่อยคิดมากกับความผิดพลาดที่เคยเกิดขึ้น.....		
101	บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้านอนไม่หลับ เพราะเก็บเรื่องต่าง ๆ มาคิด.....		
102	ข้าพเจ้าไม่ตื่นเต้นกับอะไรง่าย ๆ.....		
103	ข้าพเจ้ามองอนาคตของตนเองในแง่ดีเสมอ.....		
104	บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตัวเองเป็นคนขี้บ่น.....		
105	บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้ารู้สึกผิด โดยไม่มีสาเหตุ.....		
106	ข้าพเจ้าชอบผีนกลางวัน.....		
107	อารมณ์ของข้าพเจ้าเปลี่ยนแปลงง่าย บางครั้งมีสาเหตุ บางครั้งก็ไม่มีสาเหตุ.....		
108	มีหลายครั้งที่อนาคตของข้าพเจ้าดูเหมือนจะมีดมนไปหมด.....		
109	ข้าพเจ้าเข้มแข็งและรู้สึกในทางที่ดีอยู่เสมอ.....		
110	ข้าพเจ้ารู้สึกโดดเดี่ยว เดียวดาย ถึงแม้จะอยู่ท่ามกลางผู้คนมากมาย.....		
111	บ่อยครั้งอารมณ์ของข้าพเจ้าเปลี่ยนจากสุขเป็นทุกข์ หรือทุกข์เป็นสุข โดยข้าพเจ้าก็ไม่รู้ว่า เป็นเพราะเหตุใด.....		
112	บางครั้งข้าพเจ้าก็ดูเรื่อย ๆ เฉื่อย ๆ บางครั้งก็ดูคล่องแคล่ว ว่องไว.....		
113	บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้ารู้สึกห่อเหี่ยวใจ.....		
114	ข้าพเจ้าจะคิดใคร่ครวญ เพื่อมิให้เกิดความผิดพลาดซ้ำสอง.....		
115	ข้าพเจ้าเป็นคนที่มั่นใจ.....		
116	ทั้ง ๆ ที่ข้าพเจ้ามีปัญหา ข้าพเจ้าก็ยังยิ้มได้.....		
117	ความผิดพลาดต่าง ๆ มีผลกระทบต่อข้าพเจ้าเพียงเล็กน้อย.....		
118	บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้าวิตกกังวล ข้าพเจ้าจะนอนไม่หลับ.....		
119	คนรอบข้างทำให้อารมณ์ของข้าพเจ้าเปลี่ยนแปลงได้ง่าย.....		
120	แม้ในสถานการณ์ที่น่าตื่นเต้น ข้าพเจ้าก็ยังเป็นคนสุขุมรอบคอบ.....		
121	บางครั้งข้าพเจ้ารู้สึกหงอยเหงา และรู้สึกอ่อนเปลี้ยเพลียแรง โดยไม่มีเหตุผล.....		
122	ข้าพเจ้าไม่กังวลกับโชคร้ายที่เกิดขึ้น.....		
	<u>ด้านที่ 6 ลักษณะอารมณ์ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ</u>		
123	ข้าพเจ้าให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่มอย่างเต็มที่.....		
124	คนอื่นชอบพูดถึงข้าพเจ้าลับหลัง.....		
125	คนอื่นมักโทษในสิ่งที่ข้าพเจ้าไม่ได้ทำ.....		
126	ข้าพเจ้าจะรู้สึกเบื่อหน่าย เวลาใครพูดคุยกันในเรื่องที่ข้าพเจ้าไม่สนใจ.....		
127	ข้าพเจ้าอารมณ์เสื่อง่าย.....		

ข้อ	ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
	<u>ด้านที่ 6 ลักษณะอารมณ์ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ (ต่อ)</u>		
128	บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณลักษณะเด่นของผู้แสดงในภาพยนตร์หรือในบทละครมีลักษณะคล้ายตัวข้าพเจ้า.....		
129	ข้าพเจ้ามักจะทำอะไรผิดซ้ำแล้วซ้ำอีก.....		
130	ข้าพเจ้าใช้เวลาส่วนใหญ่คิดถึงเรื่องของตนเอง.....		
131	ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นเกี่ยวข้องกับข้าพเจ้าไม่มากนัก.....		
132	บางคนสนใจพูดหรือทำสิ่งต่าง ๆ ที่ทำให้ข้าพเจ้ารำคาญใจ.....		
133	มีหลายสิ่งหลายอย่างที่ข้าพเจ้าคิดว่าไม่น่าทำ เพราะการทำให้เหล่านั้นไม่ดีพอสำหรับข้าพเจ้า.....		
134	ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามีใครบางคนแอบแข่งขันกับข้าพเจ้า.....		
135	บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้าต้องการคำแนะนำจากผู้อื่น.....		
136	การที่จะทำให้ข้าพเจ้าเสียใจนั้นเป็นเรื่องยากมาก.....		
137	ข้าพเจ้ารู้สึกอึดอัดใจ ที่มีใครบางคนคอยสนใจว่าข้าพเจ้าคิดอะไร หรือทำอะไร.....		
138	บ่อยครั้งที่คนอื่นชอบแสวงหาผลประโยชน์จากสิ่งที่ข้าพเจ้าทำ.....		
139	บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคนที่อยู่ด้วยก้าวร้าวความเป็นส่วนตัวของข้าพเจ้า.....		
140	บางวันทุกสิ่งทุกอย่างดูจะผิดไปหมดสำหรับข้าพเจ้า.....		
141	บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้าระบายความในใจกับผู้อื่น.....		
142	ข้าพเจ้ารู้ว่าตนเองได้ทำคุณความดีอะไรไว้บ้าง.....		
143	คนอื่นชอบวิพากษ์วิจารณ์ข้าพเจ้าอย่างไม่ยุติธรรม.....		
144	เป็นเรื่องยากที่จะไปสนใจปัญหาของคนอื่น เพราะข้าพเจ้าก็มีปัญหาส่วนตัวมากมาย.....		
145	เมื่อข้าพเจ้าทำของหาย ข้าพเจ้าจะระแวงคนรอบข้าง.....		
146	หลายครั้งดูเหมือนว่าทุกคนจะเป็นศัตรูกับข้าพเจ้า.....		
	<u>ด้านที่ 7 ลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นมิตร</u>		
147	อะไรก็ตามที่ข้าพเจ้าต้องการ ข้าพเจ้าจะหามาให้ได้.....		
148	เงินสำคัญที่สุด เพราะทำให้ข้าพเจ้ามีอำนาจ.....		
149	ในการแข่งขัน ข้าพเจ้าไม่ยอมเป็นผู้แพ้.....		
150	ข้าพเจ้าชอบเถียง ไม่ว่าเรื่องเล็ก หรือเรื่องใหญ่.....		
151	ข้าพเจ้ารู้ว่าคนบางคนจะต้องทำอะไรถึงจะดีสำหรับตัวเขา.....		
152	ข้าพเจ้าไม่พอใจ หากเพื่อนหรือคนในครอบครัวมาออกคำสั่งกับข้าพเจ้า.....		
153	บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้าบอกให้คนที่สอดรู้สอดเห็นเรื่องของคนอื่น ให้สนใจเรื่องของตนเองบ้าง.....		
154	ข้าพเจ้าจะทำในสิ่งที่ตรงกันข้ามหากถูกบังคับ.....		
155	บางคนหยาบคายมาก จนข้าพเจ้าอยากให้เขาอยู่เงียบ ๆ หรือไล่เขาไปให้พ้น.....		
156	ข้าพเจ้าจะต่อสู้หรือโต้เถียง เพื่อปกป้องเพื่อนหรือสมาชิกในครอบครัว.....		
157	ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจหากมีคนทำตามในสิ่งที่ข้าพเจ้าบอก.....		
158	ข้าพเจ้ากลัวเถียงกับอาจารย์.....		
159	ในการแข่งขัน ข้าพเจ้าอยากเห็นคนที่เล่นซ้โกงเป็นฝ่ายแพ้.....		
160	ใครก็ตามที่พยายามจะฝ่าฝืนกฎของข้าพเจ้า คน ๆ นั้นจะต้องมีปัญหากับข้าพเจ้า.....		
161	เวลาข้าพเจ้าไม่พอใจการกระทำของคนอื่น ข้าพเจ้าจะบอกเขาทันที.....		
162	ข้าพเจ้าอยากเห็นคนบางคนติดคุก.....		

ข้อ	ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
	<u>ด้านที่ 7 ลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นมิตร (ต่อ)</u>		
163	ข้าพเจ้าจะมีความสุข ถ้าหากงานที่ได้รับมอบหมายไม่เสร็จตามที่ข้าพเจ้าต้องการ.....		
164	ข้าพเจ้าพยายามทำให้เรื่องอะไรก็ตามที่นำเบื่อเป็นสิ่งที่น่าตื่นเต้นมากยิ่งขึ้น.....		
165	ข้าพเจ้าอยากมีเงินหรืออำนาจเพื่อให้คนบางคนประทับใจ.....		
166	ความคิดของคนส่วนใหญ่ไม่ได้เรื่อง.....		
167	ข้าพเจ้าจะรำคาญใจหากมีคนมาบอกในสิ่งที่ควรจะทำ.....		
168	ข้าพเจ้าอดใจที่เห็นบางคนทำงานแบบขอไปที.....		
169	ข้าพเจ้ารู้สึกหงุดหงิดกับการกระทำของคนบางคน.....		
170	ถึงแม้คนอื่นจะเจริญก้าวหน้าไปแล้ว แต่เขายังต้องพึ่งข้าพเจ้าอยู่.....		
	<u>ด้านที่ 8 ลักษณะอารมณ์ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น</u>		
171	ข้าพเจ้าชอบใช้เวลาตอนเย็นอ่านหนังสือที่บ้านมากกว่าไปเที่ยวกับเพื่อน.....		
172	ข้าพเจ้าพยายามที่จะค้นหาว่าเพราะเหตุใดคนบางคนถึงมีแรงบันดาลใจที่จะทำสิ่งนั้นสิ่งนี้.....		
173	ข้าพเจ้าชอบทำงานที่ต้องใช้ความละเอียดละอ่อน.....		
174	ข้าพเจ้าประเมินการกระทำที่ผ่านมาของตัวเอง.....		
175	ข้าพเจ้ามีแนวโน้มที่จะใช้เหตุและผลในการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ.....		
176	ข้าพเจ้าชอบแสดงความคิดเห็นในเรื่องของการใช้ชีวิตกับเพื่อน ๆ.....		
177	ข้าพเจ้าอยากรู้ว่าทำไมคนบางคนถึงแสดงกิริยาอาการอย่างนั้น.....		
178	ข้าพเจ้าชอบคิดแก้ปัญหาที่ยุ่งยากสลับซับซ้อน.....		
179	ข้าพเจ้าใช้เวลาในการคิดไตร่ตรองเรื่องต่าง ๆ.....		
180	ข้าพเจ้าสนใจการกระทำของผู้อื่น.....		
181	ข้าพเจ้าพร้อมที่จะปรับปรุงตนเองอยู่เสมอ.....		
182	เวลาคนอื่นพูดกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าพยายามคิดตามไปด้วย.....		
183	ข้าพเจ้าให้ความสนใจเกี่ยวกับคุณธรรมที่คนในวัยเดียวกับข้าพเจ้าพึงมี.....		
184	ข้าพเจ้าชอบคิดทบทวนเกี่ยวกับเรื่องราวในอดีต.....		
185	ข้าพเจ้าชอบวิเคราะห์ความคิดและความรู้สึกของตนเอง.....		
186	ข้าพเจ้าเป็นคนชอบใช้ความคิด.....		
187	บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้ามองดูคนอื่นว่ามีปฏิกริยาอย่างไรต่อการพูดและการกระทำของข้าพเจ้า.....		
188	ข้าพเจ้ามักจะใคร่ครวญทบทวนความรู้สึกนึกคิดของตนเอง เพราะทำให้ข้าพเจ้าได้วิเคราะห์ตนเอง.....		
189	ข้าพเจ้าสงสัยเสมอว่า คนเรามีชีวิตอยู่เพื่ออะไร และในอนาคตชีวิตจะเป็นอย่างไร.....		
190	ข้าพเจ้าชอบคิดอะไรไปเรื่อย ๆ ตามลำพัง.....		
191	ข้าพเจ้าครุ่นคิดเสมอว่า อะไรทำให้คนเรามีพฤติกรรมเช่นนั้น.....		
	<u>ด้านที่ 9 ลักษณะอารมณ์ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล</u>		
192	ข้าพเจ้าอยากเปลี่ยนแปลงหลายสิ่งหลายอย่างในตัวมนุษย์.....		
193	เจ้าหน้าที่ของรัฐส่วนมากจะคำนึงถึงประโยชน์ที่ประชาชนพึงได้รับ.....		
194	คนส่วนใหญ่ไม่ฉลาด.....		
195	คนส่วนใหญ่ต่างรับผิดชอบงานในหน้าที่ แม้ว่าจะไม่มีใครคอยติดตามเฝ้าดู.....		
196	คนส่วนใหญ่รู้ว่าต้องทำอะไรบ้าง โดยไม่ต้องมีใครบอก.....		

ข้อ	ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
	<u>ด้านที่ 9 ลักษณะอารมณืด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล (ต่อ)</u>		
197	คนส่วนใหญ่ควรจะทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อตนเอง และช่วยเหลือสังคมให้เท่า ๆ กัน.....		
198	คนส่วนใหญ่ขี้ขลาด.....		
199	น้อยคนนักที่จะทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อสังคม.....		
200	คนส่วนใหญ่ทำงานด้วยความซื่อสัตย์.....		
201	มีกฎหมายหลายฉบับที่ไม่มีความเป็นธรรม.....		
202	คนส่วนใหญ่เรียนรู้อะไรได้เร็ว เพื่อจะได้ไม่เกิดความผิดพลาดซ้ำสอง.....		
203	สิ่งดี ๆ ที่ข้าพเจ้าได้รับมานั้น เป็นสิ่งที่สมควรจะได้.....		
204	ข้าพเจ้ารู้ว่า คนที่ไม่น่าไว้วางใจนั้นมีน้อยมาก.....		
205	คนส่วนใหญ่ชอบทำตามคนอื่น.....		
206	โดยทั่วไป คนเราจะช่วยเหลือกัน โดยไม่เกี่ยงงานกัน.....		
207	ข้าพเจ้ายังมีโชคดียู่บ้าง.....		
208	คนบางคนให้ความสนใจในตัวข้าพเจ้ามากเกินไป.....		
209	คนส่วนใหญ่ไม่จริงใจ.....		
210	ระบบการศึกษาในปัจจุบันมีประสิทธิภาพดีแล้ว.....		
211	ปัจจุบันคนเรามีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จได้เหมือนคนสมัยก่อน.....		
212	คนส่วนใหญ่เป็นผู้รับมากกว่าผู้ให้.....		
213	ถึงแม้คนเราจะยากจน แต่ก็เป็นคนสุจริตได้.....		
214	ข้าพเจ้าคิดว่าคนส่วนใหญ่พูดโกหกอยู่เสมอ.....		
215	คนเกือบทุกคนพยายามทำในสิ่งที่ถูกต้อง.....		
	<u>ด้านที่ 10 ลักษณะอารมณืด้านความเป็นชาย</u>		
216	ข้าพเจ้าอยากเข้าป่าล่าสัตว์.....		
217	ข้าพเจ้ากลัวเลือด.....		
218	ข้าพเจ้ารู้สึกเศร้าใจเมื่อเห็นนกปีกหัก.....		
219	เวลาเจอซู ข้าพเจ้าจะไม่ร้องตะโกน.....		
220	ข้าพเจ้าอยากจะร้องไห้ หากถูกพ่อแม่ หรืออาจารย์ตำหนิ.....		
221	ข้าพเจ้ารู้สึกขะเขย่ง หากมีแมลงหรือหนอนมาคลานบนตัวข้าพเจ้า.....		
222	ข้าพเจ้าไม่ชอบให้มือสปรก.....		
223	ข้าพเจ้าชอบอ่านเรื่องราวที่เกี่ยวกับความรักและความเพ้อฝัน.....		
224	ข้าพเจ้าให้ความสนใจกับการแต่งกายเพียงเล็กน้อย.....		
225	ข้าพเจ้าอยากเป็นเจ้าหน้าที่ป่าไม้มากกว่านักออกแบบเสื้อผ้า.....		
226	ข้าพเจ้าไม่ชอบคำพูดหยาบคาย.....		
227	ข้าพเจ้าชอบเป็นนักตกแต่งกายในมากกว่าวิศวกรออกแบบอาคาร.....		
228	ข้าพเจ้ารู้สึกแย่มากหากมีคนไม่ชอบการแต่งกายของข้าพเจ้า.....		
229	ข้าพเจ้าชอบไปดูกีฬามากกว่าไปเดินร่ำ.....		
230	ข้าพเจ้าไม่ชอบให้เล็บสปรก.....		
231	ข้าพเจ้ารู้สึกเศร้าใจเมื่อเห็นสัตว์ถูกทำร้าย.....		
232	ข้าพเจ้าสามารถถือปืนได้ โดยไม่ตื่นเต้นหรือกระวนกระวายใจ.....		

ข้อ	ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
	<u>ด้านที่ 10 ลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นชาย (ต่อ)</u>		
233	ข้าพเจ้าร้องไห้ง่าย.....		
234	เวลาเห็นแมลงตัวโต ๆ ข้าพเจ้ารู้สึกขนลุก.....		
235	ข้าพเจ้าอยากเป็นวิศวกรที่ทำงานเกี่ยวกับการก่อสร้างมากกว่าเป็นพยาบาล.....		
236	ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจเมื่อเห็นปลาถูกเกี่ยวด้วยเบ็ด.....		
237	ข้าพเจ้าพร้อมที่จะเสี่ยงเพียงลำพังในสถานการณ์ที่ยังไม่รู้ว่าผลจะออกมาเป็นอย่างไร.....		
238	ข้าพเจ้าอยากเป็นคนงานเหมืองแร่ มากกว่าเป็นคนขายดอกไม้.....		
239	ข้าพเจ้าไม่ชอบกลิ่นเหม็นและกลิ่นตัว.....		
240	ข้าพเจ้าไม่ชอบผู้ชายที่ไม่โกนหนวด.....		
241	ข้าพเจ้าชอบฉากในละครที่มีการแสดงความรัก.....		
242	ข้าพเจ้าเป็นคนอ่อนไหวง่าย.....		

***** ขอขอบคุณในความร่วมมือ *****

ภาคผนวก ง

เกณฑ์ปกติระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเกณฑ์ปกติ
เพศ และเกณฑ์ปกติอายุ

เกณฑ์ปกติระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เกณฑ์ปกติเพศ และเกณฑ์ปกติอายุ

วิธีการสร้างเกณฑ์ปกติ

1. แปลงคะแนนผลการวัดระดับอารมณ์ให้เป็นเปอร์เซ็นต์ไทล์
2. แปลงคะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์เป็นคะแนนที่ด้วยตารางแปลงคะแนน
3. แปลงคะแนนที่เป็นคะแนนที่ปกติโดยการเขียนกราฟจากคู่อันดับระหว่างคะแนนผลการวัดระดับอารมณ์กับคะแนนที่ จากนั้นลากเส้นตรงให้ผ่านคะแนนที่ 50 และผ่านจุดกราฟต่าง ๆ ที่มีอยู่ให้มากที่สุด

เกณฑ์การแปลความหมายแบบสำรวจระดับอารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่น ดังนี้

ค่าคะแนนที่ปกติ	การแปลความหมาย
คะแนนที่ปกติ ตั้งแต่ 34 ลงมา	มีระดับอารมณ์ต่ำ
คะแนนที่ปกติ ตั้งแต่ 35 – 44	มีระดับอารมณ์ต่ำกว่าปานกลาง
คะแนนที่ปกติ ตั้งแต่ 45 – 54	มีระดับอารมณ์ปานกลาง
คะแนนที่ปกติ ตั้งแต่ 55 – 64	มีระดับอารมณ์ค่อนข้างสูง
คะแนนที่ปกติ ตั้งแต่ 65 ขึ้นไป	มีระดับอารมณ์สูง

1. ตารางเทียบคะแนนดิบระดับอารมณ์เป็นคะแนนที่ปกติของนักเรียนวัยรุ่นใน
กรุงเทพมหานคร ตารางที่ 76

ตาราง 76 คะแนน และคะแนนที่ปกติ ของลักษณะอารมณ์ในแต่ละด้าน และโดยรวมของนักเรียนวัยรุ่น
ในกรุงเทพมหานคร (n = 1,640)

คะแนน	คะแนนที่ปกติ	คะแนน	คะแนนที่ปกติ
ลักษณะอารมณ์ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไป		ลักษณะอารมณ์ด้านการยับยั้งชั่งใจ	
0	20	0	21
1	20	1	21
2	20	2	21
3	20	3	21
4	23	4	21
5	26	5	21
6	29	6	25
7	32	7	29
8	39	8	32
9	43	9	36
10	45	10	40
11	48	11	43
12	50	12	47
13	54	13	50
14	57	14	54
15	60	15	58
16	63	16	62
17	67	17	65
18	70	18	69
19	73	19	73
20	76	20	76
21	79	21	80
22	82		
23	82		

ตาราง 76 (ต่อ)

คะแนน	คะแนนที่ปกติ	คะแนน	คะแนนที่ปกติ
ลักษณะอาการด้านการเป็นผู้มีอำนาจ		ลักษณะอาการด้านการเข้าสังคม	
0	22	0	20
1	22	1	20
2	22	2	20
3	22	3	20
4	24	4	22
5	27	5	25
6	30	6	27
7	33	7	29
8	36	8	32
9	39	9	34
10	42	10	36
11	45	11	39
12	47	12	41
13	50	13	43
14	53	14	45
15	56	15	48
16	59	16	50
17	62	17	52
18	65	18	55
19	67	19	57
20	70	20	59
21	73	21	62
22	76	22	64
23	79	23	66
24	82	24	69
		25	71
		26	73
		27	76
		28	78

ตาราง 76 (ต่อ)

คะแนน	คะแนนที่ปกติ	คะแนน	คะแนนที่ปกติ
ลักษณะอารมณ์ด้านความมั่นคงทางอารมณ์		ลักษณะอารมณ์ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ	
0	20	0	22
1	20	1	25
2	23	2	28
3	25	3	30
4	28	4	33
5	31	5	35
6	33	6	38
7	36	7	40
8	38	8	43
9	41	9	45
10	43	10	48
11	46	11	50
12	48	12	53
13	50	13	56
14	53	14	58
15	56	15	61
16	58	16	63
17	61	17	66
18	63	18	69
19	66	19	71
20	69	20	74
21	71	21	76
22	74	22	79
23	76	23	82
24	79	24	82
25	81		
26	81		

ตาราง 76 (ต่อ)

คะแนน	คะแนนที่ปกติ	คะแนน	คะแนนที่ปกติ
ลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นมิตร		ลักษณะอารมณ์ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น	
0	24	0	20
1	27	1	20
2	29	2	20
3	32	3	23
4	34	4	25
5	37	5	27
6	39	6	30
7	42	7	32
8	44	8	35
9	46	9	37
10	48	10	39
11	50	11	41
12	53	12	43
13	56	13	46
14	59	14	47
15	62	15	50
16	64	16	53
17	67	17	56
18	69	18	58
19	72	19	61
20	74	20	63
21	77	21	65
22	79		
23	82		
24	82		

ตาราง 76 (ต่อ)

คะแนน	คะแนนที่ปกติ	คะแนน	คะแนนที่ปกติ
ลักษณะอารมณ์ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล		ลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นชาย	
0	21	0	21
1	21	1	24
2	21	2	26
3	21	3	29
4	21	4	32
5	25	5	34
6	27	6	37
7	30	7	40
8	33	8	42
9	36	9	45
10	39	10	48
11	42	11	50
12	45	12	53
13	48	13	56
14	50	14	58
15	53	15	61
16	56	16	64
17	59	17	67
18	62	18	69
19	64	19	72
20	67	20	75
21	71	21	77
22	73	22	80
23	77	23	80
24	79	24	80
		25	80
		26	80
		27	80

ตาราง 76 (ต่อ)

คะแนน	คะแนนที่ปกติ	คะแนน	คะแนนที่ปกติ
ลักษณะอารมณ์โดยรวมของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร			
0 – 79	20	112	40
80	21	113	41
81	22	114	41
82	22	115	42
83	23	116	43
84	23	117	43
85	24	118	44
86	25	119	45
87	25	120	45
88	26	121	46
89	26	122	46
90	27	123	47
91	28	124	47
92	28	125	48
93	29	126	49
94	29	127	49
95	30	128	50
96	31	129	50
97	31	130	51
98	32	131	52
99	32	132	52
100	33	133	53
101	34	134	53
102	34	135	54
103	35	136	55
104	35	137	55
105	36	138	56
106	37	139	56
107	37	140	57
108	38	141	58
109	38	142	58
110	39	143	59
111	40	144	59

ตาราง 76 (ต่อ)

คะแนน	คะแนนที่ปกติ	คะแนน	คะแนนที่ปกติ
ลักษณะอารมณ์โดยรวมของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร (ต่อ)			
145	60	162	70
146	61	163	71
147	61	164	71
148	62	165	72
149	62	166	72
150	63	167	73
151	64	168	74
152	64	169	74
153	65	170	75
154	65	171	76
155	66	172	76
156	67	173	77
157	67	174	77
158	68	175	78
159	68	176	79
160	69	177	79
161	69	178 – 242	80

2. ตารางเทียบคะแนนดิบระดับอารมณ์เป็นคะแนนที่ปกติของของนักเรียนวัยรุ่นใน
กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศชาย และเพศหญิง ตารางที่ 77 - 78

ตาราง 77 คะแนน และคะแนนที่ปกติ ของลักษณะอารมณ์ในแต่ละด้าน และโดยรวมของนักเรียนวัยรุ่นชาย
ในกรุงเทพมหานคร (n = 699)

คะแนน	คะแนนที่ปกติ	คะแนน	คะแนนที่ปกติ
ลักษณะอารมณ์ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไป		ลักษณะอารมณ์ด้านการยับยั้งชั่งใจ	
0	20	0	21
1	20	1	25
2	20	2	29
3	20	3	32
4	23	4	36
5	26	5	40
6	29	6	43
7	32	7	47
8	36	8	50
9	39	9	54
10	42	10	58
11	45	11	62
12	48	12	65
13	50	13	69
14	54	14	73
15	57	15	76
16	60	16	80
17	63	17	80
18	66	18	80
19	70	19	80
20	73	20	80
21	76	21	80
22	79		
23	82		

ตาราง 77 (ต่อ)

คะแนน	คะแนนที่ปกติ	คะแนน	คะแนนที่ปกติ
ลักษณะอาการด้านการเป็นผู้มีอำนาจ		ลักษณะอาการด้านการเข้าสังคม	
0	22	0	20
1	22	1	20
2	22	2	20
3	22	3	20
4	25	4	23
5	27	5	25
6	30	6	27
7	33	7	29
8	36	8	32
9	39	9	34
10	43	10	36
11	45	11	39
12	47	12	41
13	50	13	43
14	53	14	45
15	56	15	48
16	59	16	50
17	62	17	52
18	64	18	54
19	67	19	57
20	70	20	59
21	73	21	61
22	76	22	64
23	79	23	66
24	82	24	68
		25	71
		26	73
		27	75
		28	77

ตาราง 77 (ต่อ)

คะแนน	คะแนนที่ปกติ	คะแนน	คะแนนที่ปกติ
ลักษณะอารมณ์ด้านความมั่นคงทางอารมณ์		ลักษณะอารมณ์ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ	
0	20	0	22
1	20	1	25
2	23	2	28
3	25	3	30
4	28	4	33
5	31	5	35
6	33	6	38
7	36	7	40
8	38	8	43
9	41	9	45
10	43	10	48
11	46	11	50
12	48	12	53
13	50	13	56
14	53	14	58
15	56	15	61
16	58	16	63
17	61	17	66
18	63	18	69
19	66	19	71
20	68	20	74
21	71	21	76
22	74	22	79
23	76	23	82
24	79	24	82
25	81		
26	81		

ตาราง 77 (ต่อ)

คะแนน	คะแนนที่ปกติ	คะแนน	คะแนนที่ปกติ
ลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นมิตร		ลักษณะอารมณ์ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น	
0	24	0	20
1	27	1	20
2	29	2	20
3	32	3	20
4	34	4	22
5	37	5	25
6	39	6	27
7	42	7	30
8	44	8	31
9	46	9	35
10	48	10	37
11	50	11	40
12	53	12	42
13	56	13	45
14	59	14	47
15	62	15	50
16	64	16	52
17	67	17	55
18	69	18	58
19	72	19	60
20	74	20	63
21	77	21	65
22	79		
23	82		
24	82		

ตาราง 77 (ต่อ)

คะแนน	คะแนนที่ปกติ	คะแนน	คะแนนที่ปกติ
ลักษณะอารมณ์ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล		ลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นชาย	
0	22	0	21
1	22	1	24
2	22	2	26
3	22	3	29
4	22	4	32
5	25	5	34
6	28	6	37
7	31	7	40
8	33	8	42
9	36	9	45
10	39	10	48
11	42	11	50
12	45	12	53
13	48	13	56
14	50	14	58
15	53	15	61
16	56	16	64
17	59	17	67
18	62	18	69
19	65	19	72
20	68	20	75
21	71	21	77
22	74	22	80
23	77	23	80
24	79	24	80
		25	80
		26	80
		27	80

ตาราง 77 (ต่อ)

คะแนน	คะแนนที่ปกติ	คะแนน	คะแนนที่ปกติ
ลักษณะอารมณ์โดยรวมของนักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร			
0 – 78	20	111	40
79	21	112	40
80	21	113	41
81	22	114	42
82	23	115	42
83	24	116	43
84	24	117	43
85	25	118	44
86	25	119	45
87	26	120	45
88	27	121	46
89	27	122	46
90	28	123	47
91	28	124	48
92	29	125	48
93	30	126	49
94	30	127	49
95	31	128	50
96	31	129	50
97	32	130	51
98	33	131	52
99	33	132	52
100	34	133	53
101	34	134	53
102	35	135	54
103	35	136	55
104	36	137	55
105	37	138	56
106	37	139	56
107	38	140	57
108	39	141	58
109	39	142	58
110	40	143	59

ตาราง 77 (ต่อ)

คะแนน	คะแนนที่ปกติ	คะแนน	คะแนนที่ปกติ
ลักษณะอารมณ์โดยรวมของนักเรียนวัยรุ่นชายในกรุงเทพมหานคร (ต่อ)			
144	59	162	70
145	60	163	71
146	61	164	71
147	61	165	72
148	62	166	73
149	62	167	73
150	63	168	74
151	64	169	75
152	64	170	75
153	65	171	76
154	65	172	76
155	66	173	77
156	67	174	77
157	67	175	78
158	68	176	79
159	68	177	79
160	69	178 – 242	80
161	69		

ตาราง 78 คะแนน และคะแนนที่ปกติ ของลักษณะอารมณ์ในแต่ละด้าน และโดยรวมของนักเรียนวัยรุ่นหญิง
ในกรุงเทพมหานคร (n = 941)

คะแนน	คะแนนที่ปกติ	คะแนน	คะแนนที่ปกติ
ลักษณะอารมณ์ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไป		ลักษณะอารมณ์ด้านการยับยั้งชั่งใจ	
0	21	0	21
1	21	1	21
2	21	2	21
3	21	3	21
4	24	4	21
5	27	5	21
6	30	6	25
7	33	7	29
8	36	8	32
9	39	9	36
10	42	10	40
11	45	11	43
12	48	12	47
13	50	13	50
14	54	14	54
15	57	15	58
16	60	16	62
17	63	17	65
18	66	18	69
19	69	19	73
20	72	20	76
21	75	21	80
22	78		
23	81		

ตาราง 78 (ต่อ)

คะแนน	คะแนนที่ปกติ	คะแนน	คะแนนที่ปกติ
ลักษณะอาการด้านการเป็นผู้มีอำนาจ		ลักษณะอาการด้านการเข้าสังคม	
0	22	0	20
1	24	1	20
2	27	2	20
3	30	3	20
4	33	4	22
5	36	5	25
6	39	6	27
7	42	7	29
8	44	8	31
9	47	9	34
10	50	10	36
11	53	11	39
12	56	12	41
13	59	13	43
14	62	14	45
15	64	15	48
16	67	16	50
17	70	17	52
18	73	18	55
19	76	19	57
20	79	20	59
21	82	21	62
22	82	22	64
23	82	23	66
24	82	24	69
		25	71
		26	73
		27	76
		28	78

ตาราง 78 (ต่อ)

คะแนน	คะแนนที่ปกติ	คะแนน	คะแนนที่ปกติ
ลักษณะอารมณ์ด้านความมั่นคงทางอารมณ์		ลักษณะอารมณ์ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ	
0	20	0	24
1	20	1	26
2	23	2	28
3	26	3	31
4	28	4	34
5	31	5	36
6	33	6	39
7	36	7	41
8	38	8	43
9	41	9	45
10	43	10	48
11	46	11	50
12	48	12	53
13	50	13	56
14	53	14	58
15	56	15	61
16	58	16	63
17	61	17	66
18	63	18	68
19	66	19	71
20	68	20	73
21	71	21	76
22	74	22	78
23	76	23	81
24	78	24	81
25	81		
26	81		

ตาราง 78 (ต่อ)

คะแนน	คะแนนที่ปกติ	คะแนน	คะแนนที่ปกติ
ลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นมิตร		ลักษณะอารมณ์ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น	
0	24	0	20
1	27	1	20
2	29	2	20
3	32	3	22
4	34	4	25
5	37	5	27
6	39	6	29
7	42	7	32
8	44	8	34
9	46	9	37
10	48	10	39
11	50	11	41
12	53	12	44
13	56	13	46
14	59	14	48
15	62	15	50
16	64	16	53
17	67	17	56
18	69	18	58
19	72	19	61
20	74	20	63
21	77	21	65
22	79		
23	82		
24	82		

ตาราง 78 (ต่อ)

คะแนน	คะแนนที่ปกติ	คะแนน	คะแนนที่ปกติ
ลักษณะอารมณ์ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล		ลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นชาย	
0	20	0	21
1	20	1	23
2	20	2	26
3	20	3	29
4	20	4	32
5	23	5	34
6	26	6	37
7	29	7	40
8	32	8	42
9	35	9	45
10	38	10	48
11	41	11	50
12	44	12	53
13	47	13	56
14	50	14	58
15	53	15	61
16	56	16	64
17	59	17	67
18	62	18	69
19	65	19	72
20	68	20	75
21	71	21	78
22	74	22	80
23	77	23	80
24	80	24	80
		25	80
		26	80
		27	80

ตาราง 78 (ต่อ)

คะแนน	คะแนนที่ปกติ	คะแนน	คะแนนที่ปกติ
ลักษณะอารมณ์โดยรวมของนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร			
0 – 79	20	112	40
80	21	113	41
81	21	114	41
82	22	115	42
83	22	116	43
84	23	117	43
85	24	118	44
86	24	119	44
87	25	120	45
88	25	121	46
89	26	122	46
90	27	123	47
91	27	124	47
92	28	125	48
93	28	126	48
94	29	127	49
95	30	128	50
96	30	129	50
97	31	130	51
98	31	131	52
99	32	132	52
100	33	133	53
101	33	134	53
102	34	135	54
103	34	136	55
104	35	137	55
105	36	138	56
106	36	139	56
107	37	140	57
108	38	141	58
109	38	142	58
110	39	143	59
111	39	144	59

ตาราง 78 (ต่อ)

คะแนน	คะแนนที่ปกติ	คะแนน	คะแนนที่ปกติ
ลักษณะอารมณ์โดยรวมของนักเรียนวัยรุ่นหญิงในกรุงเทพมหานคร (ต่อ)			
145	60	162	70
146	61	163	71
147	61	164	71
148	62	165	72
149	63	166	73
150	63	167	74
151	64	168	74
152	64	169	75
153	65	170	76
154	65	171	76
155	66	172	77
156	66	173	77
157	67	174	78
158	68	175	78
159	68	176	78
160	69	177 – 242	80
161	70		

3. ตารางเทียบคะแนนดิบระดับอารมณ์เป็นคะแนนที่ปกติของของนักเรียนวัยรุ่นใน
กรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ 13 ปี 14 – 15 ปี และ 16 – 17 ปี ตารางที่ 79 - 81

ตาราง 79 คะแนน และคะแนนที่ปกติ ของลักษณะอารมณ์ในแต่ละด้าน และโดยรวมของนักเรียนวัยรุ่น
ในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี (n = 246)

คะแนน	คะแนนที่ปกติ	คะแนน	คะแนนที่ปกติ
ลักษณะอารมณ์ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไป		ลักษณะอารมณ์ด้านการยับยั้งชั่งใจ	
0	21	0	22
1	21	1	22
2	21	2	22
3	21	3	22
4	24	4	22
5	27	5	22
6	30	6	25
7	34	7	29
8	37	8	32
9	40	9	36
10	43	10	40
11	46	11	43
12	48	12	47
13	50	13	50
14	53	14	54
15	56	15	57
16	59	16	61
17	64	17	65
18	67	18	68
19	70	19	72
20	73	20	75
21	76	21	79
22	79		
23	81		

ตาราง 79 (ต่อ)

คะแนน	คะแนนที่ปกติ	คะแนน	คะแนนที่ปกติ
ลักษณะอารมณ์ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ		ลักษณะอารมณ์ด้านการเข้าสังคม	
0	22	0	20
1	22	1	20
2	22	2	20
3	24	3	20
4	27	4	20
5	30	5	23
6	32	6	25
7	35	7	28
8	37	8	30
9	40	9	33
10	43	10	35
11	45	11	38
12	48	12	40
13	50	13	43
14	53	14	45
15	56	15	48
16	58	16	50
17	61	17	53
18	64	18	55
19	66	19	58
20	69	20	60
21	71	21	63
22	74	22	65
23	77	23	67
24	79	24	70
		25	72
		26	75
		27	77
		28	80

ตาราง 79 (ต่อ)

คะแนน	คะแนนที่ปกติ	คะแนน	คะแนนที่ปกติ
ลักษณะอารมณ์ด้านความมั่นคงทางอารมณ์		ลักษณะอารมณ์ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ	
0	20	0	24
1	20	1	27
2	22	2	29
3	25	3	31
4	27	4	34
5	30	5	36
6	32	6	39
7	35	7	41
8	37	8	44
9	40	9	47
10	42	10	50
11	45	11	54
12	47	12	56
13	50	13	58
14	52	14	61
15	55	15	63
16	57	16	66
17	60	17	68
18	62	18	71
19	65	19	73
20	67	20	75
21	69	21	78
22	72	22	80
23	74	23	80
24	77	24	80
25	79		
26	82		

ตาราง 79 (ต่อ)

คะแนน	คะแนนที่ปกติ	คะแนน	คะแนนที่ปกติ
ลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นมิตร		ลักษณะอารมณ์ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น	
0	21	0	22
1	25	1	22
2	28	2	22
3	30	3	22
4	33	4	22
5	35	5	25
6	38	6	27
7	40	7	30
8	43	8	32
9	45	9	35
10	48	10	38
11	50	11	40
12	53	12	43
13	55	13	46
14	58	14	48
15	61	15	50
16	63	16	53
17	66	17	56
18	68	18	59
19	71	19	62
20	73	20	64
21	76	21	67
22	78		
23	81		
24	81		

ตาราง 79 (ต่อ)

คะแนน	คะแนนที่ปกติ	คะแนน	คะแนนที่ปกติ
ลักษณะอารมณ์ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล		ลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นชาย	
0	20	0	22
1	20	1	22
2	20	2	24
3	20	3	27
4	20	4	30
5	23	5	33
6	26	6	36
7	29	7	38
8	32	8	41
9	35	9	44
10	38	10	47
11	41	11	50
12	44	12	52
13	47	13	55
14	50	14	58
15	53	15	61
16	56	16	64
17	59	17	66
18	62	18	69
19	65	19	72
20	68	20	75
21	71	21	79
22	74	22	81
23	77	23	81
24	80	24	81
		25	81
		26	81
		27	81

ตาราง 79 (ต่อ)

คะแนน	คะแนนที่ปกติ	คะแนน	คะแนนที่ปกติ
ลักษณะอารมณ์โดยรวมของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี			
0 – 77	20	110	39
78	21	111	40
79	21	112	40
80	22	113	41
81	22	114	42
82	23	115	42
83	23	116	43
84	24	117	43
85	25	118	44
86	25	119	45
87	26	120	45
88	26	121	46
89	27	122	46
90	28	123	47
91	28	124	48
92	29	125	48
93	29	126	49
94	30	127	49
95	31	128	50
96	31	129	51
97	32	130	51
98	32	131	52
99	33	132	52
100	33	133	53
101	34	134	53
102	35	135	54
103	35	136	55
104	36	137	55
105	36	138	56
106	37	139	56
107	38	140	57
108	38	141	57
109	39	142	58

ตาราง 79 (ต่อ)

คะแนน	คะแนนที่ปกติ	คะแนน	คะแนนที่ปกติ
ลักษณะอารมณ์โดยรวมของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 13 ปี (ต่อ)			
143		162	70
144	59	163	71
145	59	164	71
146	60	165	72
147	60	166	72
148	61	167	73
149	62	168	73
150	63	169	74
151	63	170	75
152	64	171	75
153	65	172	76
154	65	173	76
155	66	174	77
156	66	175	78
157	67	176	78
158	68	177	79
159	68	178	79
160	69	179 – 242	80
161	69		

ตาราง 80 คะแนน และคะแนนที่ปกติ ของลักษณะอารมณ์ในแต่ละด้าน และโดยรวมของนักเรียนวัยรุ่น
ในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี (n = 1,088)

คะแนน	คะแนนที่ปกติ	คะแนน	คะแนนที่ปกติ
ลักษณะอารมณ์ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไป		ลักษณะอารมณ์ด้านการยับยั้งชั่งใจ	
0	20	0	21
1	20	1	21
2	20	2	21
3	20	3	21
4	22	4	21
5	26	5	21
6	29	6	25
7	32	7	29
8	35	8	32
9	38	9	36
10	42	10	40
11	45	11	43
12	48	12	46
13	50	13	50
14	54	14	54
15	57	15	57
16	60	16	61
17	63	17	64
18	67	18	68
19	69	19	72
20	73	20	75
21	76	21	79
22	79		
23	82		

ตาราง 80 (ต่อ)

คะแนน	คะแนนที่ปกติ	คะแนน	คะแนนที่ปกติ
ลักษณะอารมณ์ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ		ลักษณะอารมณ์ด้านการเข้าสังคม	
0	22	0	20
1	22	1	20
2	22	2	20
3	22	3	20
4	24	4	23
5	27	5	25
6	30	6	27
7	33	7	30
8	36	8	32
9	39	9	34
10	42	10	37
11	45	11	39
12	48	12	41
13	50	13	43
14	53	14	46
15	56	15	48
16	59	16	50
17	62	17	52
18	65	18	55
19	68	19	57
20	71	20	60
21	74	21	62
22	77	22	64
23	80	23	66
24	80	24	69
		25	71
		26	74
		27	76
		28	78

ตาราง 80 (ต่อ)

คะแนน	คะแนนที่ปกติ	คะแนน	คะแนนที่ปกติ
ลักษณะอารมณ์ด้านความมั่นคงทางอารมณ์		ลักษณะอารมณ์ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ	
0	20	0	22
1	20	1	25
2	23	2	27
3	25	3	30
4	28	4	32
5	30	5	35
6	33	6	38
7	36	7	40
8	38	8	43
9	41	9	46
10	44	10	48
11	46	11	50
12	48	12	53
13	50	13	56
14	54	14	58
15	56	15	61
16	59	16	64
17	62	17	66
18	65	18	69
19	67	19	71
20	70	20	74
21	72	21	77
22	75	22	79
23	78	23	82
24	80	24	82
25	80		
26	80		

ตาราง 80 (ต่อ)

คะแนน	คะแนนที่ปกติ	คะแนน	คะแนนที่ปกติ
ลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นมิตร		ลักษณะอารมณ์ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น	
0	25	0	20
1	27	1	20
2	29	2	20
3	31	3	23
4	34	4	25
5	37	5	27
6	39	6	29
7	42	7	32
8	45	8	34
9	47	9	36
10	50	10	39
11	52	11	41
12	55	12	43
13	58	13	45
14	60	14	48
15	63	15	50
16	66	16	52
17	68	17	55
18	71	18	58
19	74	19	60
20	76	20	62
21	79	21	65
22	81		
23	81		
24	81		

ตาราง 80 (ต่อ)

คะแนน	คะแนนที่ปกติ	คะแนน	คะแนนที่ปกติ
ลักษณะอารมณ์ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล		ลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นชาย	
0	20	0	21
1	20	1	24
2	20	2	26
3	20	3	29
4	20	4	32
5	23	5	34
6	26	6	37
7	29	7	40
8	32	8	43
9	35	9	45
10	38	10	48
11	41	11	50
12	44	12	53
13	47	13	56
14	50	14	59
15	53	15	61
16	56	16	64
17	59	17	67
18	62	18	69
19	65	19	72
20	68	20	75
21	71	21	77
22	74	22	80
23	77	23	80
24	80	24	80
		25	80
		26	80
		27	80

ตาราง 80 (ต่อ)

คะแนน	คะแนนที่ปกติ	คะแนน	คะแนนที่ปกติ
ลักษณะอารมณ์โดยรวมของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี			
0 – 80	20	113	41
81	21	114	41
82	21	115	42
83	22	116	43
84	23	117	43
85	23	118	44
86	24	119	45
87	25	120	45
88	25	121	46
89	26	122	46
90	26	123	47
91	27	124	48
92	28	125	48
93	28	126	49
94	29	127	49
95	30	128	50
96	30	129	51
97	31	130	51
98	31	131	52
99	32	132	53
100	33	133	53
101	33	134	54
102	34	135	54
103	35	136	55
104	35	137	56
105	36	138	56
106	36	139	57
107	37	140	58
108	38	141	58
109	38	142	59
110	39	143	60
111	39	144	60
112	40	145	61

ตาราง 80 (ต่อ)

คะแนน	คะแนนที่ปกติ	คะแนน	คะแนนที่ปกติ
ลักษณะอารมณ์โดยรวมของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 14 – 15 ปี (ต่อ)			
146	61	161	71
147	62	162	71
148	63	163	72
149	63	164	73
150	64	165	73
151	65	166	74
152	65	167	75
153	66	168	75
154	66	169	76
155	67	170	77
156	68	171	77
157	68	172	78
158	69	173	78
159	70	174	79
160	70	175 – 242	80

ตาราง 81 คะแนน และคะแนนที่ปกติ ของลักษณะอารมณ์ในแต่ละด้าน และโดยรวมของนักเรียนวัยรุ่น
ในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี (n = 306)

คะแนน	คะแนนที่ปกติ	คะแนน	คะแนนที่ปกติ
ลักษณะอารมณ์ด้านการกระทำกิจกรรมทั่วไป		ลักษณะอารมณ์ด้านการยับยั้งชั่งใจ	
0	22	0	22
1	22	1	22
2	22	2	22
3	22	3	22
4	24	4	22
5	27	5	22
6	30	6	25
7	33	7	29
8	36	8	33
9	39	9	36
10	41	10	40
11	44	11	43
12	47	12	47
13	50	13	50
14	53	14	54
15	56	15	58
16	58	16	62
17	61	17	65
18	64	18	69
19	67	19	73
20	70	20	76
21	73	21	80
22	75		
23	78		

ตาราง 81 (ต่อ)

คะแนน	คะแนนที่ปกติ	คะแนน	คะแนนที่ปกติ
ลักษณะอารมณ์ด้านการเป็นผู้มีอำนาจ		ลักษณะอารมณ์ด้านการเข้าสังคม	
0	21	0	20
1	21	1	20
2	21	2	20
3	21	3	20
4	24	4	23
5	26	5	25
6	29	6	27
7	32	7	29
8	35	8	32
9	38	9	34
10	40	10	36
11	43	11	38
12	46	12	41
13	50	13	43
14	52	14	45
15	55	15	47
16	57	16	50
17	60	17	52
18	64	18	54
19	66	19	57
20	69	20	59
21	71	21	61
22	74	22	63
23	77	23	66
24	80	24	68
		25	70
		26	73
		27	75
		28	77

ตาราง 81 (ต่อ)

คะแนน	คะแนนที่ปกติ	คะแนน	คะแนนที่ปกติ
ลักษณะอารมณ์ด้านความมั่นคงทางอารมณ์		ลักษณะอารมณ์ด้านความตรงไปตรงมา ไม่มีอคติ	
0	20	0	25
1	22	1	28
2	24	2	30
3	26	3	32
4	29	4	35
5	31	5	37
6	34	6	39
7	36	7	42
8	38	8	44
9	41	9	46
10	43	10	48
11	45	11	50
12	48	12	53
13	50	13	56
14	53	14	58
15	55	15	60
16	57	16	62
17	60	17	65
18	62	18	67
19	65	19	69
20	67	20	72
21	69	21	74
22	72	22	76
23	74	23	79
24	76	24	81
25	79		
26	81		

ตาราง 81 (ต่อ)

คะแนน	คะแนนที่ปกติ	คะแนน	คะแนนที่ปกติ
ลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นมิตร		ลักษณะอารมณ์ด้านการคิดคำนึงถึงผู้อื่น	
0	27	0	22
1	29	1	22
2	31	2	22
3	34	3	22
4	36	4	22
5	39	5	24
6	40	6	27
7	43	7	29
8	45	8	32
9	47	9	35
10	50	10	37
11	52	11	40
12	54	12	42
13	56	13	45
14	58	14	48
15	61	15	50
16	63	16	53
17	65	17	55
18	68	18	58
19	70	19	61
20	72	20	63
21	74	21	66
22	76		
23	79		
24	81		

ตาราง 81 (ต่อ)

คะแนน	คะแนนที่ปกติ	คะแนน	คะแนนที่ปกติ
ลักษณะอารมณ์ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคล		ลักษณะอารมณ์ด้านความเป็นชาย	
0	20	0	22
1	20	1	25
2	20	2	27
3	20	3	30
4	22	4	32
5	25	5	35
6	28	6	38
7	31	7	40
8	33	8	43
9	36	9	45
10	39	10	48
11	42	11	50
12	45	12	53
13	48	13	56
14	50	14	58
15	53	15	61
16	56	16	63
17	59	17	66
18	62	18	69
19	65	19	71
20	67	20	74
21	70	21	76
22	73	22	79
23	76	23	82
24	79	24	82
		25	82
		26	82
		27	82

ตาราง 81 (ต่อ)

คะแนน	คะแนนที่ปกติ	คะแนน	คะแนนที่ปกติ
ลักษณะอารมณ์โดยรวมของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี			
0 – 76	20	109	39
77	21	110	39
78	21	111	40
79	22	112	41
80	23	113	41
81	23	114	42
82	24	115	42
83	24	116	43
84	25	117	43
85	25	118	44
86	26	119	44
87	27	120	45
88	27	121	46
89	28	122	46
90	28	123	47
91	29	124	47
92	29	125	48
93	30	126	48
94	30	127	49
95	31	128	49
96	32	129	50
97	32	130	51
98	33	131	51
99	33	132	52
100	34	133	52
101	34	134	53
102	35	135	53
103	35	136	54
104	36	137	55
105	37	138	55
106	37	139	56
107	38	140	56
108	38	141	57

ตาราง 81 (ต่อ)

คะแนน	คะแนนที่ปกติ	คะแนน	คะแนนที่ปกติ
ลักษณะอารมณ์โดยรวมของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 16 – 17 ปี (ต่อ)			
142	57	162	69
143	58	163	69
144	59	164	70
145	59	165	70
146	60	166	71
147	60	167	71
148	61	168	72
149	61	169	73
150	62	170	73
151	63	171	74
152	63	172	74
153	64	173	75
154	64	174	75
155	65	175	76
156	65	176	76
157	66	177	77
158	66	178	78
159	67	179	78
160	68	180	79
161	68	181 – 242	80

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาว พิชยา ประสพบุญมีชัย
วันเดือนปีเกิด	21 มีนาคม พ.ศ. 2522
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลกรุงเทพคริสเตียน เขตบางรัก กรุงเทพฯ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	350 ซอยแสนสบาย ถนนพระราม 4 พระโขนง กรุงเทพฯ 10110
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2539	ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนกศิลป์-ภาษา (ฝรั่งเศส) โรงเรียนสายน้ำผึ้ง
พ.ศ. 2543	นิเทศศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ 1) วิชาเอกการโฆษณา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
พ.ศ. 2546	การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการแนะแนว) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ